

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

นางสาว ปรียาภรณ์ สุโพธิ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

VIOLENT BEHAVIOUR OF WOMEN
: A STUDY ON FEMALE INMATES IN ASSAULT AND BATTERY CASES

Miss Preeyaporn Supho

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

ปริยาภรณ์ สุโพธิ์ : พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิง
 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย. (VIOLENT BEHAVIOUR OF WOMEN
 : A STUDY ON FEMALE INMATES IN ASSAULT AND BATTERY CASES)
 อ.ที่ปรึกษา: อ.สุมนทิพย์ จิตสว่าง, 210 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิง
 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย และ สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในคดี
 ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่
 การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รวมทั้งการใช้เทคนิคของการจดบันทึก เป็นต้น
 โดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังหญิง ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ที่คัดเลือกตาม
 ความเหมาะสม และ ความสมัครใจ จำนวน 16 ราย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน
 ที่ตั้งไว้ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะ
 มาจากสาเหตุใดที่ทำให้ผู้หญิงในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กระทำต่อสังคม นั่นคือ มีการ
 แสดงพฤติกรรมที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิง
 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของ
 ผู้หญิง คือ การศึกษา สถานภาพสมรส สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัย การคบเพื่อน การเรียนรู้
 จากสื่อ และ ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ในทางตรงกันข้ามปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อย
 ต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง คือ อายุ อาชีพ รายได้ และ การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้
 กำเนิด ดังนั้น การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดี
 ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” จึงเป็นประโยชน์ในการการนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อสร้าง
 พื้นฐานในกระบวนการป้องกันการแก้ไขพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงที่นำไปสู่การก่อ
 อาชญากรรมและไม่ให้เป็นปัญหาที่เรื้อรังและยืดเยื้อต่อไป

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
 สาขาวิชา สังคมวิทยา
 ปีการศึกษา 2549

ลายมือชื่อนิสิต.....ปริยาภรณ์ สุโพธิ์.....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....สุมนทิพย์ จิตสว่าง.....

4881129524: MAJOR SOCIOLOGY

KEY WORD: VIOLENT BEHAVIOUR/ WOMEN / ASSAULT AND BATTERY

PREEYAPORN SUPHO.VIOLENT BEHAVIOUR OF WOMEN: A STUDY
ON FEMALE INMATES IN ASSAULT AND BATTERY CASES.

THESIS ADVISOR: LECTURER SUMONTHIP CHITSAWANG, 210 pp.

The objective of this thesis is to study about violent behaviour of female inmates in assaults and battery cases and their cause, by using Anthropological approach which are; participant observations, in-depth interviews and note taking. The 16 targets population is female inmates in assault and battery cases that volunteered or selected by appropriation.

Violent behaviour of women in making crime is increasing. What cause women change behavior against social, which is showing more violence behavior. However, the behavior that shown is various.

The study found out that the most influenced factors are education, marital status, living environment, friends, media and pressure in sexual inequity. On the other hand, the least influenced factors are age, career, income and family socialization.

This study is useful to make a policy about building protection and dissolve women's violence, which leads to committing crime, and to protect from becoming a protracted problem.

Department of Sociology and Anthropology

Field of study Sociology

Academic year 2006

Student's signature... *Pim Sm.*.....

Advisor's signature... *Sm. Chy.*.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ และใคร่ขอกล่าวนามไว้เป็นเกียรติมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุมนทิพย์ จิตสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ท่านได้กรุณาเสียเวลาส่วนตัวอันมีค่าในการให้คำแนะนำ ช่วยชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์ และตรวจทานวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ เป็นผู้ที่สนับสนุนให้กำลังใจเสมอมา นับตั้งแต่เข้ามาศึกษาในสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ดินณะกุล อาจารย์ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้เสนอแนะและกำหนดทิศทางในการวิจัย ให้ผู้วิจัยได้ปรับแก้วิทยานิพนธ์ เล่มนี้ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ กรรมการวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ การกำหนดทิศทางในการวิจัย ให้ผู้วิจัยได้ปรับแก้วิทยานิพนธ์ เล่มนี้ และให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่ทุกๆท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลา และให้คำแนะนำ ตลอดจนเอาใจใส่ดูแล และอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ในการเก็บข้อมูลเป็นผลให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และ ขอขอบคุณนักโทษเค็ดขาดหญิง ผู้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลรายละเอียดด้วยความเต็มใจ

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง พี่ และ เพื่อนร่วมทำวิทยานิพนธ์ นางสาวผกาดี ประดับคำ และ ร้อยตำรวจโทปกัณฑ์ ชัยสุกวัฒน์ ที่เป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัย ตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้น จนจบการศึกษา

สารบัญ (ต่อ)

ช

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
	ขอบเขตการวิจัย.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4

2	แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
---	---	---

แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

	ความหมายของความรุนแรง.....	6
	พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงกับการก่ออาชญากรรม.....	7
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิง.....	10
	การขัดเกลาทางสังคม.....	11
	ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการกระทำความผิด.....	21
	ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด.....	22
	ทฤษฎีทางสังคมวิทยา และอาชญาวิทยา.....	24
	ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง.....	37
	สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง.....	38
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยต่อผู้หญิง.....	40

บทที่	ช หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	45
สมมติฐานในการวิจัย.....	46
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	55
ทวิวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	56
การรายงานผล.....	57
4 ผลการวิจัย.....	58
ข้อมูลกรณีศึกษา	
กรณีศึกษาที่ 1.....	58
กรณีศึกษาที่ 2.....	63
กรณีศึกษาที่ 3.....	68
กรณีศึกษาที่ 4.....	66
กรณีศึกษาที่ 5.....	76
กรณีศึกษาที่ 6.....	81
กรณีศึกษาที่ 7.....	85
กรณีศึกษาที่ 8.....	89
กรณีศึกษาที่ 9.....	93
กรณีศึกษาที่ 10.....	98
กรณีศึกษาที่ 11.....	101
กรณีศึกษาที่ 12.....	105

บทที่

กรณีศึกษาที่ 13.....	109
กรณีศึกษาที่ 14.....	112
กรณีศึกษาที่ 15.....	116
กรณีศึกษาที่ 16.....	120
การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล.....	123
สมมติฐานข้อที่ 1.....	124
สมมติฐานข้อที่ 2.....	125
สมมติฐานข้อที่ 3.....	126
สมมติฐานข้อที่ 4.....	127
สมมติฐานข้อที่ 5.....	128
สมมติฐานข้อที่ 6.....	129
สมมติฐานข้อที่ 7.....	136
สมมติฐานข้อที่ 8.....	143
สมมติฐานข้อที่ 9.....	149
สมมติฐานข้อที่ 10.....	155
การอภิปรายผล.....	162
5 การสรุปผลข้อมูลและข้อเสนอแนะ.....	177
รายการอ้างอิง.....	193
ภาคผนวก.....	199
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	210

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	แสดงผลสรุปการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้..... 161
2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ..... 177
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะกระทำความคิด..... 178
4	แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง..... 179
5	แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพสมรส..... 180
6	แสดงจำนวนร้อยละของสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามที่พักอาศัย..... 181
7	แสดงจำนวนร้อยละของอาวุธที่ใช้และวิธีการ จำแนกตามอาวุธที่ใช้..... 181
8	แสดงจำนวนร้อยละผลของการกระทำ..... 182
9	แสดงจำนวนร้อยละของแรงผลักดันที่ให้เพศหญิงกระทำผิด..... 182
10	แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนครั้งที่เพศหญิงกระทำผิด..... 184
11	แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนปีที่ถูกจำคุก..... 183
12	แสดงจำนวนร้อยละของประเภทความคิด..... 184
13	แสดงจำนวนร้อยละของความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความคิด เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด..... 184
14	แสดงจำนวนร้อยละของการเห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงเป็นอย่างไร..... 185
15	แสดงจำนวนร้อยละของการทบทวนเหตุการณ์หากกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก จำแนก ตามพฤติกรรมการกระทำ..... 185

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน ปรากฏการณ์ความรุนแรง ได้เริ่มก่อตัวขึ้น และ นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งปรากฏการณ์ความรุนแรงนี้ได้ส่งผลกระทบต่อคนในสังคม และ สังคมโดยรวมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมไปถึงผู้หญิงซึ่งได้รับผลกระทบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้น และได้นำไปสู่ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นตามมาอย่างมากมาย ตัวอย่างเช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพจิต รวมไปถึงปัญหาอาชญากรรม ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ในอดีต ผู้หญิงกับการก่ออาชญากรรมเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะมีความเกี่ยวข้องกันได้ แต่ในปัจจุบันสภาพของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้โครงสร้างทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ปรากฏการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ผู้หญิงได้เปลี่ยนมาเป็นผู้กระทำความรุนแรงแทนที่ผู้หญิงจะเป็นผู้ถูกระทำเหมือนในสมัยก่อน อาจจะเป็นเนื่องจากสภาพของสังคมที่มีความกดดันในด้านต่างๆ จึงส่งผลให้คนในสังคมทุกเพศทุกวัยไม่แต่เฉพาะผู้หญิงได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงนั้นนั้น ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมความรุนแรงที่ผู้หญิงได้กระทำให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่างๆ ภายในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นปัญหาสังคมหนึ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และความสูญเสียอย่างมากมายมหาศาลในด้านทรัพย์สินเงินทอง ชีวิต ร่างกาย และรวมไปถึงความสงบสุขของมนุษย์ด้วย ดังตัวอย่างของสองเหตุการณ์นี้

เหตุการณ์แรกเกิดขึ้นเมื่อ วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา เกิดเหตุสลดใจขึ้น เมื่อ น.ส. น้ำเย็น แทวกระโทก อายุ 23 ปี อยู่บ้านเลขที่ 569 ม.2 ต.ทุ่งมหาเจริญ อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว สวมวิญญาณป่าทมิฬฆ่าปาดคอ ด.ช.ธนโชติ พลศรี หรือ น้องวาน อายุ 3 ขวบ ตายคาอ่างน้ำในบ้านพักกลางเมืองสมุทรปราการ สาเหตุการตายครั้งนี้เกิดจากการที่ น.ส.น้ำเย็น อ้างว่า ตนเองป่วยอาการหนัก เลยเกิดความเครียดเมื่อได้ยินเสียงเด็กร้องจึงคลุ้มคลั่งคว้ามัดปาดคอหลานในไส้จนสิ้นใจตายคามือ (หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวัน สุุกร์ ที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549: คอลัมน์ สดจากสนามข่าว)

เหตุการณ์สองที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม คือ เจ้าหน้าที่สาวเรือนจำจับได้ว่าแฟนหนุ่มมีภรรยาแล้ว 2 คนและมีลูกอีก 3 คน ตัดสินใจขอแยกทางแต่ฝ่ายชายนัดเจรจาสะสางปัญหารักแต่ตกลงกันไม่ได้สุดท้ายใช้ปืนจ่อยิงข่มขู่ยุติปัญหารักตาย 2 ศพ (หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก ฉบับวันพฤหัสบดี ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549)

จากตัวอย่างของเหตุการณ์ดังกล่าวไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดที่ทำให้ผู้หญิงมีการใช้พฤติกรรม ความรุนแรงกระทำการต่อฝ่ายตรงข้าม ในการก่ออาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อชีวิตและ ร่างกายนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยผู้หญิงเป็นผู้กระทำและเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสังคมตามมา หลายประการ และปัญหาเหล่านี้ในปัจจุบันไม่ใช่เรื่องที่ไกลตัวอีกต่อไป ซึ่งปัญหาอาชญากรรมนั้น นับเป็นปัญหาปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของคนในสังคม และในปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อต่างๆว่า ผู้หญิงกระทำการฆ่าสามี เด็กนักเรียนหญิงตบตีกันจนได้รับอันตรายเกือบจะเอาชีวิตไม่รอด ซึ่งใน สมัยก่อนปัญหาการก่ออาชญากรรมซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้พฤติกรรมความรุนแรงส่วนมากมักจะเกิด จากการกระทำของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ประกอบกับความเชื่อในสังคมไทยที่ว่า สภาพร่างกายและ จิตใจของผู้หญิงนั้นถือได้ว่าเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ มีความเป็นกุลสตรี เรียบร้อย วานอนสอนงาน อ่อนหวาน และผู้หญิงเป็นเพศที่ธรรมชาติสร้างมาในการเป็นแม่ของลูก เป็นภรรยาที่ดีของสามี มิเมตตากรุณา เสียสละและอดทน ซึ่งโดยวัฒนธรรมและประเพณี ผู้หญิงถูกสอนมาให้ทำตัว เรียบร้อย อ่อนโยน ไม่ทำตัวก้าวร้าว ที่สำคัญคือไม่ทำตัวเก่งและแสดงอำนาจเหนือชาย (นวลจันทร์ ทักษิณกุล, 2532, 13) ในขณะที่ผู้ชายจะถูกเลี้ยง และฝึกให้เป็นคนเข้มแข็ง เป็นผู้นำ แม้ว่าในทาง กฎหมายผู้ชายและผู้หญิงจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งในอดีตนั้น ผู้หญิงจะมีบทบาทให้เป็นเพียงช่าง ทำหลังของครอบครัว ทำหน้าที่ดูแลบุตรและภารกิจการงานภายในบ้าน แต่ในปัจจุบันเมื่อสภาพ สังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลทำให้ผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงบทบาท หน้าที่ และวิถีชีวิตของตนไป บทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงในปัจจุบันจึงไม่ได้ถูกจำกัดเพียงแต่งงานภายในบ้านอีกต่อไป ผู้หญิง ออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมมากกว่าในสมัยก่อน ผู้หญิงจึงได้ เรียนรู้ ประสบ และพบเจอสิ่งแปลกใหม่ในสังคม ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสรับรู้เรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้น ในสังคมได้ทัดเทียมผู้ชายอย่างไม่ถูกจำกัดอีกต่อไป

อาจกล่าวได้ว่าบทบาทของผู้หญิงในปัจจุบันไม่แตกต่างไปจากผู้ชาย ผู้หญิงสามารถ ทำอะไรได้เหมือนผู้ชายในเกือบทุกๆ เรื่อง ซึ่งในปัจจุบัน อาชีพทุกอาชีพเปิดกว้างให้ผู้หญิงได้เข้า ไปมีส่วนร่วม เช่น แพทย์ อัยการ ตุลาการ และตำแหน่งทางการเมือง รวมถึงสังคมได้เปิดกว้าง สำหรับผู้หญิงในเรื่องต่างๆเพิ่มมากขึ้นด้วย จึงทำให้ผู้หญิงในปัจจุบันได้รับอิสระเสรีเพิ่มมากขึ้น จึง ทำให้ฐานะทางสังคมของผู้หญิงไม่ได้ด้อยไปกว่าผู้ชายแต่อย่างใด

จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมดังกล่าวนี้ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง ในการก่ออาชญากรรมมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะมาจากสาเหตุใดที่ทำให้ผู้หญิงในปัจจุบันมี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กระทำต่อสังคม นั่นคือ มีการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาแตกต่างกันออกไป ดังจะเห็นได้จากสถิตินักโทษ

หญิงที่ศาลตัดสินเด็ดขาด ว่ามีความผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตหรือบาดเจ็บนั้น โดยได้กระทำความผิดถูกจับกุมดำเนินคดีโดยผ่านการพิจารณาของศาลให้ลงโทษจำคุก ซึ่งเป็นสถิติคดีของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดคดี แยกตามลักษณะความผิด โดยเพศหญิงได้ใช้พฤติกรรมความรุนแรงในการกระทำความผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ซึ่งจะเห็นได้จากตารางแสดงสถิติจำนวนผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2544-พ.ศ. 2549

สถิตินักโทษหญิงเด็ดขาดในคดีประเภทคดีความผิดต่อ ชีวิต ร่างกาย และเพศ ของกรมราชทัณฑ์

ประเภทคดีความผิดต่อ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	ตุลาคม 2548	พฤศจิกายน 2548	ธันวาคม 2548	มกราคม 2549	กุมภาพันธ์ 2549	มีนาคม 2549
ฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา	135	137	137	121	134	145
ฆ่าผู้อื่น โดยไม่เจตนา	18	15	15	18	15	19
ทำให้ตายโดยประมาท	20	18	18	22	32	30
พยายามฆ่า	53	55	55	53	55	58
ทำร้ายร่างกาย	81	84	84	89	103	112
ข่มขืนกระทำชำเรา	20	16	16	11	10	10
รวม	327	325	325	314	349	374

ที่มา : ฝ่ายสถิติและข้อมูลราชทัณฑ์ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากผลการศึกษาของ ริต้า เจมส์ ซิม่อน (Rita James Simon, 1970) นักสังคมวิทยา ได้ศึกษาเรื่อง Woman and Crime ได้ตั้งข้อสังเกตของอัตราการกระทำผิดของผู้หญิงที่เพิ่มสูงขึ้นว่า เนื่องมาจากผู้หญิงมีอิสระมากขึ้นจากพันธะในครอบครัว และการที่ผู้หญิงมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับอาชญากรรมประเภทต่างๆมากขึ้นกว่าในอดีต และอธิบายเพิ่มเติมอีกว่า การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างสังคมและเศรษฐกิจที่ตั้งให้ผู้หญิงเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นตัวละครสำคัญที่ผลักดันให้ผู้หญิงก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ประเด็นที่มีความน่าสนใจคือ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมนั้น มีสาเหตุมาจากอะไร และ อะไรเป็นสาเหตุหลักที่ชักนำให้ผู้หญิงใช้พฤติกรรมความรุนแรงเช่นนั้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัญหาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายนั้น เป็นประเด็นที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง จนเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยศึกษาในประเด็นนี้ เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยหลักที่ส่งผลให้เพศหญิงเหล่านี้ใช้พฤติกรรมความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมและส่งผลให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนนำไปสู่การเกิดปัญหาสังคมและปัญหาอื่นๆตามมา ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นถึงประโยชน์ในการวิจัยว่าจะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการสร้างพื้นฐานกระบวนการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรม เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาที่เรื้อรังและยึดเยื้อในสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขและป้องกันการก่อพฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (key Informants) ในคดีที่ศาลตัดสินเด็ดขาดและเป็นคดีที่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยผู้ต้องขังหญิงเหล่านั้น แสดงพฤติกรรมรุนแรง ซึ่งศาลได้พิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว และต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานครจำนวน 16 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในการก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
2. เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในการก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาแก้ไขป้องกันการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิงต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิง ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

1.1 ความหมายของความรุนแรง

1.2 พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงกับการก่ออาชญากรรม

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิง

2.1 การขัดเกลาทางสังคม

2.1.1 ความสำคัญของการขัดเกลาทางสังคม

2.1.2 ความมุ่งหมายของการขัดเกลาทางสังคม

2.1.3 กระบวนการขัดเกลาทางสังคม

2.1.4 ครอบครัวยุคใหม่กับการขัดเกลาทางสังคม

2.2 ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการกระทำความผิด

2.3 ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

2.4 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา และอาชญาวิทยา

2.4.1 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม

2.4.2 ทฤษฎีการเลียนแบบ

2.4.3 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน

3. ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง

3.1 สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยต่อสตรี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

1.1 ความหมายของ ความรุนแรง

“ความรุนแรง” (Violence) หมายถึง การที่บุคคลใช้กำลังทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ การทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือการข่มขู่ว่าจะทำร้ายให้ผู้อื่นบาดเจ็บหรือข่มขู่ว่าจะทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น รวมทั้งการใช้กำลังบังคับ กักขังหน่วงเหนี่ยวและรุกรานสิทธิหรือเสรีภาพส่วนบุคคล

“พฤติกรรมความรุนแรง” หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกและผิดแปลกไปจากความเป็นปกติธรรมดา หรือใช้กำลังทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ การทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือการข่มขู่ว่าจะทำร้ายให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือข่มขู่ว่าจะทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น รวมทั้งการใช้กำลังบังคับ กักขังหน่วงเหนี่ยว และ รุกรานสิทธิหรือเสรีภาพส่วนบุคคล ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สิน (แพทย์หญิงเบญจพร ปัญญาฯ, จิตแพทย์กรมสุขภาพจิต, www.stou.ac.th)

พฤติกรรมความรุนแรง สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ที่มาของพฤติกรรมความรุนแรง (Deposing) คือ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีปัญหาหรือมีความผิดปกติทางจิตใจ และมีอาการออกมาเป็นผู้ป่วยทางจิตนั้น ต้องมีปัจจัยนำมา ก่อน เช่น พ่อแม่เป็นคนเครียด ลูกจะได้นิสัยพ่อแม่มาอยู่ในตัวค่อนข้างสูง ลูกก็จะเป็นคนเครียดง่าย พ่อเป็นคนที่วิตกกังวล ซึ่กั้ว แม่เป็นคนไม่มั่นใจตัวเอง ลูกจะกลายเป็นเด็กไม่มั่นใจตัวเอง พ่อมีประวัติป่วย แม่ไม่ค่อยแข็งแรง ลูกก็มีโอกาสป่วยเป็นโรคจิตตามพ่อหรือแม่สูง หรือเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบผิดวิธีจากพ่อที่ค่อนข้างเป็นคนเอาจริงเอาจัง คอยจับผิดลูกตลอดเวลา เลี้ยงลูกตรงตามแบบไม้บรรทัด ไม่ให้ออกนอกกรอบ ชีวิตของเด็กคนนี้ก็เหมือนๆกับสิ่งที่พ่อเตรียมไว้ในกรอบ กลายเป็น "เด็กในกรอบ" จึงทำให้เป็นคนที่มีความตึงเครียดสูงอยู่ในตัวมาตั้งแต่เด็ก เมื่อโตขึ้นก็ไม่สามารถเผชิญปัญหาโลกภายนอกได้อย่างเต็มที่ ผนวกกับการที่เป็นคนเอาแต่ใจตัวเองก็จะกลายเป็นคนที่มีปัญหาความสัมพันธ์กับผู้อื่น นำมาสู่ความผิดปกติทางด้านพฤติกรรมอารมณ์

ประเด็นที่ 2 ตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรง (Pisidative) คือ การที่เราจะวิเคราะห์ว่าคน ๆ หนึ่งป่วยหรือไม่ป่วย บ้าหรือไม่บ้า เพี้ยนหรือไม่เพี้ยนนั้น เปรียบได้กับความด้านทานหรือความอดทนของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป เช่น ในสถานการณ์ที่ทดสอบว่าบุคคลมีความอดทนอยู่ในห้องที่มีอุณหภูมิร้อนได้มากน้อยต่างกันเพียงใด ถึงจุดหนึ่งแล้วบางคนอาจจะทนไม่ไหวในขณะที่บางคนยังพอทนไหว แต่ละคนจะมีความอดทนหรือแรงต้านทานไม่เท่ากัน นั่นเป็นสิ่งที่บอกว่า แต่ละคนว่ามีความแข็งแกร่งมากน้อยเพียงใด

ประเด็นที่ 3 ปัจจัยเสริมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรง ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมปัญหาที่มีอยู่แล้วให้เป็นปัญหาต่อไป ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดและเกิดขึ้นบ่อยในสังคมคือ นักศึกษาที่เครียดเพราะสอบตก ตัวเขาเองพยายามทำใจยอมรับกับตัวเอง แต่กลับถูกเพื่อนล้อ แม้ว่าเพื่อนจะล้ออย่างไม่ตั้งใจก็ตาม ความรู้สึกของเด็กคนนี้รับไม่ได้ก็ไปถึงจุดที่รุนแรง เพราะอับอายเพื่อนก็เลยกระโดดตึกฆ่าตัวตายเพราะมีตัวคุกคามทำให้ไม่สามารถปรับสภาพจิตใจตนเองได้

ประเด็น 4 การมองพฤติกรรมความรุนแรงในแง่บวก คือ สิ่งที่สังคม และสิ่งรอบข้าง รวมถึงครอบครัวต้องเอาใจใส่ เช่น เมื่อเรารู้ว่าเด็กคนหนึ่งมีภูมิหลังเกี่ยวกับครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ คือมีพ่อแม่ที่ป่วยเป็นโรคจิต และสามารถประเมินได้ว่าเด็กคนนี้อาจป่วยเป็นโรคจิตได้เราก็สามารถป้องกันตั้งแต่แรกด้วยวิธีการเลี้ยงดูและเอาใจใส่จากคนรอบข้าง คือ ต้องมีวิธีดึงเด็กเข้าสู่สังคมที่ดี เพื่อให้อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ไม่เช่นนั้นเด็กจะมีพัฒนาการที่ค่อนข้างแยกตัว เป็นคนเงียบและพูดน้อย และกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในที่สุด

1.2 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม

จากสภาวะความกดดันในสังคม ไม่ว่าจะมาจากสาเหตุหรือปัจจัยใดๆ ที่ส่งผลให้เพศหญิงแสดงออกถึงพฤติกรรมที่รุนแรงต่อสังคมไม่ว่าจะในลักษณะใดก็ตาม การเคลื่อนไหวของเพศหญิงที่กระทำในการที่จะต่อต้านสังคมหรือต้องการที่จะบ่งบอกอะไรบางอย่างนั้น นับว่าเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งของสังคมที่มีความสำคัญที่ทุกคนในสังคมควรจะหันมาสนใจและเอาใจใส่ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และคอยเฝ้าดูอย่างใกล้ชิด

โดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงไม่ค่อยจะมีความแข็งแกร่งทั้งในด้านร่างกายและจิตใจได้เท่ากับเพศชาย แต่ในความเป็นจริงเพศหญิงในทุกๆ สังคมทำงานหนัก เหนื่อยรอบด้าน เช่น การเป็นภรรยา เป็นแม่ของลูก เป็นแม่ครัว และการทำงานนอกบ้าน หรือแม่แต่งงานที่เพศชายทำ ซึ่งในสังคมทั่วไปมักจะจำกัดสิทธิและเสรีภาพของเพศหญิง ไม่ให้มีสิทธิและเสรีภาพเหนือเพศชาย หรืออาจมีการกำหนดระดับความสามารถของเพศหญิงในการทำกิจกรรมต่างๆ ดังจะเห็นได้ว่า ในสังคมไทยนั้น ค่านิยมทางวัฒนธรรมทำให้เพศหญิงถูกเลี้ยงมาให้ยึดมั่นในความรักของครอบครัว ถือว่าครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญของชีวิตเพศหญิงถูกสอนให้เป็นเพศที่มีความอ่อนโยน อ่อนหวานทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่อาจกระทำการรุนแรงใดๆ ได้ แต่ด้วยสาเหตุใดที่ทำให้ผู้หญิงจำนวนหนึ่งกล้าที่จะกระทำความผิด และก่ออาชญากรรม (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2532: 1)

การศึกษาเชิงชีวภาพของเพศหญิงโดยใช้เป็นหลักในการอธิบายการกระทำผิดของเพศหญิงจากเรื่อง The female Offender (Meda Chesney-Lind, Lsa Pasako , C 2004) กล่าวว่า เพศหญิงโดยทั่วไปจะอยู่ในฐานะที่ต่ำต้อยกว่า เพศชาย หรือเหมือนกับคนที่อยู่ในวาระที่ต่ำกว่า จึงต้องอยู่

ในความอดทน หรือจำนวนต่อความเจ็บปวดของทั้งร่างกายและจิตใจ มากกว่าเพศชายเพราะเพศหญิงไม่มีความรู้สึกเจ็บปวดต่อสิ่งที่ได้รับ แต่เพศหญิงเป็นเพศที่มีความหลากหลายเหมือนเด็ก เช่น ลักษณะการชอบแก้แค้น อิจฉาริษยา ขี้หึง ซึ่งลักษณะดังกล่าวเหล่านี้ทำให้เพศหญิงมีโอกาสเสี่ยงที่จะก่ออาชญากรรมได้ ซึ่งโดยปกติแล้ว เพศหญิงจะไม่ก่อปัญหาที่มีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากธรรมชาติดั้งเดิมของเพศหญิงอันได้แก่ ลักษณะของความเป็นคนจริงจัง เป็นเพศที่มีความอ่อนโยน มีความเย็นชาในทางเพศ (ความสงบในเรื่องเพศ) และความอ่อนแอทางสรีระ เพราะฉะนั้นเพศหญิงที่กระทำความผิดจึงมีสาเหตุมาจากความขาดสติและมีอารมณ์ที่รุ่มหลง ส่วนเพศหญิงที่ปกติจะไม่กระทำความผิดเพราะยังคงมีธรรมชาติดั้งเดิมของความเป็นเพศหญิงอยู่นั่นเอง

การศึกษาวิจัยพฤติกรรมของเพศหญิงพบว่า กายวิภาคจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่างๆของเพศหญิง โดยเน้นถึงเพศหญิงที่มีอวัยวะเพศซึ่งแตกต่างไปจากอวัยวะของเพศชาย และอวัยวะของเพศหญิงนั้น ก็มีลักษณะทางกายภาพ ที่เป็นรองกว่าเพศชาย ทำให้เพศหญิงเกิดความรู้สึกเหมือนถูกลดโทษ และได้รับความเจ็บปวด โดยการศึกษาวิจัยได้อธิบายว่า เพศหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นมีความสืบเนื่องมาจากการที่เพศหญิงมีความพยายามที่จะแสดงบทบาทของความเป็นเพศชาย เพื่อลบความรู้สึกด้อยของตนเอง ดังนั้นพฤติกรรมของเพศหญิง จึงถูกแสดงออกมาในลักษณะที่ก้าวร้าว ซึ่งเป็นความพยายามที่เป็นไปไม่ได้ พรอยด์ จึงเชื่อมั่นว่า นั่นคือสาเหตุที่ทำให้เพศหญิงเติบโตขึ้นอย่างมีจิตใจอิจฉา ริษยา และมีความคิดที่จะแก้แค้นอยู่ในตัว ดังนั้น เพศหญิงจึงพยายามหาสิ่งที่สามารถทดแทนความต้องการของตน กับความต้องการของสังคมอย่างชัดเจน (Sigmund Freud, 1856)

ดังนั้น จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิงในเรื่อง Woman, Crime and criminology ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ การกระทำความผิดของเพศหญิงที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากเพศหญิงมีอิสระมากขึ้นจากพันธะในครอบครัว และเพศหญิงได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากขึ้น จึงทำให้มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับอาชญากรรมต่างๆ มากขึ้นกว่าในอดีต และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างของสังคม และเศรษฐกิจนั้น ที่ดึงเพศหญิงให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน และเป็นตัวการสำคัญที่มีอิทธิพลผลักดันให้เพศหญิงก่ออาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีต (Smart, Carol, 1977)

ในภาพยนตร์เรื่อง Sex and Society (1907) และ Unadjusted Girl (1923) ได้อธิบายแนวความคิดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิงโดยนำปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านจิตใจ และโครงสร้างทางสังคมมาประกอบในการศึกษา โดยได้กล่าวถึง การพัฒนาทฤษฎีทางด้านชีวภาพของ Charles Darwin ไปสู่การวิเคราะห์อย่างซับซ้อนของการปะทะสังสรรค์ (interaction)

กันระหว่างสังคมกับปัจเจกบุคคล โดยในภาพยนตร์เรื่อง Sex and Society in Sweden นั้นได้อธิบายถึงความแตกต่างกันของพื้นฐานทางด้านชีวภาพระหว่างเพศชายและเพศหญิงว่า เพศชายเปรียบเสมือนเพศที่มีพลังผลักดันในตัวเองซึ่งจะมีการทำลายพลังเพื่อที่จะสร้างสรรค์ผลงาน ส่วนเพศหญิงนั้นเปรียบเสมือนต้นไม้ซึ่งเป็นที่รวมพลังงานที่สงบนิ่ง ขาดการเคลื่อนไหวและอนุรักษ์นิยม และขบวนการทั้งสองนี้ จะสามารถพัฒนาได้สูงสุดในชนชาติที่มีอารยะธรรมสูง ซึ่งสามารถแยกความแตกต่างระหว่างบทบาทของเพศชายและเพศหญิงได้อย่างชัดเจน โดยเพศหญิงในสมัยใหม่ และมีอารยะธรรมสูง มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง “ความไม่ปกติ ความมีจิตใจคับแคบ สุขภาพร่างกายไม่ดี และความไม่สามารถในการให้บริการในด้านต่างๆได้” (Linner, Birgitta, C1967) ส่วนในเรื่อง Unadjusted Girl นั้น ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติกับพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเพศหญิงว่า เป็นการตอบสนองที่เป็นปกติภายใต้เงื่อนไขที่แน่นอนของสังคม เช่นในเรื่องของ “ความปรารถนา” โดยมีความเห็นว่า “สังคมไม่มีหน้าที่ที่จะป้องกันตัวมันเองให้หลุดพ้นจากบุคคลซึ่งไร้ระเบียบวินัย แต่เป็นหน้าที่ของสมาชิกในสังคมที่จะต้องสร้างความเป็นระเบียบและให้คุณค่าแก่สังคมเอง” โดยสังคมจะช่วยทำหน้าที่เป็นเพียงผู้สร้างทัศนคติที่ถูกต้องให้กับสมาชิกในสังคมเท่านั้น ดังนั้น การแก้ไขปัญหของเพศหญิงที่ได้กระทำความผิดอันเนื่องมาจากความไม่พึงพอใจในบทบาททางเพศนั้น จะต้องแก้ไขโดยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อบทบาททางเพศของตัวเอง

ในปัจจุบันทัศนคติของเพศหญิงได้เปลี่ยนแปลงไป โดยที่เพศหญิงในปัจจุบันมีทัศนคติในเรื่องของความต้องการที่จะมีความทัดเทียมให้เท่ากับเพศชาย เพื่อต้องการให้สังคมเกิดการยอมรับในความเป็นเพศหญิง ดังนั้น เพศหญิงจึงมีการกระทำที่บ่งบอกถึงความสามารถในด้านต่างๆ ว่าเพศหญิงสามารถกระทำการต่างๆได้ไม่แตกต่างจากเพศชาย เช่น การก้าวเข้ามามีบทบาททางการเมืองของเพศหญิง การตั้งหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิสตรี การเรียกร้องต่อสังคม และรวมไปถึงการก่ออาชญากรรมที่ต้องการจะบ่งบอกถึงความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยวของเพศหญิง ดังนั้น การเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงของเพศหญิงที่มีต่อสังคมนั้น จึงเป็นสิ่งที่เพศหญิงต้องการที่จะบอกสังคมให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของเพศหญิงนั่นเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เพศหญิงกับการเคลื่อนไหวทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่เพศหญิงต้องการการบ่งบอกถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับสถานะทางเพศของเพศหญิงที่ดียิ่งกว่าสถานะของเพศชายจากมุมมองของคนในสังคม สภาพการณ์ที่ถูกกดดันจากสังคม การเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงสังคมที่อันตรายในปัจจุบัน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เพศหญิงกระทำความผิด ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม เพื่อที่จะป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้น จึงทำให้บทบาทของผู้หญิงในปัจจุบันมีความแตกต่างจากสมัยก่อนมาก ดังจะเห็นได้จาก เพศหญิงสามารถที่จะดูแลครอบครัวและหารายได้มาจุนเจือครอบครัวได้เองโดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากพ่อบ้าน จึงทำให้เพศหญิงในปัจจุบันมีการศึกษาที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับ

กับเพศชาย และส่งผลให้อาชีพในปัจจุบันของเพศหญิงมีความทัดเทียม หรือสูงกว่าเพศชาย เช่น การควบคุมเครื่องจักรในโรงงาน การมีตำแหน่งทางการเมือง การก่อสร้าง และรวมไปถึงการกระทำต่างๆที่เพศหญิงกระทำเลียนแบบเพศชาย นั่นคือ การก่ออาชญากรรม ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่งที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ดังนั้น การศึกษากรณีศึกษาที่เพศหญิงได้ใช้ความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมนั้น จะเห็นได้จากการศึกษาเรื่อง “สาเหตุการกระทำความคิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร” พบว่า สาเหตุการกระทำความคิดส่วนใหญ่เกิดจากการบันดาลโทสะ การถูกข่มเหงรังแกดูหมิ่นเหยียดหยาม และความคับแค้นใจที่มีต่อผู้เสียหายหรือเหยื่อ โดยจะกระทำผิดเพียงคนเดียว และการกระทำความคิดเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยเวลากลางคืน ใช้ปืนเป็นอาวุธ และไม่ได้ใคร่ตรงไว้ก่อน (จารุวรรณ ศรีเมืองวัฒนา: 2541)

จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า เพศหญิงกับการก่ออาชญากรรมนั้นเหมือนจะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะมาพบเจอกันได้ แต่ในปัจจุบันสภาพการณ์ดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป อัตราการกระทำความคิดที่เกิดจากเพศหญิงเป็นฝ่ายกระทำความคิดนั้นได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการก่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากเพศหญิงเป็นผู้ลงมือกระทำการนั้นโดยตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจก็ตาม จำนวนของอาชญากรที่เป็นเพศหญิงนั้นมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากสถิติการกระทำผิดในคดีอาญาซึ่งศาลได้ตัดสินเด็ดขาดแล้ว และเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ จำนวนของอาชญากรที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนที่ใกล้เคียงกับอาชญากรที่เป็นเพศชาย ซึ่งพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิง ในการก่อคดีประเภทคดีที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายนั้นนับวันจะมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และรูปแบบการใช้พฤติกรรมความรุนแรงนั้นจะมีลักษณะ และวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงและสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาของเพศหญิงในปัจจุบัน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความคิดของเพศหญิง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการกระทำความคิดของเพศหญิงที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาามาวิเคราะห์ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีการเลียนแบบ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน และรวมไปถึงแนวคิดเกี่ยวกับสตรีนิยมที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสอดคล้อง กับหัวข้อในการศึกษาวิจัย

2.1.1 การขัดเกลาทางสังคม

มนุษย์ตั้งแต่เกิดมาเป็นทารกจะไม่รู้ความเป็นไปของสังคมหรือไม่อาจมีส่วนร่วมกับคนอื่น ไม่รู้ว่าอะไรถูกอะไรควร อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ หรือตัวเองเป็นใครและต่างกับคนอื่นอย่างไร ซึ่งทารกจะเรียนรู้ได้ก็ด้วยการผ่านตัวแทน เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครองในด้านต่างๆ ตั้งแต่การรับประทานอาหาร การเดิน การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือ ภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ วิธีการจับถายเป็นต้น มนุษย์เราเป็นเช่นนี้เพราะมนุษย์ไม่ได้เป็นสัตว์สังคมโดยกำเนิด และไม่มีพัฒนาการบางอย่างเพื่อการอยู่รอด มนุษย์จึงต้องได้รับการขัดเกลาทางสังคมเพื่อความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง บุคลิกภาพของมนุษย์จึงไม่สามารถจะพัฒนาได้โดยอัตโนมัติ จะต้องมีความช่วยเหลือจากตัวแทนมาเปลี่ยนบุคลิกนั้น จากลักษณะทางชีววิทยา (Biological Person) มาเป็นบุคคลของสังคม (Social Person)

ดังนั้น การให้ความหมายของ การขัดเกลาทางสังคม จึงมีความหลากหลายและแตกต่างกันออกไป เช่น

การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) หมายถึง กระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่งกำหนดหรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง เพื่อการเป็นสมาชิกในสังคมนั้นได้ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 48)

การขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ขาดเสียมิได้ตั้งแต่เกิดจนเป็นผู้ใหญ่ เพื่อจะได้มีการเจริญเติบโตตามวุฒิภาวะ (Maturation) ดังนั้น การขัดเกลาทางสังคม จึงเป็นสิ่งที่มนุษย์จะต้องประสบตลอดชีวิต เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมโดยกำเนิด เพราะมนุษย์ยังไม่มีพัฒนาการบางอย่างที่จำเป็นต่อการอยู่รอด เช่น การดำรงชีวิต การมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองมนุษย์จึงจำเป็นต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เพื่อความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการขัดเกลาทางสังคมจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการเจริญเติบโตของมนุษย์ (สุพัตรา สุภาพ, 2547: 37)

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึง เป็นกระบวนการที่ปลูกฝังบรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้และอาจกล่าวได้ว่า การขัดเกลาทางสังคมนั้น เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้สังคมมีความคงทนถาวร มีความสงบสุขในการอยู่ร่วมกัน และเป็นกระบวนการที่ทำให้คนเกิดใหม่ในสังคมเปลี่ยนจากลักษณะทางชีวภาพ(Biological being) ไปเป็นสิ่งมีชีวิตทางสังคม (Social being) และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ตลอดจนมีความยับยั้งชั่งใจ มีพฤติกรรมอยู่ในกรอบของคุณธรรม ในทางกลับกัน หากบุคคลได้รับการขัดเกลาทางสังคมจากกลุ่มมาในทางไม่ดี ก็

อาจมีพฤติกรรมขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมโดยรวมได้ การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องประสบตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ โดยเรียนรู้ถึงค่านิยม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่มนุษย์ในสังคมนั้นๆวางไว้ เพื่อให้ความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดี และเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับระเบียบและบรรทัดฐานที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของสังคม (ณรงค์ เสียงประชา, 2538: 163)

การขัดเกลาทางสังคมมี 2 รูปแบบ คือ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 51)

1. การขัดเกลาโดยตรง เป็นการขัดเกลาที่ต้องการให้บุคคลปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนที่กลุ่มสังคมนั้นกำหนดเอาไว้ เป็นการบอกว่าการทำอะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก ซึ่งนับว่า มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก เป็นการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลสามารถวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งๆ

การขัดเกลาโดยตรง จะพบเห็นเสมอใน ครอบครัว โรงเรียน วัด เป็นต้น ถ้าเป็นครอบครัวการอบรมสั่งสอนจะอยู่ในรูปของการบอกเล่า สั่งสอน ชมเชย คุกคาม เป็นต้น ถ้าเป็นโรงเรียนการอบรมสั่งสอนจะมีบทลงโทษอย่างเป็นทางการ เช่น มีตารางเวลาเรียนที่แน่นอน เพื่อให้เด็กรู้สิ่งต่างๆและปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดทักษะและคุณค่าแก่ชีวิต

2. การขัดเกลาโดยอ้อม เป็นการขัดเกลาที่ไม่ได้บอกกันโดยตรง บุคคลได้รับประสบการณ์หรือประโยชน์จากการสังเกต หรือ เรียนรู้จากการกระทำของผู้อื่น เช่น ในกรณีที่พ่อแม่ชอบใช้คำหยาบ เด็กบางคนจะใช้คำหยาบเพราะเลียนแบบจากการกระทำของพ่อแม่ ทั้งที่พ่อแม่ไม่ต้องการให้เด็กกระทำเช่นนั้น

ดังนั้น กระบวนการขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมนั้นๆ ได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ และระเบียบแบบแผนที่กลุ่มหนึ่งๆ ได้กำหนดหรือวางไว้ เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติซึ่งกันและกัน ในการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วย

2.1.2 ความมุ่งหมายของการขัดเกลาทางสังคม

ความมุ่งหมายของสังคมกำหนดไว้ 4 ประการ คือ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 52-53)

ประการที่ 1 เพื่อเป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย (basic discipline) ระเบียบวินัยเป็นพื้นฐานของมนุษย์ในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กลุ่มได้กำหนดไว้ เพื่อให้สมาชิกมีแบบแผนของการ

ประพฤติตามที่กลุ่มได้กำหนด หรืออนุญาต เป็นการแสดงความพอใจในปัจจุบัน เพื่อผลประโยชน์ในวันข้างหน้า และเป็นการฝึกให้มีความอดทนอดกลั้นในการที่จะทำตามความพอใจของตนเอง

ประการที่2 เพื่อเป็นการปลูกฝังความมุ่งหวัง (aspiration) ความมุ่งหวังช่วยให้บุคคลมีกำลังใจที่จะทำตามระเบียบวินัยต่างๆ โดยเฉพาะความมุ่งหวังในสิ่งที่สังคมให้การยกย่อง เช่น แพทย์ วิศวกร อาจารย์ ตำรวจ ฯลฯ เป็นอาชีพที่สังคมให้การยอมรับและเป็นหลักให้คนยอมรับกับตัวเองให้ปฏิบัติตามระเบียบ แม้จะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งความมุ่งหมายที่ตั้งความหวังไว้

ประการที่3 เพื่อสอนให้รู้จักบทบาทและทัศนคติต่างๆ (social roles and supporting attitudes) บุคคลจะสามารถอยู่ในสังคมได้ดีถ้ารู้จักแสดงบทบาทของตนอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นตามกาลเทศะ และ ในโอกาสต่างๆ เช่น บทบาทของแพทย์ ต้องรักษาคณไข้ และบทบาทของคณไข้ก็ต้องเชื่อฟังคำแนะนำของแพทย์

ประการที่4 เพื่อสอนให้เกิดความชำนาญหรือทักษะ (skills) เป็นการเตรียมบุคคลให้มีความชำนาญเฉพาะอย่าง ในการที่จะร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในสังคมได้เช่น ความรู้ในด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ช่วยให้การปฏิบัติต่อผู้อื่นเป็นไปโดยราบรื่น ได้ประโยชน์ตามความมุ่งหมาย

2.1.3 กระบวนการจัดการทางสังคม มีดังนี้ คือ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 49-50)

1. การตอบสนองความต้องการในระยะเริ่มแรก (response) เป็นกระบวนการที่บุคคลจะแสดงความต้องการออกมาและคนอื่นๆในสังคมที่ทำหน้าที่นี้จะสนองตอบความต้องการนั้น เป็นการสนองตอบตามระเบียบแบบแผนที่สังคมนั้นๆกำหนดไว้ เช่น เมื่อเด็กทารกหิว (ต้องการ) จะร้อง (แสดงออก) มารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูจะให้นมเด็ก แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เช่น บางครอบครัวให้เด็กดื่มนมทุกครั้งที่เด็กร้อง แต่บางครอบครัวก็ให้นมตามกำหนดเวลา เป็นการตอบสนองในรูปของการเรียนรู้ระเบียบที่สังคมนิยมปฏิบัติ จนกระทั่งโตและแม้แต่การไม่ตอบสนอง ก็เป็นการจัดการทางสังคมเช่นกัน

2. การรู้จักปรับความต้องการ และ ความสามารถของตนให้เข้ากับกฎเกณฑ์ของสังคม (adaptation) เราต้องยอมรับว่า มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ไม่เท่ากัน บางคนรับได้ง่าย บางคนรับได้ยาก แม้จะได้รับการอบรมที่เท่าเทียมกัน เช่น เด็กบางคนสอนไม่นานก็จำได้แต่เด็กบางคนสอนเท่าไรก็ไม่อาจจะปฏิบัติได้ ผู้ใหญ่จึงต้องยอมรับว่าคนแต่ละคนนั้นต่างกัน จะให้เหมือนกันย่อมจะไม่ได้ จะต้องรู้จักคัดแปลงการอบรมต่างๆให้สอดคล้องหรือเข้ากับความสามารถของแต่ละคน

3. การยึดถือสิ่งที่คล้ายกับตัวเอง (identification) คือความต้องการที่จะทำตัวให้เหมือนกับบุคคลที่ตนต้องการยึดถือเป็นแบบฉบับ เช่น เด็กชายต้องการเลียนแบบพ่อ “เก่ง” เหมือนพ่อ เด็กผู้หญิงต้องการเลียนแบบแม่ “ดี” เหมือนแม่ ความรู้สึกร่วมกับบุคคลหรือกลุ่มที่ถือว่าเป็นพวกเดียวกับตน เช่น ความรู้สึกโกรธแค้น เจ็บร้อนแค้น เห็นอกเห็นใจ เช่น สามภรรยา ใครว่าสามีหรือภรรยาอีกฝ่ายก็จะโกรธแค้น ความรู้สึกยึดมั่นหลักการหรืออุดมคติบางอย่างอย่างแน่นแฟ้น เช่น คนที่รักชาติยอมสละชีวิตเพื่อชาติ เป็นต้น

ดังนั้น การขัดเกลาทางสังคมนั้นมีส่วนสำคัญอย่างมากในการที่จะหล่อหลอมพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะเข้าไปร่วมกลุ่มในสังคมได้อย่างมีวัฒนธรรม ถูกต้องและเหมาะสม การขัดเกลาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ เป็นหลักในการปฏิบัติที่คนเราจะต้องเรียนรู้คุณค่าของกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผน ของกลุ่มหนึ่งๆ ที่กำหนดไว้เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันได้ ฉะนั้น การขัดเกลาจึงเป็นวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรม ที่ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก เป็นการรับเอาคุณค่าของกลุ่มที่เราอยู่ด้วยในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกเป็นตัวตนหรือตัวของตัวเอง (Self) คือ ความรู้สึกที่ว่าตนเป็นมนุษย์ที่มีความแตกต่างจากคนอื่น สามารถควบคุมความรู้สึกนึกคิด การประพฤติกิจและปฏิบัติตนตามระเบียบหรือตามความเหมาะสมในกลุ่มอื่นๆ

การขัดเกลาทางสังคม ถือได้ว่า เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อน เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้นี้อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของสัญลักษณ์ โดยบุคคลจะต้องผูกพันกับโครงสร้างทางสังคมที่มีอยู่ ความผูกพันนี้จะแสดงออกมาในรูปของการที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ และบทบาท ในเรื่องต่างๆ เช่น การปกครอง การศึกษา การศาสนา การมีครอบครัว และการนันทนาการ เป็นต้น (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 47)

การขัดเกลาทางสังคมจึงเป็นกระบวนการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ของสังคมยุคหนึ่ง ไปยังสังคมอีกยุคหนึ่ง เป็นกระบวนการที่สมาชิกแรกเกิดถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบของสังคมที่เป็นระเบียบเป็นการเรียนรู้ บทบาทต่างๆ ทางสังคม ตลอดถึงทักษะที่จำเป็นต่อการอดอยู่รอด และบำบัดความต้องการ เพราะ มนุษย์ตามธรรมชาติไม่อาจจะปรับตัวให้เข้ากับ ความต้องการทางชีววิทยา และสภาพแวดล้อมทางสังคมได้ เว้นแต่บุคคลจะได้ความรู้ ทักษะ บทบาท จากตัวแทนการขัดเกลา เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน กลุ่มอาชีพ สื่อมวลชน เป็นต้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้มนุษย์ได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของกลุ่มที่มนุษย์จะต้องปฏิบัติในฐานะที่เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 47-48)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การขัดเกลาทางสังคม ก่อให้เกิดความเป็นตัวตน (Self) การที่บุคคลยอมรับคุณค่าของกลุ่มอันเป็นผลจากการกระทำระหว่างกันทางสังคม (social interaction) และมีการปรับความต้องการและการกระทำของตนให้เข้ากับกลุ่มตามสิทธิและหน้าที่ที่สังคมกำหนด โดยแบ่งตัวตนออกเป็น 2 ส่วน คือ I กับ Me (Mead อ้างถึงใน (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 54-55)

- I คือ ส่วนที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เป็นส่วนที่บุคคลแสดงออก ไม่ใช่ความต้องการ ของสังคม
- Me คือ ส่วนที่รับเอาทัศนคติ ความคิดอ่าน กฎเกณฑ์ ระเบียบประเพณี ที่มีอยู่มาเป็นของ ตนโดยไม่คัดค้าน เป็นการยอมรับความต้องการของสังคม

นอกจากนี้ Mead ยังได้สรุปว่า มนุษย์โดยทั่วไปไม่มีความเป็นตัวตนตั้งแต่เกิด แต่ที่มีขึ้นได้ เพราะผ่านพ่อ แม่ ผู้ปกครองและกลุ่มเพื่อนฝูงที่ช่วยสร้างความเป็นตนให้แก่เด็ก เพราะคนเราจะไม่รู้ตัวเองเป็นอย่างไรจนกระทั่งมีการกระทำระหว่างกัน ทำให้รู้ว่า บุคคลอื่น ต่างกับตนอย่างไรและตนนั้นต่างกับบุคคลอื่นอย่างไร ทำให้บุคคลเริ่มรู้และเข้าใจว่าสังคมต้องการให้เขาปฏิบัติอย่างไร โดยดูจากผลสะท้อนการปฏิบัติของบุคคลอื่น เช่น เด็กจะเริ่มรู้ว่าตนเองคือใครและมีเอกลักษณ์ของตัวเอง (self identity) โดยใช้ภาษาเป็นสื่อและเป็นสัญลักษณ์และสัญลักษณ์หากไม่รู้ความหมายก็ยากที่จะติดต่อกันได้ ถือว่า สัญลักษณ์และภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์ตัวตน ซึ่ง ฟรอยด์(Freud) อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2546 : 56-67) ว่า ปัจจัยทางชีววิทยามีส่วนในการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยแบ่งตัวตนออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. Id เป็นพลังดั้งเดิม เป็นพื้นฐานซึ่งถูกผลักดันโดยความต้องการทางเพศและแรงกระตุ้นที่รุนแรงเป็นพลังอยู่เบื้องหลังการเจริญเติบโตของมนุษย์ เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งเป็นมรดกตกทอดทางกรรมพันธุ์ เป็นแหล่งพลังงานใหญ่ที่คอยกระตุ้น Ego และ Superego

2. Ego เป็นส่วนที่มีเหตุผลหรือตัวประสานระหว่าง Id กับ Superego ที่คอยควบคุมกิจกรรมต่างๆหรือความเป็นตัวตนของบุคคล เป็นส่วนของจิตที่ประกอบด้วย ความรู้ ความจำ ความคิด และเป็นส่วนที่สามารถคาดคะเน หรือวิเคราะห์สิ่งต่างๆได้ อันเป็นศูนย์กลางของบุคลิกภาพและการกระทำต่างๆของบุคคล

3. Superego เป็นส่วนที่เกี่ยวกับคุณธรรม ระเบียบ ประเพณี กฎเกณฑ์ กฎข้อบังคับต่างๆซึ่งบุคคลได้รับการขัดเกลาทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เรียกได้ว่าเป็นความรู้สึกใฝ่สูงที่จะพิจารณาว่า อะไรถูกอะไรผิด ดีหรือไม่ดี ควรทำหรือไม่ควรทำ เป็นตัวกดความต้องการที่ไม่ดีงามหรือที่สังคมไม่ต้องการ ซึ่ง Freud ถือว่า Superego เป็นผลิตผลของสังคม

ทั้ง Id Ego และ Superego มีพื้นฐานทางสังคมวิทยาร่วมกันบางประการ คือ

- 3.1 บุคลิกภาพเกิดการขัดเกลาและไม่ใช้มรดกทางชีววิทยา
- 3.2 ครอบครัวยังเป็นตัวจักรสำคัญในการขัดเกลาทางสังคม
- 3.3 บทบาททางสังคมช่วยให้บุคคลสามารถติดต่อกันได้

สังคมจะกำหนดรูปแบบและหล่อหลอมบุคลิกภาพของตนให้เป็นที่ไปตามที่สังคมต้องการ โดยสังคมจะหลอมหล่อมนุษย์โดยผ่านทางสถาบันพื้นฐานของสังคม เพราะสถาบันทางสังคมมีหน้าที่สำคัญ คือ การทำให้สังคมสามารถคงสภาพของมันอยู่ได้ (นิเทศ ดินนะกุล, 2547: 105-106)

ดังนั้นสถาบันที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม คือ สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ในการผลิต รักษา และขัดเกลาสมาชิก เพื่อจะได้เป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ โดยสังคมจะมีส่วนสร้างความสำนึก ความประทับใจ คุณค่าทางวัฒนธรรม และ แบบแผนพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกของสังคมอย่างแท้จริง ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

2.1.4 สถาบันครอบครัวกับการขัดเกลาทางสังคม

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหน่วยของสังคมที่มีความสัมพันธ์และความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เป็นสถาบันที่มีความคงทนที่สุด เพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องอยู่ในสถาบันนี้ เนื่องจากเป็นสังคมกลุ่มแรกที่เราจะต้องเผชิญตั้งแต่แรกเกิดและเติบโตในครอบครัว ครอบครัวจึงให้สถานภาพ และบทบาทในสังคมที่เรามีส่วนร่วมด้วย ตลอดจนกำหนดคตินิยมและหน้าที่ที่สมาชิกมีต่อกันและต่อสังคม (สุพัตรา สุภาพ , 2546: 65-66)

ครอบครัวจะต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังต่อไปนี้ (Burgress and Locke อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2546: 65-66)

1. ครอบครัวประกอบด้วยบุคคลที่มารวมกันโดยการสมรส หรือความผูกพันทางสายโลหิตหรือการมีบุตรบุญธรรม การสมรสแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา ส่วนความผูกพันทางสายโลหิต คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก รวมถึงบุตรบุญธรรมด้วย
2. สมาชิกของครอบครัวเหล่านี้อยู่ร่วมกันภายในครัวเรือนเดียวกัน หรือบางครั้งก็แยกกันไปอยู่ต่างหาก สมัยโบราณครัวเรือนหนึ่งจะมีสมาชิก3-4-5 ชั่วอายุคน ปัจจุบันครัวเรือน (โดยเฉพาะ

ในประเทศพัฒนา) จะมีขนาดเล็ก ประกอบด้วยสามีภรรยาและลูกหนึ่งหรือสองสามคนขึ้นไป หรือไม่มีเลย

3. ครอบครัวเป็นหน่วยของการกระทำระหว่างกัน เช่น สามี ภรรยา พ่อ แม่ ลูก พี่ น้อง โดยสังคมแต่ละแห่งจะกำหนดบทบาทของแต่ละครอบครัวไว้ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเพณีของแต่ละแห่ง ซึ่งหมายถึงว่าต่างคนต่างมีปฏิกริยาเชิงสัมพันธ์ต่อกัน เช่น รักกัน เอาใจใส่กัน สั่งสอนกัน จิตใจผูกพันกัน เป็นต้น

4. ครอบครัวถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม สมาชิกจะถ่ายทอดและรับแบบของความประพฤติปฏิบัติต่อกัน เช่น ระหว่างสามีภรรยาและลูก เมื่อมีการผสมผสานกับวัฒนธรรมที่นอกเหนือไปจากครอบครัว ก็จะได้แบบของความประพฤติที่สมาชิกปฏิบัติต่อกันและกันและต่อผู้อื่น

ดังนั้น ครอบครัว อาจหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มาร่วมกัน โดยการสมรส โดยทางสายโลหิตหรือโดยการรับเลี้ยงดู (คือเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ ปกติแล้วหมายรวมถึงครอบครัวที่ประกอบด้วย สามีและภรรยา โดยไม่มีบุตรของตนเอง) มีปฏิกริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันในฐานะที่เป็นสามีและภรรยา เป็นพ่อและแม่ เป็นลูกชายลูกสาว เป็นพี่เป็นน้อง โดยรักษาวัฒนธรรมเดิม และอาจมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมใหม่เพิ่มเติมก็ได้

มนุษย์ทุกคนจะต้องอยู่ในครอบครัวเสมอ ได้แก่ ครอบครัวที่ให้กำเนิดเรามาหรือครอบครัวของบิดา มารดาของเราเอง (family of orientation) ซึ่งเลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เจริญเติบโตขึ้นมา ตลอดจนสั่งสอนอบรมให้รู้จักระเบียบของสังคม (socialization) เป็นครอบครัวแบบไม่สมัครใจ ครอบครัวอีกแบบหนึ่ง คือ ครอบครัวของเราเอง (family of procreation) ซึ่งเกิดจากการสมรสเป็นครอบครัวแบบสมัครใจของเราเอง โดยเฉพาะในสังคมที่เจริญ การมีครอบครัวนั้นส่วนใหญ่จะสมัครใจเลือกหาคู่ครองที่ตนพอใจ และคิดว่าสามารถครองเรือนด้วยความสุขได้ ไม่เหมือนครอบครัวดั้งเดิมหรือถ้าหลัง ซึ่งผู้ใหญ่มักจะจัดหาครอบครัวมาให้ เช่นในสังคมจีน ฮินดู เป็นต้น(สุพัตรา สุภาพ ,2541: 65)

ในทางสังคมวิทยา ครอบครัว ถือว่า เป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมอันดับแรกที่มีความสำคัญที่กำหนดแบบแผนความประพฤติ ความเชื่อและหน้าที่ของสมาชิก ตลอดจนการแสดงความสัมพันธ์ต่อกัน โดยมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสังคมและวัฒนธรรม สรุปรูปหน้าที่ของครอบครัวไว้ดังต่อไปนี้ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 68-70)

1. สร้างสรรค์สมาชิกใหม่ (Reproduction)
 2. บำบัดความต้องการทางเพศ (Sexual Gratification) ซึ่งออกมาในรูปของการสมรส
- เพราะการสมรสคือวิธีการหนึ่งที่สังคมเข้ามาควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศให้อยู่ในขอบเขต

3. ให้การอบรมสั่งสอนแก่เด็กให้รู้จักระเบียบของสังคม (Socialization) เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้เด็กออกไปเผชิญกับสิ่งแวดล้อมภายนอก ช่วยให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ คุณค่า และแบบของความประพฤติ
4. กำหนดสถานภาพ (Social placement) ให้รู้ว่าเราเป็นใคร อยู่กับคนกลุ่มไหน
5. ให้ความรักและความอบอุ่น (Affection) ครอบครัวยุคใหม่เป็นแหล่งที่สมาชิกได้รับความรักและความอบอุ่นอย่างบริสุทธิ์ใจ เป็นแหล่งที่ให้หลักประกันได้ว่า จะมีคนที่รักเราและคนที่รักเราเสมอ เป็นที่ที่ให้ความรัก ความคุ้มครองและความมั่นคงทางด้านจิตใจแก่สมาชิก ทำให้สมาชิกมีพลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ให้ลุล่วงไปได้

ในปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ต้องปรับตัวให้เข้าสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีผลทำให้ลักษณะโครงสร้างและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวได้เปลี่ยนแปลงไป บทบาทและหน้าที่ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน เพศหญิงออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น มีอิสระเสรีมากขึ้น ได้เรียนรู้เรื่องราวภายนอกมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับผู้คนมากขึ้น หลายตา รวมไปถึงได้เผชิญความเป็นจริงของสังคมทั้งด้านที่ดี และไม่ดี ซึ่งต่างจากสมัยก่อนคือผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลบ้านและสมาชิกภายในครอบครัว บทบาทและหน้าที่มีความหลากหลายและซับซ้อนไม่ค่อยมาก จะเห็นได้จากในสมัยก่อนอัตราของเพศหญิงที่ทำงานนอกบ้านมีน้อย แต่ในปัจจุบันโครงสร้างของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป เพศหญิงได้มีความสัมพันธ์กับสังคมภายนอกในด้านต่างๆ มากขึ้น พฤติกรรมและการปฏิบัติต่อสังคม บุคคลรอบข้างหรือบุคคลใกล้ชิดก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกันส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านของเพศหญิง ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เราสามารถมองการเปลี่ยนแปลงที่เพศหญิงได้รับจากการขัดเกลาของสังคมที่หล่อหลอมให้เพศหญิงมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น การแสดงออกของพฤติกรรมที่มีความรุนแรงและนำไปสู่การก่ออาชญากรรมครอบครัวจึงถือได้ว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำผิดของอาชญากรด้วยเช่นกัน โดยสภาพแวดล้อมในครอบครัว ถือว่า มีความสำคัญที่จะทำให้คนกระทำความผิด เพราะว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการปลูกฝัง อบรม ขัดเกลาเด็กคนหนึ่งให้กลายเป็นเด็กดี หรือ เด็กเกเร เนื่องจากครอบครัวเป็นที่แรก และเป็นที่เราต้องใช้เวลามากกว่าที่อื่นในช่วงเด็ก ครอบครัวจึงเป็นแหล่งสร้างบุคลิกภาพของแต่ละปัจเจกบุคคล โดยผ่านการอบรมและสั่งสอนจากคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ญาติพี่น้องซึ่งนับเป็นการอบรมเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด ดังนั้นการพัฒนาในจิตชั้นสูงของเด็กจึงขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของพ่อแม่เป็นสำคัญ ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่มีปัญหา ย่อมส่งผลทำให้เกิดความไม่มั่นคง ความยุ่งยากตามมา จึงทำให้ไม่สามารถจัดแบบแผนบุคลิกภาพ และแบบแผนของพฤติกรรมได้ ซึ่งอาจส่งผลไปสู่ในวัยหนุ่มสาว หรืออาจจะเป็นอยู่ตลอดชั่วชีวิต

ครอบครัวจึงไม่เพียงแต่หล่อหลอมบุคลิกภาพของสมาชิก แต่ยังมีผลโดยตรงต่อการแสดงออกของพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อสังคมอีกด้วย

ครอบครัวจึงเป็นสถาบันขั้นพื้นฐานอันดับแรก ที่ทำการขัดเกลามนุษย์ให้รู้ว่า สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ หรืออะไรผิดอะไรถูก เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างยิ่ง และยังมีอิทธิพลต่ออารมณ์ ทัศนคติ และความประพฤติของคนในครอบครัว เมื่อมีปฏิริยาและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่น ใกล้ชิดสนิทสนมเป็นพื้นฐาน ก็จะทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมของคนในครอบครัวที่แสดงออกต่อสังคมเป็นพฤติกรรมที่มีวัฒนธรรมที่ถูกต้อง และ เหมาะสม

ครอบครัวจึงเป็นสถาบันอันดับแรก และมีความสำคัญที่สุดที่ทำให้การสนับสนุนสมาชิกภายในครอบครัวในด้านที่เกี่ยวกับการประพฤติและประพฤติตัว รวมไปถึงการปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอก ดังนั้น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการทำหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว คือให้การสนับสนุนสมาชิกในด้านต่างๆ เช่น ด้านความผูกพัน ความรักใคร่ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้มีโอกาสได้ถือฤดูแลและการดูแลผู้อื่น และด้านการได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำกับบุคคลอื่น

การขัดเกลาทางสังคมที่เริ่มต้นมาจากครอบครัวนั้น เป็นการที่สมาชิกได้รับการสนับสนุนจากภายในครอบครัวแต่สิ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการขัดเกลาทางสังคมคือ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

การสนับสนุนทางสังคม คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งประกอบด้วยความรักใคร่ห่วงใย ความไว้วางใจ ความช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน การให้ข้อมูลข่าวสาร และการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้และการประเมินตนเอง เพราะฉะนั้นการสนับสนุนทางสังคมจึงมีความสำคัญสำหรับสมาชิกในครอบครัว กล่าวคือ

1. แรงสนับสนุนทางสังคมเป็นตัวกันชนหรือบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากภาวะความเครียด โดยจะป้องกันไม่ไห้บุคคลเกิดความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำต่อสังคม เพราะความเครียดทำให้ตนเองรู้สึกไร้ค่า หมดหนทางแก้ไข สูญเสียความภูมิใจในตนเองและไม่สามารถเผชิญกับเหตุการณ์นั้นได้

2. แรงสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวเปลี่ยนแปลงแก้ไข ความคิดของบุคคลเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและภาวะเครียด ช่วยไห้บุคคลได้ประเมินเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นว่าไม่รุนแรงหรือรุนแรงน้อยลง

เพราะการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าไม่ว่าเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นจะมีผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาความเครียดให้ลดลงได้

3. แรงสนับสนุนทางสังคม จะทำให้การรับรู้ของบุคคลต่อเหตุการณ์ความเครียดนั้นเปลี่ยนแปลง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถลดความรุนแรงของเหตุการณ์นั้นลงได้

4. การสนับสนุนทางสังคม อาจมีผลโดยตรงต่อการปรับตัวของบุคคล เพราะการสนับสนุนทางสังคมนั้นช่วยส่งเสริมความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีความสามารถหรือมีประสิทธิภาพ

การสนับสนุนทางสังคมแบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปฐมภูมิ ได้แก่ กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อนบ้าน สมาชิกในกลุ่มจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นการส่วนตัวระหว่างสมาชิกในระดับใดระดับหนึ่งด้วย ในแง่ทางจิตวิทยาสังคมถือว่ากลุ่มปฐมภูมินี้มีความสำคัญมากกับการสนับสนุนทางสังคม

2. กลุ่มทุติยภูมิ ได้แก่ กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีแบบแผน และดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ขนาดของกลุ่มจะเป็นไปตามที่กลุ่มกำหนดไว้ ลักษณะของความสัมพันธ์ ระหว่างสมาชิก อาจจะไม่แน่นแฟ้นเหมือนกลุ่มปฐมภูมิ อย่างไรก็ตามกลุ่มทุติยภูมิ มีอิทธิพลและเป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติของบุคคลในสังคม บุคคลในกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามแนวทางของสังคมที่กลุ่มตั้งไว้ ตัวอย่างกลุ่มทุติยภูมิได้แก่ กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มมิตรสหาย กลุ่มเพื่อนร่วมงาน

สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม (Social support) มีส่วนอย่างมากในการที่จะอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงและการก่ออาชญากรรม โดยเน้นไปที่พื้นฐานของสาเหตุ นั่นคือสถาบันครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงและการก่ออาชญากรรมนั้นอาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ตัวของผู้กระทำเองขาดการสนับสนุนทางสังคมที่ดีตั้งแต่แรกนั่นเอง

ดังนั้นสังคมและครอบครัวถือได้ว่าเป็นสองสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ รวมไปถึงการแสดงพฤติกรรมของอาชญากรในการกระทำผิดต่างๆ ดังนั้นถือได้ว่าความสัมพันธ์ของครอบครัวจึงมีส่วนอย่างมากต่อการกระทำผิดของอาชญากร

2.2 ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการกระทำผิด

สภาพแวดล้อมในครอบครัว ถือว่ามีความสำคัญที่จะทำให้คนกระทำผิดเพราะว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการปลูกฝัง อบรม ชักจูงเด็กคนหนึ่งให้กลายเป็นเด็กดีหรือเด็ก เกร เนื่องจากครอบครัวเป็นที่ที่เราต้องใช้ชีวิตอยู่ก่อนที่อื่นเป็นเวลาหลายๆ ปีในช่วงเด็ก ครอบครัวจึงเป็นแหล่งสร้างบุคลิกภาพของปัจเจก ดังนั้นการพัฒนาจิตขั้นสูงของเด็กจึงขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของพ่อแม่ บ้านที่ไม่มั่นคงย่อมทำให้เกิดความยุ่งยาก หรือไม่สามารจัดรูปแบบ บุคลิกภาพได้ ในเด็กอายุน้อยๆ อาจส่งผลชัดเจนเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาวต่อไป บ้านที่แตกแยกที่จะ สร้างเด็กให้มีพัฒนาการสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ ครอบครัวไม่เพียงหล่อหลอม บุคลิกภาพแต่ยังมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมเด็ก บรรยากาศความอบอุ่นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการมี ครอบครัวซึ่งเป็นอิทธิพลที่ล้าลึกต่อเด็ก หากขาดความรักความอบอุ่น ย่อมผลักดันให้เด็กขาด ความรู้สึกมั่นคง และกลายเป็นคนเกร กระทำผิดซ้ำซาก

การกระทำผิดของบุคคลว่า บุคคลจะยับยั้งไม่กระทำผิดต่อเมื่อมีกลไกควบคุมสูง โดย ได้แบ่งกลไกการควบคุมออกเป็น 2 ประเภท คือ (อึ้งฉพ ชูบำรุง, 2527:101)

1. กลไกการควบคุมภายนอก ได้แก่ ความรักหมั่นคะ ความผูกพันทางสังคมกับผู้อื่น
2. กลไกควบคุมภายใน ได้แก่ การควบคุมตนเอง ความคาดหวังที่มีเหตุผล การมีทัศนคติ ที่ดีต่อตนเอง การมีความรับผิดชอบ ความสามารถต่อต้านความคับข้องใจ การหาสิ่ง ชดเชยเพื่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ ฯลฯ

ส่วนแรงผลักดันที่ทำให้คนกระทำผิด ได้แก่

1. แรงกดดันทางสังคม ได้แก่ ความขัดแย้งกัน การทะเลาะกันภายในครอบครัว การถูก เอร็ดเอาเปรียบ การขาดโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพ การมีฐานะที่ไม่ ทัดเทียมกัน ระบบชนชั้น ตลอดจนความไม่เป็นธรรมต่างๆ ทางสังคม
2. แรงดึงดูดทางสังคม ได้แก่ การคบเพื่อนเลว การเข้าร่วมกลุ่มกับผู้กระทำผิด การชักจูง ชั่วชวน หรือเชิญชวนจากผู้กระทำผิด และการโฆษณาชวนเชื่อต่างๆ
3. แรงปรารถนาภายใน ได้แก่ ความไม่พอใจ ความผิดหวัง ความเครียด ความเกลียด ความกลัว ความก้าวร้าว ความอยากรวย ความอยากมีเกียรติ การชิงดีชิงเด่น ความ ต้องการอย่างแรงกล้าและทันทีทันใด และความรู้สึกต่ำต้อยวิตกกังวล ฯลฯ

ซึ่งหาก 3 แรงดังกล่าวอยู่เหนือกลไกการควบคุม ก็จะทำให้คนกระทำพฤติกรรมที่ผิดได้ ดังนั้น ทฤษฎีนี้จึงอาจนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาและทำความเข้าใจการกระทำพฤติกรรมของคนที่กระทำผิด หรือเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานความถูกต้อง ซึ่งความสัมพันธ์ของครอบครัวและสภาพแวดล้อมของสังคมในด้านต่าง ๆ นั้น มีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำผิดและการแสดงพฤติกรรมต่างๆของอาชญากร เราอาจสังเกตได้จากสาเหตุและปัจจัยต่างๆทางครอบครัวที่ส่งผลทำให้อาชญากรกระทำผิด เช่น ขาดการอบรมสั่งสอน ความแตกแยกของครอบครัว เป็นต้น

2.3 ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของอาชญากรนั้นเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการแสดงออกของพฤติกรรมอาชญากร ซึ่งถ้าครอบครัวมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนการปฏิบัติ และการแสดงออกของพฤติกรรมของอาชญากร แสดงว่าปัจจัยดังกล่าวสามารถส่งผลถึงการแสดงพฤติกรรมของสมาชิกที่มีต่อสังคม เช่น

2.3.1 ความไม่สม่ำเสมอในการกวดขันพฤติกรรมกลางโทษ พ่อแม่มีหน้าที่ในการดูแลเอาใจใส่และกวดขันความประพฤติของลูก ควรอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและเหมาะสมเพราะมิฉะนั้นแล้วอาจเป็นผลนำไปสู่การกระทำผิดของอาชญากร เช่น การลงโทษที่รุนแรงและเด็ดขาดเกินไปโดยไม่ชี้แจงถึงเหตุผลที่ถูกลงโทษ จะทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าพ่อแม่ลำเอียงหรือไม่รักตน ซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระทำผิดได้

2.3.2 ความแตกแยกของครอบครัว อันเกิดขึ้นจากการหย่าร้าง การแยกกันหรือตายจากกันไปของบิดามารดา จะมีผลต่อปัญหาสุขภาพจิตของอาชญากรเป็นอย่างยิ่ง ซึ่ง เจนเวย์ (อ้างโดย Carey, 1984) ได้ทำการศึกษาว่า เด็กที่กระทำผิดนั้นมักจะมีมาจากครอบครัวที่มีแต่แม่เพียงคนเดียว น้อยที่เด็กที่กระทำผิดมาจากครอบครัวที่มีแต่พ่อและสูญเสียแม่ไป เช่นเดียวกันด้วยและในปีเดียวกันได้ทำการศึกษาพบว่า 30-60% ของเด็กที่กระทำผิดมาจากครอบครัวที่แตกแยก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าพ่อหรือแม่ไม่สามารถที่จะเลี้ยงดูลูกให้เติบโตได้อย่างดีเพียงผู้เดียว อย่างไรก็ตาม การขาดพ่อ หรือแม่อาจไม่มีอิทธิพลต่อเด็กมากเท่ากับการเกิดความเครียด เกิดความวิตกกังวล เกิดความอึดอัดใจ กันเนื่องมาจากการไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน หรือทะเลาะเบาะแว้งกันภายในครอบครัวเป็นประจำ

2.3.3 การขาดความอบอุ่นในครอบครัว เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อาชญากรกระทำผิด บิดามารดาที่ทะเลาะเบาะแว้งหรือทุบตีกันเป็นประจำจะมีผลต่อจิตใจเด็ก ทำให้

กลายเป็นเด็กขาดความมั่นคงทางด้านจิตใจและอารมณ์ และเมื่อถูกกดดันมากเกินไป จึงต้องหาทางออกด้วยการกระทำความผิด

2.3.4 การขาดการเอาใจใส่ดูแล ปล่อยปละละเลย หรือทอดทิ้งของบิดามารดา จะมีผลทำให้อาชญากรเกิดความว้าเหว่ ขาดความรักความอบอุ่น อาจเรียกร้องความสนใจ โดยการแสดงออกในทางที่ผิดด้วยการแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง นอกจากนี้ยังมีผลต่อการปรับตัวในการคบหาสมาคมกับเพื่อนและการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ อันนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกี่ยวกับแหล่งการระบาดของสารเสพติด โดยผลจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในย่านชุมชนแออัด สถานเริงรมย์ต่างๆ ดิสโกเธค ศูนย์การค้า และแหล่งมั่วสุมต่างๆ เมื่อนำความคิดเห็นตามกลุ่มอาชีพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดมาวิเคราะห์ดูโดยละเอียดแล้วพบว่า อาชีพกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งระบาดของสารเสพติดทั้งหลาย จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสิ่งใหม่ที่น่าสนใจยิ่งเกี่ยวกับแหล่งแพร่ระบาดของสารเสพติดทั้งหลาย ก็คือ โรงเรียนและโรงงานถูกระบุอยู่ในแหล่งมั่วสุมต่างๆ ด้วย ซึ่งน่าเป็นห่วงและเป็นอันตรายอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในย่านชุมชนแออัด เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้และพัฒนาให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังของชาติ กลับมาเป็นแหล่งระบาดของสารเสพติดไปแล้ว สารเสพติดส่วนใหญ่ที่เด็กและเยาวชนเหล่านี้ใช้อยู่ บุหรี่มาเป็นอันดับแรก ตามมาด้วยสารระเหยและสารเสพติดหลายชนิดรวมกัน (กัญชา เฮโรอีน และยากระตุ้นประสาท) ซึ่งในกรณีอาชญากรที่ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการเอาใจใส่จากพ่อแม่ ส่วนใหญ่จะพบกรณีที่หนีออกจากบ้านและหนีออกจากโรงเรียน และจากการกระทำความผิดทั้งหลาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ซึ่งเกิดมาจากความโกรธที่สะสมอยู่ในจิตใจสำนึก และได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเด็กที่กระทำความผิด กับกลุ่มผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชญากรรมประเภทรุนแรงพบว่า มีความเกี่ยวข้องกัน ระหว่างประสบการณ์ของการถูกทอดทิ้งในขณะที่อยู่ในวัยเด็ก กับการมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ดังนั้นลักษณะของครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดของอาชญากร โดยพิจารณาถึงประเภท ถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวไว้ดังนี้ (ซัทเทอร์แลนด์, อ้างโดย Taft ใน Criminology, 1964: 204)

1. ครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวบางคน ขาดศีลธรรม ติดเหล้า ติดยาเสพติด หรือทำมาหากินโดยการประกอบอาชญากรรม
2. ครอบครัวที่ขาดพ่อ ขาดแม่ หรือขาดทั้งพ่อและแม่อันเนื่องมาจากการหย่าร้าง การแยกกันอยู่ หรือการตายจากกัน
3. ครอบครัวที่พ่อแม่เลยไม่ได้ให้การอบรมสั่งสอน

4. ครอบครัวที่มีปัญหาขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา อันได้แก่ ครอบครัวที่มีใครคนใดคนหนึ่ง เข้าใจว่าการอยู่ตลอดเวลา มีอคติ ขาดความรัก ขาดการเอาใจใส่ต่อกัน อัจฉาธิยา มีญาติเข้ามาสอดแทรก เป็นปัญหาอยู่ตลอดเวลา
5. สมาชิกในครอบครัว ต่างภาษา และวัฒนธรรม ทำให้มีค่านิยม และประเพณี ความ เป็นอยู่ที่มีมาตรฐานต่างกัน
6. ครอบครัวที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ฝืดเคือง ต้องประกอบอาชีพ จนไม่มีเวลาใกล้ชิด อบรมสั่งสอนลูก

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน กล่าวคือ เมื่อสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็ตามได้รับการขัดเกลาจากครอบครัวที่บกพร่อง จะส่งผลให้การอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมที่มีอยู่ จึงทำให้เกิดการประทุติและปฏิบัติตนไปในทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม รวมถึงไปถึงสภาวะการณ์ของสังคมในขณะนั้นประกอบไปด้วย เช่น ความกดดันในด้านต่างๆ ที่สังคมได้มอบให้กับสมาชิกในสังคม การไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน การถูกเหยียดหยาม ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันในสังคม เศรษฐกิจที่ฝืดเคือง เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็มีส่วนทำให้การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงและส่งผลให้เกิดการกระทำอาชญากรรมขึ้นมาได้ เป็นปัญหาสังคมทำให้สังคมมีเสถียรภาพที่ถดถอย ดังนั้น การดูแล อบรมสั่งสอน และการขัดเกลาสมาชิกใหม่ที่กำลังจะเข้ามาเป็นสมาชิกในสังคม จึงมีความจำเป็น และสำคัญอย่างมาก เพราะสิ่งเหล่านี้เองที่จะส่งผลต่อพฤติกรรม และ การกระทำของสมาชิกใหม่ในสังคม และจะส่งผลต่อเสถียรภาพของสังคมโดยรวมด้วยเช่นกัน

2.4 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา และ อาชญาวิทยา

นักสังคมวิทยาพิจารณาปัญหาอาชญากรรม โดยพิจารณา 2 ประเด็น คือ (อรรถพ ชูบำรุง, 2527:71)

ประเด็นแรก พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคมกับการเกิดอาชญากรรม โดยตั้งคำถามว่า อาชญากรรมเกี่ยวข้องกับสังคมอย่างไร อาชญากรรมเกิดขึ้นในสถานการณ์หรือโครงสร้างอย่างไร และอัตราการเกิดของอาชญากรรมจะเปลี่ยนไปหรือไม่หากสถานการณ์หรือโครงสร้างเปลี่ยนไป

ประเด็นที่สอง พิจารณาถึงกระบวนการที่ทำให้คนเป็นอาชญากร หมายความว่า การที่คนเป็นอาชญากรนั้น ได้พัฒนาไปอย่างไร มีอะไรมาเกี่ยวข้องบ้าง

โดยทั้งสองประเด็นนี้ มีความเกี่ยวข้องกันตรงที่ว่า ทำไมบางคนจึงเป็นอาชญากร และทำไมบางคนจึงไม่เป็นเช่นนั้น

ทฤษฎีทางสังคมวิทยา: ว่าด้วยโครงสร้างของสังคมกับการเกิดอาชญากรรม

ทฤษฎีทางสังคมวิทยาที่ว่าด้วยโครงสร้างของสังคมกับการเกิดอาชญากรรมนั้น ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย คือ พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย มาวิเคราะห์ คือ

2.4.1 ทฤษฎีความกดดันสังคม (Strain Theory)

ทฤษฎีความกดดันสังคม (Strain Theory) เป็นผลงานของนักอาชญาวิทยาชื่อ โรเบิร์ต เมอร์ตัน (Merton, 1957) ได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่าเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการในการบรรลุวัตถุประสงค์ (Discrepancy between cultural goals and institutionalized means) โดยกล่าวว่าโครงสร้างของสังคมบางอย่าง ที่ก่อให้เกิดความกดดันและขัดแย้งต่อบุคคลในกลุ่ม จนทำให้พฤติกรรมไม่เป็นไปตามกฎของสังคม ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในสังคม โดยมีตัวแปรต้น 2 อย่าง คือ (Robert K. Merton อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88-96)

1. จุดหมายปลายทางทางวัฒนธรรม (culture goals) ที่สังคมในขณะนั้นยึดมั่น และนำไปปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจุดหมายปลายทางนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคม และสภาพแวดล้อม โดยหากลักษณะและสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไป จุดหมายปลายทางทางวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงไปได้เป็นค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติในขณะใดขณะหนึ่งว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

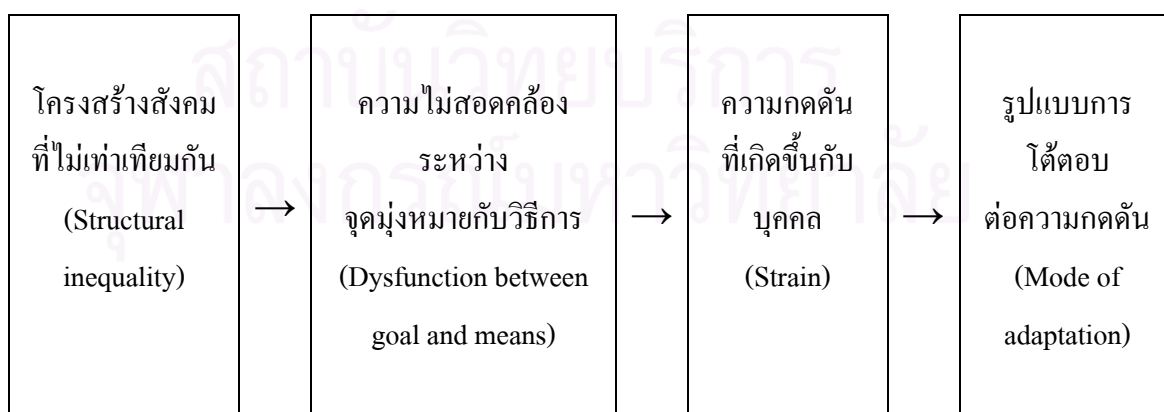
2. วิธีการต่างๆ ที่สังคมได้กำหนดให้บุคคลปฏิบัติตาม (institutionalized means) เป็นการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในขอบเขต หรือห้ามการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการปฏิบัติตามคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมต้องการหรือยอมรับ

Robert K Merton กล่าวไว้อีกว่า วัฒนธรรมของสังคมจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายหรือความต้องการของคนในสังคมที่บุคคลควรที่จะไขว่คว้า หรือหาให้ได้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของแต่ละสังคมก็จะแตกต่างกันออกไปตามวัฒนธรรม แต่สำหรับประเทศอเมริกาแล้วจุดมุ่งหมายสูงสุดของสังคมที่วัฒนธรรมกำหนดขึ้น คือ ความร่ำรวยหรือความมั่งคั่ง เมื่อบุคคลมีความร่ำรวยหรือมั่งคั่ง ก็มักจะ

ตามมาด้วยการได้รับการยกย่องทางสังคมหรือมีสถานะทางสังคมสูง นอกจากนี้วัฒนธรรมยังกำหนดหรือรับรองบรรทัดฐาน หรือวิธีการที่ได้รับการยอมรับในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม ซึ่งประชาชนทุกคนถูกคาดหวังว่าจะต้องปฏิบัติตาม วิธีการเหล่านี้มาจากค่านิยมของวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวกำหนดวิธีการ หรือเทคนิคในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม เนื่องจากบุคคลไม่สามารถที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมได้ ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่วัฒนธรรมจะต้องเน้นในเรื่องวิธีการในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายและความจำเป็นที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม หรืออีกนัยหนึ่งสังคมต้องสร้างค่านิยมและกระตุ้นให้คนพอใจกับการปฏิบัติตามวิธีการ แม้ว่าจะไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมได้ก็ตาม สถานการณ์เช่นนี้ได้สร้างความกดดันให้แก่บุคคลที่ไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมโดยวิธีการที่วัฒนธรรมหรือสังคมยอมรับ ความกดดันนี้มักจะเกิดกับบุคคลหลากหลายในสังคม แต่มักจะเกิดกับบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำ เมอร์ตัน ได้นิยามคำว่า Anomie คือความกดดันทางสังคมที่เกิดขึ้นกับบุคคลในสังคม เนื่องจากความไม่สอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของสังคมกับวิธีการไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น ซึ่งคนเมื่อได้รับความกดดันแล้วจะมีรูปแบบการตอบโต้ความกดดันทางสังคม 5 รูปแบบ คือการปฏิบัติตาม การเปลี่ยนแปลง การยึดถือวัฒนธรรมใหม่ การล่าถอย และการปฏิวัติ

Robert K Merton ได้อธิบายรูปแบบสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากภาวะกดดันทางสังคม ไว้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 รูปแบบอธิบายสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมของทฤษฎีความกดดันทางสังคม
ของ Robert K Merton

ที่มา : พรชัย ชันดี และคณะ ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา (2543; หน้า 94)

จากแผนภูมิที่ 1 รูปแบบการอธิบายสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมของทฤษฎีความกดดันทางสังคม ของ Robert K Merton ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการโต้ตอบหรือปรับตัวของบุคคลต่อความกดดันทางสังคม จำนวน 5 รูปแบบ กล่าวคือ คือการปฏิบัติตาม การเปลี่ยนแปลง การยึดถือวัฒนธรรมใหม่ การล่าถอย และการปฏิวัติ โดย Robert K Merton ใช้โครงสร้างทางสังคมเป็นตัวอธิบายถึงสาเหตุที่ชนชั้นล่างของสังคมมีอัตราการกระทำผิดสูงกว่าชนชั้นกลางหรือสูง ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีอยู่หรือการกระจายของโอกาสที่จะสร้างฐานะอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือตามโครงสร้างของสังคม หรืออีกนัยหนึ่งความสามารถที่สร้างฐานะโดยอาศัยวิธีการตามวัฒนธรรมนั่นเอง ซึ่งชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูงจะมีโอกาสเหล่านี้มากกว่าชนชั้นล่างแต่ในขณะเดียวกันสังคมก็เน้นถึงจุดมุ่งหมายทางสังคมมากกว่าวิธีการที่ได้รับมั่งมา ซึ่งในสภาวะการณ์เช่นนี้ ชนชั้นล่างก็จะได้รับความกดดันมากกว่าชนชั้นอื่นในสังคม เป็นเหตุให้ต้องมีการโต้ตอบต่อความกดดันจากวัฒนธรรมนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของบุคคลนั้นที่มีต่อจุดมุ่งหมายและวิธีการทางสังคม

ทฤษฎีความกดดันสังคม ได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่าเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการในการบรรลุวัตถุประสงค์ นั้น ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความขัดแย้งมีต้นกำเนิดมาจากโครงสร้างทางสังคม ที่ว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม โดยเริ่มต้นมาจาก การศึกษาของ อีมีล เดอร์คเคิร์ม (Emile Durkheim) ซึ่งได้อธิบายสาเหตุของอาชญากรรมจากโครงสร้างของสังคม และเป็นคนแรกที่ใช้นิยามที่เกี่ยวกับสภาวะของสังคมที่ไม่มีกฎหมาย หรือกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมว่าคือ อโนมี (Anomie) (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88)

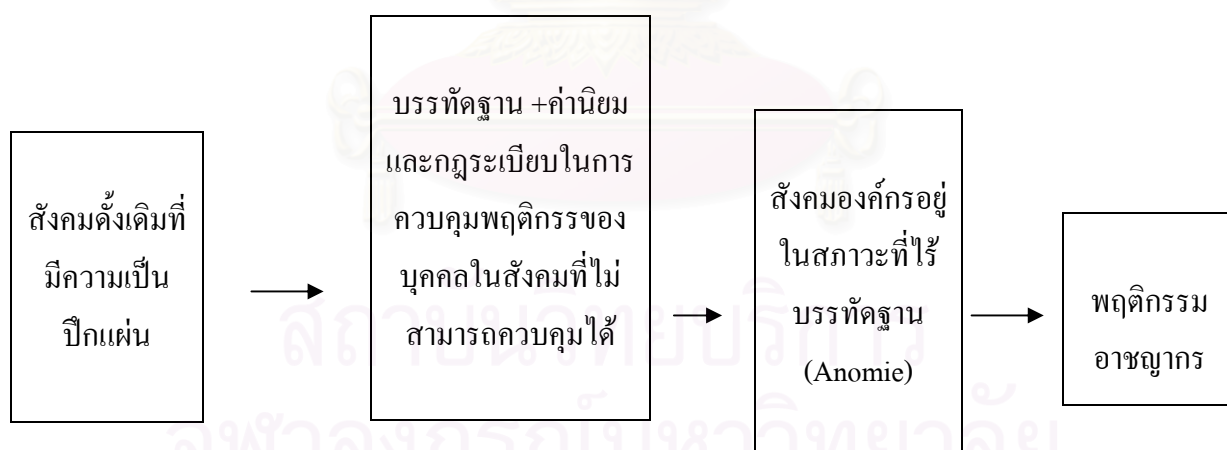
สภาวะไร้บรรทัดฐาน คือ “สภาวะที่บรรทัดฐานของสังคมอยู่ในสภาพที่ไร้ความหมายต่อประชาชน เป็นเหตุให้ไม่สามารถเป็นกลไกควบคุมสังคมได้ต่อไป” (Masters & Roberson, 1990) ซึ่งสภาวะเช่นนี้ในสังคมจะมีอาชญากรรมเกิดขึ้นมาก และสภาวะไร้บรรทัดฐาน นี้มีแนวโน้มที่จะเกิดในช่วงเวลาที่สภาพของสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และทำให้คนในสังคมไม่อาจจะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ได้ (อีมีล เดอร์คเคิร์ม อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88)

สภาวะไร้บรรทัดฐาน คือ สภาพที่สถาบันทางสังคมไม่สามารถทำหน้าที่ควบคุมสมาชิกในสังคมได้ ก่อให้เกิดความบกพร่องในหน้าที่รวมทั้งไม่มีกลไกที่เพียงพอในการควบคุมสมาชิกให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม สถาบันต่างๆ ทำหน้าที่อย่างไม่ประสานสอดคล้องกัน ต่างคนต่างทำ สมาชิกในสังคมจึงเกิดความรู้สึกสับสน วุ่นวาย ทำตัวไม่ถูก เกิดสภาพที่เรียกว่า Anomie และเกิด

พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ ตัวอย่างเช่น ปัญหาการกระทำผิดของเด็ก ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น (อันธพ ชูบำรุง, 2527:69)

อีไมล์ เดอร์คาร์ท มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นปกติของสังคม เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีขอบเขตและไร้ขีดจำกัด ซึ่งในภาวะปกติของสังคมจะมีกฎหมายหรือระเบียบเป็นกลไกในการควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม ครอบงำที่สังคมไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกินไป อาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นในลักษณะที่สังคมหรือบุคคลในสังคมสามารถยอมรับหรือทนได้ แต่ในทางตรงกันข้ามหากสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กฎระเบียบที่มีอยู่ก็จะไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคม เป็นเหตุให้สังคมอยู่ในสภาวะที่ไร้บรรทัดฐาน และนำไปสู่ปรากฏการณ์อาชญากรรมที่มากขึ้นสังคมไม่อาจมีสภาพที่ปกติสุขได้ ดังแผนภูมิที่แสดงสภาวะที่ไร้บรรทัดฐาน ตามแนวความคิดของ อีไมล์ เดอร์คาร์ท

แผนภูมิที่ 2 รูปแบบอธิบายการเกิดอาชญากรรมของทฤษฎีสภาวะไร้บรรทัดฐาน
ของ Emile Durkheim

การเปลี่ยนแปลงสู่สังคมอุตสาหกรรม

ที่มา : พรชัย ชันดี และคณะ ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา (2543; หน้า 91)

จากแผนภูมิที่ 2 มีที่มาจากหนังสือเรื่อง “การแบ่งแยกแรงงานในสังคม” (The division of labor in society) โดยอีไมล์ เดอร์คัสม์ กล่าวว่า ประเทศฝรั่งเศสประสบกับปัญหาภาวะไร้บรรทัดฐานในยุคสมัยที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เกิดการแบ่งแยกแรงงานในสังคมฝรั่งเศส กฎหมายไม่สามารถควบคุมความเป็นอยู่ของประชาชนได้ ซึ่งแสดงออกโดยการประท้วง และเดินขบวน ของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน โดยความขัดแย้งนี้ส่งผลให้เกิดกร่อนความเป็นปึกแผ่นของประชาชนในสังคมซึ่งมีรากฐานมาจากการรวมตัวเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งอีไมล์ เดอร์คัสม์ เรียกสภาพสังคมในลักษณะนี้ว่า สังคมองค์กร หรือสังคมอุตสาหกรรม (organic society) โดยกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงจากสังคมดั้งเดิมไปสู่สังคมอุตสาหกรรมของประเทศฝรั่งเศสในยุคนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จนสังคมไม่สามารถที่จะหากฎระเบียบมาบังคับใช้ในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ประกอบกับวงจรของการผลิตมีเกินความต้องการ และก็ติดตามมาด้วยสภาวะเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงกฎระเบียบของสังคมที่ไม่สามารถควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างได้ จึงเกิดการประท้วง ทำให้ลูกจ้างเกิดความรู้สึกหมดความสำคัญ ดังนั้นความเป็นปึกแผ่นของสังคมจะค่อยๆ หดไป จึงไม่มีกลไกควบคุมทางสังคมใดๆ มาควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้ หรือเรียกว่า สภาพไร้บรรทัดฐาน และในที่สุดก็จะเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ รวมไปถึงการเกิดอาชญากรรมขึ้นในสังคม (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:90-91) อีไมล์ เดอร์คัสม์ มองว่าอาชญากรรมจะเกิดในสังคมที่อยู่ในสภาวะที่ไร้บรรทัดฐาน เช่น ในภาวะที่เศรษฐกิจตกต่ำ การตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคมในรูปแบบของทรัพย์สินนั้นจะลดน้อยลง จึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คือ เกิดภาวะยากจน ทำให้คนอยู่สภาวะที่ไร้บรรทัดฐาน จึงง่ายต่อการกระทำผิดและประกอบอาชญากรรม

สภาพไร้ระเบียบของสังคม คือ สภาพอันสลับซับซ้อนที่ประกอบไปด้วยความยากจน การมีโอกาสน้อยจำกัด ที่จะดำเนินไปสู่ความสำเร็จในการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม เป็นสภาพความสับสนในวัฒนธรรม จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ค่านิยมที่ฝังามไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมหรือของคนบางกลุ่มที่มุ่งประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ทำให้คนมุ่งที่จะบรรลุเป้าหมาย โดยไม่คำนึงถึงวิธีที่ปฏิบัติอันถูกต้องของกฎหมาย อาจกล่าวได้ว่า เมื่อเกิดสภาวะที่ไร้กฎหมาย หรือ สภาวะที่ไร้ระเบียบ คนยึดวิธีการที่ผิดกฎหมาย เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายอันพึงประสงค์ ดังนั้น เป้าหมายจึงกลายเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม จะใช้วิธีการอย่างไรไม่สำคัญ ขอให้บรรลุเป้าหมายก็เพียงพอแล้ว การกระทำเช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นการละเมิดกฎที่คนในสังคมได้ยึดถือและปฏิบัติอยู่

สภาวะที่ไร้กฎหมาย สภาวะที่ไร้ระเบียบ หรือสภาวะไร้บรรทัดฐาน เป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในตัวของอาชญากร เพราะสภาวะเช่นนี้ทำให้เกิดแรงกดดันอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุมาจากอะไรก็ตาม อาจเกิดจากสภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ สภาพของครอบครัวที่มีปัญหา

หรือเกิดจากภาวะที่ถูกเหยียดหยามก็ตาม สามารถกล่าวได้ว่า บุคคลใด หรือ เพศใดก็ตามที่ตกอยู่ในสภาวะการณ์ที่ถูกกดดันจากสังคมบุคคลนั้นก็จะตกอยู่ในสภาวะที่ไร้กฎหมาย หรือ สภาวะที่ไร้ระเบียบได้เช่นกัน

สรุปได้ว่า การประกอบอาชญากรรมของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น เป็นหน้าที่ปกติของชีวิตมนุษย์ ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่บรรทัดฐานทางสังคมไม่สามารถที่จะควบคุมการกระทำของมนุษย์ หรือไม่ตอบสนองความต้องการของสังคมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดได้แล้ว การล่วงละเมิดต่อบรรทัดฐานสังคมก็จะเกิดขึ้น และจะนำไปสู่การกระทำความผิดอย่างรวดเร็ว และระบบของค่านิยมทางสังคมก่อให้เกิดอาชญากรรม โดยการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดประกอบอาชญากรรมนั้น อาจทำให้มองเห็นว่าบุคคลนั้นตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมหรือระเบียบทางสังคมอย่างไรนั้น ก็หมายความว่าอาชญากรรมนั่นเองแสดงให้เห็นถึงสถานะของบุคคลผู้ประกอบอาชญากรรมว่ากำลังอยู่ในสังคมเช่นไร ดังนั้น ระเบียบของสังคมย่อมมีความสำคัญต่อปัญหาอาชญากรรม เพราะสังคมที่ไม่มีระเบียบย่อมก่อให้เกิดการขัดแย้งฝ่าฝืนขนบธรรมเนียมประเพณีและกฎหมายและโครงสร้างของสังคมบางอย่างก่อให้เกิดความกดดันและขัดแย้งต่อบุคคลที่อยู่ในกลุ่ม จนทำให้พฤติกรรมไม่เป็นไปตามกฎของสังคม ซึ่งเป็นผลให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในสังคม ซึ่งสิ่งที่จะก่อให้เกิดแนวโน้มที่วัฒนธรรม และ โครงสร้างทางสังคมมีส่วนร่วมในการจะก่อให้เกิดการยอมรับกฎข้อบังคับหรือไม่ยอมรับหลักเกณฑ์ทางความประพฤติทางสังคม ดังนั้น โครงสร้างทางวัฒนธรรมและโครงสร้างทางสังคมจะต้องมีความสมดุลกัน โดยทางวัฒนธรรม เราจะต้องยอมรับว่า การที่มนุษย์มีความต้องการแล้วที่ย่อมจะมีความมุ่งหมายที่จะให้ได้ถึงจุดหมายปลายทางแห่งความต้องการอันนั้น ทางด้านโครงสร้างทางสังคมซึ่งมีกฎเกณฑ์และการควบคุมดูแลต่างๆ ย่อมต้องมีความสัมพันธ์และให้ความสมดุลกับโครงสร้างทางวัฒนธรรม และสามารถที่จะทำให้ความหวังนั้นบรรลุถึงจุดหมายปลายทางความต้องการได้ ถ้าความต้องการนั้นถูกต้องด้วยวัฒนธรรมและกฎหมาย เพราะบางคนนั้น ถ้าใช้วิถีทางที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วไม่ได้ผล อาจหันไปใช้วิถีทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ทฤษฎีทางสังคมวิทยา: ว่าด้วยกระบวนการทางสังคมกับการเกิดอาชญากรรม

กระบวนการทางสังคมกับการเกิดอาชญากรรมนั้น คนได้กลายเป็นอาชญากรได้อย่างไร และมีกระบวนการใดในสังคมที่ทำให้คนกลายเป็นอาชญากร ตามความเป็นจริงแล้วเราไม่สามารถเจาะจงได้ว่าทฤษฎีอะไรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสังคมบ้าง ผู้วิจัยได้นำ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการวิจัย คือ พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย มาเคราะห์ คือ (อัมณพ ชูบำรุง, 2527:95)

2.4.2 ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of Imitation)

ทฤษฎีการเลียนแบบ หรือ ทฤษฎีการเอาอย่าง ได้ให้ความสนใจต่ออิทธิพลของสื่อ คือนิตยสารพิมพ์ซึ่งมีผลต่อการเกิดอาชญากรรม และได้ชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้นนั้น มันไม่ได้เกิดขึ้นตามลำพัง แต่มีเทคนิคที่จะกระทำผิดที่คล้ายคลึงกัน อาชญากรรมเป็นปัญหาถูกไข โดย ตาร์ด์ (Tarde) (อ้างถึงใน อรรถพ ชูบำรุง (2527:95) ได้ตั้งกฎแห่งการเลียนแบบขึ้นมา 3 ประการ คือ

1. คนเรามีแนวโน้มที่จะเลียนแบบแฟชั่นและประเพณีของคนอื่น โดยปกติแล้วกลุ่มกลุ่มคนที่มีลักษณะที่คล้ายกันมาติดต่อกันจะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของแฟชั่นและประเพณีได้ช้า แต่ในทางตรงกันข้ามกลุ่มที่ลักษณะที่แตกต่างกันมาติดต่อกันจะเกิดการเลียนแบบเร็วขึ้นและมากขึ้น

2. ผู้ที่มีฐานะต่ำกว่าจะเลียนแบบผู้ที่มีฐานะสูงกว่า โดย ตาร์ด์ กล่าวว่า อาชญากรรมเริ่มเกิดขึ้นในกลุ่มคนชั้นสูง และได้แพร่หลายในกลุ่มคนชั้นต่ำโดยการเลียนแบบ

3. คนเราจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ ถ้าหากว่าพฤติกรรมแบบเก่าเกิดการขัดแย้งกัน โดย ตาร์ด์ เชื่อว่า การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง และการเลียนแบบบางอย่างทำให้เกิดอาชญากรรม โดยเขากล่าวว่า อาชญากรรมจะแพร่ออกไปในลักษณะเช่นเดียวกับแฟชั่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ตาร์ด์ ได้บอกว่า อิทธิพลของสื่อ ทำให้เกิดอาชญากรรม โดยเฉพาะ นิตยสารพิมพ์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับในปัจจุบันแล้ว สื่อมีอิทธิพลอย่างมากในการมีพฤติกรรมที่เลียนแบบของการก่ออาชญากรรม

พฤติกรรมการเลียนแบบของการอาชญากร เริ่มต้นจากการเรียนรู้ เพราะกระบวนการการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งจะมีการโต้ตอบและมีผลต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังจากด้วย อิทธิพลของสื่อ ถือได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนให้เกิดการเลียนแบบของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่มีความรุนแรง เพราะ สื่อมวลชนนั้นเป็นแหล่งที่มาของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สามารถกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์ว่า ถูกหรือผิด ดีหรือเลว หากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ทัศนคติจะเป็นตัวชักจูงให้บุคคลมีความเชื่อและเกิดการปฏิบัติตามในเวลาต่อมา

พฤติกรรมความรุนแรงที่เลียนแบบจากสื่อ

ปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ได้ก้าวเข้ามา มีบทบาทเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนทำ

หน้าที่ตอบสนองความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็นของผู้คน และเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดสาระ ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ อีกทั้งความบันเทิง ตลอดจนโน้มน้าวให้เกิดความรู้สึกร่วมในรูปแบบต่างๆ ให้กับผู้รับสื่อในแต่ละประเภท (สุกิจ ไวกัฒนากร, 2542,1) และสื่อมวลชนยัง เป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีส่วนต่อการเกิดอาชญากรรมและการกระทำผิด คือ การแสดงและส่งเสริมให้เห็นภาพที่เกี่ยวพันกับการก่ออาชญากรรมและให้ทัศนะว่าเป็นสิ่งที่ไม่ผิด และคิดว่าดี แล้วทั้งที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย ทำให้บุคคลที่เคยเห็นการกระทำ ความผิด เคลือบ และหลงผิดไปกับสิ่งที่สื่อมวลชนได้เสนอไป ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิด (Elmer, 1995:123) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มอบสิ่งที่ผิดๆ ผ่านสื่อ โทรทัศน์ ที่ถ่ายทอดไปนั้นมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก Elmer ได้ให้ทัศนะทางอาชญาวิทยาโดยเชื่อว่าการถ่ายทอดอย่างซ้ำซากเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาชญากร โดยผ่านสื่อมวลชนนั้น จะมีอิทธิพลอย่างสำคัญยิ่งต่อการถ่ายทอดความคิดที่ผิดให้แก่ผู้รับรู้ ยิ่งในกรณีที่ถ่ายทอดให้เห็นว่าผู้ละเมิดกฎหมายเป็นผู้ที่ได้รับการเห็นอกเห็นใจ หรือการยกย่องสรรเสริญด้วยแล้วก็จะยิ่งเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ว่าเมื่อคนเราได้เปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ แล้ว มักจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้นการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ในครั้งนี้ จึงต้องอาศัยแนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ด้วย โดยในที่นี้จะแบ่งอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ โดยอาจสรุปแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ ที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้รับสารได้ดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2541: 180-183)

อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้น ไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่กั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่

1. ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (predisposition) บุคคลจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และความโน้มเอียงที่จะประพฤติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่น และสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชนก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมเหล่านั้นติดตัวมาด้วย

2. การเลือกรับสารของผู้รับสาร (selective process) บุคคลจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับความเห็นและความสนใจของตน ประชาชนจะพยายามตีความตามความเชื่อละค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิมและเลือกจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิดและความเชื่อของตน

3. อิทธิพลต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์และวิทยุ โดยจากผลการวิจัย พอจะสรุปได้ว่า อิทธิพลที่โทรทัศน์มีต่อเด็ก ได้แก่

- 3.1 อาจเพิ่มความตื่นตัวของเด็ก
- 3.2 อาจสร้างนิสัยรุนแรงและก้าวร้าวให้แก่เด็ก
- 3.3 อาจทำให้เด็กรู้สึกลำบากในการที่จะอดใจรอสิ่งที่ปรารถนา
- 3.4 เปิดโอกาสทำให้เด็กหลีกเลี่ยงจากความกดดันทางสังคม ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 3.5 ทำให้เกิดการเลียนแบบตามที่ได้เห็นในทีวี
- 3.6 อาจแทรกแซงและเบียดบังการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันของเด็ก

4. อิทธิพลต่อรสนิยมโดยการช่วยยกระดับรสนิยมของประชาชนและมีส่วนทำให้วัฒนธรรมที่แสดงถึงรสนิยมที่ดีกลายมาเป็นวัฒนธรรมของมวลชนด้วย

5. อิทธิพลด้านความบันเทิง ทำให้จิตใจคนพ้นจากความกดดัน บรรเทาความตึงเครียดสร้างความสุขและความสบายใจให้แก่ประชาชน โดยผ่านความบันเทิง

6. อิทธิพลต่อความก้าวร้าวรุนแรง ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 6.1 อิทธิพลต่อการเลียนแบบของผู้ชม
- 6.2 อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- 6.3 อิทธิพลด้านการกระตุ้นทางกาย อันนำไปสู่การกระทำที่รุนแรงในเวลาต่อมา
- 6.4 ก่อให้เกิดกระบวนการของการอ้างความถูกต้อง หรือแนวโน้มที่ชอบความรุนแรงโดยถือเอาการกระทำทางโทรทัศน์เป็นแบบอย่างที่ถูกต้อง

7. อิทธิพลด้านการศึกษา โดยความรู้และข่าวสารนั้นจะผ่านทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

8. อิทธิพลต่อการขัดเกลาทางสังคม โดยมีผลต่อการพัฒนาเอกลักษณ์ของบุคคลในสังคม

9. อิทธิพลต่อประชามติ โดยการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารและความคิดเห็นแก่ประชาชน ซึ่งการคัดเลือกข่าวสารนั้นก็มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคลหรือประชามติของประชาชน

สื่อมวลชนว่าเป็นตัวจัดหาประสบการณ์ที่เป็นอิสระ ไปจากการถูกควบคุมแบบที่ต้องเผชิญ อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ในโลกของสื่อ เช่น โทรทัศน์ได้เปิดโอกาสให้บุคคลสามารถทดลองหาวิธีแก้ปัญหาได้หลาย ๆ วิธีโดยไม่ต้องถูกลงโทษ หรือไม่เสี่ยงต่อการเจ็บตัวเหมือนอย่างที่จะต้องพบพานหากมาแสดงออกในโลกแห่งความเป็นจริง นั่นคือ สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นห้องทดลองในจินตนาการ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541:179)

ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารจากสื่อใด ๆ ก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันมีผลมาจากอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ ที่ผู้รับสารได้รับมานั่นเอง โดยที่สื่อบุคคลมักจะมีผลต่อความคิดและทัศนคติของผู้รับสาร ในขณะที่สื่อมวลชนมักจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในแง่ของการเปลี่ยนแปลงความรู้ อันสามารถส่งผลในการเน้นย้ำทัศนคติของผู้รับสารได้ อิทธิพลของสื่อในการเลียนแบบพฤติกรรมที่รุนแรงของเพศหญิงและการก่ออาชญากรรม นั้น ส่วนหนึ่งอาจจะมีสาเหตุและปัจจัยมาจากการเลียนแบบจากสื่อต่างๆ ที่ส่งผลให้เพศหญิงนั้นเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีอยู่และได้ส่งผลถึงการแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และรุนแรงเพิ่มมากขึ้นด้วย

ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา

2.4.3 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) เป็นกระบวนการสำคัญและเฉพาะเจาะจงที่พัฒนาพฤติกรรมอาชญากรของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง คือ การคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความเป็นอาชญากรและความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นว่า บุคคลจะมาเป็นอาชญากรนั้น มีสาเหตุมาจากการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน โดยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับกระบวนการระหว่างบุคคลซึ่งทำให้บุคคลได้เรียนรู้ในการเข้าร่วมพฤติกรรมอาชญากรรมแยกประเด็นในการศึกษาไว้ 9 ประเด็น คือ (ซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland) (อ้างถึงใน อรรถพร ชูบำรุง, 2527:95)

1. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หมายความว่า พฤติกรรมของการเป็นอาชญากรนั้นไม่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ แต่ได้จากการเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ
2. พฤติกรรมอาชญากรสามารถเรียนรู้โดยการมีปฏิริยาตอบโต้กับผู้อื่น ในกระบวนการติดต่อสื่อสารและมีความสัมพันธ์กัน หมายความว่า มีการติดต่อสัมพันธ์กัน ในหลายกรณี เช่น กระทำโดยการพูดจา กิริยาท่าทาง รวมไปถึงสัญลักษณ์อื่นๆ

3. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกัน หมายความว่า การติดต่อสื่อสาร หรือมีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มที่สนิทสนม คู่กันคนนั้นสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรได้ง่ายขึ้น

4. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยเรียนรู้ถึง 1) เทคนิคการประกอบอาชญากรรม มีทั้งเทคนิคที่สลับซับซ้อน และเทคนิคที่ง่าย ๆ 2) ทิศทางของแรงจูงใจ ค้นหา วิธีการหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง รวมไปถึงทัศนคติต่างๆ

5. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ประมวลกฎหมายได้ว่าควรจะทำปฏิบัติ หรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ หมายความว่า ในบางสังคมนั้นกฎหมายเป็นสิ่งควรเคารพ ยำเกรงและปฏิบัติตาม แต่ในบางสังคมการละเมิดกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ควรกระทำ และการเป็นเช่นนี้เกิดขึ้น การกำหนดของคนในกลุ่มหรือในสังคมนั้นเอง

6. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการละเมิดกฎหมาย เพราะมีการกำหนดให้กระทำอย่างนั้น หมายความว่า บุคคลที่เข้าร่วมกลุ่มกับอาชญากรนั้นจะมีการกระทำที่แตกต่างกับคนที่ไม่ได้เข้าไปร่วมกลุ่ม หรือมีความสัมพันธ์กับอาชญากร กลุ่มที่แตกต่างกันนี้เองทำให้การซึมซับของวัฒนธรรมภายในกลุ่มมีความแตกต่างกัน

7. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากระยะเวลา (ช่วงเวลาที่มิประสบการณกับพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย) ความถี่ (การที่บุคคลมิประสบการณกับรูปแบบของพฤติกรรมอาชญากรรมบ่อยครั้ง) การให้ความสำคัญในจัดลำดับก่อนหลัง และความรู้สึกที่แรงกล้าและความเข้มข้นในการเข้าร่วมกลุ่ม หมายความว่า การติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มที่เป็นอาชญากรนั้น มีความถี่ในการติดต่อสัมพันธ์กันระยะเวลาที่ยาวนานเพียงพอกับการซึมซับวัฒนธรรมของกลุ่มที่เป็นอาชญากร รวมไปถึงการให้เกียรติของกลุ่มที่เป็นอาชญากรเมื่อมีการกระทำความผิด และการจัดลำดับก่อนหลัง คือ การที่มีพฤติกรรมของการเป็นอาชญากรที่มีมาตั้งแต่เด็ก และกระทำพฤติกรรมเช่นนี้มาตลอดจนทำให้เกิดความรู้สึกที่แรงกล้าเมื่อมีพฤติกรรมอาชญากร

8. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเข้าสมาคมกับกลุ่มหรือบุคคลที่เป็นอาชญากร หมายความว่า การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรนั้น ไม่จำกัดอยู่เฉพาะกระบวนการเรียนแบบเท่านั้น ยังรวมถึง การถูกชักจูงจากอาชญากรให้เข้าร่วมกลุ่ม เพื่อให้เรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรจากการติดต่อสัมพันธ์กัน

9. พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากความต้องการแสดงออกถึงค่านิยมแบบเดียวกัน หมายความว่า ค่านิยมที่ต้องการมีความสุข ร่ำรวย การต้องการเงิน เป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไป แต่ไม่จำเป็นต้องอธิบายความต้องการและค่านิยมนั้น เช่น บุคคลลักทรัพย์ก็เพื่อต้องการความมั่นคงในการเงินเช่นเดียวกันกับกรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงในการเงิน โดยพฤติกรรมอาชญากรมาจากแรงผลักดันและค่านิยมทั่วไป เช่น ความสุข การดิ้นรนเพื่อสถานภาพทางสังคม แรงกระตุ้นจากการเงิน หรือความผิดหวัง

หลักการสำคัญ 9 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น ได้นำเสนอว่า พฤติกรรมอาชญากรรมไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงมาจากพันธุกรรมหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม หากแต่เกิดจากการกระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิด โดยการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าเป็นทางวาจา หรือ ลักษณะท่าทาง

สรุปแล้ว ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) กล่าวว่า คนที่มีพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรนั้น เกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลที่สนิทคุ้นเคยมาเป็นเวลานาน จนมีความหลงผิด มีค่านิยม มองสิ่งที่ผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง พยายามหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง พยายามเรียนรู้เทคนิคต่างๆ พยายามหาแรงจูงใจ และทัศนคติต่างๆ ในการกระทำผิด เพราะการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันนั้น เป็นกระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์กับค่านิยมในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย โดยการที่บุคคลมีการติดต่อเข้าร่วมและมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเดียวกัน ทำให้มีการเลียนแบบและการสนับสนุนพฤติกรรมซึ่งกันและกัน และกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญ คือ ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน สื่อมวลชน ฯลฯ ซึ่งในด้านของการใช้พฤติกรรมความรุนแรงนั้น ตัวของอาชญากรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ประสบพบเห็นแต่การใช้พฤติกรรมความรุนแรง หรือ เกิดจากการมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกลุ่มที่มีการใช้พฤติกรรมความรุนแรงเป็นประจำ จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว และมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมความรุนแรงนั้น

3. ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง

ในสมัยโบราณกาล สังคมไทยมีทัศนคติ และ ค่านิยมเกี่ยวกับสตรีในลักษณะที่สตรีไทยต้องได้รับการอบรม เลี้ยงดูให้เหมาะแก่บทบาทที่สังคมเห็นว่าเหมาะสม หญิงไทยจึงไม่ได้รับการศึกษา การอบรมของหญิงไทยจึงเน้นหนักที่กิริยามารยาท คุณสมบัติของแม่ศรีเรือน การประกอบอาหาร และการประดิษฐ์เครื่องใช้ต่างๆ เมื่อเติบโตขึ้นถึงวัยครองเรือน ในครอบครัวบิดามารดาก็มักจะเป็นผู้เลือกคู่ครองให้ เมื่อแต่งงานแล้วสังคมไทยในอดีตก็ยึดมั่นว่า ผู้หญิงจะต้องดูแลบ้าน ปรนนิบัติเลี้ยงดูลูก ส่วนชายเป็นผู้ที่หาเลี้ยงครอบครัว เป็นหลักปกป้องของภรรยา ประเพณีได้อนุญาตให้ชายมีภรรยาได้ไม่จำนวนจำกัด ในขณะที่ผู้หญิงจะต้อง “รักษานวลสงวนตัว” จะ “คบชู้ผู้ชาย” ไม่ได้ เพราะจะเป็นที่ติฉินนินทาของสังคม เพราะสังคมมีทัศนคติและค่านิยมต่อสตรีว่า สตรีเป็นผู้อ่อนแอ เป็นผู้มิไจรวนเร เป็นผู้ที่ไม่มีเหตุผล เป็นผู้ที่ไม่สามารถจะได้รับความเป็นอิสระ และเป็นผู้ที่ต้องมีผู้ชายคอยคุ้มกันอยู่ตลอดเวลา ในแง่ของศาสนา จะเห็นได้ว่า ผู้ชายมีโอกาสดำบวชเรียนเป็นอานิสงค์แก่บิดามารดา ส่วนบุตรหญิงนั้นบิดามารดาคาดหวังว่า จะช่วยให้เบาแรงในเรื่องการบ้านการเรือน ในยามเจ็บไข้ได้ป่วยจะได้ปรนนิบัติรักษาบิดามารดา

ในสมัยรัชกาลที่ 4 วัฒนธรรมตะวันตกเริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมไทย โดยสตรีมิชชันนารี เป็นผู้เริ่มให้การศึกษาแก่กุลิคาไทยก่อน ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงส่งเสริมการศึกษาของกุลสตรีให้แพร่หลายยิ่งขึ้น และเมื่อถึงในสมัยรัชกาลที่ 6 ทศนคติและค่านิยมของสังคมไทยก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ ทำให้สตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้นกว่าในสมัยก่อน ประเพณีแต่โบราณเกี่ยวกับสตรีได้เปลี่ยนแปลงไป เช่น ประเพณีการแต่งตัว การเข้าสมาคม เป็นต้น (วันทนี วาสิกะสิน, สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2541:80)

ในประเทศไทย ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศนั้น เป็นการต่อสู้กันในระดับวาทกรรม ซึ่งเป็นการต่อสู้และศึกษาในเรื่อง อำนาจ เป็นการช่วงชิงอำนาจในระดับตรรกะเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมขึ้น โดยคนกลุ่มหนึ่งที่มองว่า สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ไม่มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย งานของสตรีนิยมและสตรีศึกษาในประเทศไทย ได้ชี้ให้เห็นความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นมีอยู่จริง แต่มุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และบริการสวัสดิการของรัฐ และการให้ความรู้แก่ผู้หญิงเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆของรัฐ ที่มักจะมองข้ามไป คือ ผู้หญิงจำนวนมากไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐ และไม่ได้รับประโยชน์จากกฎเกณฑ์ต่างๆ เพราะเหตุแห่งชนชั้น ชาติพันธุ์ อายุ และรสนิยมทางเพศ ดังนั้น การจัดหาบริการคุ้มครองให้กับเพศหญิงเพราะเป็นเพศหญิงแต่เพียงอย่างเดียวนั้น ไม่น่าจะเพียงพอต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของเพศหญิงในสังคม การต่อสู้เรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเพศนั้น จะเป็นในอดีตหรือในปัจจุบัน เพศหญิงได้ทำการต่อสู้มาโดยตลอดเพื่อให้ได้ในสิ่งที่มุ่งหวัง ซึ่งความแตกต่างระหว่างเพศนั้นเป็นเพียงเงื่อนไขหนึ่งของความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย แต่ยังมีเงื่อนไขอื่นๆอีกมากมายที่บ่งบอกถึงความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ที่เพศหญิงต้องการที่จะบ่งบอกให้สังคมได้รับทราบถึงภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของเพศหญิงในปัจจุบัน (พริศรา แซ่ก้วย, 2542:17)

3.1 สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง

สังคมไทยยังคงคาดหวังให้ผู้หญิงในยุคปัจจุบัน มีลักษณะที่คล้ายกับผู้หญิงในสมัยก่อน เช่น ภรรยาควรปรนนิบัติ เชื่อฟังสามี ยินยอมให้สามีเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ภรรยาควรสนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพงานของสามี รวมทั้งภรรยาไม่มีสิทธิปฏิเสธเมื่อสามีมีความต้องการทางเพศ สำหรับบทบาทความเป็นแม่ นั้น พบว่า สังคมยังให้ค่านิยมในความเป็นแม่อย่างเต็มที่กับเพศหญิง เพราะถือว่าเป็นผู้ให้กำเนิดบุตร แต่ยังมีค่านิยมที่ว่า เพศหญิงที่เป็นภรรยาที่ไม่สามารถมีบุตรให้กับสามีได้นั้น ถือว่ามีข้อบกพร่อง

ส่วนในเรื่องความเชื่อของพฤติกรรมทางเพศ นั้น เพศหญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนที่จะทำการสมรส คุณค่าจะลดลงเมื่อเทียบกับเพศหญิงที่บริสุทธิ์อยู่

ในเรื่องของการเลือกคู่ครอง ในสังคมปัจจุบันนี้ ผู้หญิงมีโอกาสเลือกคู่ครองได้มากกว่าผู้ชาย มากกว่าในสมัยก่อน เพราะผู้หญิงในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง สามารถทำงาน และหาเงินเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้ชาย ผู้หญิงสามารถเป็นหัวหน้าครอบครัวได้

นอกจากนี้ แนวโน้ม ของ สถานภาพ และ บทบาท ที่ผู้หญิงไทยจะได้รับเพื่อที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นจากปัจจัยต่างๆ มีดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางด้าน การเมือง การปกครอง ปัจจุบันผู้หญิงไทยได้มีบทบาทในทางการเมือง เช่น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือเป็นตัวแทนระดับท้องถิ่นมากขึ้น

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่

2.1 ผู้หญิงในปัจจุบันมีการเคลื่อนไหว และตื่นตัวของนักสิทธิสตรี ในเรื่องของความไม่เสมอภาค โดยมีความพยายามให้เกิดความเสมอภาคให้ทัดเทียมกับเพศชายให้ได้มากที่สุด เพื่อให้สังคมได้รับรู้

2.2 ผู้หญิงในปัจจุบันตระหนักในเรื่องของ สิทธิของตนเองและ สิทธิมนุษยชน โดยมีการเรียกร้องสิทธิในด้านต่างๆที่ผู้หญิงควรจะได้รับให้ทัดเทียมเพศชาย เช่น เรื่องค่าจ้างแรงงาน การประกอบอาชีพ เป็นต้น

2.3 ผู้หญิงในปัจจุบันเน้นในเรื่องของ โอกาสทางการศึกษา คือ มีการศึกษาที่สูง เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม

2.4 การรับรู้ข่าวสารต่างๆ เพิ่มขึ้น ทำให้เพศหญิงได้รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม พร้อมกับช่วยกันหาทางแก้ปัญหา เช่น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการทำทารุณเด็กและผู้หญิง ปัญหาการคุกคามทางเพศ

3. การจัดตั้งหน่วยงาน

การจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ และให้ความช่วยเหลือกับผู้หญิง ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ได้สังเกตเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ได้มีการร่วมมือดีขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา

จากปัจจัยทั้ง 3 ที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า แนวโน้มที่ดี ของ สถานภาพ และ บทบาท ที่ผู้หญิงไทยจะได้รับเพื่อที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นนั้น มีโอกาสที่จะพัฒนาให้มีความเทียบเท่ากันทั้งเพศชาย และเพศหญิง จะทำให้ปัญหาเรื่อง ค่านิยมในความไม่เท่าเทียมกันทางเพศนั้นหมดลง

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยต่อสตรี

ความคิดเห็นของสังคมไทยที่มีต่อสตรีในเรื่องข้อจำกัดความเป็นเพศหญิงในสังคมไทยยังคงมีความเชื่อว่า เพศหญิงเป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนแอ ใช้อารมณ์มากกว่าผู้ชาย เพศหญิงมักถูกคุกคามทางเพศและเป็นวัตถุทางเพศ เพศหญิงมักเป็นเพศที่มักไม่ได้รับให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในทางกรงาน เพราะข้อจำกัดในความเป็นเพศหญิง สังคมมักจะให้คำจำกัดความสำหรับผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงานว่าเป็นสาว ทินทิก และมองว่าเพศหญิงเป็นพลเมือง ชั้นสอง ส่วนความเชื่อเรื่องผู้หญิงในเรื่องของการนิยมมีลูกผู้ชายมากกว่ามีลูกผู้หญิง เพราะลูกผู้หญิงจะก่อให้เกิดความเสียหายในทางเพศได้ หรือในด้านครอบครัวผู้หญิงมีหน้าที่ดูแลบ้านและคนในครอบครัว ถ้าสามีนอกใจภรรยาถือว่าเป็นความบกพร่องของภรรยา ด้านของการเลือกคู่ครอง พ่อแม่ต้องการให้ลูกสาวเลือกคู่ครองที่มีฐานะทางการเงินที่ดี ด้านการอบรมเลี้ยงดู ครอบครัวไทยมักจะอบรมให้ลูกสาวปรนนิบัติและเชื่อฟังสามี ส่วนในเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้น ในสังคมยังคงรับไม่ได้ที่ภรรยาจะมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น นอกใจสามี (วันทนีย์ วาสิกะสิน, สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2541:80)

ส่วนในเรื่องของบทบาทในสังคมที่มีต่อเพศหญิงนั้น คือ ในสังคมไทย บทบาทของความเป็นลูกสาวยังคงปรากฏว่า ลูกสาวต้องรับภาระงานบ้านมากกว่าลูกชาย และมีความคาดหวังให้ลูกสาวดูแลพ่อแม่ในยามแก่เฒ่า ในเรื่องของบทบาทในการทำงาน ในสังคมไทยพบว่าปัจจุบันผู้หญิงมักต้องรับภาระทั้งในบ้านและนอกบ้าน และผู้ชายมักมีโอกาสดำเนินตำแหน่งหน้าที่การงานรวมถึงการได้รับค่าจ้างที่มีอัตราที่สูงกว่าผู้หญิง ด้านบทบาทในการเป็นภรณานั้น ภรรยา มักจะได้รับภาระเป็นฝ่ายรับเลี้ยงดูลูกเมื่อเกิดปัญหาครอบครัวขึ้น สังคมยังคงคาดหวังให้ภรรยาควรจะปรนนิบัติ และเชื่อฟังสามี ภรรยาควรยินยอมให้สามีเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ภรรยาควรสนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพของสามี และภรรยาไม่มีสิทธิปฏิเสธเมื่อสามีมีความต้องการทางเพศ ในด้านของบทบาทความเป็นแม่นั้น โดยทั่วไปแล้วลูกจะให้ความสำคัญและใกล้ชิดกับแม่มากกว่า ในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศของเพศหญิง นั้น สังคมจะประณามภรรยาที่นอกใจสามีมากกว่าสามีที่นอกใจภรรยา ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้แต่งงานจะถูกประณามว่าใจง่าย และต้องรับผิดชอบต่อปัญหาการทำแท้งหรือการเลี้ยงดูบุตรนอกสมรส จะเห็นได้ว่าสังคมไทยส่วนใหญ่ยังคงกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมทางเพศของเพศหญิงในลักษณะ ค่านิยมเชิงซ้อน (Double standard) คือ พฤติกรรมเรื่องเดียวกัน ถ้าหญิงและชายประพฤติจะได้รับการตัดสินจากสังคมที่ต่างกัน) เพราะในสังคมไทยนั้นการประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ ขัดกับวัฒนธรรมที่เพศหญิงต้องรักษาวงศ์วานตัวและให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ว่าเพศหญิงไม่ควรที่จะซิงสุกก่อนห้าม ในสังคมไทยมองว่าเพศหญิงหรือผู้ที่เป็นภรรยา นั้นไม่ควรที่จะแสดงออกในเรื่องของความปรารถนาทางเพศ ทำให้

เพศหญิงมีภาวะความกดดันและไม่มีความสุขในชีวิตการแต่งงาน และสังคมมองว่าการที่ผู้หญิงถูกข่มขืน ว่าไม่ระมัดระวังตนเอง

ดังจะเห็นได้ว่า สังคมโดยรวมยังคงมีค่านิยมความไม่เสมอภาคอยู่ สำหรับค่านิยมบางประเด็นมีแนวโน้มที่ดีขึ้น เช่น ในสังคมปัจจุบันนี้ผู้หญิงสามารถที่จะมีสิทธิในเรื่องต่างๆมากขึ้น เช่น สิทธิในการเลือกคู่ครอง สถานภาพทางเศรษฐกิจของเพศหญิงได้เปลี่ยนไป คือ ในปัจจุบันเพศหญิงทำงานนอกบ้านมากขึ้นและมีการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกับเพศชาย ส่วนในเรื่องของรายได้ในปัจจุบันเพศหญิงมีรายได้มากกว่าผู้ชายเพราะเพศหญิงมีการศึกษาที่สูงเทียบเท่าเพศชายหรือมากกว่า ทำให้เพศหญิงได้รับความไว้วางใจและการยอมรับจากสังคม และบทบาทในความเป็นแม่ในเรื่องของการดูแลบุตรและดูแลครอบครัว จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันเพศหญิงไม่จำเป็นต้องอยู่บ้านเพื่อดูแลสามีและลูกโดยที่ออกมาสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ในปัจจุบันจึงเห็นได้ว่า เพศหญิงมีบทบาทในด้านต่างๆอย่างมากในสังคม

ในเรื่องของการให้ค่านิยมสำหรับเพศหญิงในสังคมไทยนั้นยังคงปรากฏอยู่ โดยเพศหญิงยังถูกมองจากสังคมว่าเป็นเพศที่มีความอ่อนแอ มีความสามารถน้อยกว่าผู้ชาย เก่งเฉพาะเรื่องการบ้าน การเรือน ความสามารถของผู้หญิงยังคงถูกจำกัดจากค่านิยมเก่าๆที่สังคมได้ตรึงกรอบมาเป็นเวลานาน ด้วยสาเหตุนี้เองทำให้เกิดปรากฏการณ์ใหม่ของผู้หญิง คือ ปรากฏการณ์ความรุนแรง ที่เพศหญิงเป็นผู้กระทำความผิด และประกอบอาชญากรรมขึ้น โดยสาเหตุอาจจะมาจากการที่ผู้หญิงอยู่ในสภาวะกดดันที่มีมาจากค่านิยมของสังคมที่ปฏิบัติต่อเพศหญิงนั่นเอง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

4.1 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ศศิธร แสงพงสานนท์ (2520) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาภูมิหลังของนักโทษหญิงในทัณฑสถานลาดยาว โดยเป็นการศึกษาอย่างกว้างๆภูมิหลังของผู้ต้องขังโดยไม่แยกว่าถูกต้องขังด้วยคดีใด หรือถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลาเท่าใด จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ มีอายุระหว่าง 20-25 ปี การศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา บิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง ในส่วนของบุคลิกภาพนั้นจะมีทั้งลักษณะเก็บตัว และ ชอบเที่ยวเตร่หาความสำราญ

เมื่อมีปัญหา มักแก้ไขด้วยตนเอง สาเหตุของการกระทำความคิดนั้นเนื่องมาจากปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน และอารมณ์ชั่ววูบ นอกจากนั้นยังพบประวัติของผู้ต้องหบางส่วนเคยติดยาเสพติด และมีประวัติต้องโทษของคนในครอบครัวมาแล้ว

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2529) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้หญิง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีการศึกษาต่ำ คือ จบการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ สถานภาพสมรสและมีบุตรจำนวน 3 คนขึ้นไป โดยมีทั้งทำงานนอกบ้านและเป็นแม่บ้าน และเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอน

พิศาล มุขแจ้ง (2530) ได้ทำการศึกษา เรื่องการวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีระดับการศึกษาต่ำมีการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายในระดับที่รุนแรงกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาสูง ผู้ต้องขังหญิงที่สูบบุหรี่มีการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ในระดับที่รุนแรงน้อยกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่สูบบุหรี่ และผู้ต้องขังหญิงที่ดื่มสุรา เสพยาเสพติดให้โทษมีการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายในระดับที่รุนแรงน้อยกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่ดื่มสุรา เสพยาเสพติดให้โทษและผู้ต้องขังหญิงที่เที่ยวเตร่กลางคืนมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในระดับที่รุนแรงน้อยกว่าผู้ต้องขังหญิงที่ไม่เที่ยวเตร่กลางคืน

เหมวรรณ เหมะนัด (2533) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ศึกษากรณีสามีผู้มีรายได้นอก ในเขตเทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ตัวแปรที่นำมาศึกษา คือ ตัวแปรภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาในการแต่งงาน และจำนวนบุตร ตัวแปรทางด้านจิตวิทยาสังคม ได้แก่ การเห็นเหตุการณ์ความรุนแรง การมีส่วนร่วมในฐานะผู้กระทำความรุนแรง การยอมรับในการใช้ความรุนแรงจากบุคคลที่มีนัยสำคัญ (พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท เพื่อนบ้าน) ความโดดเดี่ยวทางสังคม ความเครียด ผลจากการศึกษาพบว่า สามีส่วนใหญ่มีความรุนแรงในระดับต่ำ

จารุวรรณ ศรีเมืองวัฒนา (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ของผู้ต้องขังหญิง ในทัณฑสถานหญิง กรุงเทพมหานคร” พบว่า สาเหตุการกระทำผิดความผิดส่วนใหญ่ เกิดจากการบันดาลโทสะ การถูกข่มเหงรังแกดูหมิ่น เหยียดหยาม และความคับแค้นใจที่มีต่อผู้เสียหาย หรือเหยื่อ โดยจะกระทำความผิดเพียงคนเดียว การกระทำผิดเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัย เวลากลางคืน ใช้ปืนเป็นอาวุธ และไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน ระดับการศึกษา ของผู้เสียหาย หรือเหยื่อ บุคลิกภาพ และประวัติการกระทำความผิด มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ

ชีวิตร่างกายของผู้ต้องขังหญิง ส่วนสมรรถภาพในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายของผู้ต้องขังหญิงแต่อย่างใด

บุญรวย เมทนีกรชัย (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา การมีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว อาชีพ รายได้ ภาระหนี้สิน ประเภทของครอบครัว สภาพแวดล้อมบริเวณที่อาศัยอยู่และฐานความรับผิดชอบของการกระทำผิดครั้งแรก กล่าวคือ ผู้หญิงที่มีอายุมากจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีอายุน้อย ผู้หญิงที่มีการศึกษาดำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีการศึกษาสูง ผู้หญิงที่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว ผู้หญิงที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ประกอบอาชีพ ผู้หญิงที่มีรายได้ต่ำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีรายได้สูง ผู้หญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีการกระทำ ความผิดจะกระทำผิดน้อยกว่าผู้หญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่กระทำความผิด

4.2 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

คลินาร์ด (Clinard, 1968 อ้างถึงใน อูร์ฟี โอสถานนท์, 2533) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับสื่อมวลชนว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของอาชญากรอย่างมากทั้งหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์และโทรทัศน์ การลงข่าววาวๆและอธิบายถึงรายละเอียดที่ก่อให้เกิดอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมและเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

โรเบิร์ต มาร์ตินสัน (Robert Martinson, 1974 อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยโครงการบำบัดนักโทษของเรือนจำ ในสหรัฐอเมริกา ว่าไม่ได้ผลเท่าที่ควรและนักโทษยังกลับไปกระทำผิดซ้ำเช่นเดิม หรือยังไม่มีอาการแสดงว่าหายจากโรคจิตแต่อย่างใด แต่การจะทดสอบว่าพฤติกรรมของคนที่เป็นอาชญากรนั้นมีสาเหตุมาจากการป่วยเป็นโรคจิต แต่ยังมีปัจจัยแวดล้อมต่างๆที่เอื้อ รวมถึงการป่วยของจิตใจภายในด้วย

เอเคอร์ (Akers, 1994 อ้างถึงในพรชัย ชันดี และคณะ, 2543) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความกดดันทางสังคม หากบุคคลมีความขัดแย้งกันระหว่างความปรารถนากับความคาดหวังมากเท่าใด ก็จะมีโอกาสที่จะกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้น โดยเสนอว่า บุคคลมีความประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของสังคม แต่ไม่อาจบรรลุได้ตามที่ประสงค์ได้เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมที่ปิดโอกาสของบุคคลนั้น และรวมไปถึงความคาดหวังในโลกของความเป็นจริง

เจฟฟรี (Jeffery, 1971) ได้ศึกษาถึง ลักษณะของ โครงสร้างชุมชนที่เป็นสังคมที่ไร้ระเบียบ เพื่อเปรียบเทียบอาชญากรรมระหว่างชุมชนในมลรัฐต่างๆของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ชุมชนที่มีสภาพของชุมชนที่ไร้ระเบียบ มีแต่ความวุ่นวายมากจะไม่สามารถควบคุมการจับกลุ่มของวัยรุ่น และพบว่าสถิติของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของชุมชนในลักษณะแบบนี้มีสูงมาก

บลูม และ เซลนิกส์ (Bloom and Selznick (1977: 86) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องประสบตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ โดยเรียนรู้ถึงค่านิยม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่มีมนุษย์ในสังคมนั้นๆวางไว้ เพื่อให้ความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดีและเป็น การถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับระเบียบและบรรทัดฐานที่เป็นแนวทาง ในการดำเนินชีวิตของสังคม

สมาทร์ และ คาร์โรล (Smart, Carol ,1977) ได้การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิงในเรื่อง Woman, Crime and criminology ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ การกระทำความผิดของเพศหญิงที่เพิ่มสูงขึ้นว่า เนื่องจากเพศหญิงมีอิสระมากขึ้นจากพันธะในครอบครัว และเข้ามามีบทบาท ในการทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มีโอกาสใกล้ชิดกับอาชญากรรมต่างๆ มากขึ้นกว่าในอดีต และอธิบายเพิ่มเติมว่า ในการเปลี่ยนแปลงใน โครงสร้างสังคม และเศรษฐกิจ ที่ดึงเพศหญิงเข้าสู่ ตลาดแรงงาน เป็นตัวการสำคัญที่มีอิทธิพลผลักดันให้เพศหญิงก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น

กรอบแนวคิด

การวิจัยในเรื่องนี้ได้ศึกษาถึง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยได้ศึกษาผู้ต้องขังหญิง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 16 ราย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยภูมิหลัง

- อายุ
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพสมรส
- อาชีพ
- รายได้

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

- การขัดเกลาของครอบครัว
- สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย
- การคบเพื่อน
- ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

- การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
ของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ใช้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิง ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” สามารถกำหนดได้ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลามาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

นิยามศัพท์

นิยามศัพท์ทั่วไป

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ผิดไปจากความเป็นปกติธรรมดา การแสดงพฤติกรรมนั้นไม่ว่าจะเป็นคำพูด ข่มขู่ว่าจะทำร้ายให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือข่มขู่ว่าจะทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือ ใช้กำลังทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ การทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น ข่มขู่ว่าจะทำร้ายให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือข่มขู่ว่าจะทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น รวมทั้งการใช้กำลัง บังคับ กักขังหน่วงเหนี่ยวและรุกรานสิทธิหรือเสรีภาพส่วนบุคคล ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สิน

การกระทำผิดของเพศหญิง หมายถึง การที่เพศหญิงกระทำความผิด และต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกและเป็นคดีประเภทที่ใช้ความรุนแรงกระทำการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย หมายถึง ผู้กระทำความผิด ผู้ต้องขังหรือนักโทษเด็ดขาดที่ศาลตัดสินว่ากระทำความผิดในคดี มาผู้อื่นโดยเจตนา มาผู้อื่นโดยไม่เจตนา ทำให้ตายโดยประมาทพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

อายุ หมายถึง เวลาที่ดำรงชีวิตอยู่ เวลาชั่วชีวิตของบุคคลบุคคลหนึ่ง โดยที่

อายุน้อย หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีอายุน้อยกว่า 40 ปี (โดยคำนวณจากผู้ต้องขังเพศหญิงมีอายุมากที่สุด 62 ปี และมีอายุน้อยที่สุด 18 ปี โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี แสดงว่า มีอายุน้อย)

อายุมาก หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีอายุมากกว่า 40 ปี (โดยคำนวณจากผู้ต้องขังเพศหญิงมีอายุมากที่สุด 62 ปี และมีอายุน้อยที่สุด 18 ปี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุมากกว่า 40 ปี แสดงว่า มีอายุมาก)

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับของการเล่าเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ตามระบบของการศึกษาที่สังคมเป็นผู้กำหนด โดยที่

ระดับการศึกษาดำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีระดับการศึกษาดำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลงมา

ระดับการศึกษาสูง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพของชายหรือหญิงที่บ่งบอกถึงสภาพของตนเองว่าสมรส โสดหรือหย่าร้างตามกฎหมาย โดยที่

สมรสแบบจดทะเบียน หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งได้จดทะเบียนสมรสแล้วตามกฎหมาย และมีครอบครัวเป็นของตนเองโดยจะอยู่กับครอบครัวของตนหรือไม่ก็ตาม

สมรสแบบไม่จดทะเบียน หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย และมีครอบครัวเป็นของตนเองโดยจะอยู่กับครอบครัวของตนหรือไม่ก็ตาม

โสด หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายไม่ได้สมรสทั้งแบบจดทะเบียน และ ไม่จดทะเบียน

อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพหรือการทำงานประเภทต่างๆ เช่น รับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง เกษตรกรรม โดยที่

ไม่ได้ประกอบอาชีพ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด

ประกอบอาชีพ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด

รายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับจากการทำงานในหนึ่งเดือน โดยที่

รายได้ต่ำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดน้อยกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้น้อยกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้ต่ำ)

รายได้สูง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดมากกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้มากกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้สูง)

การจัดเกลาของครอบครัว หมายถึง กระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ครอบครัวหนึ่งได้ให้การเรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนให้กับสมาชิกในครอบครัวไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้สมาชิกในครอบครัวได้พัฒนาบุคลิกภาพและพฤติกรรมของตนเอง เพื่อการเป็นสมาชิกในสังคมนั้น ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยที่

การจัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด หมายถึง การอบรมสั่งสอนจากครอบครัวบิดา มารดาของผู้หญิงที่กระทำคามผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ซึ่งเลี้ยงดูให้เจริญเติบโตขึ้นมา

การจัดเกลาของครอบครัวที่ไม่ดี หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายได้รับการจัดเกลาที่ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมจากครอบครัวก่อนการกระทำคามผิด เช่น ใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยใช้อาวุธ กำลั้ง กระทำต่อร่างกายจนได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือใช้อารมณ์ในการดูค้ำว่ากล่าว การทำร้ายจิตใจ รวมไปถึงการละเลยทอดทิ้งไม่ใส่ใจในการอบรมสั่งสอน

การจัดเกลาของครอบครัวที่ดี หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายได้รับการจัดเกลาที่ถูกต้อง และเหมาะสมจากครอบครัวก่อนการกระทำคามผิด เช่น ไม่ใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยไม่ใช้อาวุธและกำลั้ง กระทำต่อร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต และไม่ใช้อารมณ์ในการดูค้ำว่ากล่าว ไม่ทำร้ายจิตใจ รวมไปถึงใส่ใจดูแล และให้การอบรมสั่งสอน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย หมายถึง สภาพแวดล้อมบริเวณรอบๆ หรือใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัยของเพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยที่

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยดี หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยบริเวณรอบๆที่อยู่อาศัย ไม่ใกล้เคียงกับบ่อนการพนัน ซ่องโสเภณี และแหล่งค้ายาเสพติด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ดี หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยอาศัยอยู่ก่อนการกระทำคามผิดบริเวณรอบๆ หรือใกล้เคียงกับบ่อนการพนัน ซ่องโสเภณี และแหล่งค้ายาเสพติด

การคบเพื่อน หมายถึง การใกล้ชิดสนิทสนม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยที่

การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งคบเพื่อนที่ใช้ความรุนแรง

การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ใช้ความรุนแรง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งคบเพื่อนที่ไม่ใช้ความรุนแรง

การรับรู้สื่อ หมายถึง ความสามารถในการรับทราบข้อมูลข่าวสาร รวมถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้ส่งสารส่งมาและต้องการให้ผู้รับสารได้ทราบและคล้อยตาม รวมไปถึงเกิดความเชื่อในสารนั้น โดยที่สื่อมวลชนถือได้ว่าเป็นตัวแทนการขัดเกลาระเบิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการขัดเกลาระเบิดทางสังคม เพราะสื่อมวลชนมีส่วนในการขัดเกลาระเบิดในด้านต่างๆ เช่น เรื่องของคุณค่า ความเชื่อ แบบแผนของความประพฤติและวิธีการปฏิบัติทั้งในด้านบวกและด้านลบ สื่อมวลชนมีหลายประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ นวนิยาย วรรณคดี เป็นต้นซึ่งสังคมไทยในปัจจุบัน ทั้งความรุนแรง สื่อลามก มีเสรีภาพอย่างไร้ขอบเขตนั้น การบริโภคจึงเป็นไปได้อย่างสะดวก โดยที่

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อมาก หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งบริโภคสื่อประเภทต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง โดยเปลี่ยนแปลง คุณค่า ความเชื่อ ทักษะคิด รวมไปถึงแบบแผนของความประพฤติและวิธีการปฏิบัติทั้งในด้านบวกและด้านลบ

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อน้อย หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายบริโภคสื่อประเภทต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงน้อย

ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ หมายถึง การกำหนดของสังคมโดยที่สังคมมีความพยายามที่จะกำหนดบทบาทของเพศชายให้เหนือกว่าเพศหญิง ซึ่งความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันทางเพศที่เพศหญิงได้รับทำให้เพศหญิงรู้สึกว่าคุณกดดัน และถูกเอาเปรียบจากสังคม เป็นที่มาที่ทำให้เพศหญิงเกิดการต่อต้านสังคม และส่งผลทำให้พฤติกรรมของเพศหญิงแสดงออกมาในลักษณะที่ก้าวร้าวและรุนแรง เพื่อต้องการที่จะแสดงออกว่าตัวเองนั้นทำอะไรได้ทัดเทียมเพศชาย โดยที่

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีมาก หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมีทัศนคติ และ ความกดดันมากจึงเกิดการต่อต้านและแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและรุนแรงมาก

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีน้อย หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมีทัศนคติ และ ความกดดันน้อยจึงแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและรุนแรงน้อยกว่า

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย ในการศึกษา พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

โดยมีจุดประสงค์หลัก คือ การศึกษาปัจจัยและสาเหตุหลักของการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงในเพศหญิง โดยทำการวิเคราะห์จากโครงสร้างของครอบครัวในด้านของการขัดเกลาของครอบครัวที่บกพร่อง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิง รวมไปถึงทฤษฎีทางสังคมวิทยา และอาชญาวิทยา ที่มีความเกี่ยวข้อง และรวมไปถึงประเด็นของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เพศหญิงแสดงพฤติกรรมที่รุนแรง และส่งผลต่อการนำไปสู่การก่ออาชญากรรมและเป็นปัญหาสังคมตามมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key Informants) คือ ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิดในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ที่แสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ซึ่งศาลได้พิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว และต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ลาดยาว กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน และได้รับการคัดเลือกแล้วว่า เป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ และยินดีให้สัมภาษณ์ ทั้งนี้ต้องเห็นสมควรตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่ช่วยคัดสรรผู้ต้องขังเพื่อทำการสัมภาษณ์เพื่อความสะดวกให้การเก็บข้อมูลรวมไปถึงความปลอดภัยของผู้วิจัย

ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง(Documentary Research) เป็นการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลระดับทฤษฎีอื่นจะนำมาเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

2. การศึกษาข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีทางมานุษยวิทยา (anthropological field work) ในการวิจัย 2 รูปแบบ เพื่อในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในการก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ได้แก่

2.1 การสังเกตการณ์ (observation) เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่สำคัญซึ่งจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติรวมไปถึงลักษณะท่าทางของผู้ต้องขังเพศหญิง รวมถึงการสังเกตถึงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและสีหน้าแวตาระหว่างการให้สัมภาษณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยเป็นการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แต่เป็นแบบมีโครงสร้าง โดยผู้สัมภาษณ์ได้มีบันทึกข้อมูลจากการสังเกตในแบบฟอร์มที่ได้กำหนดประเด็นการสังเกตไว้แล้ว

2.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีรายละเอียดลึกซึ้ง กล่าวคือ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด (open-ended question) โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นหลักในการกำหนดประเด็นต่างๆ เพื่อให้มีเนื้อหาครอบคลุม รวมไปถึงการให้ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key Informants) เล่าถึงประวัติชีวิต (life history) รวมไปถึงข้อมูลเบื้องต้นอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงภูมิหลังของครอบครัวและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมก่อนที่จะกระทำ ความผิดและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยใช้การจดบันทึกการสนทนาระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลัก หลังจากทำการสัมภาษณ์แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาเขียนวิเคราะห์ทันที โดยผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และเปรียบเทียบกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

งามพิศ สัตย์สงวน (2547: 49-57) ได้กล่าวถึงการวิจัยทางมานุษยวิทยา ว่า นักมานุษยวิทยา ไม่ได้ใช้การวิจัยแบบทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ แต่ทำการวิจัยชุมชนที่เลือกศึกษาในบริบทของสิ่งแวดล้อมของชุมชนนั้นๆ ดังนั้นงานวิจัยสนามทางมานุษยวิทยาจึงมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง และมีลักษณะสำคัญหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ คือ

1. อยู่อาศัยในชุมชนที่เลือกศึกษา (nationalism)
2. มีการสังเกตพฤติกรรมและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (behavior observation and participant observation)
3. ใช้เวลานานมากในสนามวิจัย
4. ใช้เทคนิคการวิจัยหลายรูปแบบต่างๆกันให้มากที่สุด
5. ใช้ตัวแปรหลายตัว
6. ใช้ทั้งระดับปัจเจกบุคคลและครัวเรือน

7. แสดงบท “คนรอบนอก” (marginal native)
8. องค์กรภาพรวม (holistic)
9. การจดบันทึกสนามทางมานุษยวิทยา (field notes)
10. เตรียมตัวนานก่อนเข้าสนามวิจัย

นักมานุษยวิทยาต้องเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด คือ เก็บรวบรวมข้อมูลทุกประเภท เพื่อให้ได้ภาพรวมที่สมบูรณ์ของชุมชนที่เลือกศึกษา โดยจะต้องเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม (ecological mapping) โดยจะต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง ขนาดของชุมชน ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ การคมนาคม การสื่อสาร โครงสร้างชุมชน สถานที่สำคัญของชุมชน เป็นต้น
2. ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร ที่บอกลถึง จำนวนประชากร เพศ โครงสร้างอายุ อาชีพ โครงสร้างประชากร และพยายามให้สถิติเกี่ยวกับการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ชนชั้น รายได้ กลุ่มชาติพันธุ์ ข้อมูลเหล่านี้อาจจะเก็บรวบรวมเอาเองหรืออาจได้จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ได้
3. ข้อมูลเกี่ยวกับเครือญาติ (genealogy)
4. ประวัติความเป็นมา
5. ข้อมูลเกี่ยวกับวงจรชีวิต 1 ปี ของชุมชน (cultural calendar)
6. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม (social clubs)
7. ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางวัตถุและเทคโนโลยี
8. ประวัติชีวิต
9. ภาษาท้องถิ่นและศิลปะ
10. วัฒนธรรมด้านต่างๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ (document data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากห้องสมุดต่างๆ และสถานที่ราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องสมุดรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทัศนสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลทางมานุษยวิทยา (anthropological field work) โดย ผู้วิจัย เลือกใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง ใช้วิธีเข้าไปมีส่วนร่วม (participant observation) เพื่อให้ทั้งผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสตรวจสอบความเข้าใจในประเด็นที่สัมภาษณ์ มีเวลาในการทบทวนเหตุการณ์ที่ผ่านมาและสามารถเปิดเผยได้โดยชัดเจนถูกต้อง ประกอบกับการที่ผู้ศึกษาใช้เทคนิคในการสัมภาษณ์จากการฟังน้ำเสียง สังเกตท่าที สีหน้า แววตา ท่าทาง และ ปฏิกริยาอื่นๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในภายหลัง ใช้คำพูดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ยอมเปิดเผยความจริงมากที่สุด ทั้งนี้โดยยึดหลักในการสัมภาษณ์ว่า จะต้องระมัดระวังที่สุดที่จะไม่ให้ เกิดการชี้นำ การเสนอความคิดเห็นส่วนตัว การร่วมแสดงอารมณ์และความรู้สึกกับผู้ถูกสัมภาษณ์ ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

3. วิธีการเก็บข้อมูล ภายหลังที่ได้รับอนุญาตจากทฤษฎสถานหญิงกลาง ให้ดำเนินการ เก็บข้อมูล โดยปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เรือนจำอย่างเคร่งครัดแล้ว นั้น ผู้วิจัยจึงได้ติดต่อประสานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการดูแลนักโทษเด็ดขาดหญิงเฉพาะรายที่ มีการใช้พฤติกรรมความรุนแรง ในคดีความผิดต่อชีวิต คดีฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรอง คดีฆ่าผู้อื่นโดย เจตนา คดีร่วมกันพยายามฆ่า และ คดีพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ ดำเนินการคัดเลือก กลุ่มตัวอย่าง โดยนักโทษหญิงให้ความยินยอม และเต็มใจ ในการให้ข้อมูล และ ให้เข้ารับการสัมภาษณ์จำนวน 16 ราย โดยทำการเรียงลำดับในการให้สัมภาษณ์

ในวันเข้าทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้นำเพียงแบบสัมภาษณ์ซึ่งได้รับการ ตรวจสอบจากทฤษฎสถานหญิงกลางเรียบร้อยแล้ว พร้อมด้วยเครื่องมือในการจดบันทึก คือ ปากกา นำติดตัวเข้าไปในบริเวณเรือนจำเท่านั้น การเข้า-ออก บริเวณทฤษฎสถานหญิงด้านใน จะต้องได้รับ อนุญาตจากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทุกครั้งที่จะขอเข้าทำการสัมภาษณ์ เนื่องจากระบบรักษาความ ปลอดภัยที่เคร่งครัด ทำให้การเข้าออกต้องปฏิบัติตามระเบียบของทฤษฎสถานหญิง กล่าวคือ การ เข้า-ออกทฤษฎสถานหญิง ต้องตามเวลาที่กำหนดเท่านั้น คือในช่วงเวลา 09.00-12.00 น. และจะต้อง มีเจ้าหน้าที่ของเรือนจำเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในบริเวณเรือนจำเป็นผู้ศึกษา การเข้า-ออก ทฤษฎสถานหญิงในทุกครั้ง ไม่อาจฝ่าฝืนได้ เมื่อผู้วิจัยพร้อมที่จะสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของเรือนจำจะ เรียกชื่อที่ได้รับการคัดเลือกและมีความยินยอม ในการให้สัมภาษณ์ และนำมาพบผู้ศึกษา ณ สถานที่ ที่จัดไว้ให้เป็นที่สัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแต่ละราย ในเวลาที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูล รายละเอียดที่เกิดขึ้นในแต่ละราย ไม่อาจกำหนดเวลาที่แน่นอนได้ ตามความเหมาะสมในแต่ละราย การสัมภาษณ์เป็นไปโดยใกล้ชิด บรรยากาศการสัมภาษณ์โดยทั่วไป เป็นไปด้วยดี เนื่องจากผู้ให้

สัมภาษณ์มีความยินยอมและเต็มใจที่จะให้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์ทราบว่าข้อมูลที่ได้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลความประทับใจที่ผู้วิจัยได้รับจากผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 16 ราย คือ ความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้พฤติกรรมความรุนแรง ที่ทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิต โดยไม่ปิดบัง ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและต่อเนื่อง และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ถูกต้องมากขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการกระทำความผิด เป็นเครื่องมือในการได้มาซึ่งข้อมูล โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้ากัน (face – to – face) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีความเป็นกันเอง โดยการสัมภาษณ์นั้นผู้สัมภาษณ์จะใช้คำถามที่จดจำประเด็นต่าง ๆ โดยได้มีการเตรียมคำถามล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์ ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบเปิด (open – ended question) ซึ่งไม่ได้กำหนดโครงสร้างของข้อมูล ไม่ใช่แบบสอบถามที่มีโครงสร้าง แต่กำหนดประเด็นไว้ เป็นถามคำถามที่ไม่มีทิศทาง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลหลักแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการได้มาของข้อมูล โดยผู้สัมภาษณ์ได้มีการพูดคุยก่อนการสัมภาษณ์ และบอกถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และการนำข้อมูลไปเผยแพร่ โดยคำถามสามารถจำแนกเป็นส่วนๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา การทำงานหรืออาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 2 สาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้แก่

1. การขัดเถลาของครอบครัว ว่ามีการเลียดู และอบรมสั่งสอนอย่างไร
2. คนในครอบครัวมีการใช้พฤติกรรมความรุนแรงบ้างหรือไม่
3. สามีได้มีการใช้ความรุนแรงบ้างหรือไม่
4. สามีได้มีการใช้ความรุนแรงกับบุตรบ้างหรือไม่
5. สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของเพศหญิงก่อนที่จะกระทำความผิด
6. การคบเพื่อนของเพศหญิงก่อนที่จะกระทำความผิด
7. ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยว่าเพศหญิงที่กระทำความผิดมีความคิดเห็นอย่างไรกับสังคมที่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย

8. การรับรู้ของเพศหญิงที่ได้รับจากสื่อในประเด็นของความรุนแรงที่สื่อที่แสดงให้เพศหญิงได้รับว่ามีความคิดเห็นอย่างไร และสื่อมีอิทธิพลหรือไม่ที่ทำให้เพศหญิงกระทำความผิด

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

1. มีการใช้พฤติกรรมอย่างไร และกับบุคคลใด
2. ทำไมถึงมีการใช้พฤติกรรมความรุนแรง
3. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดเป็นความผิดในครั้งนี้ เป็นการ ใช้พฤติกรรมความรุนแรงครั้งแรกหรือไม่ หรือได้มีการใช้พฤติกรรมดังกล่าวมาแล้ว
4. เมื่อได้ใช้พฤติกรรมความรุนแรงดังกล่าวแล้ว ผู้กระทำรู้สึกอย่างไรกับเหยื่อ
5. ความต้องการที่จะได้จากเหยื่อหลังจากได้ใช้พฤติกรรมความรุนแรงไปแล้ว
6. ความคาดหวัง กับชีวิตและอนาคตเมื่อทราบว่ากระทำ ความรุนแรงกับเหยื่อนั้นเป็นการกระทำที่ผิดและจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับเพศหญิงกับการก่ออาชญากรรม

1. ความคิดเห็นกับเพศหญิงในปัจจุบัน
2. ความคิดเห็นกับเพศหญิงกับการก่ออาชญากรรม
3. ความคิดเห็นและทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่าในปัจจุบันมีความคิดเห็นและทัศนคติแตกต่างจากเมื่อก่อนหรือไม่
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เพศหญิง ความรุนแรง และการก่ออาชญากรรมในสังคม

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความทางวิชาการต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยถอดคำพูดจากข้อมูลที่รวบรวมมาได้จากการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (in – depth interview) ในลักษณะของการพิมพ์ข้อความ(texts) ที่ได้จากการสัมภาษณ์และการบันทึกการสังเกตการณ์(observation notes) และจากการบันทึกโดย

ความจำ(memos)ของผู้สัมภาษณ์ออกมาเป็นข้อความของผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนอย่างละเอียด

3. หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลที่ได้ในแต่ละรายมาวิเคราะห์ลึกกลงไปในรายละเอียด ทบทวนหาคำตอบ ตามสมมติฐาน โดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อแยกกลุ่มตัวแปร (content Analysis) จากนั้น การนำเสนอจะนำเสนอในการพรรณนาความ เพื่อสรุปผลการศึกษา พร้อมลักษณะของกรณีตัวอย่าง (case study) โดยตีความข้อมูล (interpretation) และการสังเคราะห์ข้อมูล (data synthesis) และออกมาเป็นแนวคิดสรุป(conceptualization)

การรายงานผล

การนำเสนอผลงานวิจัย จะเป็นการนำเสนอข้อคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลโดยนำเอาข้อความของผู้ให้ข้อมูลมาเสนอเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยค หรือเป็นคำสอดแทรกในข้อความของรายงานให้กลมกลืน โดยจัดระเบียบ แยกแยะประเด็นคำตอบของผู้ให้ข้อมูลด้วยความละเอียด ในความรู้สึกละเอียดและอารมณ์ที่แฝงอยู่ในข้อความนั้นๆ รายงานผลการศึกษาดัวยรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา เป็นกรณีศึกษาแต่ละราย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2547:280)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

กรณีศึกษาที่ 1

ชื่อ นางวัน (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 62 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ ค้าขาย

รายได้ 10,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี มาผู้อื่นโดยไตร่ตรอง,ร่วมกันลักทรัพย์ จำคุก 40 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 64 ปี อายุขณะกระทำความผิด 62 ปี นางวันมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัด กาญจนบุรี บิดามารดามีอาชีพทำสวน มีสวนเป็นของตัวเองประมาณ 5 ไร่ บิดามารดาถึงแก่กรรมเมื่อนางวัน อายุ 45 ปี นางวันมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 2 คน นางวันเป็นคนที่ 4 นางวันเรียน หนังสือจบชั้น ป.4 พอที่จะอ่านหนังสือออก และเขียนชื่อตัวเองได้ นางวันและพี่น้องช่วยบิดา มารดาทำสวน และเก็บของที่สวนไปขาย มีรายได้ไม่แน่นอน แต่สามารถพอเลี้ยงสมาชิกใน ครอบครัวได้ เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ไม่มีการทะเลาะกันรุนแรง มีการอบรม สั่งสอน และว่ากล่าว ทั่วๆไป โดยมารดาจะเน้นให้ลูกๆทุกคนรู้จักแบ่งปัน และไม่ลืมบุญคุณคน พี่น้องรักใคร่และ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี

เมื่อนางวันอายุได้ 22 ปี ได้แต่งงานกับสามีซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสมุทรสาคร มีบุตร ทั้งหมด 4 คน ผู้ชาย 1 คน ผู้หญิง 3 คน ภายหลังจากการแต่งงาน นางวันและสามีได้ใช้ชีวิตอยู่ที่ จังหวัดสมุทรสงคราม ช่วยกันทำมาหากิน และรับจ้างทั่วไป โดยมีรายได้เดือนละประมาณ 2,000 บาท ซึ่งรายได้ไม่เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว จึงหารายได้เพิ่มเติมโดยรับจ้างขายของในตลาด

จนกระทั่งบุตรสาวคนโตอายุได้ 15 ปี ได้ให้บุตรสาวย้ายไปอยู่กับพี่สาวที่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเรียนหนังสือ ปัจจุบันบุตรสาวคนโตมีอาชีพเป็นครูที่จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนบุตรคนอื่นๆ ได้แยกย้ายกันไปแต่งงานและไปอยู่กับครอบครัวของตนเอง

สามีของนางวันได้ถึงแก่กรรมเมื่อนางวันอายุได้ 50 ปี นางวันจึงได้ย้ายไปอยู่กับลูกสาวคนโตที่ภูมิลำเนาเกิดคือที่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อจะค้าขายและได้อยู่ใกล้ชิดกับลูก โดยที่นางวันไม่ได้อาศัยอยู่บ้านเดียวกับลูกสาว แต่ได้ออกมาเช่าห้องแถวหลังตลาดเพื่อสะดวกในการค้าขาย โดยที่นางวันอาศัยอยู่เพียงลำพังคนเดียว

นางวันมีอาชีพขายหมูปิ้ง โดยทุกๆ เช้านางวันจะออกไปซื้อของเพื่อมาทำการค้าขายในตลาดซึ่งใกล้กับที่พักในเวลา 03.00 น. และกลับมาเพื่อเตรียมของ โดยเริ่มเข็นรถขายหมูปิ้งออกจากที่พักตั้งแต่เวลา 05.30 น. ของทุกวัน ขายจนกระทั่งของจะหมด โดยในทุกๆ วันจะขายของจนถึงเวลาประมาณ 14.00 น. และกลับที่พักซึ่งอยู่ใกล้กับตลาด ซึ่งนางวันบอกว่าทำเช่นนี้เป็นประจำทุกวัน นางวันไม่ค่อยจะสนิทสนมกับใครเป็นพิเศษ เพื่อนของนางวันส่วนมากจะเป็นแม่ค้าในตลาดซึ่งเป็นการทักทายกันแบบทั่วๆ ไปในแต่ละวันเท่านั้น รายได้ของนางวันจากการขายหมูปิ้งช่วงแรกไม่ค่อยดีเท่าไร แต่เมื่อทำการค้าขายได้ ประมาณ 2 ปี รายได้เริ่มดีขึ้นประกอบกับบุตรของนางวันมีอาชีพและครอบครัวกันหมดแล้ว จึงไม่ต้องส่งเงินช่วยเหลือบุตรคนใดอีก รายได้ของนางวันจึงดีขึ้นและมีเงินเก็บสะสมในธนาคารซึ่งได้จากการขายหมูปิ้งประมาณ 100,000 บาท

นางวันได้ขายของเพียงลำพังคนเดียวมาเป็นระยะเวลา 10 กว่าปีจนกระทั่งนางวันมีอายุได้ 57 ปี ได้รับลูกจ้างซึ่งเป็นเพศหญิง อายุ 42 ปี มาช่วยทำงานขายของ และให้ค่าจ้างเดือนละ 4,000 บาท แบบไปเช้าเย็นกลับไม่ได้นอนค้างกับนางวันที่ห้องเช่า โดยที่ลูกจ้างจะต้องมาช่วยเตรียมของตั้งแต่ตอนเช้า และเข็นรถขายของออกไปขายของและช่วยขายของจนกว่าของจะหมด และเข็นรถกลับมาที่ห้องเช่า ช่วยล้างและทำความสะอาดของจึงสามารถกลับบ้านได้ ซึ่งลูกจ้างได้ช่วยเหลือนางวันเป็นอย่างดีเสมอมา นางวันจึงรักและไว้ใจกับลูกจ้างเช่นกัน โดยที่นางวันได้ให้ความช่วยเหลือครอบครัวของลูกจ้างตลอดมา เมื่อเวลาที่ลูกจ้างและครอบครัวเกิดความเดือดร้อน นางวันในฐานะที่เป็นนายจ้างก็จะให้ความช่วยเหลือตามสมควร จนกระทั่งเกิดความสนิทสนมกับลูกจ้างมากขึ้น โดยที่นางวันบอกว่า “การให้ความช่วยเหลือกับผู้ที่กำลังเดือดร้อนนั้น เป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง แต่การได้ช่วยเหลือคนที่ได้รับความเดือดร้อนโดยที่ตัวของเราเองก็ต้องไม่เดือดร้อนด้วยเช่นกัน” นางวันเป็นคนชอบทำบุญ จะทำบุญตักบาตรทุกๆ วันพระ ลูกจ้างคนนี้ได้ทำงานกับนางวันมาเป็นระยะเวลา 3 ปี โดยที่นางวันได้ให้ความไว้วางใจ และเห็นว่าลูกจ้างคนนี้ไม่มีอันตรายใดๆ และสามารถให้ความช่วยเหลือนางวันได้เช่นกันเมื่อนางวันไม่สบายเล็กน้อยหรือมีธุระที่ต้องไปบ้านของบุตรสาวคนโต และบุตรสาวคนอื่นๆ ที่อยู่ห่างไกล

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

วันที่เกิดเหตุ คือ วันที่ 30 เมษายน 2547 เวลาประมาณ 16.30 น. ที่ห้องเช่าซึ่งเป็นที่พักของนางวัน และเป็นช่วงเวลาที่นางวันกับลูกจ้าง เลิกจากการของและกลับเข้ามาที่พัก โดยในวันนั้นนางวันได้จ้างวานให้คนขับรถสามล้อรับจ้างมาซ่อมห้องน้ำที่บ้านพัก และในขณะที่เดียวกันนั้นนางวันได้ทวงเงินที่ลูกจ้างยืมไปช่วยเหลือพี่สาวในการไถ่ถอนที่นาซึ่งได้จ้างเอาไว้ เป็นจำนวนเงิน 50,000 บาท โดยนางวันได้ถามลูกจ้างว่า “เมื่อไหร่จะคืนเงินซะที” ลูกจ้างได้ตอบนางวันว่า “มีเมื่อไหร่ก็ใช้เมื่อนั้นแหละ งกไปได้” และพูดจาหยาบคายต่อนางวัน ซึ่งลูกจ้างไม่เคยพูดลักษณะนี้มาก่อน ทำให้นางวันเกิดความโมโหจึงได้มีปากเสียงกับลูกจ้าง นางวันจึงได้เดินไปหาคนขับรถสามล้อที่นางวันว่าจ้างให้มาซ่อมห้องน้ำที่บ้านพัก และได้มีการพูดคุยกัน โดยที่นางวันได้ว่าจ้างให้คนขับรถสามล้อตบสั่งสอนลูกจ้าง โดยพูดว่า “เอาแค่ตบสั่งสอนก็พอ ไม่ต้องเอามันถึงตาย” โดยนางวันได้ให้ค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท นอกเหนือจากค่าจ้างที่มาซ่อมห้องน้ำ คนขับรถสามล้อรับจ้างตอบตกลงและกระทำการตามที่นางวันได้ว่าจ้าง โดยในมือของคนขับรถสามล้อนั้นได้ถืออาวุธไปด้วย คือ ฆ้อนเหล็ก ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะเอามาซ่อมห้องน้ำ

ในช่วงเวลาเกิดเหตุตนเองคนขับรถสามล้อรับจ้างได้เดินเข้าไปตบสั่งสอนลูกจ้างตามที่นางวันได้สั่งให้ทำ และได้เอาค้อนเหล็กทุบลูกจ้างตรงบริเวณท้ายทอยด้านหลังซึ่งเป็นการกระทำที่นอกเหนือจากคำสั่ง เพราะลูกจ้างขัดขืนและจะทำการต่อสู้ หลังจากนั้นลูกจ้างได้ล้มลง และหมดสติ นางวันได้เข้ามาเห็นเหตุการณ์และรู้สึกตกใจมากที่ลูกจ้างได้หมดสติและล้มลง นางวันได้เข้าไปจับชีพจรของลูกจ้างตรงบริเวณข้อเท้า ซึ่งไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบแต่อย่างใด และทำให้นางวันได้ทราบว่าลูกจ้างได้เสียชีวิตแล้ว

นางวันรู้สึกตกใจมากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและไม่คิดว่าลูกจ้างจะเสียชีวิต หลังจากนั้นคนขับรถสามล้อได้หลบหนีไปทันที และได้หยิบโทรศัพท์มือถือของผู้ตายคิดมือไป 1 เครื่อง โดยที่ไม่ได้บอกนางวัน หลังจากนั้น นางวันได้ไปแจ้งความกับตำรวจที่สถานีตำรวจที่ใกล้กับที่พัก นางวันบอกว่า “ป่าไม่รู้สึกตัวเลย สงสัยวิญญาณจะเข้ามาสิงในตัวป่าเดินทางไปโรงพักเมื่อไหร่ไม่รู้” โดยนางวันได้แจ้งความและรับสารภาพว่าตนเองเป็นคนจ้างวานฆ่า และบอกว่าฆาตกรคือคนขับรถสามล้อที่ตนได้ว่าจ้างมาซ่อมห้องน้ำนั่นเอง และตอนนี้ฆาตกรได้หลบหนีไปแล้ว หลังจากนั้นตำรวจได้มาที่เกิดเหตุ และนำตัวนางวันไปขุมขังที่โรงพักเป็นเวลา 12 วัน หลังจากนั้นได้เข้าไปอยู่ในเรือนจำที่จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเวลา 8 เดือน

ความรู้สึกแรกของนางวันเมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น คือ นางวันรู้สึกตกใจมากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะ เป็นการกระทำผิดครั้งแรก และไม่คิดว่าสิ่งที่ตนได้ตัดสินใจกระทำนั้นไม่น่าจะรุนแรงถึงขั้นทำให้มีผู้เสียชีวิตเกิดขึ้น แรงผลักดันที่ทำให้นางวันตัดสินใจคือ ความโมโหและความขาดสติ จึงทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ รวมไปถึงผู้ตายไม่เคยด่านางวันรุนแรงมาก่อนทำให้นางวันทนไม่ได้ที่ถูกผู้ตายด่า จึงตัดสินใจว่าจ้างให้คนขับรถสามล้อมาทำร้ายร่างกายลูกจ้างจนถึงแก่ชีวิตในที่สุด

นางวัน ต้องหาในคดี มาผู้อื่นโดยไตร่ตรอง และร่วมกันลักทรัพย์ จำคุก 40 ปี ตัดสินคดีเด็ดขาดวันที่ 30 เมษายน 2547 ณ ศาลจังหวัดกาญจนบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาครอบครัวที่ให้กำเนิด คือ บิดามารดา และพี่น้องของนางวันไม่มีการทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นตบตีกันให้สมาชิกในครอบครัวได้เห็น มีการอบรม สั่งสอน และว่ากล่าวต่างๆไป มารดาจะเน้นให้ลูกๆทุกคนรู้จักแบ่งปัน และไม่ลืมบุญคุณคน พี่น้องรักใคร่และช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี เมื่อนางวันมีบุตรและครอบครัวของตนเอง จึงได้เน้นให้บุตรทุกคน เรียนหนังสือสูงๆ และมีหน้าที่การงานที่มั่นคง ตั้งใจทำงาน ซึ่งบุตรของนางวันทั้ง 4 คน มีอาชีพที่มั่นคง และมีครอบครัวที่สมบูรณ์ คือ บุตรคนที่ 1 มีอาชีพเป็นครู บุตรคนที่ 2 3 และ 4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีครอบครัวที่ดี ไม่มีปัญหาอะไรทำให้นางวันต้องหนักใจ

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิดของนางวัน คือ ห้องเช่าที่อยู่หลังตลาดสดที่นางวันทำการค้าขายอยู่ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีคนพลุกพล่าน เป็นบริเวณที่มีการค้าขายตลอดทั้งวัน ทุกคนทำงานของตัวเอง เวลาเป็นสิ่งมีค่า ไม่มีใครสนใจใคร มีผู้คนหลากหลายเข้ามาในบริเวณนี้ นางวันจะรู้จักเฉพาะแม่ค้าที่ขายของอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเท่านั้น เมื่อเสร็จสิ้นจากภาระหน้าที่การงานในแต่ละวันก็จะกลับบ้านไปอยู่กับครอบครัวของตนเอง สภาพแวดล้อมเช่นนี้มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงให้เห็นเป็นประจำจนกลายเป็นเรื่องปกติ เช่น บางวันที่แม่ค้าทะเลาะกันเอง หรือทะเลาะกับสามีที่ดื่มเหล้า มีอาการเมา และอาละวาด เสียงดัง ด้วยวาจาที่หยาบคาย หรือมีการขโมยของในตลาดให้เห็นจนชินตา เป็นต้น

นางวันบอกว่า สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความคิดแตกต่างกันมากกับสภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด คือ ครอบครัวที่ให้กำเนิดมีสภาพแวดล้อมที่ดี อยู่ในบริเวณหมู่บ้านในอำเภอเล็กๆ ของจังหวัดกาญจนบุรี รอบๆบ้านเป็นสวนเพื่อนบ้านให้ความสนิทสนมคุ้นเคยดี มีอะไรก็ช่วยเหลือแบ่งปันกัน ไม่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงให้เห็น

การคบเพื่อน

ในทุกๆวัน นางวันจะขายหมูปิ้งในบริเวณตลาด เพื่อนสนิทจะไม่มี โดยการพูดคุยจะเป็นการพูดคุยกับแม่ค้าที่ขายของบริเวณตลาดและบริเวณใกล้เคียงกันเท่านั้น การพูดคุยจะเป็นการทักทายกันตามปกติประจำวัน ไม่ได้ให้ความสนิทสนมมากเป็นพิเศษ และ หลังจากขายของเสร็จในแต่ละวัน นางวันจะกลับที่พักซึ่งเป็นห้องเช่าซึ่งตั้งอยู่หลังตลาดสดที่นางวันขายของอยู่ และ โดยนิสัยนิสัยส่วนตัวของนางวัน คือ จะชอบอยู่คนเดียว ดังนั้น นางวันจึงได้แยกออกมาเช่าห้องอยู่เพียงลำพังและใกล้กับตลาด เพื่อสะดวกในการเดินทางไปค้าขายในแต่ละวัน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ทัศนคติของนางวันที่มีต่อสังคมไทยในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ นางวันได้เสนอความคิดเห็นว่าในสังคมไทยในปัจจุบันเพศชายเป็นใหญ่มีความสามารถ เก่ง และมีอำนาจมากกว่าเพศหญิงดังเช่นในสมัยก่อนนั้นยังคงเป็นจริงอยู่ เพศหญิงที่มีความอ่อนแอก็ยอมที่จะโดนรังแกจากผู้ที่มีความเข้มแข็ง และแข็งแรงกว่า แต่ในบางครั้งการที่เพศหญิงยินยอมเป็นฝ่ายที่โดนรังแก และไม่แสดงการตอบโต้ใดๆ เป็นการแสดงออกถึงความเรียบร้อย และความเป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์แบบตามที่ครอบครัวที่ให้กำเนิดขัดเกลามาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก รวมถึงการที่สังคมได้คาดหวังให้ผู้หญิงเป็นเช่นนั้น และการที่นางวันทำงานหนักโดยแยกออกมาเช่าห้องอยู่นั้น เพราะไม่ต้องการรบกวนเงินจากบุตร และเพื่อต้องการที่จะแบ่งเบาภาระของบุตร เพราะบุตรของนางวันทุกคนมีครอบครัวเป็นของตนเองที่ต้องรับผิดชอบและดูแล นางวันเห็นด้วยกับบริบทของสังคมไทยที่มีความคาดหวังกับผู้หญิงให้เป็นเพศที่อ่อนโยน อ่อนแอกว่าผู้ชาย และมองพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงว่า เป็นสิ่งที่ไม่คู่ควรกับผู้หญิงไทย

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

ชีวิตประจำวันหลังจากขายของเสร็จนางวันจะกลับมาที่ห้องเช่าหลังตลาด และเก็บของที่ขายในระหว่างวันล้างและทำความสะอาดก่อนที่จะพักผ่อน การพักผ่อนของนางวันคือ การดูโทรทัศน์ประเภทละครหลังข่าว ซึ่งเป็นละครหลังข่าวประเภทที่นางเอกน่าสงสาร และไม่ชอบที่นางเองโดนรังแก โดยนางวันบอกว่า “หนังไทยก็แบบนี้ทุกเรื่อง นางเอกสู้ไม่ได้ โคนิ่งแกตลอดเรื่อง” ทำให้นางวันไม่ชอบที่จะเห็นนางเอกโดนรังแกในละครโทรทัศน์ ทำให้นางวันรู้สึกไม่พอใจที่ตนเองโดนลูกจ้างด่า จึงเกิดบันดาลโทสะ ควบคุมสติไม่อยู่ จึงกระทำการณ์ดังกล่าวลงไปและทำให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิตในที่สุด

กรณีศึกษาที่ 2

ชื่อ นางดำ (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 26 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ ค้าขาย

รายได้ 10,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต(ฆ่าสามี) , อาวุธมีด จำคุก 3 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางดำอายุ 27 ปี อายุขณะกระทำความผิด 26 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด นนทบุรี บิดามารดามีอาชีพค้าขาย บิดาถึงแก่กรรมเมื่อนางดำอายุ 23 ปี ปัจจุบันมารดายังมีชีวิตอยู่ ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน นางดำเป็นบุตรคนที่ 4 ของครอบครัว (คนสุดท้อง) ครอบครัวมีอาชีพค้าขายและช่วยกันทำมาหากิน รายได้จากการค้าขายจัดอยู่ในขั้นพอกินพอใช้ บิดา

มารดาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเองทั้งหมด มีการอบรมสั่งสอน คุ คำบุตรตามปกติ บิดามารดาไม่ค่อยมีเวลาให้บุตร ดังนั้นการเลี้ยงดูบุตรจะเอาไปเลี้ยงในขณะขายของด้วยทุกครั้ง

นางคำจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้น นางคำและพี่สาวได้ออกจากโรงเรียนเพื่อมาช่วยพ่อแม่ขายของในตลาด จนกระทั่งนางคำอายุได้ 16 ปี ได้แต่งงานกับสามีแบบจดทะเบียนสมรส และมีบุตรด้วยกันทั้งหมด 1 คน เป็นผู้ชาย นางคำได้ทำอาชีพค้าขายผักสดในตลาดเหมือนเดิม ซึ่งรายได้จากการขายผักจะนำมาใช้ใช้จ่ายภายในบ้านทั้งหมด นางคำจึงเปรียบเสมือนเป็นหัวหน้าครอบครัว โดยในทุกๆเช้า เวลาประมาณ 03.00 น. นางคำจะขับรถกระบะจากจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นบ้านของนางคำ ไปรับผักสดที่จังหวัดสระบุรีมาขายทุกวัน เพียงลำพังคนเดียว โดยที่สามีไม่ได้ช่วยเหลือแต่อย่างใด ในช่วงระยะเวลาแรกของการแต่งงาน สามีของนางคำจะช่วยเลี้ยงดูบุตร โดยนางคำจะให้ค่าเลี้ยงดูบุตรแก่สามีเดือนละ 2,000 บาท นอกเหนือจากค่านมและค่าอาหารในแต่ละวันที่นางคำจะเป็นคนจัดหาให้

เวลาประมาณ 19.00 น. ของทุกวัน หลังจากที่เก็บแผงขายผักสดในตลาดเรียบร้อยแล้ว นางคำจะกลับไปที่บ้านเพื่อพักผ่อน โดยในแต่ละวันสามีของนางคำจะกลับบ้านในช่วงค่ำเพื่อจะมาขอเงินจากนางคำและไปเที่ยวต่อในตอนดึกกับเพื่อน โดยที่นางคำจะอยู่รอสามีเสมอ นางคำเคยขอร้องไม่ให้สามีออกไปเที่ยวกับเพื่อน แต่สามีปฏิเสธและบอกว่า ได้นัดกับเพื่อนเอาไว้แล้ว กลัวเพื่อนโกรธ

สามีของนางคำมีท่าทีที่เปลี่ยนไป คือ มาขอเงินเพิ่มมากขึ้น นางคำจับได้ว่าสามีเอาเงินไปซื้อยาเสพติด และไปเล่นการพนัน แต่ถ้าวันใดนางคำไม่ให้เงินสามีสามีก็จะขโมยเงิน เพื่อไปเล่นการพนัน และ ซื้อยาเสพติด สภาพของสามีของนางคำในทุกๆวัน คือ เป็นสภาพของคนที่ขาดสติ พุดจาไม่รู้เรื่อง และมีอาการของคนเมาสุรา ชอบพุดจาเสียงดัง เป็นเหตุให้นางคำอับอายเพื่อนบ้าน อยู่เสมอ ส่วนบุตรของนางคำนั้นได้ไปฝากให้มารดาเลี้ยงเพราะไม่มีคนช่วยดูแล และไม่ยอมให้บุตรเห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีของสามี

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

วันเกิดเหตุ คือ วันที่ 20 มกราคม 2549 เวลาประมาณ 21.00 น. นางคำได้กลับบ้านหลังจากเก็บแผงขายผักสดในตลาดเสร็จและเตรียมตัวที่จะเข้านอนและจะตื่นนอนอีกครั้งในเวลา 03.00 น. เพื่อจะขับรถไปรับผักสดที่จังหวัดสระบุรีมาขายที่จังหวัดนนทบุรีตามปกติ หลังจากนั้นไม่นานสามีของนางคำได้เดินทางกลับมาถึงที่พัก พร้อมกับตะโกนเสียงดังเอะอะโวยวาย และ พุดจาหยาบคาย จนทำให้นางคำเกิดความโมโห และบอกให้สามีเข้ามาคุยดีๆในบ้าน เพื่อเสียงจะได้ไม่

รบกวนเพื่อนบ้าน โดยที่สามีของนางคำมีอาการที่ขาดสติอย่างเห็นได้ชัด พุดจาไม่รู้เรื่อง เพราะฤทธิ์ของสารเสพติดที่ได้เสพเข้าไปในร่างกาย และมีอาการมีลมมาสุราควบคู่ไปด้วย

ในวันที่เกิดเหตุสามีของนางคำได้ถืออาวุธมาด้วย คือ มีดปลายแหลม เพื่อต้องการที่จะขู่เอาเงินจากนางคำให้ได้เพื่อที่จะเอาไปเล่นการพนันกับเพื่อน แต่นางคำไม่ยอมให้ สามีของนางคำได้ขู่เอาเงินหลายครั้ง จึงได้มีปากเสียงและทะเลาะกันอย่างรุนแรง นางคำโดนทำร้ายร่างกายโดยตบที่หน้าอย่างแรง 1 ครั้ง ทำให้นางคำล้มลงและทั้งคู่ต่อสู้กันอย่างรุนแรง นางคำได้ลุกขึ้นและผลักสามีอย่างเต็มแรงทำให้สามีของนางคำล้มลง และในขณะที่เดียวกันนั้นนางคำเอื้อมมือไปหยิบมีดที่หล่นจากมือของสามีมาถือไว้ในมือของตนเองได้ สามีนางคำลุกขึ้นและผลักนางคำให้ล้มลงเพื่อจะไปหยิบไม้ที่วางอยู่ข้างๆมูมห้อง นางคำถามสามีว่า “พี่จะทำอะไรนะ” สามีของนางคำบอกว่า “จะให้หรือไม่ให้เงินกู” นางคำเห็นว่าสามีจะหยิบไม้มาทำร้ายตนแน่ๆ จึงได้ใช้มีดปลายแหลมแทงเข้าไปที่น่องด้านหลังเพื่อที่จะให้สามีเสียหลักและล้มลงและไม่สามารถเอาไม้มาทำร้ายตนได้ สามีของนางคำล้มลงกับพื้น พร้อมกับมีเลือดไหลออกจากขา นางคำตกใจมากจึงนำสามีส่งโรงพยาบาลทันที

หลังจากนั้นนางคำไม่ได้พุดคุยหรือเห็นหน้าสามีอีกเลยเป็นเวลา 2 วัน เพราะนางคำกลัวความผิด ซึ่งในตอนเย็นของวันที่ 2 เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลได้โทรศัพท์มาแจ้งอาการป่วยของสามีว่าไม่ดีขึ้นเลยและจะต้องทำการผ่าตัดช่องท้องเพื่อจะเอาเลือดที่คั่งอยู่ในช่องท้องออก เพราะเลือดที่คั่งอยู่นั้นเป็นสาเหตุทำให้ท้องบวม นางคำตกใจมากจึงได้เดินทางไปโรงพยาบาลอีกครั้งเพื่อดูอาการของสามี เมื่อการผ่าตัดเสร็จเรียบร้อยแล้วอาการไม่ดีขึ้น และหลังจากนั้นสามีของนางคำก็เสียชีวิตในเวลาต่อมา นางคำตกใจมากประกอบกับคำชี้แจงของแพทย์ที่บอกหลังจากการผ่าตัดเสร็จสิ้นว่า สามีของนางคำเสียเลือดมากอาจจะถึงขั้นเสียชีวิต นางคำคิดว่า การที่สามีถูกแทงแค่ที่บริเวณน่องขา ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ไม่น่าจะมีผลถึงชีวิตนั้นจะทำให้สามีของนางถึงกับเสียชีวิต เพราะการทำร้ายร่างกายสามีในครั้งนี้เป็นการกระทำผิดครั้งแรกที่มีความรุนแรง และได้มีการใช้อาวุธทำให้ได้รับบาดเจ็บถึงขั้นเสียชีวิต โดยแพทย์ที่ทำการรักษาได้บอกกับนางคำว่า ตำแหน่งที่สามีของนางคำถูกแทงนั้นเป็นบริเวณเส้นเลือดใหญ่ที่อยู่ด้านหลังของข้อพับขาพอดี จึงทำให้สามีของนางคำเสียชีวิต โดยที่นางคำได้เข้าไปกราบขอโทษศพของสามี และรู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ญาติพี่น้องฝ่ายของสามีไม่เข้าใจและแสดงอาการไม่พอใจกับการกระทำผิดครั้งนี้ของนางคำจึงได้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงิน 100,000 บาทจากนางคำ ทำให้นางคำรู้สึกเสียใจมาก และอยากให้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จบสิ้น จึงตัดสินใจเอาเงินเก็บก้อนสุดท้ายจากการขายผักเป็นจำนวน 50,000 บาทที่ได้ฝากไว้กับธนาคารมาให้ญาติของฝ่ายสามีเพื่อเป็นค่าสินไหมทดแทน แต่ญาติฝ่ายสามีต้องการเงินมากกว่านี้ แต่นางคำไม่มีเงินให้ ญาติทางฝ่ายสามีไม่ยอมโดยบอกกับนางคำว่า ให้ไปสู้กันที่ศาล แต่สุดท้ายแล้วนางคำแพ้คดีความ

หลังจากนั้นนางคำต้องขังและได้เข้ามาอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง และทบทวนถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ความรักของนางคำที่มีต่อสามีที่อยู่กินกันมา 10 ปีนั้นไม่ได้ช่วยให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นดีขึ้นเลย และญาติทางฝ่ายสามีของนางคำทำไมถึงได้กระทำเช่นนั้น

ในปัจจุบันสิ่งที่นางคำคิดถึงมากที่สุดคือ มารดาและลูก โดยที่นางคำได้รอเพื่อที่จะได้รับ พระราชทานอภัยโทษและได้รับการอูธรณ์เพื่อที่จะออกจากเรือนจำ จะได้กลับไปอยู่กับมารดาและ ลูกที่จังหวัดนนทบุรี โดยยี่ออาชีพเดิม คือ อาชีพค้าขายผัก และขายในตลาดเดิมโดยที่ไม่รู้สึกอาย และเงินแม่ค้าพ่อค้าในตลาดว่าตนเคยต้องโทษในคดีฆ่าคนตายมาก่อน

นางคำต้องหาในคดี ความผิดต่อชีวิต จำคุก 3 ปี ตัดสินคดีเด็ดขาดวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ณ ศาลจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่มีการทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นตบตีกันให้สมาชิกใน ครอบครัวได้เห็น มีการอบรม สั่งสอน และว่ากล่าวต่างๆไป พี่น้องรักใคร่และช่วยเหลือกันทำมาหากินดี พี่น้องทุกคนขยันทำงาน มีงานทำทุกคน โดยหลังจากแต่งงาน และมีบุตรนางคำจะเน้นให้บุตรเรียนหนังสือให้สูงๆ เพราะนางคำเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่อยากให้เหมือนสามี ดังนั้นนางคำจึงให้ความสำคัญกับบุตรชายมากจึงนำบุตรของตนไปอยู่กับมารดาของตนเพื่อที่จะไม่ให้บุตรนั้นได้เห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีของสามี เพื่อที่จะป้องกันพฤติกรรมการเล่นแบบที่บุตรจะเลียนแบบ โดยนางคำจะส่งเงินไปให้มารดาและบุตรของตนในทุกๆเดือนอย่างสม่ำเสมอ

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิดนั้น เป็นที่พักซึ่งเป็นห้องเช่าอยู่ หลังตลาดสดที่นางคำใช้เป็นที่ค้าขายในทุกๆวัน โดยพักอยู่กับสามี ส่วนลูกนั้นนางคำให้ไปอยู่กับมารดา โดยนางคำบอกว่า “บริเวณบ้าน ก็เหมือนตลาดต่างๆไป คนเยอะ ต่างคนต่างอยู่ มีทะเลาะกันให้เห็นเป็นประจำจนชิน และ สภาพแวดล้อมในบ้านก็เลวร้ายเหมือนกัน ทะเลาะกับสามีทุกวัน ไม่อยากให้ลูกเห็น พ่อเมาทุกวัน มันไม่ดี” ซึ่งในกรณีศึกษา นี้ สภาพแวดล้อมภายนอกมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงให้เห็น และสภาพแวดล้อมภายในบ้านก็มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงให้เห็นอีก

ซึ่งเป็นการปฏิบัติตัวของสามีที่สร้างความเดือดร้อน และความกดดัน ส่งผลให้นางคำเห็นพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงจนเกิดความเกลียดชัง

การคบเพื่อน

นางคำไม่ค่อยจะมีเพื่อนสนิทมากนัก เพราะ ภาระหน้าที่หลักของนางคำในแต่ละวันทำให้ ไม่มีเวลาและได้รับการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ ในวันหนึ่งๆ นางคำจะได้นอนหลับพักผ่อนประมาณ วันละ 3-4 ชั่วโมง นางคำจะรู้จักและทักทายแค่เฉพาะแม่ค้าและพ่อค้าในตลาดที่ตั้งแผงขายของใน บริเวณใกล้เคียงกันเท่านั้น โดยแม่ค้าและพ่อค้าในบริเวณนั้นจะรู้เรื่องราวที่นางคำทะเลาะกับสามี รวมถึงการประพฤติกและปฏิบัติตนของสามีนางคำ โดยที่ทุกคนรู้สึกเห็นใจและสงสารนางคำที่ต้องมี สภาพครอบครัวเช่นนี้

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศที่นางคำมีในครั้งนี้ คือ ความกดดันที่นางคำได้รับจากสามีที่เป็นฝ่ายกระทำก่อน และกระทำมาเป็นเวลานาน ในทัศนคติของ นางคำไม่เห็นด้วยกับโครงสร้างของสังคมไทยที่ให้อำนาจผู้ชายเป็นใหญ่มากกว่าผู้หญิง โดยที่ ผู้หญิงเป็นฝ่ายที่ถูกสังคมตีกรอบความสามารถ และคุณค่าเอาไว้ ความกดดันนี้เองทำให้ผู้หญิงในปัจจุบันสามารถทำอะไรได้หลายๆอย่างคล้ายกับผู้ชาย โดยนางคำ มีความคิดเห็นว่า ถึงอย่างไรแล้ว เพศหญิงก็สามารถหาเงินเลี้ยงดูครอบครัว และตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้ชาย เนื่องจากรายได้ของ นางคำจากการขายผักในแต่ละวันประมาณ 2,000 บาท ซึ่งนางคำบอกว่าเป็นรายได้ที่สูงเมื่อ เปรียบเทียบกับแม่ค้า และ พ่อค้าในตลาดแห่งเดียวกัน

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

เวลาว่างของนางคำหลังจากขายผักเสร็จแล้ว คือ การดูโทรทัศน์ และอ่านหนังสือพิมพ์ นางคำบอกว่า “หนังสือพิมพ์เห็นตั้งแต่หน้าแรก ก็ฆ่ากันตายทุกวัน เห็นจนชิน ละครในทีวีก็ เหมือนกันมีแต่ตบตีกัน ไม่พอใจก็ฆ่ากันง่ายๆ”

โดยที่นางคำให้ความเห็นว่า “โทรทัศน์ทุกวันนี้ มีมากมายให้เลือกดู มีตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งก็ดีสำหรับคนนอนดึก จะได้ดูแก้เหงา”

กรณีศึกษาที่ 3

ชื่อ นางสาว ส้ม (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 18 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สถานภาพ โสด

ไม่ได้ประกอบอาชีพ (เรียนหนังสือ)

รายได้ 3,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต,ชิงทรัพย์ จำคุก 17 ปี 9 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางสาวส้มอายุ 30 ปี อายุขณะกระทำความผิด 18 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี บิดามารดามีอาชีพทำนา และเป็นที่นาของครอบครัว ปัจจุบันบิดามารดายังมีชีวิตอยู่ นางสาวส้มเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว ในครอบครัวอยู่กัน 3 คน เป็นครอบครัวที่อบอุ่นช่วยกันทำมาหากิน เมื่อถึงเวลาทำนาก็ทำนาในที่นาของตนเอง และ รับจ้างทำนาในที่นาของคนอื่นด้วย ครอบครัวจัดอยู่ในชั้นพอกินพอใช้ เงินที่ได้จากการรับจ้างทำนาและขายข้าวก็จะเก็บไว้ใช้จ่ายในบ้านและเป็นค่าเล่าเรียนของนางสาวส้ม โดยนางสาวส้มบอกว่าการเลี้ยงดูของบิดามารดานั้นเลี้ยงดูแบบค่อนข้างตามใจ เพราะเป็นบุตรสาวคนเดียว การอบรมสั่งสอนเหมือนครอบครัวทั่วไป มีการดูค่า และอบรมสั่งสอนเพียงเล็กน้อยไม่ดูแลรุนแรง มารดาจะเน้นในเรื่องของการคบเพื่อน และการจับจีรตมอเตอร์ไซด์เป็นพิเศษ

นางสาวส้มจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และในขณะที่เกิดเหตุกำลังศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) ในแผนกช่างศิลป์ โรงเรียนศิลปะในจังหวัดสุพรรณบุรี นางสาวส้มได้เงินไปโรงเรียนวันละ 50 บาทจากบิดามารดา โดยนางสาวส้มได้ทำอาชีพเสริมโดยการรับจ้างขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้างส่งลูกค้า คือ ชาวบ้านที่อยู่ภายในหมู่บ้าน โดยการขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้างไม่ได้ทำเป็นประจำ นางสาวส้มจะไปเรียนหนังสือในช่วงเวลาครึ่งวันเช้า และหลังจากนั้นก็กลับบ้านเพื่อที่จะมาขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้างในช่วงบ่าย วันไหนมีความรู้สึกที่ไม่อยากขี่มอเตอร์ไซด์ก็จะไปจีรตมอเตอร์ไซด์เล่นกับเพื่อนในบริเวณหมู่บ้าน หรือในบริเวณใกล้กับหมู่บ้าน

ลักษณะและอุปนิสัยโดยทั่วไปของนางสาวส้มเป็นผู้หญิงที่มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง การกระทำบางอย่างของนางสาวส้มจึงเหมือนกับเพื่อนผู้ชาย เช่น การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ซึ่งนางสาวส้มบอกว่า “ไม่เห็นแปลกที่ผู้หญิงจะทำแบบนี้ เพราะทุกวันนี้ก็ทำกัน”

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

ก่อนหน้าวันที่เกิดเหตุ นางสาวส้มได้มีการนัดหมายกับเพื่อนว่า จะไปเที่ยวทะเลในอำเภอชะอำในวันเกิดเหตุคือวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2538 จังหวัดเพชรบุรี โดยวันนั้นนางสาวส้มไม่ได้ไปโรงเรียน และไม่ได้รับจ้างขี่มอเตอร์ไซด์ โดยรวบรวมเพื่อนในหมู่บ้านที่มีความสนิทสนมกันจำนวน 10 คน โดยการเดินทางไปเที่ยวในครั้งนี้มีรถกระบะซึ่งเป็นรถของเพื่อนของนางสาวส้มที่ไปเที่ยวอยู่ในกลุ่มเดียวกันเป็นยานพาหนะ วันที่เดินทางนั้นเป็นวันพระ มารดาของนางสาวส้มไม่ยอมให้ไปและอยากให้นางสาวส้มไปทำบุญด้วยกัน เพราะการเดินทางไปเที่ยวในครั้งนี้มารดาของนางสาวส้มไม่ยอมให้ไปเพราะมีคนไปจำนวนมาก กลัวว่าจะเกิดอันตรายจากอุบัติเหตุ และอันตรายที่จะเกิดจากการดื่มสุราจนเกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น เพราะมารดาทราบดีเกี่ยวกับพฤติกรรมของเพื่อนกลุ่มนี้ ซึ่งนางสาวส้มไม่ยอมเชื่อฟังมารดาและได้หนีไปเที่ยวกับเพื่อน ซึ่งหลังจากเกิดเหตุแล้วนางสาวส้มบอกว่า “ถ้าเชื่อแม่ตั้งแต่แรกก็ไม่ต้องมาอยู่ในนี้”

นางสาวส้มได้ออกเดินทางจากจังหวัดสุพรรณบุรีตั้งในตอนเช้าของ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2538 เวลาประมาณ 06.00 น. เมื่อเดินทางถึงทะเลในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี นางสาวส้มและเพื่อนๆ ได้แยกย้ายกันเดินเล่นบริเวณชายหาด โดยกลุ่มของนางสาวส้มมีประมาณ 5 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 2 คน ได้นั่งดื่มเบียร์บริเวณริมชายหาด โดยนางสาวส้มได้ดื่มเบียร์ด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นประมาณ 1 ชั่วโมง เพื่อนของนางสาวส้มได้ลุกขึ้นและตะโกนเสียงดัง เออะอะโววาย ซึ่งในขณะนั้นได้มีกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 5-6 คน นั่งอยู่บริเวณริมชายหาดใกล้ๆกัน เดินตรงมาที่กลุ่มของนางสาวส้มและพูดว่า “มานั่งก็จ่ายค่านั่งด้วย เพราะแถวนี้กูคุมอยู่ ถ้าจะมานั่งก็ต้องจ่ายเงิน ถ้าไม่จ่ายก็ออกไปจากที่ของกู” คำพูดดังกล่าวทำให้เพื่อนของนางสาวส้มที่เป็นผู้ชายสองคนเกิดการไม่พอใจ จึงได้ตอบออกไปด้วยคำพูดที่หยาบคายออกมาว่า “กูไม่จ่ายใครจะทำไม” โดยที่นางสาวส้มและเพื่อนผู้หญิงอีกคนหนึ่งยืนดูอยู่ห่างๆ ไม่ได้โต้ตอบแต่อย่างใด หลังจากนั้นไม่นานได้มีการต่อสู้กันเกิดขึ้น

นางสาวส้มทนยืนดูไม่ได้จึงได้เข้าไปช่วยเพื่อน เพราะ เห็นเพื่อนถูกรังแกไม่ได้ เวลาผ่านไปได้ประมาณ 20 นาที เพื่อนผู้ชายของนางสาวส้มได้เสียหลักล้มลงและในขณะนั้นได้เอื้อมมือไปหยิบด้ามร่มที่ใช้บังแดดบริเวณชายหาดมาตีตรงบริเวณท้ายทอยของกลุ่มต่อสู้ 3 ครั้ง ทำให้กลุ่มต่อสู้ล้มลงและมีเลือดออกเป็นจำนวนมาก เพื่อนของนางสาวส้มที่เหลือวิ่งหนีไปทางชายหาดอีกด้านหนึ่ง

ทำให้บริเวณที่เกิดเหตุมีแค่นางสาวส้มและเพื่อนชายอีก 1 คน ในเวลาเดียวกันนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ เพราะเจ้าของร้านค้าในบริเวณนั้นได้โทรศัพท์ไปแจ้งตำรวจในพื้นที่ว่ามีกลุ่มวัยรุ่นตีกัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมตัวนางสาวส้มและเพื่อนผู้ชายเอาไว้ได้ ส่วนเพื่อนที่เหลือของนางสาวส้มได้หนีไป สำหรับคู่กรณีที่ถูกตีบาดเจ็บสาหัสหลังจากนั้นได้นำตัวส่งโรงพยาบาลแต่ได้เสียชีวิตก่อนถึงโรงพยาบาล ส่วนเพื่อนผู้ชายของนางสาวส้มที่เป็นคนตีหัวผู้ตายนั้น ปัจจุบันนี้ ต้องหาในคดี ความผิดต่อชีวิตและชิงทรัพย์ จำคุก 17 ปี 9 เดือน 10 วัน เช่นกัน

นางสาวส้ม ต้องหาในคดี ความผิดต่อชีวิตและชิงทรัพย์ จำคุก 17 ปี 9 เดือน 10 วัน ตัดสินคดีเด็ดขาดวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2538 ณ ศาลจังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

นางสาวส้มเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดค่อนข้างที่จะตามใจ นางสาวส้มจึงถูกตามใจมาตั้งแต่เด็ก โดยนางสาวส้มบอกว่า “พ่อแม่ไม่ค่อยด่า ไม่เคยตี แม่ใจดีกว่าพ่อ มีการดู ค่า บ้าง ไม่รุนแรงมากนัก แต่ไม่ค่อยจะเชื่อฟัง จะว่าในเรื่องของการคบเพื่อน ชอบบอกว่าอย่าไปคบกับกลุ่มนี้มากนัก และเรื่องของการขับซิ่งรถมอเตอร์ไซด์ ว่า อย่าขี่ให้มันเร็วนักสิ” นางสาวส้มบอกว่า “ครอบครัวอยู่กันอยู่ 3 คน พ่อ แม่ ลูก เป็นครอบครัวที่อบอุ่นช่วยกันทำมาหากิน แต่ตนเป็นลูกที่คือ ไม่ค่อยเชื่อฟังพ่อแม่”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของนางสาวส้ม เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ห่างไกลความเจริญ แต่ทุกคนก็รักกันดี มีน้ำใจ ถึงเวลาที่ม้งานที่จัดขึ้นในหมู่บ้านทุกคนก็จะช่วยกัน จากสภาพแวดล้อมของหมู่บ้าน พฤติกรรมความรุนแรงไม่มีปรากฏให้เห็น

ก่อนกระทำความผิดนางสาวส้มกำลังศึกษาในระดับประโยควิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) ในแผนกช่างศิลป์ โรงเรียนศิลปะในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่มีผู้ชายมากกว่าผู้หญิง จึงมีส่วนทำให้นางสาวส้มมีพฤติกรรมที่เลียนแบบมาจากผู้ชาย คือ มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ซิ่งมอเตอร์ไซด์เร็ว เพื่อแข่งกัน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่มีการกระทำความผิด คือ บริเวณชายหาด ซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้นสภาพแวดล้อมนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรมได้

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางสาวส้ม นั้น เพื่อนส่วนมากจะเป็นเพื่อนผู้ชาย เพราะโดยส่วนตัวของนางสาวส้ม นั้นไม่ชอบคบเพื่อนผู้หญิง โดยนางสาวส้มบอกว่า เพื่อนผู้หญิงมีลักษณะนิสัยที่จู้จี้ ขี้นินทา และเพื่อนส่วนใหญ่ของนางสาวส้ม จะเป็นเพื่อนสมัยเด็กที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน จึงมีความสนิทสนมกันมากกว่าเพื่อนที่โรงเรียน

ทัศนคติของ นางสาวส้มที่มีต่อการคบเพื่อนและเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำผิดในครั้งนี้ คือ “เมื่อเราเห็นเพื่อนถูกทำร้ายไม่ว่าเพื่อนของเราจะผิดหรือถูก เราซึ่งเป็นเพื่อนกันต้องเข้าไปช่วยเหลือไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม” และนางสาวส้มบอกว่า “มันเป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นจะต้องทะเลาะกัน” เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความสามารถส่วนตัวที่มีอยู่ และไม่เกรงกลัวคนที่มาทำร้าย สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ นางสาวส้มยอมรับว่าตัวเองทำผิด ไม่เสียใจที่ต้องมาอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง แต่กลับมีความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนในเหตุการณ์ครั้งนี้ แต่ในปัจจุบัน คิดได้ว่า การกระทำสิ่งใดก็ตาม ต้องมีสติอยู่เสมอ และถ้าออกไปจากทัณฑสถานหญิงกลางแล้ว จะไม่ทำตัวเป็นอันทพาล เชื้อฟิงบิดามารดา และอยู่กับบ้านช่วยบิดามารดาทำงาน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันของนางสาวส้มในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายในสังคมไทยที่ว่าโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย โดยนางสาวส้มบอกว่าสังคมไทยชอบให้เพศหญิงต้องทำตามคำสั่งของเพศชาย และมีหน้าที่แค่งานบ้าน โดยการทำงานบ้าน ปรนนิบัติสามี นั้น นางสาวส้ม ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยที่นางสาวส้มกล่าวว่า “เพศหญิงในปัจจุบันมีความสามารถ และต้องต่อสู้เพื่อที่จะเอาชนะเพศชายให้ได้ และการกระทำใดๆที่เพศชายกระทำได้ เพศหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน” และไม่ได้คัดค้านที่ผู้หญิงจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ เป็นประจำ

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในปัจจุบันนั้น นางสาวส้มมีความคิดเห็นว่า สื่อโทรทัศน์ ประเภทละครไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน มักจะมีการแสดงความรุนแรงให้เห็น เช่น มีการตบตีกันฆ่ากัน เพื่อสนองความต้องการบางอย่าง ซึ่งมีการแสดงวิธีการให้เห็น อยู่เป็นประจำให้เห็นจนเป็นเรื่องปกติ ซึ่งเป็นอันตรายมากถ้าเด็กได้ดู และเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว นางสาวส้มบอกว่า ตนเป็นคนที่ไม่ชอบดูละครทีวี จึงไม่ค่อยได้เห็นเท่าไรนัก แต่เพื่อนผู้หญิงในกลุ่มจะเล่าให้ฟัง และไม่ชอบนางเอกที่ไม่ตอบโต้ใดๆ แต่กลับบอกว่า ผู้หญิงเก่งจะต้องไม่ยอมแพ้เหมือนบทแสดงที่แสดงเป็นตัวรอง หรือตัวอิจฉา

กรณีศึกษาที่ 4

ชื่อ นางสาว ปุ๊ก (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 42 ปี
 ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 สถานภาพ โสด (หญิงรักหญิง)
 อาชีพ ค้าขาย และ รับจ้างทั่วไป
 รายได้ 8,000 บาท/ เดือน
 มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต จำคุก 15 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางสาวปุ๊กอายุ 47 ปี อายุขณะกระทำความผิด 42 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด อุดรธานี บิดามารดามีอาชีพทำนา ปัจจุบันบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 9 คน นางสาวปุ๊กเป็นบุตรคนที่ 7 เป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น เมื่อถึงเวลาทำนาพี่น้องก็จะช่วยกันทำนา และ

ขายของในตลาดควบคู่ไปด้วย พี่น้องช่วยกันทำงาน รายได้ของครอบครัว จัดอยู่ในชั้นพอกินพอใช้ สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านเล็กๆ บริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

อาชีพของครอบครัว คือ ขายของในตลาดสดประเภทของแห้ง เช่น พริกแห้ง หอม กระเทียม โดยนางสาวปู้กมีอาชีพเสริมคือ ขับรถรับจ้างทั่วไป และจอดให้บริการอยู่บริเวณรอบๆ ตลาด แล้วแต่จะมีผู้จ้างวานให้ไปที่ไหนโดยได้ทำเป็นอาชีพเสริม จะทำบ้างไม่ทำบ้าง ขึ้นอยู่กับว่า ถ้าวันไหนต้องไปรับของแห้งมาขายที่ตลาดก็จะไม่รับจ้างขับรถ หรือ ถ้าวันไหนมีคนว่าจ้างไปที่ไหนก็จะไม่ไป รายได้ของนางสาวปู้กจัดอยู่ในชั้นพอใช้ นางสาวปู้กมีรายได้เดือนละประมาณ 8,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่มากกว่าพี่น้องในบ้าน เพราะพี่น้องทุกคนขายของในตลาดอย่างเดียว ไม่ได้ทำอาชีพเสริม เงินที่ได้ก็แบ่งให้บิดากับมารดาบ้าง เงินส่วนที่เหลือก็จะเก็บไว้ใช้ในยามที่จำเป็น เช่น ในเวลาที่ต้องลงทุนซื้อของมาขาย และรวมไปถึงค่ารักษาพยาบาลของสมาชิกในครอบครัว

นางสาวปู้ก จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และไม่คิดที่จะเรียนต่อ เพราะคิดว่าออกมาทำงานช่วยที่บ้านดีกว่า เพื่อที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น หลังจากออกจากโรงเรียนแล้ว นางสาวปู้กได้เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ โดยได้ทำงานในบริษัทจัดส่งและลำเรียงสินค้าในโกดังออกไปให้ลูกค้าย่อยต่างๆตามต่างจังหวัด มีรายได้เดือนละ 10,000 บาท นางสาวปู้กบอกว่า “เงินดีนะ แต่ก็ใช้เยอะ กรุงเทพฯอะไรก็แพง” นางสาวปู้กทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ได้เพียง 1ปี จึงลาออกและกลับไปช่วยที่บ้านขายของเหมือนเดิม

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

หลังจากที่นางสาวปู้กได้ลาออกจากการทำงานในบริษัทที่กรุงเทพฯ และกลับมาช่วยที่บ้านขายของนั้น นางสาวปู้กได้รู้จักและมีความสนิทสนมกับเจ้าของร้านเสริมสวยที่ตั้งอยู่บริเวณตลาด โดยนางสาวปู้กได้ขออาศัยบริเวณหน้าร้านเสริมสวยเพื่อจอดรถรับจ้างเป็นประจำ โดยนางสาวปู้กและเจ้าของร้านเสริมสวยมีความสนิทสนมกันมากเป็นพิเศษ ประกอบกับนางสาวปู้กเป็นประเภทรักและชอบเพศเดียวกัน(หญิงรักหญิง) เจ้าของร้านเสริมสวยได้ว่าจ้างนางสาวปู้กให้ขับรถไปในตัวเมืองเป็นประจำ โดยนางสาวปู้กทราบเรื่องราวและความเป็นมาของเจ้าของร้านเสริมสวยว่า เจ้าของร้านเสริมสวยเป็นภรรยาคนที่ 3 ของเจ้าเก่าที่มาซื้อของในตลาดเป็นประจำ โดยเจ้าเก่าจะมาหาไม่บ่อยนัก ประมาณเดือนละครั้ง

ในวันเกิดเหตุคือวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2545 นางสาวปู้กเล่าว่า วันนั้นเจ้าของร้านเสริมสวยได้ขอยืมรถจากนางสาวปู้กเพื่อที่จะไปทำธุระในตัวเมือง แต่ให้คนอื่นขับไปแทนโดยอ้างว่า คนขับเป็นญาติ ด้วยความสนิทสนมและไว้ใจ ทำให้นางสาวปู้กให้ยืมรถไป หลังจากนั้นประมาณ 2 วันเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้ามาจับกุมตัวนางสาวปู้ก โดยที่นางสาวปู้กไม่ทราบเรื่องใดๆ จึงตกใจมาก ตำรวจบอกว่านางสาวปู้กได้ฆ่าเจ้าแก้มตายซึ่งเป็นสามีของเจ้าของร้านเสริมสวย โดยตำรวจบอกว่าเจ้าแก้มโดนอาวุธปืนยิง และ โคนแทงหลายแผล และพยานะของกลาง คือ รถยนต์ ซึ่งเป็นของนางสาวปู้กจอดอยู่ในที่เกิดเหตุ นางสาวปู้กทราบทีหลังว่า เจ้าของร้านเสริมสวยได้หนีไปอยู่ที่กรุงเทพฯ กับแฟนหนุ่ม นางสาวปู้กเสียใจมาก โดยที่นางสาวปู้กบอกว่า “ต้องยินยอมรับโทษ เพราะรถมันเป็นของเรา ทำไม่ถึงทำกันไม่ได้ คนสมัยนี้ไว้ใจไม่ได้”

จากกรณีศึกษาที่ 4 นี้ นางสาวปู้กให้การปฏิเสธการกระทำผิดที่เกิดขึ้น

นางสาวปู้ก ต้องหาในคดี ความผิดต่อชีวิต จำคุก 15 ปี ตัดสิทธิคดีเด็ดขาดวันที่ 25 มกราคม 2550 ณ ศาลอาญาจังหวัดอุดรธานี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางสาวปู้ก บิดามารดาจะสอนให้พี่น้องรักกัน ช่วยกันทำงาน และช่วยเหลือกันในทุกๆเรื่อง เป็นครอบครัวที่อบอุ่นช่วยกันทำมาหากิน เมื่อถึงเวลาทำนาพี่น้องก็จะช่วยกันทำนา และ ขายของในตลาดควบคู่ไปด้วย ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นางสาวปู้กรักครอบครัวมาก รายได้ของนางสาวปู้กในแต่ละเดือนจะแบ่งมาให้บิดากับมารดา และช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในบ้านบ้าง

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด เป็นหมู่บ้านเล็กๆ และ บริเวณใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีบรรยากาศที่ดีและเป็น ไม่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงให้เห็น เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารเย็น ทุกๆ

ครอบครัวของนางสาวปู้ก รวมถึงญาติพี่น้องที่อาศัยอยู่ในละแวกเดียวกันก็จะนำอาหารมาแบ่งปันกัน และออกมาคุยกันจนถึงเวลาหัวค่ำแล้วจึงเข้านอน

การคบเพื่อน

การคบเพื่อน นางสาวปู้กไม่ค่อยมีเพื่อนสนิทไม่มากนัก เพราะเป็นคนไม่ชอบคุย เพื่อนสมัยเรียนส่วนมากจะมีครอบครัวกันหมดแล้ว นางสาวปู้กชอบที่จะคบและพูดคุยผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย นางสาวปู้กบอกว่า “เพื่อนผู้ชายไม่ค่อยมี น่าเบื่อ ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ผู้หญิงน่ารัก และพูดจาไพเราะกว่า” นางสาวปู้กยอมรับว่าตนเองเป็นประเภทหญิงรักหญิง ไม่ชอบพฤติกรรมของผู้ชาย เพราะตนเคยผิดหวังกับความรัก ตอนที่ไปทำงานที่กรุงเทพฯ และแฟนเก่าของนางสาวปู้กเป็นผู้ชายที่ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน

หลังจากกลับมาจากกรุงเทพฯ นางสาวปู้กได้เริ่มรู้จักและสนิทสนมกับเจ้าของร้านเสริมสวย โดยให้ความไว้วางใจ และเชื่อใจ นางสาวปู้ก บอกว่า “การคบเพื่อนสำคัญมาก เพราะว่า ถ้ามีเพื่อนดีก็จะนำพาแต่สิ่งดีๆ มาให้ นางสาวปู้กเชื่อใจและไว้วางใจเพื่อนมากเกินไป ไม่ได้ระวัง ทำให้ต้องมาอยู่ที่ทัศนสถานหญิง เพราะความไว้วางใจ และรักเพื่อนแท้ๆ” โดยที่เหตุการณ์การกระทำผิดในครั้งนี้ นางสาวปู้กไม่ยอมรับในความผิด และบอกว่าตนเองไม่ได้ทำ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

นางสาวปู้กมีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้ชาย ที่เอาเปรียบผู้หญิง และผู้ชายที่ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ และ เล่นการพนัน เพราะ เมื่อผู้ชายมีพฤติกรรมเช่นนี้แล้ว การทะเลาะวิวาท ย่อมจะเกิดขึ้นแน่นอน นางสาวปู้กบอกว่า “ผู้หญิงสามารถทำงาน หาเลี้ยงตัวเองได้ ไม่ต้องร้อผู้ชาย” ในสังคมปัจจุบัน ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีแต่งงานและมีครอบครัว เพราะเมื่อผู้หญิงเปลี่ยนจากสถานภาพโสด มาเป็นสถานภาพสมรส การกระทำทุกอย่างต้องขึ้นอยู่กับสามี เวลาที่มีต้องให้กับครอบครัว โดยที่ลืมที่จะดูแลตนเอง ไม่มีเวลาที่จะไปไหนมาไหนตามลำพังและทำให้เป็นปัญหาสังคมตามมา

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

สื่อที่นางสาวปู้ก บริโภคมาก และบ่อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ และหนังสืออ่านเล่น ประเภทให้ความบันเทิง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดารา และภาพยนตร์ เพราะหาง่าย และไม่แพง นางสาวปู้กจะ

อ่านหนังสือพิมพ์ทุกเช้าที่ร้านกาแฟ ในตลาด และอ่านหนังสืออ่านเล่นในร้านเสริมสวย นางสาวปู้ก บอกว่า “เนื้อหาที่มีความรุนแรง เช่น ข่าวฆ่าคน ฆ่ากันตาย หนังสือพิมพ์จะเอาไว้หน้าแรกสุด แต่สิ่งที่เป็นความรู้ เป็นประโยชน์และเทคโนโลยีต่างๆ จะเอาไว้น้ำกกลางๆ ทำให้คนไม่สนใจ และส่วนที่ทุกคนต้องอ่าน คือ เรื่องของวงการบันเทิงจะเอาไว้หลังสุด” นางสาวปู้ก บอกว่า สื่อในปัจจุบันมีส่วนทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมโดยเฉพาะพฤติกรรมที่มีรุนแรง

กรณีศึกษาที่ 5

ชื่อ นางแอน (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี
 ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)
 อาชีพ ค้าขาย
 รายได้ 20,000 บาท/ เดือน
 มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต , อาวุธปืน จำคุก 26 ปี 8 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางแอนอายุ 48 ปี อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด สุพรรณบุรี บิดามารดามีอาชีพทำนา ปัจจุบันบิดาเสียชีวิตแล้ว ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 6 คน ผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 4 คน นางแอนเป็นบุตรคนที่ 6 สถานภาพของครอบครัว เป็นครอบครัวที่อบอุ่นพี่น้องช่วยกันทำนา รายได้ของครอบครัว พอมีพอใช้ แต่ไม่ค่อยดี สภาพแวดล้อมรอบบ้านเป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณใกล้เคียง เป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกันดี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การอบรมสั่งสอนของครอบครัวเหมือนครอบครัวทั่วไป คือ มารดาอบรมสั่งสอนให้บุตรทุกคน ขยัน และให้เป็นคนดี ทำแต่ความดี คบแต่คนดีฯ

นางแอนเรียนหนังสือจบในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านออกและเขียนหนังสือได้ นางแอนได้ออกจากโรงเรียนเพื่อมาช่วยที่บ้านทำนา และช่วยพี่สาวชายของในตลาด ซึ่งรายได้ของครอบครัวไม่ค่อยแน่นอน แต่มีพอกินพอใช้ ไม่มีหนี้สิน

เมื่อนางแอนอายุ 22 ปี ได้แต่งงานกับสามีแบบจดทะเบียนสมรส สามีอายุ 26 ปี เป็นคนไทย เชื้อสายจีน มีอาชีพขายค้าขาย และเปิดร้านขายของชำในตลาดตัวเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี รายได้จากการขายของดีมาก ได้วันละประมาณ 20,000 – 30,000 บาท นางแอนมีบุตรทั้งหมด 3 คน ผู้หญิง 1 คน ผู้ชาย 2 คน สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยเป็นตึกแถว 1 คูหา อยู่บริเวณตลาด ซึ่งเป็นของสามี ภายในบ้านมีสมาชิกอยู่ประมาณ 10 คน ซึ่งเป็นญาติฝ่ายสามี จะไปๆมา นางแอนบอกว่า “ถึงคนจะเยอะ แต่ไม่มีปัญหาอะไร พี่น้องรักกันดี” ซึ่งญาติพี่น้องฝ่ายสามีก็รักนางแอน เพราะนางแอนเป็นคนขยันทำงาน ไม่เกียจคร้าน นางแอนจะตื่นนอนประมาณ 04.00 น. ของทุกวันเพื่อเปิดร้านและทำงานบ้านทุกอย่าง ก่อนที่ทุกคนในบ้านจะตื่นนอน

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

สถานที่เกิดเหตุ คือ บริเวณหน้าบ้านซึ่งเป็นตึกแถว 1 คูหา และใช้เป็นที่พักอาศัยและร้านขายของชำ ตั้งอยู่ในตลาดจังหวัดสุพรรณบุรี เวลาเกิดเหตุประมาณ 18.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ใกล้จะปิดร้าน ซึ่งในวันเกิดเหตุไม่มีใครอยู่ที่ร้าน นางแอนอยู่ร้านคนเดียว เพราะสามีของนางแอนไปรับลูกทั้งสองคนที่โรงเรียน ส่วนแม่และพี่ชายของสามีไปเยี่ยมน้องชายที่โรงพยาบาล และแม่ของสามีได้โทรศัพท์มาบอกนางแอนให้ปิดร้านได้เลย ไม่ต้องรอ ผู้ตายซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายของชำซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามกับร้านของนางแอน ครอบครัวของผู้ตายได้ทะเลาะกับครอบครัวของสามีนางแอนมาเป็นเวลานานแล้ว เพราะว่ารายได้จากการขายของครอบครัวสามีของนางแอนได้มากกว่า และมีจำนวนคนซื้อมากกว่า คนรู้จักมากกว่า ทั่วๆที่ครอบครัวของผู้ตายมีขนาดของร้านใหญ่กว่า จำนวน 4 คูหา และมีของให้ลูกค้าเลือกมากกว่า โดยครอบครัวของผู้ตายได้เช่าห้องแถวต่อจากเจ้าของร้านเดิม เพราะเจ้าของร้านเดิมได้ปิดกิจการไปเพราะขาดทุน ร้านของผู้ตายได้รับกวน และก่อกวนร้านของนางแอนตลอด ด้วยวิธีต่างๆ บางครั้งเอาน้ำสาดหน้าร้าน เปิดวิทยุเสียงดัง บางวันให้ลูกจ้างมาด่านางแอนถึงหน้าร้าน นางแอนได้ออดทน และไม่ตอบโต้ใดๆ

ก่อนเกิดเหตุ ครอบครัวของผู้ตายได้ให้ลูกจ้างมาด่า และมาโวยวายที่ร้านของนางแอน ซึ่งในวันนั้นสามีของนางแอนอยู่ที่บ้านด้วย สามีของนางแอนทนไม่ไหว จึงได้ตบปากเพื่อจะสั่งสอนลูกจ้างคนนั้นไป โดยลูกจ้างได้ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ และสามีของนางแอนได้เสียค่าปรับเพื่อ

เป็นค่าทำขวัญไป 1,000 บาท แต่ครอบครัวของนางแอนก็ยังได้รับการกลั่นแกล้ง และถูกรบกวนจากครอบครัวผู้ตายอย่างต่อเนื่อง

หลังจากนั้น 2-3 เดือน ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ นางแอนอยู่บ้านคนเดียว และกำลังจะปิดร้าน เพื่อที่จะเข้าไปทำงานบ้านหลังร้าน และทำกับข้าวรอสามีและลูกที่กำลังจะกลับมา ครอบครัวของผู้ตายประกอบไปด้วย เจ้าของร้านผู้หญิง ลูกสาว และลูกจ้าง รวม 3 คน ได้มาค่านางแอนถึงบริเวณหน้าร้านด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย และรุนแรงมาก ทำให้นางแอนทนไม่ได้ และประกอบกับไม่มีใครห้าม นางแอนจึงเกิดบันดาลโทสะและได้วิ่งไปหยิบปืนในร้าน ซึ่งอยู่ในลิ้นชักเก็บเงิน เป็นปืนขนาด .38 มีกระสุนทั้งหมด 6 นัด ออกมาราดยิง ทั้งหมด 6 นัด กระสุนโดน เจ้าของร้าน ลูกสาว และลูกจ้าง ทำให้เจ้าของร้าน และลูกสาว ตายในที่เกิดเหตุ ส่วนลูกจ้างบาดเจ็บสาหัส และได้ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล

ในขณะที่เดียวกันสามีและลูก ได้กลับมาที่บ้านพอดี สามีของนางแอนตกใจมาก และเป็นเวลาที่แม่ของสามีและพี่ชายกลับจากโรงพยาบาลเช่นกัน ทุกคนตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะนางแอนที่ตกใจมาก จึงได้หนีไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่บ้านข้างๆ เป็นเวลา 3 วัน

หลังจากนั้นครอบครัวของนางแอนได้ติดต่อทนายความ เพื่อต้องการสู้คดี ทนายความเรียกเงินในการสู้คดี ทั้งหมด 1,500,000 บาท ครอบครัวของนางแอนตกลงที่จะจ่ายในตอนแรก และได้เปลี่ยนใจไม่จ่ายเงิน โดยหลบหนีไปพร้อมกับสามี และลูกอีก 2 คน โดยได้นำเงิน 1,500,000 บาท ที่จะใช้ในการต่อสู้คดี มาซื้อบ้านที่กรุงเทพฯ เป็นทาวน์เฮาส์ 2 ชั้น อยู่ด้านหลังของหมู่บ้าน ส่วนเงินที่เหลือนางแอนและสามีได้นำมาลงทุนค้าขาย โดยเปิดเป็นร้านขายของชำบริเวณหน้าบ้าน รายได้จากการค้าขายดีมาก นางแอนบอกว่า เคยมีรายได้สูงสุดประมาณวันละ 30,000 บาท โดยในทุกๆวันนางแอนจะตื่นนอนในเวลาประมาณ 03.00 น. ไปรับของมาจากตลาดซึ่งอยู่ไกล เพื่อนำมาขายที่บ้านของตน นางแอนทำอย่างนี้อยู่ประมาณ 3 ปี ซึ่งในเวลาขณะนั้นนางแอนได้มีลูกชายเพิ่มอีก 1 คน

นางแอนได้หลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเป็นเวลา 3 ปี ในวันที่โดนจับกุมตัวเป็นเวลาประมาณ 06.00 น. หลังจากที่นางแอนกลับจากตลาด ตำรวจนอกเครื่องแบบได้ขอจับกุมตัวและเชิญนางแอนไปยังสถานีตำรวจ นางแอนได้อยู่ในห้องขัง เป็นเวลา 3 วัน และหลังจากนั้นได้ถูกส่งตัวไปที่ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี และได้ขอประกันตัวเพื่อต่อสู้คดี แต่การต่อสู้คดีไม่เป็นผลสำเร็จ ทำให้นางแอนต้องรับโทษตามกฎหมาย

นางแอน ต้องการในคดี ความผิดต่อชีวิต, อาวุธปืน จำคุก 26 ปี 8 เดือน ตัดสิทธิเด็ดขาด วันที่ 26 ธันวาคม 2543 ณ ศาลอาญาจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด ซึ่งเป็นครอบครัวของคนไทย การอบรมสั่งสอนจึงมีความคล้ายคลึงกับครอบครัวไทยทั่วไป คือ มารดาจะสอนให้ขยันทำงาน เป็นคนดี ทำแต่ความดี คบแต่คนดีฯ หลังจากที่นางแอนได้แต่งงาน และออกไปอยู่กับครอบครัวของสามีซึ่งเป็นครอบครัวคนจีน นางแอนจึงไม่มีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสมาชิกในครอบครัวของสามี เพราะนางแอนเป็นคนขยัน ไม่เกียจคร้าน และประหยัด ทำให้สมาชิกในครอบครัวของสามีรักนางแอน อาจเป็นเพราะการขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด คือ มารดาจะสอนอยู่เสมอว่าให้เป็นคนขยันทำงาน ไม่เกียจคร้าน

เมื่อนางแอนได้มาอยู่กับครอบครัวของสามีและมีบุตรด้วยกัน 3 คน นางแอนจึงอบรมสั่งสอนให้บุตรเป็นคนขยัน และให้บุตรทุกคนช่วยงานบ้านในครอบครัว และช่วยขายของ เป็นเด็กที่น่ารัก ไม่คือ ปัจจุบันบุตรสาวคนโตได้ทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง และเรียนหนังสือควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้บุตรสาวคนโตจะต้องดูแลน้องอีกสองคนและช่วยที่บ้านขายของด้วย และลูกอีกสองคนของนางแอนเรียนหนังสือเก่งมาก นางแอนบอกว่า “ภูมิใจลูกทุกคนมาก ถึงแม้จะไม่ได้ดูแลลูก พอนึกถึงลูก มีกำลังใจขึ้นมาทุกที”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด

สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง เพราะว่า สภาพแวดล้อมเป็นหมู่บ้านเล็กๆในอำเภอที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง บริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่เมื่อย้ายมาอยู่กับครอบครัวของสามีในตลาดตัวเมืองสุพรรณบุรี สภาพแวดล้อมรอบๆที่มีคนพลุกพล่าน มีแต่ความวุ่นวาย มีการแข่งขันกันในด้านธุรกิจ ความกดดันที่เกิดจากการค้าขาย และการแข่งขันมีสูง ต้องใช้ความอดทน ออกสู้ในการดำเนินชีวิต สภาพแวดล้อมเช่นนี้มีส่วนต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงอย่างมาก คือ ความกดดันของนางแอนในสภาพแวดล้อมที่มีเพื่อนบ้านที่ไม่ดีนั้น ส่งผลให้นางแอนมีความกดดันและทำให้ขาดสติ ขาดความอดทนอดกลั้น และกระทำความผิดในที่สุด

การคบเพื่อน

นางแอนไม่ค่อยที่จะมีเพื่อนสนิท เพราะคนที่รู้จักส่วนมากจะเป็นแม่ค้าในตลาดที่นางแอนไปซื้อของทุกวัน ทักทายกันตามปกติ ไม่ได้สนิทสนมกันมาก เพราะนางแอนต้องขายของที่ร้านทั้งวัน และต้องทำงานบ้านดูแลสามีและลูก รวมไปถึงสมาชิกในครอบครัวของสามีด้วย ทำให้นางแอนไม่ค่อยที่จะมีเวลาว่าง การพูดคุยจะพูดคุยกับลูกค้าที่มาซื้อของที่ร้านมากกว่า

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรมนั้นมีสาเหตุมาจาก ความกดดันของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว เป็นความกดดันของเพศหญิงที่ได้รับจากบุคคลที่อยู่ภายนอกครอบครัว ในระยะแรกที่นางแอนได้ย้ายมาอยู่กับครอบครัวของสามีนั้น นางแอนได้รับความกดดันจากเพื่อนบ้าน ที่มักลั่นแกล้ง คำ และพูดจาหยาบคาย และดูถูกนางแอน ทำให้นางแอนทนไม่ไหว แต่ได้อึดทนมาเป็นเวลานาน จนถึงที่สุดและได้เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นมา ซึ่งในระยะแรกที่นางแอนได้ย้ายมาอยู่กับครอบครัวของสามีนั้น ก่อนที่ครอบครัวผู้ตายจะย้ายเข้ามา เจ้าของร้านเดิมซึ่งเป็นผู้ชาย มักลั่นแกล้ง และพูดจาหยาบคาย ทำให้ทัศนคติของนางแอนที่มีต่อในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศเพิ่มมากขึ้น นางแอนยอมรับว่าในระยะแรกนั้นพยายามปรับตัวมาก บางครั้งบอกกับสามีว่าทนไม่ไหวกับการกระทำเช่นนี้ เพราะผู้ที่กระทำนั้นเป็นผู้ชาย พูดจาดูถูกผู้หญิงซึ่งเป็นเพศแม่และใช้คำที่หยาบคาย ไม่ขยับท่ามาหาгин นางแอนได้บอกว่า “ผู้หญิงในปัจจุบันนี้มีความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ชายมากในบางเรื่อง สามารถหาเงินและเลี้ยงครอบครัวได้ และเป็นหัวหน้าครอบครัวก็ได้เช่นกัน โดยที่ไม่ต้องพึ่งผู้ชาย”

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมนั้น ในกรณีศึกษาที่ สื่อมีอิทธิพลอย่างมาก คือ ในความเป็นจริงนางแอนใช้อาวุธปืนไม่เป็น จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นั้นนางแอนทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต โดยการกราดยิงนั้น นางแอนบอกว่า “พีไม่รู้หรือกว่าปืนกระบอกนี้มันใช้ยังไง แต่ที่เห็นในละคร ว่า ก่อนที่จะยิงปืนต้องเหนี่ยวไกปืนก่อน แล้วลูกมันถึงจะออกได้”

ดังจะเห็นได้ว่า การที่นางแอนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนเลยนั้น แต่ได้รับรู้มาจากการเรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์ ประเภทละครทีวี ซึ่งในปัจจุบันมีการนำเสนอให้เห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็น การทะเลาะ ตบตี การใช้อาวุธ หรือการฆาตกรรม ในปัจจุบันสื่อได้เปิดกว้างในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่อสังคมอย่างเปิดเผย

กรณีศึกษาที่ 6

ชื่อ นางน้อย (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 48 ปี

ไม่ได้รับการศึกษา

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

ไม่ได้ประกอบอาชีพ (เป็นแม่บ้าน)

รายได้ 2,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต จำคุก 33 ปี 4 เดือน

เหยื่อไม่เสียชีวิต แต่ได้รับบาดเจ็บสาหัส

นับถือศาสนาคริสต์

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางน้อยอายุ 52 ปี อายุขณะกระทำความผิด 48 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดหนองคาย บิดามารดามีอาชีพทำนา ปัจจุบันบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน นางน้อยเป็นบุตรคนโต สถานภาพของครอบครัว เป็นครอบครัวที่อบอุ่นพี่น้องช่วยกันงาน รายได้ของครอบครัวไม่ค่อยดี ไม่เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว มีรายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อปี สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านเล็กๆ บ้านใกล้เคียงกันจะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี การอบรมสั่งสอนของครอบครัว คือ มารดาจะสอนให้เป็นคนดี อย่างโมยของใคร และ เป็นคนดี นางน้อยไม่ได้เรียนหนังสือ แต่เขียนชื่อและนามสกุลของตัวเองเป็น นางน้อยนับถือศาสนาคริสต์

เนื่องจากครอบครัวยากจนมาก ทำให้นางน้อยต้องไปอาศัยอยู่กับแม่บุญธรรม ในบริเวณ หมู่บ้านใกล้เคียงกัน แม่บุญธรรมเลี้ยงดูนางน้อยเหมือนลูก และนางน้อยก็ให้ความเคารพเหมือนแม่คนที่สองเช่นกัน นางน้อยบอกว่า “แม่บุญธรรมเลี้ยงเหมือนลูก ให้กิน ให้เล่น ให้นอน เหมือนลูกของเขา ใจดีมาก”

เมื่ออายุได้ 15 ปีนางน้อยได้แต่งงานแบบจดทะเบียนสมรสกับสามีซึ่งมีอายุ 21 ปี นางน้อยแต่งงานและอยู่กินกับสามีได้ 5-6 ปี ยังไม่มีบุตร แต่ครอบครัวของสามีต้องการได้หลานเอาไว้สืบสกุลมาก จึงให้เลิกกับนางน้อยเพราะนางน้อยมีลูกยาก เพื่อที่จะได้ไปแต่งงานใหม่ แต่เมื่อเข้าปีที่ 6 นางน้อยได้ตั้งครรภ์ และมีบุตรหัวปีท้ายปี ทั้งหมด 6 คน นางน้อยไม่ได้ทำงานอะไร อยู่บ้านเป็นแม่บ้านและเลี้ยงลูก เงินที่ได้ในแต่ละเดือนมาจากค่าเช่าที่นา ประมาณ 2,000 บาทต่อเดือน ซึ่งในขณะนั้นสามีของนางน้อยมีปฏิภิกิริยาที่เปลี่ยนไป คือ สามีของนางน้อยเริ่มเล่นการพนัน ดื่มเหล้า พาเพื่อนมากินเหล้าที่บ้าน และเมาเสียงดังเอะอะโวยวาย จะด่านางน้อยทุกครั้ง และเป็นทีที่ทราบกันดีของเพื่อนบ้านในบริเวณใกล้เคียง

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

ในวันที่เกิดเหตุ สามีของนางน้อยออกไปดื่มเหล้าที่บ้านเพื่อน และเมากลับมาเสียงดังเอะอะโวยวาย และด่านางน้อยด้วยถ้อยคำที่รุนแรงและหยาบคาย และหยิบมีดมาจี้ที่คอของนางน้อย และกล่าวหาว่านางน้อยไปมีชู้ กับเพื่อนของตนซึ่งบวชเป็นพระอยู่ที่วัดซึ่งใกล้กับบ้าน นางน้อยเกิดความโมโหและน้อยใจสามี จึงได้พูดออกไปว่า “ถ้ารังแกฉัน และพูดแบบนี้อีก ฉันจะฆ่าแกให้ตาย”

วันเกิดเหตุ เวลาประมาณ 20.00 น. นางน้อยได้กลับบ้านหลังจากไปอบรม โครงการแม่บ้านของหมู่บ้าน และสามีของนางน้อยกลับเข้ามาพอดี และมีอาการเมาสุรา ซึ่งเป็นปกติเหมือนทุกวัน สามีและนางน้อยทะเลาะกันรุนแรงมากกว่าทุกครั้ง ทำให้เสียงดังไปถึงในวัดซึ่งอยู่ใกล้กับบ้าน เมื่อพระ ได้ยินเสียงชาวบ้านทะเลาะกันรุนแรงและมีการทำร้ายร่างกาย พระได้เข้ามาห้ามนางน้อยกับสามี เพราะไม่อยากให้บาดเจ็บทั้งคู่ โดยที่พระได้ตอypปากสามีนางน้อยไป 1 ที นางน้อยจึงได้วิ่งไปหยิบเชือกมารัดคอสามี เพื่อต้องการที่จะให้สามีหยุดกระทำดังกล่าว ทำให้สามีนางน้อยโกรธ และคิดว่านางน้อยร่วมมือกับพระเพื่อจะฆ่าตน

หลังจากนั้นสามีของนางน้อยได้แจ้งความจับนางน้อยและพระซึ่งเป็นเพื่อนของตน ในข้อหา พยายามฆ่า และกล่าวหาว่านางน้อยและพระเป็นชู้กัน

ปัจจุบันสามีของนางน้อย อายุ 57 ปี และยังมีชีวิตอยู่ โดยอาศัยอยู่กับลูกสาวคนโตที่จังหวัด สกลนคร ส่วนนางน้อย และ พระ ที่ร่วมกันกระทำความผิด ศาลตัดสินว่ามีความผิดต่อชีวิต จำคุก 33 ปี 4 เดือน เป็นจำนวนเท่ากัน

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางน้อยนั้น การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา นั้นจะสอนให้บุตรขยันทำมาหากิน อย่าลั้ล็กเล็ขโมยน้อย และเป็นคนดี เนื่องจากเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจน ประกอบกับมีบุตรมาก ทำให้นางน้อยต้องทำงานรับจ้างตั้งแต่เด็ก ทำให้ไม่ได้เรียนหนังสือและการอบรมจากบิดามารดาไม่ได้รับอย่างต่อเนื่อง การอบรมสั่งสอนส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวของนายจ้าง เพราะนางน้อยต้องไปอาศัยอยู่กับครอบครัวนายจ้าง เปรียบเสมือนกับครอบครัวที่สอง โดยครอบครัวของนายจ้างนับถือศาสนาคริสต์ จึงทำให้นางน้อยนับถือศาสนาคริสต์ตามไปด้วย หลังจากนั้นนางน้อยได้แต่งงานแต่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวของสามีได้ ประกอบกับครอบครัวของสามีต้องการให้นางน้อยกับสามีนั้นเลิกกันเพราะไม่สามารถมีบุตรให้กับครอบครัวได้ ทำให้นางน้อยรู้สึกน้อยใจ เมื่อนางน้อยมีบุตร จึงไม่ได้เลี้ยงบุตรเอง โดยนางน้อยบอกว่า “อยากได้หลานกันนั้ ก็เอาไปเลี้ยงเองซิ” โดยที่หลังจากมีบุตรแล้วนางน้อยและสามีได้ขอแยกบ้านออกมา ไม่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวของสามี ทำให้นางน้อยห่างเหินกับบุตร และไม่ได้อบรมสั่งสอนบุตร แต่บุตรคนโตจะอยู่กับนางน้อย

หลังจากได้เข้ามาอยู่ ณ ทณฑสถานหญิงกลาง นางน้อยเกิดความเหงา และชอบพูดคุยกับทุกคน โดยจะชอบเล่าถึงครอบครัวที่ให้กำเนิดมากกว่าที่จะพูดถึงครอบครัวของสามี นางน้อยได้บอกว่า “ไม่เห็นมีลูกคนไหนมาหาเลย แม้แต่คนโต นานๆถึงจะมาเยี่ยม สองปีแล้วไม่เห็นมาเลย” โดยนางน้อยได้บอกว่า ถ้าได้ออกไป นางน้อยจะกลับไปสอนลูกหลานให้เรียนหนังสือสูงๆ และสอนให้รักครอบครัวมากๆ

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณใกล้เคียงก็จะเป็นเพื่อนบ้านที่มีคุ่นเคยและสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี และสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของนายจ้างที่นางน้อยไปรับจ้างทำงานนั้น เป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นและมี

น้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยหลังจากที่นางน้อยได้แต่งงานและย้ายเข้าไปอยู่กับสามี สภาพแวดล้อมภายในครอบครัวของสามี มีความกดดันจึงส่งผลให้นางน้อยอยากที่จะแยกครอบครัวออกมา และสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนเกิดเหตุนี้เป็นหมู่บ้านเล็กๆ บ้านของนางน้อยกับสามีอยู่ติดบริเวณวัด และใกล้กับ โรงเรียน สภาพแวดล้อมที่ดี

การคบเพื่อน

เพื่อนของนางน้อยส่วนมากจะเป็นแม่บ้านซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน โดยแม่บ้านกลุ่มนี้จะเป็นสมาชิกของชมรมแม่บ้าน ซึ่งเป็นโครงการที่หมู่บ้านได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้แม่บ้านของแต่ละครอบครัวมาทำกิจกรรมร่วมกัน ทำสินค้าไปขาย ได้กำไรก็มาแบ่งกัน ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้นางน้อยสบายใจ และมีเพื่อนคุยแลกเปลี่ยนความรู้ และการใช้ชีวิตครอบครัว ทำให้นางน้อยไม่รู้สึกเหงา

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความคิดเห็นของนางน้อยที่มีเกี่ยวกับโครงสร้างของสังคมไทยที่ให้อำนาจชายเป็นใหญ่ และผู้หญิงทำอะไรไม่ได้นอกจากปรนนิบัติรับใช้สามี และค่อยไปกว่าผู้ชายในทุกเรื่องนั้น นางน้อยกล่าวว่า “ผู้หญิงยังไงก็ต้องยอม เก่งกว่าผู้ชายไปทำไม เหนื่อยเปล่า” เพราะนางน้อยยอมให้สามีกินเหล้า เมามา และดูแลนางน้อย ดึกว่าออกไปอาละวาด และโวยวายนอกบ้าน พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่นางน้อยกระทำโดยใช้เชือกมารัดคอสามีนั้นเป็นพฤติกรรมที่ได้ต่อต้านออกมาจากความกดดันของผู้หญิงเมื่อมีอันตราย และต้องการป้องกันตัว และมีอคติที่อดกลั้นที่จำกัด ซึ่งกระทำการดังกล่าวไม่ได้ต้องการให้สามีถึงแก่ชีวิต แต่ต้องการที่จะต่อต้าน และป้องกันอันตราย

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ สื่อที่นางน้อยบริโภคส่วนใหญ่จะเป็นสื่อโทรทัศน์ ประเภทละคร นางน้อยชอบดูละครหลังข่าว ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันหลังจากทำงานบ้านเสร็จ และจะเข้านอน โดยนางน้อยกล่าวว่า “หนังมันก็เหมือนกัน แม่พี่กับลูกสะใภ้เกลียดกัน คล้ายกับป่า ไม่อยากอยู่ ก็ออกมาชะดิกว่า” พฤติกรรมความรุนแรงที่สื่อนำเสนอ นั้น นางน้อยบอกว่า “มันก็เห็นอยู่ทุกเรื่อง ที่มีการตบตีกัน ทนไม่ไหว ก็เอาปืนมายิงกัน ง่ายดี”

การกระทำผิดของนางน้อย โดยใช้ชื่อภรรยาคอสามีนั้น นางน้อยบอกว่า ไม่ได้เลียนแบบจากละครในทีวี แต่นึกขึ้นได้ว่ามีเชือกอยู่ จึงได้วิ่งไปหยิบเชือกมารัดคอสามี เพื่อป้องกันตัวเอง และไม่คิดว่า สามีจะกล่าวหาตนเช่นนี้ได้ นางน้อยรู้สึกเสียใจ และน้อยใจกับการกระทำของสามี

กรณีศึกษาที่ 7

ชื่อ นางสาว แก้ว (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

สถานภาพ โสด

อาชีพ รับราชการ และ ค้าขาย

รายได้ 18,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี มาผู้อื่นโดยเจตนา, ลักทรัพย์ จำคุก 40 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางสาวแก้วอายุ 41 ปี อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ บิดามารดามีอาชีพ เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ และเลี้ยงปลา เอาไว้ขาย ปัจจุบันบิดายังมีชีวิตอยู่ มารดาเสียชีวิตแล้ว ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 6 คน นางสาวแก้วเป็นบุตรคนที่ 6 (คนสุดท้อง) เป็นครอบครัวที่อบอุ่น พี่น้องมีอาชีพรับราชการทั้งหมด รวมถึงนางสาวแก้วด้วย รายได้ของครอบครัว มีรายได้ดี สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี การอบรมสั่งสอนของครอบครัว คือ จะเน้นให้ลูกๆทุกคนดูแลตัวเองได้ มีความมั่นใจ และรักพี่น้อง

นางสาวแก้วจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยของรัฐ หลังจากจบปริญญาตรีแล้ว 2 ปี นางสาวแก้วได้รับราชการ โดยเป็นอาจารย์สอนหนังสือที่โรงเรียนประจำจังหวัด มีรายได้เดือนละ 6,800 บาท และรวมกับรายได้ที่ขายหมูซึ่งเป็นกิจการของครอบครัว รวมกันมีรายได้เดือนละประมาณ 18,000 บาท

นางสาวแก้วทำงานหนักมาก เพื่อจะได้มีเงินเก็บมากๆ นางสาวแก้วทำงานอยู่อย่างนี้ ประมาณ 7 ปี และมีเงินเก็บจำนวนหนึ่ง ในขณะนั้นนางสาวแก้วได้เจอกับเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย และเพื่อนได้ชักชวนมาทำธุรกิจเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ไม้ โดยเปิดร้านที่กรุงเทพฯ และมีหุ้นส่วนทั้งหมด 3 คน คือ นางสาวแก้ว เพื่อนที่ชักชวนอีก 2 คน นางสาวแก้วตอบตกลงที่จะทำธุรกิจกับเพื่อนโดยที่ตนเองก็ยังรับราชการอยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จะขึ้นมากรุงเทพฯ เพื่อมาดูกิจการเดือนละครั้ง การทำธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ในระยะแรกนั้นทำกำไรมากพอสมควร พอเข้าสู่ปีที่ 3 ธุรกิจเริ่มขาดทุนเพราะวัตถุดิบที่สั่งเข้ามามีราคาแพง ประกอบกับมารดาของนางสาวแก้วป่วย ทำให้นางสาวแก้วไม่ได้มาดูกิจการที่กรุงเทพฯ แต่ไม่ได้เป็นห่วงหรือกังวลอะไร เพราะไว้ใจในการบริหารงานของเพื่อน

เวลาผ่านไป 3 เดือน นางสาวแก้วไม่ได้เงินส่วนแบ่งจากการทำธุรกิจเลย โดยเพื่อนของนางสาวแก้วบอกว่าธุรกิจขาดทุนมาก เงินที่ลงทุนต้องเอามาจ่ายค่าจ้างลูกน้อง ค่าช่างทำเฟอร์นิเจอร์ และค่าวัตถุดิบ ทำให้เงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะแบ่งให้กับหุ้นส่วน ดังนั้นจะต้องกู้เงินจากธนาคารเพื่อมาใช้หนี้ ทำให้นางสาวแก้วไม่พอใจในการกระทำของเพื่อนมาก จึงตัดสินใจเดินทางขึ้นมากรุงเทพฯ เพื่อเคลียร์ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยได้นัดคุยกันทั้ง 3 คน และตกลงกันว่า จะหาเงินมาใช้หนี้ธนาคารได้อย่างไร หลังจากนั้นนางสาวแก้วได้กลับบ้านที่จังหวัดกาฬสินธุ์เพื่อไปเอาเงินมาใช้หนี้ โดยได้ขายที่ดินของมารดา ซึ่งเป็นที่มรดก นางสาวแก้วไม่อยากขายที่ดินแปลงนี้ แต่ก็ต้องขาย เพื่อต้องการเงินมาใช้หนี้ หลังจากที่ใช้หนี้ธนาคารหมดแล้ว นางสาวแก้วไม่ได้เงินคืนจากเพื่อน โดยเพื่อนบอกว่าจะใช้คืนหลังจากที่ใช้หนี้หมดแล้ว นางสาวแก้วได้ทวงถามเงินจำนวนนั้นคืน ทำให้นางสาวแก้วเดินทางมาหาเพื่อนที่กรุงเทพฯ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

สถานที่เกิดเหตุ คือ บริเวณในบ้านพักข้าราชการทหาร ซึ่งผู้ตายมีอาชีพรับราชการเป็นทหาร เวลาเกิดเหตุประมาณ 14.00 น. ของวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นวันหยุด ผู้ตายได้อยู่ที่บ้าน นางสาวแก้วได้เดินทางไปหาผู้ตายโดยไม่ได้ออกก่อนล่วงหน้า ในวันเกิดเหตุไม่มีใครอยู่บ้าน มีผู้ตายและนางสาวแก้วเท่านั้น ส่วนหุ้นส่วนอีกคน ไม่รู้เกี่ยวกับการนัดหมายในครั้งนี้ นางสาวแก้วและผู้ตายได้พูดคุยกันถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเวลานานพอสมควร นางสาวแก้วได้ทวงถามเงินที่ได้ยืมไป โดยที่ผู้ตายจะไม่ยอมคืนเงินและอ้างว่าช่วงเวลาที่นางสาวแก้วอยู่ต่างจังหวัดเพื่อดูแลมารดาที่ป่วยนั้น ตนได้จ่ายเงินค่าต่างๆมากมายโดยที่ไม่ได้แจ้งให้นางสาวแก้วได้ทราบ และถือว่าเงินที่ยืมมาใช้หนี้ นั้น เป็นค่าใช้จ่ายในช่วงเวลาที่นางสาวแก้วอยู่ต่างจังหวัด นางสาวแก้วได้ยืนยันเช่นนั้น เกิดความโมโหผู้ตายมาก จึงเข้าไปจะตบผู้ตายเพื่อสั่งสอน ผู้ตายได้หยิบถ้วยกาแฟที่มีกาแฟอยู่สาดใต้

นางสาวแก้ว ทำให้นางสาวแก้วตกใจ เลยผลักผู้ตายอย่างแรงทำให้ผู้ตายล้มลง ศรีษะฟาดกับขอบบันไดบ้านอย่างแรง ทำให้ผู้ตายหมดสติ และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

นางสาวแก้วตกใจมากจึงวิ่งหนีออกจากที่เกิดเหตุ และได้หนีไปอยู่กับเพื่อนที่จังหวัดขอนแก่น เป็นเวลา 4 เดือน หลังจากนั้นนางสาวแก้วได้รับทราบจากพี่สาวว่า พ่อป่วยจึงกลับมาที่บ้านจังหวัดกาฬสินธุ์ และโดนจับในที่สุด

นางสาวแก้ว ต้องหาในคดี มาผู้อื่น โดยเจตนา และลักทรัพย์ จำคุก 40 ปี ตัดสิทธิคดีเด็ดขาด วันที่ 24 เมษายน 2549 ณ ศาลอาญารัชดา กรุงเทพฯ

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การจัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การอบรมสั่งสอนของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางสาวแก้ว บิดามารดาจะเน้นให้ลูกๆทุกคนดูแลตัวเองได้ มีความมั่นใจ และรักพี่น้อง บิดามารดาให้ลูกๆทุกคนได้รับการศึกษาที่สูง นางสาวแก้วและพี่น้องเรียนจบในระดับปริญญาตรีทุกคน ทุกคนมีหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคง ไม่ต้องรบกวนเงินจากบิดามารดา

การจัดเกลาโดยตรง ของครอบครัวที่ให้กำเนิด โดยบิดามารดาของนางสาวแก้วจะบอกเสมอ บอกว่าสิ่งใดควรทำ ไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก ซึ่งนับว่า มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก โดยพี่น้องของนางสาวแก้วทุกคนเป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี และมีการวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสม โดยนางสาวแก้วบอกว่า “บ้านอื่นจะชื่นชมลูกบ้านนี้ ว่า ทำไมน่ารัก ไม่กระด้าง พุดจาสุภาพเรียบร้อย รู้จักผู้หลักผู้ใหญ่”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกคนในครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี บิดามารดาและพี่น้องทุกคนรักใคร่สามัคคีกัน สมาชิกในครอบครัวมีน้ำใจ และเป็นที่รักของเพื่อนบ้าน เป็นสภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยที่ดี ส่วนสภาพแวดล้อมและบริเวณที่ทำงานของนางสาวแก้วนั้นเป็นโรงเรียน โดย

ที่นางสาวแก้วเป็นที่รักและเคารพของอาจารย์และลูกศิษย์ เป็นสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นกัน อิทธิพลของสภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยจึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางสาวแก้วนั้น นางสาวแก้วจะให้ความไว้วางใจกับเพื่อนเสมอ จนในบางครั้งมากเกินไป ทำให้นางสาวแก้วได้รับความเดือนร้อน จากความไว้วางใจในตัวเพื่อน โดยนางสาวแก้วบอกว่า “ถ้าเพื่อนไม่โกงเงิน ก็ไม่ต้องเป็นแบบนี้ และไม่คิดว่าคนที่ทำหน้าที่งานใหญ่โต มีหน้ามีตาในสังคม จะทำเช่นนี้ เป็นเพื่อนรักกันมาแท้ๆ”

ภายหลังจากนางสาวแก้วได้ทราบว่า เงินที่ทำธุรกิจนั้น โดนโกงจากผู้ตาย ทำให้ตนต้องขายที่ดินซึ่งเป็นที่ดินรกรงที่มารดาให้มา นางสาวแก้วรู้สึกเสียใจมากใจกับการกระทำของเพื่อนในครั้งนี้

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยในทัศนคติของนางสาวแก้ว คือ ปัจจุบันเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากกว่าเพศชาย อาจจะมาจกภาวะกดดันภายในจิตใจ ที่ตกเป็นผู้ถูกระงับโดยตลอด และมีความรู้สึกอยากต่อต้าน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า สิทธิและเสรีภาพควรจะมีได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ความเท่าเทียมในทุกด้านที่เพศชายมี เพศหญิงก็ควรมีเช่นกัน

สำหรับในกรณีศึกษานี้ การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนั้นนางสาวแก้วบอกว่า เป็นความโมโห และขาดสติในการยับยั้งชั่งใจ ถ้าตนไม่โมโหมาก พุศุคด้วยเหตุผล เพราะผู้ตายก็คือเพื่อนสนิทของตนน่าจะพุดคุยกันได้ และอาจจะไม่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ นั้น นางสาวแก้ว บอกว่า ชอบดูภาพยนตร์ประเภทหนังบู๊แอคชั่น มีการต่อสู้กัน โดยแสดงความคิดเห็นว่า “สื่อมีส่วนอย่างมากในการกล่อมเกล่าจิตใจเยาวชน จะเห็นได้จากการที่มารดาบิดาเปิดเพลงบรรเลงกล่อมเด็กก่อนนอน ส่งผลให้เด็กเป็นคนใจเย็น คิดอย่างเป็นระบบ” อาชีพของนางสาวแก้วก่อนการกระทำความผิดนั้น คือ การเป็นอาจารย์ ที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเด็ก ให้มีความรู้ ซึ่งโรงเรียนเปรียบเสมือนสถาบันในการขัด

เกลา และอบรม พฤติกรรมที่ดีให้กับเด็ก ที่จะเจริญเติบโตในอนาคต นางสาวแก้วบอกว่า “การเป็นอาจารย์มีความยากลำบากตรงที่ต้องแสดงพฤติกรรมที่ดีให้ลูกศิษย์เห็น และยังคงสามารถอธิบายความหมายของพฤติกรรมที่แสดงให้เด็กได้เข้าใจ”

กรณีศึกษาที่ 8

ชื่อ นาง เอ (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 33 ปี

ไม่ได้ศึกษา

สถานภาพ สมรส (แบบไม่จดทะเบียน)

อาชีพ นักร้อง

รายได้ 5,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต, ปล้นทรัพย์ จำคุก 40 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางเออายุ 42 ปี อายุขณะกระทำความผิด 33 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัดชลบุรี บิดามารดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ไม่แน่นอน ประมาณวันละ 70 บาท ซึ่งไม่เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว ประกอบกับไม่ได้ทำอาชีพเสริม นางเอ มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน นางเอเป็นบุตรคนโต สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัย เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เป็นบ้านปูนชั้นเดียว นางเอ กล่าวว่า “ทุกคนช่วยเหลือกันดี ถึงแม้จะยากจน ก็มีน้ำใจแบ่งปันกัน” การอบรมสั่งสอนของบิดาและมารดาเหมือนครอบครัวทั่วไป แต่มารดาจะเน้น “ให้ขยันทำงาน จะได้รวยๆ”

การศึกษาก่อนการกระทำความผิด นางเอไม่ได้เรียนหนังสือ แต่ปัจจุบันจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะ ได้ศึกษาในขณะที่อยู่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง

นางเอได้สมรสกับสามี แบบไม่ได้จดทะเบียนสมรส เมื่ออายุได้ 21 ปี มีบุตรด้วยกัน 1 คน หลังจากนั้น นางเอได้เลิกกับสามีคนแรก ตอนบุตรอายุได้ 7 ขวบ สามีอายุ 30 ปี บุตรของนางเออยู่

กับมารดาของนางเอตั้งแต่เกิด ทำให้บุตรไม่ทราบว่ามีแม่ที่แท้จริง คือ นางเอ โดยให้เรียกมารดาของนางเอว่า แม่แทน

หลังจากนั้น นางเอได้เลิกกับสามีคนแรก และได้ทำงานเป็นนักร้อง โดยรับจ้างร้องเพลงที่ร้านอาหารในจังหวัดชลบุรี หลังจากนั้นได้ย้ายมาร้องเพลงอยู่ที่อำเภอแปดริ้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา นางเอทำงานร้องเพลงที่อำเภอแปดริ้วได้ 2 เดือน ทำให้นางเอได้รู้จักกับผู้ชาย 2 คนซึ่งเป็นพี่น้องกัน และมีอายุน้อยกว่านางเอทั้งคู่ คนพี่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คนน้องมีอาชีพขับรถรับจ้าง

นางเอให้ความสนิทสนมกับคนน้องมากกว่า และเป็นแฟนกับคนน้อง แต่พี่ชายไม่ทราบ ชาวบ้านในละแวกนั้นรู้จักสองพี่น้องนี้เป็นอย่างดี โดยนางเอบอกว่า “ไม่มีใครไม่รู้จักสองพี่น้องนี้ มีนิสัยอันธพาลมากๆ ชอบหาเรื่องคนอื่น ยิ่งเป็นคนพี่นะ มีเรื่องบ่อยมาก ชอบแสดงตัวว่าเป็นมาเฟีย คนน้องก็ชอบหาเรื่องคนอื่นเหมือนกัน”

หลังจากนั้นประมาณ 3 เดือน คนพี่ได้พาเพื่อนใหม่มาแนะนำให้นางเอ และน้องชายรู้จัก โดยที่น้องชายรู้สึกไม่ถูกชะตากับเพื่อนพี่ชายคนนี้ และบางครั้งเห็นเพื่อนพี่ชาย คุยกับนางเอ และเพื่อนพี่ชายมีฐานะร่ำรวยกว่า จึงทำให้ตนไม่พอใจ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

วันเกิดเหตุ คือ วันที่ 14 ธันวาคม 2540 เวลาประมาณ 21.00 น. นางเอ พี่ชาย น้องชาย และเพื่อนของพี่ชาย ทั้งหมดได้นัดหมายกันมานั่งดื่มเหล้ากันในร้านอาหารที่นางเอร้องเพลงอยู่ ทั้งหมดได้นั่งดื่มเหล้าได้ประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อนของพี่ชายได้ขอตัวกลับบ้านไปนอนพักผ่อนก่อน เพราะพรุ่งนี้จะต้องไปปรับผักสดที่ตลาดในเมืองมาขาย น้องชายสบโอกาส จึงได้เดินตามไปสั่งสอนเพื่อนของพี่ชาย ว่าอย่ามายุ่งกับนางเอ และอย่ามาอวดรวย ทันใดนั้นจึงเข้าไปทำร้ายร่างกาย โดยใช้ไม้ท่อนตีบริเวณท้ายทอย จนถึงแก่ความตาย น้องชายกลัวความผิดจึงชวนนางเอหนีออกจากอำเภอแปดริ้ว และได้ซ่อนตัวอยู่เป็นเวลา 2 เดือน จึงโดนตำรวจจับ น้องชายให้การรับสารภาพกับตำรวจว่า ตัวของเขา และ นางเอ เป็นคนลงมือฆ่า โดยที่นางเอเป็นคนวางแผนหลอกล่อพาเพื่อนพี่ชายไปกินเหล้าที่ร้าน เพื่อที่จะฆ่า แล้วปล้นทรัพย์ที่ติดตัวอยู่กับผู้ตายด้วย

นางเอมีความผิดต่อชีวิต, ปล้นทรัพย์ จำคุก 40 ปี ตัดสิทธิเด็ดขาด วันที่ 16 มิถุนายน 2548 ณ ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา

ฆาตกร (แฟนนางเอ) มีความผิดต่อชีวิต, ปล้นทรัพย์ จำคุก 40 ปี ตัดสิทธิเด็ดขาด วันที่ 16 มิถุนายน 2548 ณ ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เช่นกัน

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางเอ เหมือนกับครอบครัวทั่วไป บิดามารดามีการอบรม ว่ากล่าวบุตรเป็นปกติ ครอบครัวของนางเอ จะเน้นให้บุตรขยันทำงาน จะได้มีรายได้มากๆ โดยนางเอกล่าวว่า “พ่อแม่ชอบพูดเสมอว่า บ้านเราไม่ได้ร่ำรวย ไม่มีสมบัติให้ ก็ได้แต่สอนจำไว้ก็แล้วกัน ให้เป็นคนดีเสมอต้นเสมอปลาย อย่าไปอยากได้ของของคนอื่น”

นางเอไม่ได้แยกออกมาอยู่กับสามีคนแรกแต่ได้อาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดาเหมือนเดิม โดยมีบุตรด้วยกัน 1 คน โดยนางเอไม่ได้ให้บุตรทราบว่า ตนเป็นแม่ โดยให้บุตรเรียกว่าป้า เพราะนางเอประกอบอาชีพเป็นนักร้อง และกลัวว่าเมื่อแขกที่มาเที่ยวที่ร้านรู้ว่า มีลูกแล้ว ลูกจะอายและตนเองจะไม่ได้เงินพิเศษ ซึ่งนางเอ กล่าวว่า “ถ้าย้อนกลับไปได้ จะบอกลูกตั้งแต่เกิด” แต่ในปัจจุบันบุตรของนางเอ ได้ทราบว่านางเอเป็นแม่แล้ว โดยที่บุตรของนางเอไม่ได้รังเกียจและไม่เสียใจที่แม่ประพฤติตัวเช่นนี้ นางเอได้กล่าวว่า “ลูกจะมาทุกเดือน เอาเงินมาให้ ไม่เคยรังเกียจ อยากออกไปอยู่กับลูกและแม่” โดยนางเอกล่าวว่า “โชคดีที่ให้แม่เลี้ยงลูกให้ เพราะแม่สอนดี ลูกเป็นเด็กดี น่ารัก”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด นางเอได้อาศัยอยู่ห้องเช่า ใกล้กับร้านอาหารที่นางเอทำงานรับจ้างร้องเพลงอยู่ ซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นสภาพแวดล้อมที่อึดอัด ผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่น นางเอ บอกว่า “เวลาทะเลาะกันทุกวัน เสียงดังได้ยินหมด ทำยังไงได้ เอรากาถูกไว้ก่อน และใกล้ที่ทำงานด้วย” และ หลังจากนั้นนางเอได้รู้จักกับสองพี่น้อง จึงได้ย้ายไปเช่าบ้านอยู่กับแฟน (คนน้อง) แต่สภาพแวดล้อมที่พักอาศัยไม่ได้แตกต่างกัน และ มีความคล้ายคลึงกัน คือ มีผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่น และพบเห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้บ่อยครั้ง คือ มีการทะเลาะกันให้เห็นอยู่เป็นประจำ

นางเอ บอกว่า สภาพแวดล้อมแตกต่างจากบริเวณที่พักอาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด คือ เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เพื่อนบ้านมีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน นางเอได้อยู่ที่บ้านมารดา จนกระทั่งได้แยกทางกับสามี หลังจากนั้นนางเอจึงได้ย้ายไปอยู่ที่อำเภอแปดริ้ว และได้ให้ลูกอยู่กับมารดา โดย นางเอ บอกว่า “ดีใจที่ลูกได้อยู่กับแม่ เพราะรอบๆตัวเค้ามีแต่สิ่งดีๆให้ เห็น ญาติพี่น้องรัก มีวัดให้ทำบุญ มีทุ่งนาให้เดินเล่น ดีแล้วที่ตัดสินใจลูก”

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางเอนั้น นางเอบอกว่ามีส่วนสำคัญมากที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบของการกระทำความผิด โดยที่ นางเอให้ความสนิทสนมกับสองพี่น้องมาก โดยเฉพาะคนน้อง นางเอยอมรับว่า ตนเองมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อก่อน และเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดีคือ ใช้เงินฟุ่มเฟือย ดื่มเหล้า และ สูบบุหรี่

นางเอ บอกว่า “การคบเพื่อน หรือให้ความสนิทสนมกับใครมากๆ เราไม่จำเป็นต้องเลียนแบบพฤติกรรมของคนๆนั้นมาเสมอ เพราะความสนิทสนม และ การเลียนแบบพฤติกรรมนั้นทำให้เรามองไม่เห็นข้อเสียในเรื่องต่างๆ กลับคิดว่าสิ่งที่กระทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง โดยที่ตัวของเรจะมีข้ออ้างเกิดขึ้น คือ เขาทำได้เราก็ทำได้เช่นกัน”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ทัศนคติในเรื่องความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศที่มีต่อโครงสร้างชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย คือ นางเอไม่เห็นด้วยที่สังคมไทยจะมองว่าผู้ชายเก่งกว่าผู้หญิง เพราะในสมัยนี้ผู้หญิงที่เก่ง และมีความสามารถ มีจำนวนมาก สามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองได้ โดยที่ไม่ต้องรบกวน และ ขอความช่วยเหลือจากคนอื่น และการประกอบอาชีพทุกอาชีพถ้าสุจริต และมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่าย ควรทำ และไม่ควรแบ่งว่าอาชีพไหนดี และไม่ดี ได้เงินมากกว่า น้อยกว่า การที่นางเอได้ประกอบอาชีพนักร้องนั้น นางเอบอกว่าเป็นอาชีพที่สุจริต และไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใคร นางเอบอกว่า “คนภายนอกส่วนใหญ่จะมองไม่ดี โดยเฉพาะผู้ชาย ไม่ค่อยจะให้เกียรติในอาชีพนี้ แต่มันก็เป็นอาชีพเดียวที่พี่ทำได้ และ ถนัด” นางเอได้สอนลูกชายเสมอว่า “ไม่ควรที่จะดูถูกผู้หญิง และควรที่จะให้เกียรติผู้หญิงทุกคน”

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เลียนแบบจากสื่อ นั้น นางเอ บอกว่า ไม่มีอิทธิพลกับตนเองเท่าไรหรอก เพราะนางเอไม่ค่อยได้อ่านข่าว หรือว่าดูละครโทรทัศน์มากนัก เพราะช่วงเวลากลางคืนนางเอจะทำงานร้องเพลงที่ร้านอาหาร จึงทำให้ไม่มีเวลาดูโทรทัศน์ และในตอนกลางวันนางเอใช้เวลาหมดไปกับการพักผ่อน รายการโทรทัศน์ที่ดูส่วนมากจะเป็นรายการเพลง เพราะจะได้ฝึกร้องเพลง และจำท่าทาง รวมถึงการแต่งตัวของนักร้อง เพื่อไปใช้ในการแสดงในเวลากลางคืน

กรณีศึกษาที่ 9

ชื่อ นาง บี (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 43 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ รับจ้าง

รายได้ 8,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ความผิดต่อชีวิต จำคุก 31 ปี 3 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางบีอายุ 46 ปี อายุขณะกระทำความผิด 43 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดหนองคาย บิดามารดามีอาชีพทำนา รายได้ไม่ค่อยดี เพราะไม่ได้ทำอาชีพเสริมหลังจากทำนา นางบีมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 2 คน นางบีเป็นคนท้องที่ 3 ปัจจุบันมารดายังมีชีวิตอยู่ บิดาเสียชีวิตไปแล้ว

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ครอบครัวของนางบีมีฐานะยากจน เงินที่ได้จากการทำนาไม่เพียงพอกับสมาชิกในครอบครัว ดังนั้น นางบีจึงต้องออกจากบ้านมาทำงาน เป็นลูกจ้าง โดยรับจ้างเลี้ยงควาย ซึ่งจะต้องไปพักอยู่ที่บ้านของนายจ้าง เพราะต้องออกไปเลี้ยงควาย แต่เช้า นางบีรับจ้างเลี้ยงควายอยู่ 2 รายได้ที่ทำได้ในปีแรก นายจ้างให้ค่าจ้างเป็นรายปี ปีละ 700 บาท และในปีที่ 2 ได้ค่าจ้างเป็นข้าว 50 ถัง ค่าจ้าง และ ข้าวที่ได้ทั้งหมดนั้น นางบีได้ยกให้บิดาและมารดาทั้งหมด เพราะ ทางบ้านมีฐานะยากจน อดมือกินมือ และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีมาก

หลังจากนั้นนางบีได้เลิกรับจ้างเลี้ยงควาย และได้กลับมาที่บ้าน เพื่อช่วยบิดาและมารดาทำนา นางบีอยู่บ้านจนถึงอายุ 16 ปี จึงได้แต่งงานกับสามีคนที่ 1 แบบจดทะเบียนสมรส มีบุตรทั้งหมด 6 คน ผู้หญิง 2 คน ผู้ชาย 4 คน สามีคนที่ 1 ของนางบี มีอาชีพทำนา นางบี และ สามี ช่วยกันทำนาหมดฤดูการทำนา นางบี และ สามี ได้เข้าไปรับจ้างทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ และเมื่อถึงฤดูการทำนา นางบี และ สามี จึงได้กลับมาทำนาที่บ้านเหมือนเดิม นางบีบอกว่า “ชีวิตช่วงนั้นเหนื่อยมาก แต่ก็มีความสุข ครอบครัวดี สามีดี” นางบีอยู่กับสามีคนที่ 1 จนกระทั่งอายุได้ 28 ปี จึงเลิกกัน เพราะสามีเริ่มดื่มเหล้า และไปเที่ยวกับโสเภณีบ่อยครั้ง จนนางบีจับได้ ช่วงระยะแรกนางบีเสียใจมาก ที่

สามีไปมีผู้หญิงอื่น หลังจากนั้นสามีไปเที่ยวบ่อยขึ้นเรื่อยๆ จนนางบิรู้สึกเฉยๆกับการกระทำของสามี และทนรับสภาพเช่นนี้ไม่ไหว จึงได้เลิกกัน

หลังจากนั้น นางบิมีสามีคนที่ 2 เป็นคนจังหวัดยโสธร มีอาชีพเป็นลูกจ้างทำงานในสวนทุเรียน แต่นางบิไม่มีบุตรกับสามีคนนี้ เพราะนางบิได้ทำหมันไปตั้งแต่มีลูกคนที่ 6 กับสามีคนที่ 1 นางบิและสามีคนที่ 2 ได้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี และช่วยกันทำมาหากิน เก็บเงินเพื่อซื้อที่ดินของพี่สาวนางบิจำนวน 1 ไร่ ในราคา 30,000 บาท นางบิตั้งใจว่า จะปลูกบ้านและพาลูกๆมาอยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 คน แต่ลูกชายคนโตขออยู่กับพ่อ คือ สามีคนที่ 1 ที่จังหวัดหนองคาย

นางบิและสามีคนที่ 2 ได้ช่วยกันทำมาหากินโดยนอกฤดูเก็บเกี่ยวผลทุเรียน นางบิและสามีคนที่ 2 จะไปรับจ้างทำงานก่อสร้างที่กรุงเทพฯด้วย หลังจากนั้นไม่นานสามีคนที่ 2 ได้ลาออกจากงานเป็นลูกจ้างในสวนทุเรียน และได้ย้ายเข้ามาทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ เพราะได้เงินมากกว่า ส่วนนางบิทำงานในสวนทุเรียนเหมือนเดิม ไปทำงานก่อสร้างที่กรุงเทพฯด้วยไม่ได้ เพราะได้ซื้อที่ดินของพี่สาวและกำลังจะปลูกบ้าน

เมื่อสามีคนที่ 2 ไปทำงานก่อสร้างที่กรุงเทพฯ นางบิได้มีสามีคนที่ 3 ซึ่งพี่สะใภ้เป็นคนแนะนำให้รู้จัก แต่สามีคนที่ 3 มีครอบครัวแล้ว นางบิจึงตัดสินใจเลิกกับสามีคนที่ 3

เมื่อสามีคนที่ 2 ทราบเรื่องว่านางบิมีสามีคนที่ 3 จึงโกรธและกลับมาทำงานที่จังหวัดจันทบุรี เพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสามีคนที่ 2 และ สามีคนที่ 3 ได้ตกลงกันว่า ถ้าใครอยากได้นางบิไปต้องจ่ายเงิน 10,000 บาท โดยสามีคนที่ 2 ได้จ่ายเงินให้สามีคนที่ 3

การกลับมาในครั้งนี้ สามีคนที่ 2 ได้พาดูมาเที่ยวที่จังหวัดจันทบุรีด้วย และได้ชอบพอกับนางบิแบบลับๆและได้เสียกัน โดยที่ไม่มีใครทราบ รวมถึงสามีคนที่ 2

นางบิและสามีคนที่ 4 ได้ทำงานที่เดียวกับสามีคนที่ 2 คือ รับจ้างทำสวนทุเรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

หลังจากนั้นประมาณ 3 เดือน สามีคนที่ 4 ของนางบิได้พาเพื่อนมาเที่ยวที่บ้านเพื่อดื่มสุราในวันขึ้นปีใหม่ และในคืนนั้นเพื่อนของสามีคนที่ 4 ได้ลักลอบมีความสัมพันธ์กับนางบิ โดยไม่มีใครทราบเช่นกัน

หลังจากนั้น สามีคนที่ 5 ของนางบิ ได้เดินทางกลับบ้านไปและได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนางบิมาโดยตลอด โดยบอกว่าจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งหนึ่ง

นางบิกับสามีคนที่ 5 ได้แอบนัดเจอกันอยู่บ่อยครั้ง โดยทุกๆครั้งนางบิจะให้กับเงินสามีคนที่ 5 ด้วย

วันที่เกิดเหตุ นางบีได้เดินทางไปหาสามีคนที่ 5 ตามที่ได้นัดหมายเอาไว้ โดยบอกกับสามีคนที่ 4 และ ญาติๆว่า จะไปทำงานทำที่กรุงเทพฯสักกระยะหนึ่ง เพราะเพื่อนบอกว่ามีงานให้ทำ และให้ค่าจ้างดี สามีคนที่ 4 และญาติๆจึงไม่ได้สงสัยอะไร สามีคนที่ 5 ได้พานางบีไปพักอยู่ที่บ้านซึ่งสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนแออัด จำนวนสมาชิกในบ้านของสามีคนที่ 5 มีทั้งหมด 7 คน ไม่มีใครในครอบครัวชอบนางบี เพราะนางบีมีอายุแก่กว่า บางบีก็ไม่ชอบคนในครอบครัวของสามีคนที่ 5 เช่นกัน เพราะ พี่น้องชอบทะเลาะ ตีกัน และพื้นที่คับแคบ อึดอัด นางบีอยู่ได้ 3 วัน จึงได้ตกลงกับสามีคนที่ 5 ว่าขอกลับบ้านที่จังหวัดจันทบุรี สามีคนที่ 5 ไม่พอใจนางบีที่ปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวของตนไม่ได้ จึงได้เกิดการทะเลาะกัน โดยนางบีได้โกหกว่า จะต้องนำเงินค่าที่ดินไปจ่ายให้กับพี่สาวซึ่งเป็นเงินงวดสุดท้าย เพราะถึงกำหนดแล้ว จัดการเรื่องที่ดินเรียบร้อยแล้วจะกลับมาใหม่

ในคืนวันเกิดเหตุ เวลาประมาณ 24.00 น. นางบีและสามีคนที่ 5 ได้เดินทางไปที่สถานีขนส่งเอกมัย เพื่อซื้อตั๋วรถทัวร์เดินทางไปยังจังหวัดจันทบุรี แต่เวลาในขณะนั้น 01.30 น. ตั๋วรถทัวร์ที่เดินทางไปจังหวัดจันทบุรียังไม่เปิดขาย นางบีและสามีคนที่ 5 ได้ไปเปิดห้องพักที่โรงแรมที่ใกล้ที่สุด เพื่อนอนพักผ่อนและรอเวลาที่เปิดขายตั๋วในเวลา 05.00 น. โดยนางบีได้กดเงินจากตู้ ATM จำนวน 15,000 บาท

นางบีและสามีคนที่ 5 ได้เข้าไปในห้องพัก และสามีคนที่ 5 บอกว่า อยากดื่มเบียร์ โดยวานให้นางบีไปสั่งเบียร์ให้ นางบีได้เดินไปสั่งเบียร์กับบ๊วย และบอกว่าตนเองอยากกินมะม่วง ช่วยหาซื้อมาให้ด้วย และให้เงินบ๊วยไป 500 บาท เวลาผ่านไปประมาณ 20 นาที บ๊วยได้เดินเอาเบียร์กับมะม่วงมาให้ และบอกว่า “แม่ครัวหลับหมดแล้ว พี่ปอกมะม่วงเองแล้วกันนะ” พร้อมกับยื่นมิดให้นางบี นางบีปลุกให้สามีคนที่ 5 มาดื่มเบียร์ ซึ่งในขณะนั้นสามีคนที่ 5 ได้เข้ามาด้านหลังและบีบคอ นางบี โดยบอกว่า “มึงจะไปไหนก็ไป แต่ต้องเอาเงินทั้งหมดมาให้กู” นางบีชดขึ้น โดยในมือถือมิดอยู่ และกวัดแกว่งมิดเพื่อที่จะให้สามีคนที่ 5 ปล่อยมือออกจากคอ ทั้งสองได้ต่อสู้กันจนนางบีหมดแรง นางบีจึงได้ปล่อยมือทำให้มิดหลุดออกจากมือ นางบีแก้มสลับและหมดสติ สามีคนที่ 5 เห็นนางบีหมดสติ จึงปล่อยมือออกจากคอกนางบี และหันหลังเพื่อจะหยิบเสื้อ และ เงิน เพื่อที่จะหนีออกจากห้องไป ทันใดนั้น นางบีจึงหยิบมิดและแทงเข้าไปที่ด้านข้างใกล้กับท้องอย่างเต็มแรง 1 ครั้ง ทำให้สามีคนที่ 5 ล้มลงกับพื้น และหมดสติ นางบีตกใจมาก เป็นลมและหมดสติไปด้วยอีกคน นางบีบอกว่า ภาพสุดท้ายที่นางบีเห็นคือ เลือด และไหลออกจากท้องของสามีคนที่ 5 พร้อมกับเสียงตะโกนของตนเองว่า “ช่วยด้วย” หลังจากนั้นนางบีก็ไม่รู้สึกตัวอีกเลย

นางบีรู้สึกตัวอีกทีที่โรงพยาบาล โดยแพทย์ได้เข้ามาบอกว่า “ปลอดภัยแล้ว เงิน 15,000 กับสร้อยคอ หมอเก็บไว้ให้แล้ว ไม่ต้องเป็นห่วง” หลังจากนั้น นางบีได้ทราบว่าสามีคนที่ 5 เสียชีวิตแล้วที่โรงพยาบาลเพราะทนพิษบาดแผลไม่ไหว

หลังจากนั้น นางบีได้ออกจากโรงพยาบาล ตำรวจจึงได้นำตัวไปโรงพักเพื่อสอบปากคำ และไปฟังคำพิพากษาที่ศาล โดยศาลได้อ่านคำพิพากษาว่า นางบีได้ฆ่าคนตาย โดยมีรอยมีดแทงทั้งหมด 3 ครั้ง นางบียอมรับว่า ได้ฆ่าจริง แต่แทงไปแค่ 1 ครั้งเท่านั้น นางบีเสียใจกับคำตัดสินของศาล นางบีได้พูดประโยคเดิมซ้ำๆ พร้อมกับได้ร้องไห้ไปด้วยว่า “ความยุติธรรมไม่มีในโลก”

นางบีมีความผิดต่อชีวิต จำคุก 31 ปี 3 เดือน ตัดสิน ณ ศาลอาญากรุงเทพใต้

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางบี ดี และเหมือนครอบครัวปกติทั่วไป บิดามารดาอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี รักพี่น้อง มีน้ำใจ แบ่งปัน และช่วยเหลือผู้อื่น ถึงแม้ครอบครัวมีฐานะยากจน นางบีและพี่น้องทุกคนเมื่อทำงานและมีรายได้ ก็นำมาให้บิดามารดา

นางบี บอกว่า โชคดีที่ตนมีครอบครัวที่อบอุ่นตั้งแต่เด็ก ถึงแม้จะไม่สุขสบายเหมือนครอบครัวอื่นๆ แต่พี่น้องรักกันดี นางบีรู้สึกเสียใจที่ตนทำตัวไม่ดีให้ลูกเห็น และเสียใจที่ตนมีสามีหลายคน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เงียบสงบ และเป็นกันเอง บ้านใกล้ๆ เป็นญาติพี่น้องกัน สภาพแวดล้อมดี

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด นางบีอยู่อาศัยไม่เป็นหลักแหล่ง คือย้ายที่อยู่ตลอดเวลา แต่สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่จะอยู่ในสวนและบริเวณที่มีการก่อสร้าง เพราะ เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว ก็กลับมาบ้าน แต่เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยว ก็ย้ายไปทำงานในกรุงเทพฯ บริเวณก่อสร้าง

ดังนั้น สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการก่ออาชญากรรม

การคบเพื่อน

นางบียอมรับ ว่า การคบเพื่อนของนางบีเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา และ ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเพราะความเจ้าชู้ของนางบีด้วย นางบีบอกว่า “ความไม่รู้จักพอของป่า ทำให้ ต้องเป็นแบบนี้ การคบคนต้องเลือกคบ โดยเฉพาะเพื่อนผู้ชาย ความจริงใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะคน สมัยนี้มีแต่คนเอาเปรียบ สังคมมีการแข่งขันกันสูง คนในสังคมรังแกกัน ไม่ช่วยเหลือกันเหมือนใน สมัยก่อน คนไม่มีน้ำใจ” นางบีใช้เวลาที่สั้นมากในการตัดสินใจคบเพื่อนแต่ละคน โดยที่ไม่ได้เรียนรู้ นิสัยให้ละเอียดก่อน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ทัศนคติของนางบี ที่มีต่อความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และ โครงสร้างของสังคมไทยที่ให้ อำนาจชายเป็นใหญ่ คือ เพศหญิงเป็นเพศที่เสียเปรียบเพศชายในทุกๆเรื่อง นางบีบอกว่า ความรัก และ ความจริงใจในปัจจุบันใช้ไม่ได้ เงินเท่านั้นที่สามารถซื้อได้ทุกอย่าง โดยนางบีบอกว่า “ผู้หญิง ทำได้ทุกอย่างเพื่อให้ครอบครัวมีความสุข แต่ผู้ชายไม่เห็นทำบ้าง เมื่อเห็นว่าทางไหนมีเงินมากกว่าก็ ไป โดยไม่ได้คำนึงถึงครอบครัว”

ในวันที่เกิดเหตุ นางบีเอาผิดทางสามีคนที่ 5 เพราะรู้สึกเสียใจ และไม่คิดว่าสามีจะกล้าทำ ร้ายตน ทั้งๆที่ตนได้ให้ความรักและความไว้วางใจกับสามีคนที่ 5 อย่างจริงใจ

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เลียนแบบจากสื่อ นั้น นางบี บอกว่า ความรุนแรงที่เห็นจาก สื่อ นั้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนางบี เพราะ นางบีไม่มีเวลาที่จะอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ หรือ ดู ละครจากโทรทัศน์มากนัก เพราะเมื่อกลับถึงบ้านก็อยากจะนอนหลับพักผ่อน จึงทำให้ไม่มีเวลาใน การที่จะรับรู้ถึงสื่อประเภทต่างๆ มากนัก

นางบีได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอของสื่อปัจจุบัน โดยบอกว่า สื่อที่เห็นใน ปัจจุบันนั้นมีหลากหลาย คนในสังคมสามารถเลือกบริโภคสื่อได้ตามความต้องการ โดยขาดความ รอบคอบ และ ระวังในการนำเสนอสิ่งที่ดีให้กับคนในสังคม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ หนังสือพิมพ์ที่ เห็นในปัจจุบันนั้น มีข่าวฆ่ากันตาย และข่าวที่รุนแรงและน่ากลัวให้เห็นเป็นประจำจนเกิดความเคยชิน ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสังคมในปัจจุบันที่ตั้งอยู่บนความอันตราย และ รุนแรง

กรณีศึกษาที่ 10

ชื่อ นาง ก้อย (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 36 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ รับราชการ

รายได้ 10,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี มาผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 26 ปี 8 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันนางก้อยอายุ 45 ปี อายุขณะกระทำความผิด 36 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ จังหวัดกาญจนบุรี บิดามีอาชีพเป็นแพทย์ทหาร (แพทย์แผนโบราณ) และ เปิดร้านขายยาในตลาด ในจังหวัดราชบุรี มารดาเป็นแม่บ้าน ปัจจุบันบิดามารดายังมีชีวิตอยู่ รายได้ของครอบครัวประมาณเดือนละ 20,000 บาท นางก้อยมีพี่น้องทั้งหมด 6 คนนางก้อยเป็นบุตรคนที่ 2

การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา คือ ให้เป็นคนดี รักพี่น้อง นางก้อยจบการศึกษา ผู้ช่วยพยาบาล (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) จากโรงพยาบาลศิริราช และได้ทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลที่ โรงพยาบาลศิริราช ได้เงินเดือน 11,000 บาท นางก้อยเป็นคนขยันทำงาน และ ทำงานดี เป็นที่รักของเพื่อนร่วมงาน และได้ความดีความชอบเลื่อนระดับ 2 ชั้น ปี เว้น ปี

หลังจากทำงานได้ 2 ปี นางก้อยอายุ 21 ปี จึงได้แต่งงานแบบจดทะเบียนสมรส กับสามีซึ่งมีอาชีพรับราชการทหาร นางก้อยไม่สามารถมีบุตรได้เพราะท่อรังไข่ตีบ ทำให้มีบุตรได้ยาก หลังจากแต่งงานนางก้อยและสามีได้แยกออกมาอยู่ข้างนอกและไม่ได้อยู่กับครอบครัวของบิดาและมารดา โดยมาอยู่ที่กรุงเทพฯ และได้ซื้อที่ดินปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ดี และเพื่อนบ้านดี

นอกจากประกอบอาชีพพยาบาลแล้ว นางก้อยได้ทำอาชีพเสริม คือ ร่วมหุ้นกับพี่สาวทำธุรกิจนำของจากต่างประเทศมาขายในราคาถูก โดยสามีนางก้อยเป็นคนไปรับของมาจากชายแดนประเทศพม่า ในระยะนั้นกำไรจากการค้าขายดีมาก ทำให้นางก้อยและสามีได้ทำประกันชีวิตทั้งหมด 4 บริษัท วงเงินประกันทั้งหมด 14,000,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

นางก้อยและสามีได้ทำธุรกิจร่วมกับพี่สาว หลังจากนั้นนางก้อยมีปัญหาเกี่ยวกับเงินจากการทำธุรกิจ นางก้อยจึงกลับไปปรึกษากับบิดาที่จังหวัดราชบุรี แต่ในขณะนั้นบิดาไปต่างจังหวัด นางก้อยได้เจอกับเพื่อนของบิดาซึ่งมีอาชีพค้าขายอยู่ที่อำเภอทองผาภูมิ ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการที่จะหาเงินมาใช้หนี้ โดยวิธีการแก้ปัญหาก็ที่เพื่อนของบิดาแนะนำนางก้อย คือ ในไร่ของเพื่อนบิดามีศพคนงานพม่าที่มารับจ้างทำสวน โดยไม่มีใบอนุญาต จมน้ำตาย โดยให้นางก้อยเป็นผู้ตาย และนำไปมรณะบัตรไปแจ้งบริษัทประกัน และนำเงินที่ได้จากการทำประกันไปใช้หนี้

นางก้อยตกลงทำตามวิธีการดังกล่าว โดยที่นางก้อยจะต้องไปซ่อนตัวที่บ้านของญาติ ที่ชายแดนด่านเจดีย์สามองค์ ประเทศพม่า เมื่อสามีนางก้อยได้นำใบมรณะบัตรไปยื่นที่ธนาคารที่นางก้อยได้ทำประกันเอาไว้ ธนาคารได้ทำการตรวจสอบว่าผู้ตายและชื่อในใบมรณะบัตรนั้นเป็นคนๆ เดียวกันหรือไม่ หลังจากนั้นธนาคารได้ตรวจพบว่า ผู้ตายและชื่อในใบมรณะบัตรนั้นเป็นคนละคนกัน จึงแจ้งความและเข้าจับกุมนางก้อย สามี อาของนางก้อย และเพื่อนของบิดา โดยตำรวจได้นำตัวของนางก้อยมาจากชายแดนด่านเจดีย์สามองค์ ประเทศพม่า โดยในคดีมีผู้ร่วมกระทำการทั้งหมด 4 คน โดยที่ อาของนางก้อย ได้ทำการตกลงกับนางก้อย สามีของนางก้อย และเพื่อนของบิดา ว่า ให้ทุกคนให้การกับตำรวจว่า ยอมรับและได้ร่วมมือกันฆ่าคนงานพม่า โดยที่นางก้อยเป็นคนฉวยานอนหลับเข้าเส้นของคนงานพม่า แล้วให้สามีนางก้อยเป็นคนผลักคนน้ำ โดยที่อาของนางก้อยบอกว่ารูปคดีจะได้ง่ายขึ้น และความผิดจะได้ตกลง โดยที่นางก้อยได้พูดประโยคหนึ่ง ซ้ำๆในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ว่า “ผิดไปแล้ว เพราะความโลภแท้ๆ”

นางก้อย สามี อาของนางก้อย และเพื่อนของบิดา ต้องหาในคดี ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 28 ปี 8 เดือน ณ ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางก้อย ไม่มีปัญหาและไม่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรง เพราะการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาดี เพราะบุตรทุกคน มีการศึกษาที่ดี และมีหน้าที่การงานที่มั่นคง การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา คือ ให้เป็นคนดี รักพี่น้อง

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะสภาพแวดล้อมดี เพื่อนบ้านดี

สภาพแวดล้อมที่ศึกษาคดี มีเพื่อนดี เพื่อนร่วมงานดี และมีเจ้านายดี ไม่ส่งผลทำให้เกิดความกดดันและแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงออกมาให้เห็น

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี คือ หลังจากแต่งงาน นางก้อยและสามีได้แยกออกจากครอบครัวของบิดามารดาอยู่ที่กรุงเทพฯ และได้ซื้อที่ดินปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ดี และเพื่อนบ้านดี

การคบเพื่อน

เพื่อนส่วนใหญ่ของนางก้อยนั้นเป็นเพื่อนสมัยเรียนพยาบาล เพื่อนแต่ละคนของนางก้อยเป็นคนที่บุคลิกที่เรียบร้อย ตั้งใจเรียนหนังสือ กิจกรรมหลังเลิกเรียน คือ การออกกำลังกาย และกิจกรรมที่ทำก่อนนอน คือ การอ่านหนังสือ หลังจากรับงาน และ ทำงานนางก้อย ก็ไม่ค่อยได้เจอกับเพื่อนเท่าไรนัก หลังจากนั้นนางก้อยได้แต่งงานจึงไม่ค่อยจะมีเวลาว่างที่จะมาเจอเพื่อน ประกอบกับนางก้อยได้ประกอบอาชีพเสริม คือ ทำธุรกิจกับพี่สาวจึงทำให้ไม่มีเวลาว่าง จนกระทั่งนางก้อยประสบปัญหาได้เจอกับเพื่อนของบิดาซึ่งมีอาชีพค้าขายอยู่ที่อำเภอทองผาภูมิ มีความสนิทสนมกันมากพอสมควร โดยเพื่อนของบิดาได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการที่จะหาเงินมาใช้หนี้ ด้วยวิธีที่ผิดกฎหมาย นางก้อยไม่คิดว่าคำแนะนำในการแก้ปัญหาในครั้งนี้จะทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมากมาย นางก้อยยอมรับว่าถ้าเชื่อบิดาตั้งแต่แรกว่า “อย่าสนิทกับเพื่อนคนนี้ของพ่อมาก เพราะเขาไม่รู้จะทำธุรกิจอะไร ทำไม่ถึงได้รวยมาก ระวังไว้ก็แล้วกัน”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศของนางก้อย คือ ส่วนใหญ่เป็นความกดดันต่อเพศชาย ซึ่งเป็นความกดดันที่ไม่ได้ให้การต่อต้านมากนัก แต่ก็ไม่เห็นด้วยที่สังคมให้ความสำคัญกับความสามารถของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะนางก้อยคิดว่าผู้หญิงสามารถทำอะไรที่ผู้ชายทำไม่ได้ และผู้ชายก็สามารถทำอะไรที่ผู้หญิงทำไม่ได้เช่นกัน นางก้อย คิดว่าโลกสร้างผู้หญิงและผู้ชายมาคู่กัน บางครั้งการมีครอบครัวก็เป็นสิ่งที่จะต้องช่วยกัน และเป็นกำลังใจให้กันและกัน นางก้อยมองความแตกต่างของผู้หญิงและผู้ชายเป็นเรื่องที่ปกติ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในทุกๆสังคม ไม่ได้สร้างความกดดัน ถ้าไม่ไปใส่ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่นางก้อยบริโภคมากที่สุด เพราะสามารถอ่านได้ในขณะที่ว่างจากการเข้าเวรที่โรงพยาบาล นางก้อย บอกว่า สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่นับวันยังมีความอิสระในการนำเสนอ แต่ควรจะนำข่าวที่น่ากลัวไปไว้หน้าอื่นแทนที่จะไว้หน้าแรก แต่ถ้าไม่ไว้หน้าแรก ก็ไม่น่าสนใจ สื่อที่นางก้อยไม่ชอบคือ อินเทอร์เน็ต เพราะเป็นสื่อที่ไม่มีการตรวจสอบความเหมาะสมก่อนปล่อยออกมา ซึ่งเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน นางก้อยเห็นเพื่อนที่เป็นพยาบาลชอบมาคุยกันว่า เจอเพื่อนใหม่ทาง อินเทอร์เน็ต คุยกันทุกวัน รู้สึกดีด้วย และชอบ แต่ยังไม่เคยเห็นหน้า

นางก้อยเห็นด้วยกับสื่อในปัจจุบันที่มีส่วนในการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง และสามารถเป็นสิ่งที่คนในสังคมสามารถเรียนแบบได้ เพราะ เพศหญิงเป็นเพศที่ชอบเลียนแบบ และแสดงความรู้สึกต่อต้านออกมาเมื่อรู้สึกว่าคุณไม่ได้ มากกว่าผู้ชาย

กรณีศึกษาที่ 11

ชื่อ นางดี (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 42 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ ค้าขาย, เลี้ยงหมู

รายได้ 5,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี ร่วมกันพยายามฆ่าจำคุก 40 ปี

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 44 ปี อายุขณะกระทำความผิด 42 ปี นางดีมีภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช บิดามีอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาเป็นแม่บ้านและเลี้ยงหมู ปัจจุบันบิดาเสียชีวิต

ส่วน มารดาอาศัยอยู่กับน้องสาวที่จังหวัดนครศรีธรรมราช นางดีมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 2 คน นางดีเป็นบุตรคนที่ 3 สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยดี เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เงียบสงบ ทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี การอบรมสั่งสอนของบิดามารดาเหมือนทุกครอบครัว มารดาจะเน้นให้เป็นคนขยัน และเป็นคนดี

นางดีจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อ เพราะ ช่วยที่บ้านทำงาน และเลี้ยงหมู เมื่อนางดีอายุได้ 18 ปี ได้แต่งงานแบบจดทะเบียนสมรสกับสามีคนแรกซึ่งมีอาชีพเป็นตำรวจ และมีบุตรหญิงด้วยกัน 2 คน อาชีพหลังจากแต่งงานของนางดี คือ ขายอาหารตามสั่ง และช่วยที่บ้านเลี้ยงหมูเป็นอาชีพเสริม มีรายได้ประมาณเดือนละ 3,000 – 5,000 บาท

เมื่อนางดีอายุ ได้ 30 ปี สามีของนางดีได้เสียชีวิตจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ นางดีจึงได้เงินฌาปนกิจจากการเสียชีวิตของสามีเป็นจำนวนเงิน 200,000 บาท โดยที่นางดีให้มารดา 100,000 บาท และเก็บไว้ใช้เองส่วนตัว 100,000 บาท

หลังจากสามีคนที่ 1 ของนางดีได้เสียชีวิตลง นางดีได้แต่งงานกับสามีคนที่ 2 ซึ่งมีอาชีพทำงานในสวนยาง สามีคนที่ 2 มีนิสัยชอบทานเหล้า เล่นการพนัน ดิถยา ชอบทะเลาะวิวาท และดบตีนางดี นางดีได้รู้จักกับสามีคนที่ 2 จากเพื่อนสนิทของนางดี โดยเพื่อนของนางดี บอกว่า ผู้ชายคนนี้เป็นคนดี ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ขยันทำงาน นางดีเชื่อเพื่อนคนนี้นักเพราะมีความสนิทสนม และรู้จักที่บ้านเป็นอย่างดี หลังจากนั้นนางดีก็เชื่อใจเพื่อนจึงได้ตกลงแต่งงานและอยู่กินกับสามีคนที่ 2 โดยที่ในระยะเวลาแรกสามีคนที่ 2 เป็นผู้ชายที่ดีจริงเหมือนที่เพื่อนนางดีบอก หลังจากนั้นนางดีได้เงินฌาปนกิจจากการตายของสามีคนที่ 1 เป็นจำนวนเงิน 200,000 บาท นางดีได้ให้มารดา 100,000 บาท และเก็บไว้ใช้เองในครอบครัว 100,000 บาท แต่เมื่อเงิน 100,000 บาท ที่ได้จากการเสียชีวิตของสามีคนที่ 1 นั้นหมดลง สามีคนที่ 2 จึงเปลี่ยนไปและบอกให้นางดีมาเอาเงินส่วนที่เหลือจากมารดา

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

ก่อนเกิดเหตุ 2 วัน นางดีและสามีคนที่ 2 ได้ทะเลาะกันอย่างรุนแรง มีการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้น โดยที่สามีคนที่ 2 ได้เอากันกระเบื้องมาตีหัวนางดีหลายที ทำให้นางดีไม่พอใจ และเกิดอาการโมโหอย่างมาก และต้องการคิดจะแก้แค้น โดยวางแผนหลอกสามีไปเที่ยวด้วยกัน เพื่อให้สามีตายใจและใช้น้ำกรดชนิดรุนแรง (ประเภทเดียวกับที่ใช้ราดขางมะตอยให้ละลาย) สาดเข้าไปที่หน้าของสามี

วันที่เกิดเหตุนางดีได้นัดกับสามีคนที่ 2 เพื่อไปเที่ยวตามแผนที่ได้วางเอาไว้ คือ เมื่อถึงที่เกิดเหตุนางดีกับสามีได้ดื่มสุรา และพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน เวลาผ่านไปไม่นานได้เกิดการทะเลาะกันอย่างรุนแรง นางดีโมโหและได้ใช้น้ำกรดที่เตรียมมาสาดเข้าไปที่บริเวณใบหน้าของสามีอย่างเต็ม

แรง สามีนางตีตกใจมากและพยายามหลบ แต่ปฏิกิริยาของน้ำกรดทำให้ หู ด้านซ้ายขาดทันที ส่วน ตาด้านซ้ายมองไม่เห็น แต่ไม่ได้เสียชีวิต

นางตีตกใจมาก จึงได้หนีไปอยู่กับพี่สาวที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเวลา 1 ปี โดยที่ได้ติดต่อกับมารดาและลูกสาวคนโตเท่านั้น นางตีรู้สึกคิดถึงลูก และ มารดามาก จึงคิดจะกลับมาอยู่ที่บ้าน เพื่อช่วยมารดาขายของ ญาติของสามีคนที่ 2 เห็นนางตีที่ตลาด ได้นำเรื่องไปบอกสามีคนที่ 2 ของนางตี สามีคนที่ 2 จึงแจ้งความจับนางตี เพราะจะทำให้ตัวต้องเสียโฉม

นางตีเสียใจที่กระทำการเช่นนั้นลงไป ผลจากการกระทำในวันนั้น ปัจจุบันตาข้างขวาของสามีคนที่ 2 ของนางตีเริ่มมองไม่เห็น โดยนางตีได้พูดว่า “ไม่น่าใจร้อนเลย น่าจะคิดสักนิด แต่ตอนนั้น โมโหมมาก อยากจะแก้แค้นอย่างเดียว”

นางตีต้องโทษในคดี ร่วมกันพยายามฆ่า จำคุก 40 ปี คดีตัดสินเด็ดขาด วันที่ 18 มีนาคม 2548 ณ ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางตีนั้น มารดาจะเน้นให้บุตรทุกคนเป็นคนขยัน เป็นคนดี และรักครอบครัว นางตีได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่สอนให้ผู้หญิงสามารถหาเงินเลี้ยงตัวเองได้ ทำงานด้วยตนเอง นางตีบอกว่า “ถ้าเชื่อแม่ก็ไม่ต้องเป็นแบบนี้” เพราะก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุ นางตีได้กลับมาที่บ้านเพื่อที่จะเอาเงินและกลับไปหาสามีคนที่ 2 อีกครั้ง แต่มารดาของนางตีได้ห้ามเอาไว้ โดยบอกว่า “ไม่ต้องเอาเงินไปให้เขาอีกแล้ว เดียวก็โดนหลอก”

นางตีมีบุตรที่เกิดจากสามีคนที่ 1 ซึ่งผ่านการขัดเกลา อบรมสั่งสอน จากมารดาของนางตี ทำให้นางตีรู้สึกดีใจที่บุตรของตนได้รับการดูแลที่ดี มีการสั่งสอนในสิ่งที่ดี จากมารดาของตน ซึ่งปัจจุบันลูกสาวคนโตของนางตี ได้รับราชการเป็นตำรวจ เหมือนกับพ่อ(สามีคนที่ 1) ที่เสียชีวิตจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ทำให้นางตีและมารดาของนางตีรู้สึกภูมิใจในบุตรคนนี้มาก และคนสุดท้ายที่กำลังจะจบมหาวิทยาลัยในคณะนิเทศศาสตร์ และในขณะที่ศึกษาอยู่ได้ทำงานพิเศษควบคู่ไปด้วย บางเดือนค่าใช้จ่ายไม่ต้องรบกวนเงินพี่สาวและเงินทางบ้านเลย นางตีกล่าวว่า “โชคดีที่ให้แม่เลี้ยงลูกให้ รู้สึกภูมิใจที่มีลูกดี ถึงแม้ตนเองจะไม่ดีก็ตาม”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำคามผิด

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำคามผิด ไม่ดี คือ เป็นสภาพแวดล้อมที่เป็นเป็นบริเวณสวนยาง มีแต่คนงานพลุกพล่านในบริเวณนั้น ทุกเย็นหลังเลิกงานคนงานในสวนยางจะดื่มเหล้าเป็นประจำ ทำให้สามีคนที่ 2 ของนางดีติดเหล้า และเมื่อเมามาจะอาละวาด โวยวายเสียงดัง และจะเข้ามาทำร้ายนางดี นางดีบอกว่า “สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัย มีส่วนทำให้คนเป็นคนดี คนเลวได้ เพราะถ้าอยู่ในสังคมที่ดี สภาพแวดล้อมที่ดี จะเห็นแต่สิ่งดีๆ ก็จะทำแต่สิ่งที่ดีเช่นกัน”

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางดีมีส่วนในการที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง คือ หลังจากสามีคนที่ 1 ของนางดีได้เสียชีวิตลง นางดีได้รู้จักกับสามีคนที่ 2 จากเพื่อนสนิทของนางดี โดยเพื่อนของนางดี บอกว่า ผู้ชายคนนี้เป็นคนดี ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ขยันทำงาน นางดีเชื่อเพื่อนคนนี้นัก เพราะมีความสนิทสนมกับที่บ้านเป็นอย่างดี หลังจากทีนางดีเชื่อใจเพื่อนจึงได้ตกลงอยู่กับสามีคนที่ 2 โดยที่ในระยะแรกสามีคนที่ 2 เป็นผู้ชายที่ดีจริงเหมือนที่เพื่อนนางดีบอก แต่หลังจากนั้นไม่เป็นไปตามนั้น โดยการกระทำผิดในครั้งนี้นางดีได้ปรึกษากับเพื่อนในวิธีการที่กระทำเพื่อให้สามีเกิดความหลาบจำ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศที่นางดีมีต่อสามีคนที่ 2 คือ เมื่อใดที่สามีดื่มสุรา และ เมากลับบ้านมา จะทะเลาะและตบตีนางดีเสมอ ทำให้นางดีทนไม่ได้กับการกระทำเช่นนี้ จนกระทั่งวันเกิดเหตุจึงได้วางแผนแก้แค้นสามีโดยใช้น้ำกรดสาด เพื่อต้องการให้สามีรู้ถึงความเจ็บปวด และต้องการบอกสามีให้ทราบว่า อย่าใช้กำลัง และต่อสู้กับผู้หญิง โดยนางดีได้บอกว่า ผู้หญิงสมัยนี้เก่งในด้านการทำงานนอกบ้าน แต่ในเรื่องการทำงานในบ้านนั้น ผู้หญิงส่วนมากในปัจจุบันทำงานบ้านไม่เป็น และผู้ชายสมัยนี้ก็เก่ง ทำแต่งงานเพื่อที่จะได้มีฐานะร่ำรวย โดยในบางครั้งละเลยการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว และเห็นผู้หญิงเป็นที่ระบายอารมณ์ เมื่อเกิดความโมโห

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

สื่อที่นางศึบรีโกคมากที่สุด คือ โทรทัศน์ นางดีชอบดูละครมาก และชอบละครที่นางเอกเก่งๆ ไม่ยอมแพ้ตัวโกง นางดียอมรับว่า รูปแบบการกระทำผิดที่เกิดขึ้น นอกจากเพื่อนจะแนะนำให้ทำตามแล้ว นางดียังเคยเห็นรูปแบบและวิธีการกระทำผิดเช่นนี้ในละครทีวี นางดีได้ให้ความเห็นว่าสื่อในปัจจุบันมีส่วนอย่างมากในการขัดเกลาสมาชิกในสังคม และการเลือกบริโภคสื่อถือว่ามี ความสำคัญอย่างมาก ถ้าเลือกสื่อที่มีความรับผิดชอบในการนำเสนอ ก็จะเป็นผลดี ถ้าเลือกสื่อประเภทที่ชักจูงให้ผู้รับสื่อ เลียนแบบพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาตามมา และส่งผลทำให้เกิดเป็นปัญหาสังคมที่เรื้อรังตามมาเช่นกัน

กรณีศึกษาที่ 12

ชื่อ นาง ฟ้า (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 49 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ รับจ้าง

รายได้ 5,000 บาท/ เดือน

มีความผิดในคดี พยายามฆ่าผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 12 ปี 6 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 55 ปี อายุขณะกระทำความผิด 49 ปี นางฟ้ามียุภิมิลาเนนาเป็นคนจังหวัดระยอง บิดามารดามีอาชีพทำสวนและรับจ้างทั่วไป นางฟ้ามียีน้องทั้งหมด 10 คน ผู้ชาย 5 คน ผู้หญิง 5 คน นางฟ้าเป็นคนที 6 ครอบครัวมีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เพราะมีบุตรมาก

นางฟ้าจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และได้แต่งงาน กับสามีคนที่ 1 ตอนอายุ 18 ปี สามีเป็นคนจังหวัดระยอง มีบุตรด้วยกัน 1 คน อยู่กินกันไปได้ 1 ปี สามีคนที่ 1 จึงเสียชีวิต หลังจากนั้นนางฟ้าได้แต่งงานใหม่กับสามีคนที่ 2 ตอนอายุได้ 21 ปี สามีคนที่ 2 มีนิสัยชอบดื่มเหล้า และ อาละวาดเสียงดังเอะอะโวยวาย และ ทบตืนางฟ้าเป็นประจำ นางฟ้ากับสามีคนที่ 2 มีบุตรด้วยกัน 3 คน อยู่กินกันได้ 5 ปี จึงได้แยกทางกัน

หลังจากนั้น นางฟ้าได้แต่งงานใหม่ตอนอายุ 30 ปี กับสามีคนที่ 3 คน แบบจดทะเบียนสมรส มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อำเภอ ศรีราชาจังหวัด ชลบุรี สาเหตุที่นางฟ้าต้องจดทะเบียนสมรสกับสามีคนที่ 3 เพราะว่า ต้องใช้หลักฐาน คือ ใบทะเบียนสมรสเป็นหลักฐานในการกู้เงินจากธนาคาร เพื่อที่จะนำเงินมาลงทุนทำสวนผลไม้ จำนวน 300,000 บาท แต่กิจการขาดทุน นางฟ้าเป็นหนี้จากการทำสวนครั้งนี้ 80,000 บาท นางฟ้าตัดสินใจขายบ้านพร้อมที่ดินที่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นที่มรดก จำนวน 5 ไร่ ในราคา 200,000 บาท และนำเงินไปใช้หนี้ ทำให้เงินเหลือ 120,000 บาท นางฟ้าจึงนำเงินที่เหลือไปปลูกบ้านที่จังหวัดระยอง

สามีคนที่ 3 ของนางฟ้า เป็นคนชอบดื่มเหล้า เมมาแล้วชอบดุด่า และตบตี นางฟ้า เป็นประจำ นางฟ้าบอกว่า “ทำทุกอย่าง ป้าเหมือนเป็นหัวหน้าครอบครัว”

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

ในขณะนั้นนางฟ้าได้รับจ้างทำสวน โดยนางฟ้าทำหน้าที่มัดฟืน แต่ฟืนได้หายไป ทำให้ นางฟ้าโดนเจ้าของสวนด่าทุกวัน เพราะเจ้าของสวนคิดว่านางฟ้าขโมยฟืนไป นางฟ้าเกิดความเครียด แค้น และโกรธเจ้าของสวนมาก เลยแค้นแค้นโดยการขโมยมอเตอร์ไฟฟ้าไปขาย โดยการกระทำใน ครั้งนี้มีนางฟ้าและเพื่อนที่เป็นลูกจ้างด้วยกันทราบเพียงแค่ 2 คน และเจ้าของสวนคิดว่าเพื่อนนางฟ้า เป็นคนขโมยไปเพราะว่า วันนั้นเพื่อนนางฟ้าเป็นคนอยู่เเวรทำความสะอาด

เพื่อนนางฟ้าทนไม่ไหวที่ถูกเจ้าของสวนด่าว่าเป็นขโมย จึงบอกความจริงกับเจ้าของสวนว่า คนที่ขโมยมอเตอร์ไฟ คือ นางฟ้าไม่ใช่ตนเอง

เมื่อนางฟ้าทราบเรื่องที่เพื่อนไปบอกความจริงกับเจ้าของสวน นางฟ้าโกรธมาก ที่ความลับ ถูกเปิดเผย นางฟ้าจึงคิดวางแผนที่จะฆ่าเพื่อน เพื่อแก้แค้นที่นำความลับไปเปิดเผย นางฟ้าจึงได้วางแผนนัดเพื่อนคนดังกล่าวไปทานเหล้าที่บ้านของเพื่อน โดยที่นางฟ้ารับอาสาที่จะนำเหล้าไปเอง เพราะมีของเก่าเหลืออยู่ครึ่งขวด โดยก่อนเวลานัดนางฟ้าได้นำขวดเหล้าที่ใส่ยาฆ่าแมลงชนิดรุนแรง ลงไปในขวด ไปไว้ใกล้กับโต๊ะที่กินเหล้า พอได้เวลานัดหมาย นางฟ้าไปถึงที่นัดหมายก่อนคนอื่น ทุกคนได้กินแล้ว และพูดคุยกันตามปกติ หลังจากนั้นสามีนางฟ้าได้เดินมาเห็นขวดเหล้าที่ใส่ยาฆ่าแมลงวางอยู่ จึงคิดว่าเป็นเหล้า จึงถามว่าเป็นของใคร แล้วนางฟ้าก็บอกว่า “ของแก่นั่นแหละ อยู่ที่ บ้านแก แล้วจะเป็นของใคร เอามากินเลย ของฟรี” เมื่อสามีของเพื่อนเปิดขวดเหล้า นางฟ้าจึงขอตัว

กลับบ้านก่อน โดยบอกว่าได้นัดสามีเอาไว้ แต่อีกสักครู่จะกลับมา สามีของเพื่อนนางฟ้าได้รินเหล้าให้เพื่อนนางฟ้าดื่มก่อน แล้วเพื่อนนางฟ้าก็ชัก น้ำลายฟูมปาก หลังจากดื่มเหล้าได้ไม่นาน และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ในขณะนั้นนางฟ้าได้กลับมาและเห็นเหตุการณ์พอดี จึงตกใจมาก สามีของผู้ตายได้แจ้งความ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ถามว่า ผู้ตายดื่มเหล้ากับใครเป็นคนสุดท้าย ทุกคนตอบว่า นางฟ้า ตำรวจจึงนำตัวนางฟ้าไปดำเนินคดี และนำตัวไปคุมตัวที่ห้องขัง ในช่วงแรกนางฟ้าให้การปฏิเสธ แต่แพทย์ตรวจพบว่า ผู้ตายมีสารเคมีชนิดรุนแรง ที่ใช้ฆ่าแมลง ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับที่ใช้ในสวน นางฟ้าจึงยอมรับว่าตนเองเป็นคนวางแผน และฆ่าผู้ตายเพราะความโกรธแค้นมากที่มีต่อผู้ตาย

นางฟ้าต้องหาในคดีพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 12 ปี 6 เดือน ตัดสิทธิเด็ดขาด เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2546 ณ ศาลจังหวัดจันทบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขาดแคลนของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา จะเน้นให้ช่วยเหลือตนเอง และขยันทำงาน ไม่ยอมคน และต่อสู้เพื่อให้ตนเองปลอดภัย ครอบครัวของนางฟ้ามีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เพราะมีบุตรมาก ทำให้การอบรมสั่งสอนไม่ทั่วถึง พี่น้องของนางฟ้าทุกคนทำงานหมด และต่างคนต่างทำงาน ไม่มีเวลาให้กัน พี่สาวบางคนใน 1 เดือนนางฟ้ายังไม่เคยได้พบหน้าก็มี

นางฟ้ายอมรับว่า ครอบครัวที่ให้กำเนิดนั้น ขาดความอบอุ่น พี่น้องไม่ค่อยมีความสนิทสนมและรักกัน บิดามารดาไม่ค่อยจะมีเวลาว่างมากนัก และในบางครั้งมีการทะเลาะ ตบตี กันให้เห็น

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะว่า รอบๆบ้านเป็นสวน บ้านใกล้กันจะมีความสนิทสนมกันและรู้จักกันทุกบ้าน โดยทุกบ้านจะแบ่งปันกัน มีอะไรก็จะช่วยเหลือ พุดคุยกัน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิดและมีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง คือ หลังจากทีนางฟ้าแต่งงานกับสามีคนที่ 3 นางฟ้าได้ย้ายเข้าไปอยู่บ้านพักในสวนที่นางฟ้ารับจ้างทำงานเพื่อที่จะได้สะดวกในการทำงานและการเฝ้าเวรยามของสวน สภาพแวดล้อมบริเวณนี้ทุกเย็นหลังเลิกงานจะดื่มเหล้าเป็นประจำ เมื่อเมาก็จะสร้างปัญหาหกรบกวนผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้น บางครั้ง

มีการทะเลาะกัน และสร้างความเดือดร้อนทำให้ของบริเวณใกล้เคียงเสียหาย นางฟ้าบอกว่า “ไม่มีวันไหนที่ไม่เสียงดัง ตีกันทุกวัน ป้าเห็นจนชินตา”

การคบเพื่อน

นางฟ้ายอมรับว่าตนทำผิดจริงและเสียใจกับการกระทำในครั้งนี้อย่างยิ่ง เพราะคนที่นางฟ้าซำนั้น เป็นเพื่อนสนิทของนางฟ้าเอง โดยนางฟ้าบอกว่า ในขณะที่รู้สึกผิดหวังที่เพื่อนมากที่ไม่รักษาคำพูด และต้องการได้รับคำชื่นชมจากเจ้าของสวนบ้าง และน้อยใจว่าทำไมเพื่อนที่นางฟ้ารักได้นำความจริงไปบอกเจ้าของสวนว่าตนเป็นคนขโมยมอเตอร์ไฟฟ้ไป ความรู้สึกแรก คือ อับอายและเสียหน้ามาก จึงต้องแก้แค้น ถึงแม้ผู้ตายจะเป็นเพื่อนก็ตาม และคิดว่าถ้าเพื่อนรักกันจริงก็จะไม่ทำกันขนาดนี้ วิธีการและขั้นตอนในการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนั้น นางฟ้าได้คิดไตร่ตรอง และวางแผนการล่วงหน้าแล้ว

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทย

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศของนางฟ้าที่มีต่อผู้ชาย คือ นางฟ้าไม่ชอบผู้ชายที่ทำร้ายผู้หญิง เอาเปรียบผู้หญิง โดยนางฟ้าบอกว่าผู้ชายที่คัมเกล้าและทำร้ายภรรยา ไม่มีความเป็นผู้ชาย ทำให้นางฟ้าทนสามีคนที่ 2 ไม่ได้จึงตัดสินใจเลิก ทั้งๆที่อยู่กินกันมา 5 ปี

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

นางฟ้าได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงจากสื่อในปัจจุบัน คือ สื่อประเภทโทรทัศน์ เพราะ ในปัจจุบันทุกๆบ้าน และทุกๆพื้นที่จะมีโทรทัศน์ โดยรายการที่นำเสนอจะเป็นรายการที่มีมุมมองต่อต้านสังคม เช่น การเสนอข่าวอาชญากรรม เมื่อที่ใดมีอาชญากรรมเกิดขึ้นก็จะโทษว่าเป็นเพราะสังคมไม่ดี ทำให้คนในสังคมไม่ดีตาม โดยที่สื่อสามารถเปิดกว้างในการนำเสนอ บางครั้งผู้รับสารก็ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าข้อความที่ได้เห็นและได้ยินนั้นเป็นความจริงหรือเปล่า

ในปัจจุบัน เด็กวัยรุ่นชอบที่จะเลียนแบบจากสื่อที่เห็น โดยนางฟ้าบอกว่า “ข่าวการข่มขืนที่เห็นกันบ่อยในปัจจุบันนั้น สาเหตุหลัก คือ เด็กวัยรุ่นชอบแต่งตัวเลียนแบบดารานางในโทรทัศน์ และมีความคิดว่า ถ้าใครไม่แต่งตัวให้เหมือนดาร ก็ว่า ไม่ทันสมัย

กรณีศึกษาที่ 13

ชื่อ นางฝน (นามสมมุติ)

ปัจจัยภูมิหลัง

อายุขณะกระทำความผิด 45 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)

อาชีพ ลูกจ้างโรงงาน

รายได้ 20,000 บาท/เดือน

มีความผิดในคดีฆ่าผู้อื่น, อาวุธมีด จำคุก 11 ปี 1 เดือน

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 48 ปี อายุขณะกระทำความผิด 45 ปี นางฝนมีภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสุโขทัย บิดามารดามีอาชีพทำนา รายได้ของครอบครัวอยู่ในขั้นได้พอใช้ นางฝนมีพี่น้อง 9 คน ผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 5 คน นางฝนเป็นลูกคนที่ 7 ปัจจุบันบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว นางฝนจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากนั้นได้ย้ายเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เพื่อทำงานรับจ้างทั่วไป และได้ย้ายมาทำงานที่โรงงานแห่งหนึ่ง ในจังหวัดปทุมธานี หลังจากนั้นได้แต่งงานแบบจดทะเบียนสมรส กับสามีที่ทำงานในโรงงานเดียวกัน มีบุตรด้วยกัน 2 คน

นอกจากทำงานในโรงงานแล้วนางฝนและสามีได้ประกอบอาชีพเสริม คือ ค้าขายประเภทอาหารแห้งและขายของเงินผ่อน ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า เงินเดือนในขณะนั้น 5,500 บาท ของสามี 5,500 บาท เช่นเดียวกัน และรวมเงินค่าล่วงเวลา (OT) 10,000 บาทต่อเดือน รวมกับเงินที่ได้จากการประกอบอาชีพเสริม รวมแล้วรายได้ทั้งหมดประมาณเดือนละ 20,000 บาท ขึ้นไป

แต่นางฝนบอกว่า “เหมือนจะรวยนะ แต่ค่าใช้จ่ายเยอะมาก” เพราะลูกสาวคนโต เรียนหนังสือโรงเรียนเอกชน เสียค่าเทอมแพง โดยนางฝนบอกว่า “เงินมันต้องใช้ เพราะเด็วมียังไม่เหมือนเพื่อน ส่วนลูกสาวคนเล็กไม่ค่อยได้ใช้มาก เพราะเรียนโรงเรียนใกล้กับบ้าน ส่วนค่าใช้จ่ายในบ้านแพงมาก ค่าน้ำ ค่าไฟ และยังต้องเก็บเงินเพื่อเป็นทุนในการซื้อของมาขาย ซึ่งในแต่ละครั้งเงินที่ลงทุนไม่ต่ำกว่า 10,000 บาท”

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

นางฝนจะออกงานที่โรงงานในช่วงเช้า เวลาประมาณ 8.00น. เพราะอยู่ทำงานล่วงเวลา โดยที่จะมุ่งหน้ากลับบ้านเพื่อที่จะได้ออกมาขายของให้ทัน 12. 00 น. เพื่อที่จะให้ทันพนักงานเดินออกมาพักเที่ยงพอดี ในวันที่เกิดเหตุ เมื่อกลับถึงบ้านนางฝนได้โทรศัพท์สั่งของจากร้านประจำให้มาส่งของที่หน้าปากซอยในเวลา 11.00 น. นางฝนได้ทำงานบ้านจนถึงเวลา 10.30 น. จึงเตรียมตัวออกไปขายของโดยเงินรถเงินออกไป ระหว่างทางก่อนที่จะถึงปากซอย นางฝนได้เจอกับเพื่อนที่ทำงานโรงงานเดียวกัน และเป็นลูกค้าของนางฝนเช่นกัน แต่ไม่เคยจ่ายเงินค่างของ นางฝนทวงเงินค่างของอยู่เป็นประจำ โดยในวันนั้นเพื่อนของนางฝนและลูกชายได้พุดจาตุถูกนางฝนและครอบครัว ทำให้นางฝนทนไม่ได้ โหมโหอย่างรุนแรง และเกิดความไม่พอใจ จึงได้โต้ตอบกลับไป ด้วยถ้อยคำที่รุนแรงเช่นกัน

หลังจากนั้นลูกชายของเพื่อนนางฝนได้เข้ามาปลุกนางฝน จนล้มลง และทั้งสองคนแม่ลูกจึงเข้ามารุมซ้อม โดยเตะ ตบ และต่อยเข้าที่ท้องนางฝน นางฝนทนไม่ได้ และนึกได้ว่าได้พกมีดอยู่ที่เอวด้านขวา จึงเอามีดออกมาและแทงไปที่ลูกชายทั้งหมด 11 แผล โดยนางน้ำฝนบอกว่า “ทำไปได้อย่างไร ไม่รู้ในตอนนั้น ไม่รู้สึกตัว ขาดสติ แทงจนเลือดไหลออกมาเต็มพื้น” แม่ของผู้ตาย คือ เพื่อนนางน้ำฝนได้ร้องตะโกนให้คนช่วยเหลือ แต่ไม่มีใครกล้าเข้ามาช่วย เพราะกลัวนางฝนจะเอามีดมาทำร้าย มีแต่คนมายืนมุงดู หลังจากนั้นนางฝนได้เดินออกไปที่หน้าปากซอย เพื่อโทรศัพท์บอกสามีให้กลับบ้าน และได้โทรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยตนเอง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มาถึงในที่เกิดเหตุ และจับกุมตัวนางฝนไปที่โรงพัก ส่วนเพื่อนนางฝนและลูกชายที่โดนแทง ชาวบ้านในบริเวณนั้นได้ช่วยกันนำส่งโรงพยาบาล ส่วนนางฝนโดนจับกุมตัวและอยู่โรงพักได้ 11 วัน สามีได้ประกันตัวออกมา โดยที่นางน้ำฝนได้หนีไปอยู่กับพี่ชาย และในขณะที่ไปอยู่กับพี่ชายนางฝนได้ไปหาแพทย์ เพื่อตรวจอาการของหูที่ไม่ได้ยินโดยมีอาการเจ็บที่หูด้านซ้ายที่เกิดจากการโดนตบ ทำให้กระดูกคอเคลื่อนและมีอาการเจ็บ และบวมที่บริเวณลำคอ หลังจากนั้น นางฝนได้ทราบว่าลูกชายของเพื่อนที่นางฝนได้แทงไปนั้น ได้เสียชีวิตลง โดยญาติของผู้ตายไม่ยอม และต้องดำเนินคดีกับนางฝนให้ได้ แต่หลังจากสามีได้ประกันตัวออกมาแล้วนางฝนได้หนีไปอยู่กับพี่ชาย เมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตามตัวพบ นางฝนบอกว่า ช่วงเวลาที่หนีไป ตนได้เข้าโรงพยาบาลเพื่อรักษาอาการที่บาดเจ็บจากการถูกทำร้ายในวันนั้น และในวันนั้นตนได้โดนทำร้ายก่อน นางฝนจึงได้ตามแพทย์ซึ่งเป็นเจ้าของไข้เข้ามายืนยันว่านางฝนไปรักษาตัวจริง และการตามแพทย์ที่เป็นเจ้าของไข้นั้น ใช้เวลาทั้งหมด 5 ปี จึงสามารถตามหาแพทย์เจ้าของไข้ และทำการดำเนินคดีต่อไปได้

นางฝนต้องหาในคดี ฆ่าผู้อื่น และมีอาวุธมีด จำคุก 11 ปี 1 เดือน 10 วัน คดีสิ้นสุดขาดเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2549 ณ ศาลจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะบิดามารดาของนางฝน อบรมสั่งสอน โดยจะเน้นให้ขยันทำงาน และรักครอบครัว ซึ่งครอบครัวนางฝน ไม่มีปัญหาในครอบครัว สมาชิกขยันทำงาน และลูกมีการศึกษาที่ดีทุกคน โดยที่นางฝนเป็นผู้ที่ดูแลงานบ้านพร้อมกับทำงานไปด้วย และนางฝนจะสอนลูกเสมอว่า ให้ตั้งใจเรียน เรียนให้สูงๆ จะได้มีงานทำดี ๆ ไม่ต้องทำงานเหนื่อยเหมือนนางฝน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมใช้ความรุนแรง เพราะเป็นสภาพแวดล้อมในหมู่บ้านเล็กๆ ละเอียดสงบ

แต่ สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวนางฝนก่อนการกระทำความผิดนั้น เป็นบริเวณที่เป็นชุมชนแออัด มีผู้คนพลุกพล่าน และมีการทะเลาะ ตบตี ให้เห็นเป็นประจำ นางฝนบอกว่า “เห็นคนทะเลาะกันทุกวัน ไม่คิดว่าจะตนเองจะเจอ” แต่ที่ต้องมาอยู่เพราะราคาถูก และใกล้กับที่ทำงาน สะดวกในการไปทำงาน

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางฝนไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมใช้ความรุนแรง เพราะ คนที่รู้จักส่วนมากจะเป็นลูกจ้างทำงานที่โรงงาน ทานข้าวกลางวันด้วยกัน เดินกลับบ้านด้วยกัน หรือบางวันสามีเลิกพร้อมกันก็ไม่ได้ไปกับเพื่อน การตกทายเป็นแบบปกติประจำวัน นางฝนเป็นที่รู้จักของคนในโรงงานเพราะขายของประเภทเงินผ่อน ลูกค้าจะเยอะมาก แต่ไม่ได้สนิทสนมกับใครเป็นพิเศษ เพราะนางฝนต้องทำงานบ้าน ดูแลสามี และลูก และต้องขายของทุกวัน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

นางฝนบอกว่า “ตัวเองเป็นผู้หญิงทำงาน สามารถหาเงินส่งลูกเรียนหนังสือได้ ครอบครัวมีกิน 3 มีอไม่คอยาก ถือว่าพอใจแล้ว” นางฝนบอกว่า ผู้หญิงในปัจจุบันเก่งหลายด้าน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ซึ่งอยู่ที่โรงงานที่นางฝนทำงานอยู่ ก็เป็นผู้หญิง ทำงานดีกว่าหัวหน้าซึ่งเป็นผู้ชาย และการที่

นางฝนทำงานหนัก เพื่อต้องการมีเงินมากๆ นั้น เพราะนางฝนต้องการให้ลูกเรียนหนังสือสูงๆ จะได้มีงานทำดีๆ เงินเดือนมากๆ จะได้ไม่ต้องเหนื่อยเหมือนตน

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ นางฝนได้เสนอความคิดเห็นว่า สื่อในปัจจุบันเปิดกว้างและให้เสนอข้อมูลข่าวสารโดยที่มีข้อจำกัดน้อย ทำให้ผู้รับสารเกิดได้รับสื่อหลากหลายทั้ง ดี และ ไม่ดี พฤติกรรมที่ไม่ดีที่เห็นได้จากสื่อ นั้น ผู้รับสารที่มีวิจารณญาณน้อยจึงคิดว่าสิ่งที่ได้รับจากสื่อ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และสามารถปฏิบัติตามได้ จึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมขึ้น ซึ่งพฤติกรรมการเลียนแบบนั้นเริ่มต้นจากการเรียนรู้ เพราะกระบวนการการเรียนรู้ นั้นเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน เมื่อเรียนรู้บ่อยขึ้นก็จะปฏิบัติตาม อิทธิพลของสื่อ ถือได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนให้เกิดการเลียนแบบของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่มีความรุนแรง เพราะ สื่อมวลชนนั้นเป็นแหล่งที่มาของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สามารถกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์ว่า ถูกหรือผิด ดีหรือเลว หากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ทัศนคติจะเป็นตัวชักจูงให้บุคคลมีความเชื่อและเกิดการปฏิบัติตามในเวลาต่อมา นางฝนเป็นห่วงลูกสาวที่ชอบแต่งตัวเลียนแบบดาราในโทรทัศน์ และในหนังสือแมกกาซีน โดยลูกสาวบอกว่า “ถ้าใครไม่แต่งแบบนี้ เชัยแย่”

กรณีศึกษาที่ 14

ชื่อ นางสาว อ้อย (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 20 ปี

ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สถานภาพ โสด

ไม่ได้ประกอบอาชีพ

รายได้ 1,500 บาท/ เดือน

ต้องหาในคดีความผิดต่อชีวิต,ชิงทรัพย์ จำคุก 17 ปี 9 เดือน 10 วัน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 22 ปี อายุขณะกระทำความผิด 20 ปี นางสาวอ้อยมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด ชลบุรี บิดามีอาชีพรับจ้าง มารดาเป็นแม่บ้านและขายของชำอยู่กับบ้านเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น บิดามารดาทะเลาะและตบตีกันให้เห็น บิดามีเมียน้อยไม่ค่อยกลับบ้าน พี่น้องต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยกลับบ้าน การอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น โดยมารดาของนางสาวอ้อยจะบอกเสมอว่า “ให้ช่วยเหลือตนเอง พ่อแม่ไม่มีสมบัติให้”

นางสาวอ้อยจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และไม่คิดที่จะเรียนต่อ เพราะคิดว่าอยากค้าขายจะได้เอาเงินมาให้มารดาจะได้ไม่ต้องลำบาก

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านจัดสรร (ประเภททาวเฮาส์) ส่วนใหญ่เพื่อนบ้านทำการค้าขาย จะมีทะเลาะให้เห็น นางสาวอ้อยบอกว่า “เห็นตั้งแต่เด็กจนโตเลยจินตา วันไหนไม่ทะเลาะก็แปลก”

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำความผิด

วันที่เกิดเหตุเป็นวันเสาร์ นางสาวอ้อยได้นัดกับเพื่อนว่าจะไปเที่ยวทะเลที่พัทยา เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวของเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนกลุ่มนี้ของนางสาวอ้อยเป็นเพื่อนที่เรียนด้วยกันมาและมีความสนิทสนมกันมาก มีทั้งหมด 6 คนรวมนางสาวอ้อยด้วย เพื่อนกลุ่มนี้ของนางสาวอ้อย ดิศสาร เสพติด ประเภทกัญชา

นางสาวอ้อยและเพื่อนได้เดินทางไปถึงพัทยา ในเวลาประมาณ 23.00 น. ได้จอดรถเพื่อดื่มเหล้า และได้พูดคุยกันว่าอยากจะไปเที่ยวเขาใหญ่กัน เมื่อทุกคนนำเงินมารวมกันแล้วมีไม่พอที่จะไปเที่ยว ทั้ง 6 คน จึงได้คิดแผนการหาเงินไปเที่ยว โดยให้นางสาวอ้อยไปเรียกรถประจำทางที่ขับผ่านมา และจี้คนขับเพื่อเอาเงินมาเท่านั้น ทุกคนตกลงตามแผนการนี้ เมื่อนางสาวอ้อยได้ออกไปเรียกรถประจำทางได้แล้ว ให้เพื่อน 3 คนไปกับรถประจำทาง และอีก 3 คน ขับรถยนต์ที่เอามาไปรอรับเพื่อจะได้หนีไป นางสาวอ้อยได้นั่งรถประจำทางไปเพื่อนผู้ชายอีกสองคน โดยว่าจ้างให้ไปส่งในที่เกิดเหตุ เป็นเงิน 300 บาท ซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำห่างจากจุดที่เรียกประมาณ 6 กิโลเมตร

รถประจำทางได้ถึงที่เกิดเหตุประมาณ 03.00 น. เพื่อนผู้ชายของนางสาวอ้อยได้เข้าไปล็อคอของคนขับรถ ในขณะที่คนขับรถได้ร้องตะโกนเสียงดังให้คนช่วยเหลือ เพื่อนอีกคนกลัวชาวบ้านในบริเวณนั้นได้ยิน จึงได้ชักปืนยิงไปที่คนขับรถ 1 นัด บริเวณหน้าผาก นางสาวอ้อยและ

เพื่อนอีกคนตกใจมาก เพื่อนคนที่ยิงได้เข้าไปขโมยเงินจากคนขับรถประจำทางได้เงินมาจำนวน 3,000 บาท และทั้ง 3 คนได้หลบหนี โดยขับรถประจำทางไปด้วย และทิ้งศพเอาไว้ที่อ่างเก็บน้ำ โดยขับรถไปยังที่เพื่อนอีก 3 คนรอรับอยู่ และบอกให้เพื่อน หนีไป โดยนางสาวอ้อย และเพื่อนอีก 2 คน จะหนีไปซ่อนตัวที่จังหวัดปราจีนบุรี บ้านของคนที่ยิง เมื่อถึงจังหวัดปราจีนบุรี นางสาวอ้อยและเพื่อนได้นำรถที่ขโมยมาไปดัดแปลง เพื่อที่จะขาย แต่รถขายไม่ได้เพราะเครื่องยนต์เก่ามากแล้ว เมื่อขายไม่ได้ นางสาวอ้อย และเพื่อนได้หนีไปอยู่ที่จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นบ้านของเพื่อนอีกคน อยู่ได้ประมาณ 2 อาทิตย์ เงินที่ขโมยได้มาหมด จึงตัดสินใจกลับบ้านที่จังหวัดชลบุรี

หลังจากนั้นประมาณ 1 เดือนนางสาวอ้อยและเพื่อนอีก 2 คน ตัดสินใจที่จะเอารถที่ขโมยมาไปทิ้ง โดยในวันรุ่งขึ้นได้นัดหมายกันว่า จะขับรถแล้วเอาไปทิ้งไว้ข้างทาง เมื่อถึงเวลานัดหมายเพื่อนอีก 1 คน ตัดสินใจไปไม่ได้ จึงมีแค่นางสาวอ้อย และเพื่อนคนที่ยิง เมื่อขับรถมาได้ประมาณ 2 กิโลเมตร ulyangแตก นางสาวอ้อยและเพื่อนตัดสินใจจะทิ้งรถไว้ตรงนั้น แต่ขณะที่กำลังจะลงจากรถ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าจับกุมนางสาวอ้อยและเพื่อนคน โดยที่ทั้งสองคนไม่รู้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสะกดรอยมาตั้งแต่ออกจากบ้าน หลังจากนั้นนางสาวอ้อยและเพื่อนอีก 2 คนโดนจับไปอยู่ในห้องขัง 7 วัน ศาลตัดสินประหารชีวิต และลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต และได้รับการอูทธรณ์

นางสาวอ้อยและเพื่อนอีก 2 คน ต้องหาในคดีความผิดต่อชีวิต, ชิงทรัพย์ จำคุก 17 ปี 9 เดือน 10 วัน ตัดสิน ณ ศาลอาญาจังหวัดชลบุรี

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่บกพร่อง

การขัดเกลาของครอบครัวที่บกพร่องไม่ดี ครอบครัวนางสาวอ้อยไม่อบอุ่น บิดามารดา ทะเลาะและดุด่ากันให้เห็น บิดามีเมียน้อยไม่ค่อยกลับบ้าน พี่น้องต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยกลับบ้าน การอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น “ให้ช่วยเหลือตนเอง พ่อแม่ไม่มีสมบัติให้”

นางสาวอ้อยไม่ชอบการกระทำของบิดาที่ดื่มเหล้าเมา และอาละวาด เอะอะโวยวายเสียงดัง เมื่อกลับมาถึงบ้านก็จะมาซ้อมมารดา นางสาวอ้อยและพี่น้องไม่ค่อยจะอยู่บ้านเพราะไม่ชอบการกระทำของบิดา พี่น้องของนางสาวอ้อยนานๆจะกลับบ้าน ส่วนมากแม่จะอยู่บ้านคนเดียว การอบรมเลี้ยงดูบุตร มารดาของนางสาวอ้อยจึงไม่ค่อยได้อบรมสั่งสอนเท่าที่ควร มารดาได้แต่บอกเมื่อเวลาที่เจอหน้าบุตรเท่านั้น วันที่เกิดเหตุมารดาได้ห้ามไม่ให้ไป แต่ตนไม่เชื่อฟัง และเมื่อกระทำ ความผิด สิ่งแรกนึกถึง คือ มารดา

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความคิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านจัดสรร ส่วนใหญ่เพื่อนบ้านทำการค้าขาย จะมีทะเลาะให้เห็นเป็นประจำ นางสาวอ้อยบอกว่า “เห็นตั้งแต่เด็กจนโตเลยจินดา วันไหนไม่ทะเลาะก็แปลก” สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงให้เห็น การเลียนแบบพฤติกรรมที่รุนแรงที่เห็นจนจินดา จึงเป็นสิ่งที่ปกติ และคิดว่าพฤติกรรมที่รุนแรง เป็นพฤติกรรมปกติ

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางสาวอ้อยส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะ เพื่อนของนางสาวอ้อยส่วนมากเป็นผู้ชาย มีอุปนิสัยพูดจาหยาบคายเป็นประจำ ชอบทะเลาะต่อยตีกับวัยรุ่นต่างกลุ่ม และอ้างตัวว่าเป็นลูกผู้มีอิทธิพล เพื่อนกลุ่มนี้ของนางสาวอ้อย ไม่ชอบเรียนหนังสือและไม่ได้ทำงาน ทั้งยังติดสารเสพติด ประเภทกัญชา ซึ่งนางสาวอ้อยบอกว่า เคยลองเสพมาแล้วเช่นกัน

โดยในประเด็นนี้ พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกัน หมายความว่า การติดต่อสื่อสาร หรือมีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มที่สนิทสนม คู่กันคนนั้นสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรได้ง่ายขึ้น

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายในสังคมนั้นมีอยู่จริง นางสาวอ้อยบอกว่า มารดาของตนไม่มีโอกาสที่จะต่อสู้ และเรียกร้องความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของบิดา มารดาจะร้องไห้ทุกครั้งที่ยาบิดามากลับบ้าน และดบตี และในบางครั้งตนทนไม่ได้กับพฤติกรรมของบิดา เคยเข้าไปห้าม แต่ก็โดนบิดาผลักออกมา

นางสาวอ้อยบอกว่า ความเป็นผู้หญิงมีความเสียเปรียบ ตั้งแต่ด้านสรีระร่างกาย กำลังต่อสู้รวมไปถึงการตัดสินใจ ซึ่งในสังคมไทยยังคงที่จะยึดถืออำนาจผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคม และนางสาวอ้อยบอกว่า “จะไม่ยอมแต่งงาน เพราะกลัวเจอผู้ชายแบบพ่อ ขออยู่เป็นโสดดีกว่า”

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

สื่อมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร โดยที่การเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลไปถึงพฤติกรรมแสดงออกมา นางสาวอ้อยชอบดูหนังประเภทที่มีการต่อสู้กัน และ หนังประเภทผจญภัย นางสาวอ้อยไม่ชอบดูหนังประเภทหนังรักโรแมนติก ที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบดู โดยบอกว่า “ความรักที่สมหวังแบบในหนังไม่มีจริง ความเป็นจริงการมีครอบครัวไม่ใช่เรื่องง่าย”

กรณีศึกษาที่ 15

ชื่อ นาง บุญ (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี
ระดับการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ สมรส (แบบจดทะเบียน)
อาชีพ ค้าขาย
รายได้ 10,000 บาท/ เดือน
ต้องหาในคดี มาผู้อื่น จำคุก 2 ปี 6 เดือน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 42 ปี อายุขณะกระทำความผิด 37 ปี นางบุญมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพฯ บิดามารดามีอาชีพรับราชการทั้งคู่ บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะบิดามีภรรยา 2 คน ภรรยาคนแรก มีบุตรหญิง 1 คน ภรรยาคนที่ 2 มีบุตรหญิง 2 คน นางบุญเป็นบุตรคนที่ 2 ส่วนมารดาับราชการ ปัจจุบันเกษียณอายุราชการ และอยู่กับบ้าน ส่วนบิดาปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว

การอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น ให้พี่น้องรักกัน เป็นน้องห้ามเถียงพี่ นางบุญบอกว่า “ถึงแม้พี่คนโตจะไม่ใช่พี่แท้ๆ แต่ก็ให้ความรักและเคารพเหมือนเป็นพี่แท้ๆ”

นางบุญจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้นอีก 2 ปี นางบุญได้แต่งงานตอนอายุ 20 ปี แบบจดทะเบียนสมรส กับสามีคนที่ 1 สามีอายุ 23 ปี ทำงานบริษัทเอกชน ได้เงินเดือนเดือนละ 10,000 บาท มีบุตรด้วยกัน 2 คน ผู้ชาย 1 คน ผู้หญิง 1 คน หลังจากแต่งงานนางบุญไม่ได้ทำงานเป็นแม่บ้าน สามีคนที่ 1 เป็นคนชอบทานเหล้า กลับบ้านดึก ไม่มีเวลาให้ครอบครัว ทำให้นางบุญไม่พอใจกับสภาพของครอบครัวที่เป็นอยู่ จึงได้ปรึกษากับเพื่อนสนิทว่าอยากทำงาน เพื่อนของนางบุญแนะนำให้นางบุญไปทำงานดูแลบัญชีที่หน้างานก่อสร้าง และขายของควบคู่ไปด้วย หลังจากทำงานได้สักระยะนางบุญได้กำไรจากการขายของและได้รับความไว้วางใจจากหัวหน้าคนงานให้ดูแลเรื่องบัญชีทั้งหมด ในขณะที่นั้นนางบุญหาเงินได้เดือนละ 50,000 บาท ซึ่งมากกว่าเงินเดือนของสามีคนที่ 1 นางบุญไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะทำงานหนัก เมื่อสามีกลับมาไม่เจอหน้า และได้ทะเลาะกันบ่อยขึ้น นางบุญจึงตัดสินใจเลิกกับสามีคนที่ 1 เพราะนางบุญคิดว่า ตนสามารถหาเงินได้เอง ไม่ต้องพึ่งสามี

หลังจากเลิกกับสามีคนที่ 1 นางบุญได้ทำงานหนักตลอด และได้เจอกับสามีคนที่ 2 รับราชการเป็นทหาร มีครอบครัวแล้ว มีลูก 1 คน สามีคนที่ 2 ชอบดื่มเหล้า เสียงดังเอะอะโวยวาย มาแล้วอาละวาด และชอบตบตีนางบุญ นางบุญเลิกขายของและทำงานที่หน้างานก่อสร้าง และได้ย้ายไปอยู่กับสามีคนที่ 2 ในบ้านพักของกรมทหาร โดยทำหน้าที่เป็นแม่บ้านและขายของหนีภาษี เช่น บุหรี่ สุรา รับลอตเตอรี่มาขาย และปล่อยเงินกู้ ให้กับคนที่ทราบ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีบ้านพักอยู่ในกรมทหาร หลังจากนั้นได้ไม่นาน นางบุญจับได้ว่าสามีคนที่ 2 โกงเงินค่าลอตเตอรี่ ทำให้นางบุญและสามีคนที่ 2 คิดหนี 200,000 บาท ทำให้นางบุญต้องขายที่ดินให้พี่สาวในราคา 400,000 บาท หลังจากใช้หนี้หมดแล้ว นางบุญได้ย้ายออกจากบ้านพักในกรมทหาร และเลิกขายของหนีภาษี มาอยู่กับพี่สาวและหุ่นกันกับพี่สาว เปิดร้านอาหารขายอาหารตามสั่งอยู่ใต้คอนโดมิเนียมที่พักอยู่ ส่วนสามีคนที่ 2 ไปๆ มาๆ เพราะมีครอบครัวแล้ว สามีคนที่ 2 จะมากลับมาทุกครั้งและจะมาอาละวาด ตบตีนางบุญจนพี่สาวของนางบุญบอกให้เลิกกับสามีคนนี้ได้แล้ว นางบุญโดนทำร้ายจนต้องไปพบแพทย์ เพราะโดนต่อย จนเส้นเลือดในตาแตก นางบุญตัดสินใจว่าจะอยู่กับสามีคนที่ 2 และ บอกว่าตนจะไปทำงานร้านอาหารที่ประเทศอังกฤษ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

วันเกิดเหตุ นางบุญได้ทำอาหารอยู่ในครัวของร้าน วันนั้นสามีมาเหมือนปกติ อาละวาดเสียงดัง และตบตีนางบุญ และได้พานางบุญออกไปข้างนอก และเอนางบุญไปที่ในวัด ครั้งนี้นางบุญโดนหนักกว่าทุกครั้ง เพราะสามีได้ใช้เท้าเตะนางบุญด้วย

หลังจากนั้นสามีและนางบุญได้กลับเข้ามาที่คอน โคมิเนียม และเข้าไปในห้องเพื่อตกลง เรื่องที่นางบุญจะขอแยกทาง โดยสามีของนางบุญถามนางบุญว่า “มึงจะเอาอย่างไรกับกู” นางบุญตอบ ไปว่า “กูจะเลิกกับมึง คนอย่างมึงใครอยู่ด้วยก็โง่” เมื่อสามีได้ยินนางบุญพูดเช่นนั้น ได้เดินไปหยิบ ปืนที่เอาไว้บนหลังตู้ แล้วตะโกนว่า “มึงตาย” นางบุญได้เข้าไปแย่งปืนกับสามีเพราะคิดว่าถ้าไม่เข้าไปแย่ง ไม่ตัวเองหรือสามีก็ต้องตาย ในขณะที่แย่งปืนอยู่นั้น นางบุญได้ยินเสียงปืนลั่น และตอนนั้น ตกใจกลัวมาก ไม่รู้สึกตัว นางบุญได้ยินเสียงสามีพูดว่า “กูตายแล้ว” และล้มลง นางบุญตกใจมาก ทำอะไรไม่ถูก พอตั้งสติได้จึงโทรศัพท์ไปบอกพี่สาวว่า ทะเลาะกับสามี และ ปืนลั่นใส่สามีอยู่บนห้อง พี่สาวนางบุญได้ยินเช่นนั้น รีบขึ้นมาดูและนำตัวไปส่งโรงพยาบาล สามีของนางบุญได้ทนพิษบาดแผลไม่ไหว และเสียชีวิตที่โรงพยาบาล

ส่วนนางบุญแพทย์ได้ตรวจร่างกาย พบว่า มีร่องรอยที่ถูกทำร้ายตามร่างกายบอบช้ำหลาย แห่ง ดวงตาข้ำ และเส้นเลือดฝอยในตาแตก นางบุญได้เข้ามอบตัว และศาลได้ตัดสินให้นางบุญมีความผิดในคดีฆ่าผู้อื่น(บันดาลโทสะ) จำคุก 2 ปี 6 เดือน

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด โดยการอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น ให้รักพี่น้อง เป็นน้องห้ามเถียงพี่ นางบุญบอกว่า “ถึงแม่พี่คนโตจะไม่ใช้พี่แท้ๆ แต่ก็ให้ความรักและเคารพ เหมือนเป็นพี่แท้ๆ” บิดามารดามีอาชีพรับราชการทั้งคู่ บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะบิดามีภรรยา 2 คน แต่มารดาจะเป็นคนดูแลทุกคนในบ้าน พี่น้องทุกคนเชื่อฟังคำสั่งสอนของมารดา ภายหลังจากแต่งงาน และแยกครอบครัวออกไป นางบุญทำงานหนัก ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูบุตร จึงต้องไปฝากให้มารดาเลี้ยง โดยนางบุญบอกว่า “ถ้าลูกอยู่กับพี่ ลูกแน่แน่ ไม่มีเวลาดูแล”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยหลังจากแต่งงาน เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผู้คนมากมาย ซึ่งเป็นบริเวณบ้านพักในกรมทหาร และนางบุญชายของหนีภาษี เช่น บุหรี สุรา รัลลอตเตอร์รี่มาขาย และปล่อยเงินกู้ ให้กับคนที่ทราบ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีบ้านพักอยู่ในกรมทหาร

หลังจากนั้นนางบุญได้ย้ายออกจากบ้านพักในกรมทหาร และเลิกขายของหนีภาษี มาอยู่กับพี่สาวและหุ่นกันกับพี่สาว เปิดร้านอาหารขายอาหารตามสั่งอยู่ใต้คอนโดมิเนียมที่พักอยู่ โดยสภาพแวดล้อมเปิดเป็นร้านอาหาร และมีห้องร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นการพนัน ทำให้เป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ผู้คนมามาก

การคบเพื่อน

หลังจากแต่งงานนางบุญไม่ได้ทำงาน เป็นแม่บ้าน ประกอบกับสามี เป็นคนชอบทานเหล้า กลับบ้านดึก ไม่มีเวลาให้ครอบครัว ทำให้นางบุญไม่พอใจกับสภาพของครอบครัวที่เป็นอยู่ จึงได้ปรึกษากับเพื่อนสนิทว่าอยากทำงาน เพื่อนของนางบุญแนะนำให้นางบุญไปทำงานดูแลบัญชีที่หน้างานก่อสร้าง และขายของควบคู่ไปด้วย หลังจากทำงานได้สักระยะนางบุญได้กำไรจากการขายของ และได้รับความไว้วางใจจากหัวหน้าคนงานให้ดูแลเรื่องบัญชีทั้งหมด ในขณะนั้นนางบุญหาเงินได้เดือนละ 50,000 บาท ซึ่งมากกว่าเงินเดือนของสามี นางบุญไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะทำงานหนัก เมื่อสามีกลับมาไม่เจอหน้า และได้ทะเลาะกันบ่อยขึ้น นางบุญจึงตัดสินใจเลิกกับสามี เพราะนางบุญคิดว่า ตนสามารถหาเงินได้เอง ไม่ต้องพึ่งสามี

เพื่อนของนางบุญที่แนะนำงานให้ นั้น เป็นเพื่อนสนิทที่คบกันมาสมัยเรียนหนังสือ เป็นคนให้คำแนะนำ และปรึกษาเรื่องปัญหาครอบครัว โดยเป็นคนที่แนะนำให้นางบุญเลิกกับสามี โดยให้คำแนะนำว่า ถ้าเราสามารถหาเงินเองได้ ไม่ต้องง้อเงินสามี เราจะสามารถไปไหนได้อย่างอิสระ ครอบครัวก็ฝากมารดาเลี้ยง ไม่มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ โดยเพื่อนนางบุญคนนี้เป็นคนแนะนำสามีคนที่ 2 ที่มีอาชีพรับราชการทหาร ให้นางบุญรู้จัก และเกิดปัญหาตามมา

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันในครอบครัวที่สามีของนางบุญ กระทำต่อนางบุญ เป็นความกดดันที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะว่าเป็นการทำร้ายร่างกาย ให้ได้รับบาดเจ็บ โดยเป็นการกระทำที่ซ้ำๆ และต่อเนื่อง นางสาวบุญไม่เห็นด้วยกับการที่สังคมไทยให้อำนาจชายเป็นใหญ่ โดยที่ผู้หญิงตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย ผู้หญิงในปัจจุบันมีความสามารถ และเก่งในทุกๆด้าน ผู้หญิงบางคนสามารถทำงานที่ผู้ชายทำได้ และทำได้ดีกว่า โดยนางบุญบอกว่า ความรับผิดชอบ และความละเอียดอ่อน ผู้หญิงมีมากกว่า และผู้หญิงสามารถหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวได้

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

สื่อกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงไม่มีผลต่อการใช้ความรุนแรง เพราะว่า นางบุญไม่ค่อยได้สนใจสื่อเท่าไรนัก ทำงานหนักทั้งวัน จะได้อ่านแต่หนังสือพิมพ์ แต่ก็อ่านได้หน้าแรก เห็นข่าวฆาตกรรมทุกวัน โดยนางบุญบอกว่าลูกค้าส่วนใหญ่เมื่อมาอ่านหนังสือพิมพ์ จะอ่านส่วนที่สองมากกว่า และจะเปิดข่าวกีฬา กับข่าวบันเทิง เพราะผู้บริโภคสื่อเห็นความรุนแรงจนเกิดความรู้สึกชินชา ข่าวทุกๆวันก็จะคล้ายๆกัน

กรณีศึกษาที่ 16

ชื่อ นาง ทอง (นามสมมุติ)

อายุขณะกระทำความผิด 36 ปี

ไม่ได้รับการศึกษา

สถานภาพ สมรส (แบบไม่จดทะเบียน)

อาชีพ รับจ้าง

รายได้ 8,000 บาท/ เดือน

ต้องหาในคดี จ้างวานให้ปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย จำคุก 14 ปี 9 เดือน 24 วัน

ปัจจัยภูมิหลัง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 48 ปี อายุขณะกระทำความผิด 36 ปี นางทองมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด เพชรบุรี บิดามารดาของนางทองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป นางทองมีพี่น้องทั้งหมด 7 คน นางทองเป็นลูกคนที่ 3 บิดามารดาจะอบรมสั่งสอน โยจะเน้นไม่ให้ไปลักเล็กขโมยน้อย ถึงแม้ว่าจะยากจนให้ขยันทำมาหากิน สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยดี มีเพื่อนบ้านที่ดี ช่วยเหลือกัน มีน้ำใจ แบ่งปันกัน แต่บ้านแต่ละหลังอยู่ห่างกันมาก

นางทองไม่ได้เรียนหนังสือ (แต่ในปัจจุบันเรียนหนังสือในทัศนสถานหญิงกลาง) นางทองได้แต่งงานกับสามีแบบจดทะเบียนสมรส ตอนอายุ 20 ปี กับสามีมีอาชีพรับจ้างทำสวน อายุ 23 ปี มีบุตรด้วยกัน 3 คน ผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 1 คน

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิด

วันที่เกิดเหตุสามีของนางทองได้ดื่มเหล้า และเมากลับมา อาละวาดเสียงดังเอะอะโวยวาย และได้มีการทะเลาะ และ ตบตีนางทอง ทำให้นางทองจับได้ว่าสามีไปมีผู้หญิงอื่น เพราะสามีของนางทองมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ กลับบ้านดึก และชอบออกไปในตลาดบ่อยๆ ในขณะเวลาที่ทำงาน นางทองโกรธมากที่สามีตบตี และด่านางทอง จึงหิบบไม่มาดีสามีจนถึงแก่ชีวิต ในวันที่เกิดเหตุ ภายในบ้านมีน้องชายอยู่ด้วย นางทองตกใจมากและได้หนีไปอยู่กับน้องสาวที่จังหวัดเพชรบุรี 1 เดือน และบอกให้น้องชาย หนีเช่นกันโดยน้องชายของนางทองได้ขับรถของสามี และได้เอารถไปดัดแปลงเพื่อขายต่อ

หลังจากนั้นเพื่อนบ้านที่เคยมาบ้านนางทองเป็นประจำ ได้เห็นศพของสามีนางทองจึงได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ว่า ได้พบคนตายนอนจมกองเลือดอยู่ ซึ่งศพได้ถูกทิ้งไว้ประมาณ 3 ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตามจับกุมตัวฆาตกร แต่นางทองได้เข้ามาขอตัวเอง และยอมรับว่า ตนเป็นคนฆ่า และผู้ตายเป็นสามีของตนเอง

นางทองต้องหาในคดีจ้างวานให้ปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย จำคุก 14 ปี 9 เดือน 24 วัน ณ ศาลอาญารัชดา กรุงเทพฯ

ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

การขัดเกลากองครอบครัวที่ให้กำเนิด

การขัดเกลากองครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยบิดามารดาจะอบรมสั่งสอนไม่ให้ไปปลุกเสกขโมยน้อย ถึงแม้ว่าจะยากจนให้ขยันทำมาหากิน โดยที่มารดาจะเน้น ให้เป็นคนดี

หลังจากที่นางทองได้ย้ายมาอยู่กับสามีเพื่อทำสวน บุตรของนางทองได้พักอาศัยอยู่กับพี่ชาย เพราะนางทองไม่อยากจะเห็นลูกลำบาก และอยากให้ลูกเรียนหนังสือ ไม่อยากให้เหมือนตน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความคิด

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยดี มีเพื่อนบ้านที่ดี ช่วยเหลือกัน มีน้ำใจ แต่ระยะห่างระหว่างบ้านแต่ละหลัง ไกลพอสมควร ต้องตะโกนเรียกถึงจะได้ยิน

การคบเพื่อน

การคบเพื่อนของนางทองไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะ นางทองเป็นผู้หญิงที่ทำงานหนัก ไม่ค่อยมีเวลาเช่าออกไปทำสวนกว่าจะกลับเข้าบ้าน ก็เย็นมาก ไม่ค่อยได้เจอหน้าใคร เพราะอยู่แต่ในสวน จะออกไปข้างนอกตอนที่จำเป็นต้องไปซื้อของใช้ในตลาดซึ่ง 1 เดือนจะออกไปครั้งหนึ่ง

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ นางทองบอกว่า ผู้ชายในปัจจุบันไม่ให้เกียรติผู้หญิง สามีของนางทองชอบด่านางทอง และพาดพิงถึงบิดามารดาของนางทอง ตบตีทำร้ายร่างกาย และนอกใจโดยไปมีผู้หญิงอื่น ทำให้นางทองเกิดความกดดัน และไม่พอใจในการกระทำของสามี ที่แอบนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น ทำให้นางทองเกิดความโมโห และได้กระทำความผิดขึ้น

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ

สื่อที่นางทองบริโภคส่วนใหญ่จะเป็นโทรทัศน์ และเป็นสิ่งที่เพื่อนนางทองได้เมื่อเวลาอยู่คนเดียว โดยนางทองชอบดูละครหลังข่าว และชอบละครประเภทนางเอกเก่งสามารถป้องกันตนเองได้ และชอบนางเอกที่เก่งมากกว่าเรียบร้อย

นางทองยอมรับว่า การกระทำความผิดในครั้งนี้ สื่อ มีอิทธิพล เพราะว่าการที่นางทองจับได้ว่าสามีของนางทองไปมีผู้หญิงอื่น นางทองจะเลียนแบบตัวละครในโทรทัศน์ คือ ไม่ยอมให้สามีไปมีผู้หญิงอื่น นางทองบอกว่า “ชอบดูละครที่วิมมาก มีละครให้ดูทั้งวัน วันหยุดถ้าไม่ได้ทำอะไรก็จะดูทีวี เพราะตอนนั้นป้าอ่านหนังสือก็ไม่ออก”

การพิสูจน์สมมติฐานและการอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการพิสูจน์สมมติฐาน ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้นั้นข้อใดบ้างที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทั้งหมด 10 ข้อ จึงขอนำผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ มาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

การพิสูจน์สมมติฐาน

ในการการศึกษาวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” มีสมมติฐานทั้งหมด 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

- สมมติฐานที่1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
- สมมติฐานที่10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด 16 รายแล้ว นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมานำเสนอ เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งเอาไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการพิสูจน์สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย กลุ่มตัวอย่าง มีอายุขณะกระทำความผิดสูงสุด 62 ปี อายุขณะกระทำความผิดต่ำสุด 18 ปี และโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุ 38.19 ปี

“นางวัน”	มีอายุขณะกระทำความผิด 62 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูงสุด
“นางดำ”	มีอายุขณะกระทำความผิด 26 ปี
“นางสาวส้ม”	มีอายุขณะกระทำความผิด 18 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำสุด
“นางสาวปู้ก”	มีอายุขณะกระทำความผิด 42 ปี
“นางแอน”	มีอายุขณะกระทำความผิด 37 ปี
“นางน้อย”	มีอายุขณะกระทำความผิด 48 ปี
“นางสาวแก้ว”	มีอายุขณะกระทำความผิด 37 ปี
“นางเอ”	มีอายุขณะกระทำความผิด 33 ปี
“นางบี”	มีอายุขณะกระทำความผิด 43 ปี
“นางก้อย”	มีอายุขณะกระทำความผิด 36 ปี
“นางดี”	มีอายุขณะกระทำความผิด 42 ปี
“นางฟ้า”	มีอายุขณะกระทำความผิด 49 ปี
“นางฝน”	มีอายุขณะกระทำความผิด 45 ปี
“นางสาวอ้อย”	มีอายุขณะกระทำความผิด 20 ปี
“นางบุญ”	มีอายุขณะกระทำความผิด 37 ปี
“นางทอง”	มีอายุขณะกระทำความผิด 36 ปี

จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย พบว่า อายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่อายุประมาณ 38.19 ปี โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยกลางคน ซึ่งได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ มากมาย และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส รวมทั้งได้พบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงต่างๆ ภายในสังคมมากมาย

สมมติฐานที่ 1 อายุของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 7 รายที่มีอายุสูงกว่า 38.19 ปี อีก 9 รายนั้นมีอายุต่ำกว่าอายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือมีอายุต่ำกว่า 38.19 ปี

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 1 อายุของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบ สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย กลุ่มตัวอย่าง มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิดในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 1 ราย และโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 5 ราย

“นางวัน”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 4
“นางดำ”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 6
“นางสาวส้ม”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ม. 6
“นางสาวปึก”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ม. 3
“นางแอน”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 4
“นางน้อย”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ไม่ได้เรียนหนังสือ
“นางสาวแก้ว”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ปริญญาตรี
“นางเอ”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ไม่ได้เรียนหนังสือ
“นางบี”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 4
“นางก้อย”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ม. 3
“นางดี”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 4
“นางฟ้า”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 6
“นางฝน”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ป. 4
“นางสาวอ้อย”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ม. 3
“นางบุญ”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ม. 6
“นางทอง”	มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิด คือ ไม่ได้เรียนหนังสือ

สมมติฐานข้อ 2 ระดับการศึกษาของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงนั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 5 รายที่มีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 2 ระดับการศึกษาของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานนี้ โดยได้กำหนด ระดับการศึกษาต่ำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำ ความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีระดับการศึกษาต่ำกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลงมา ซึ่งในกรณีศึกษาทั้งหมด 16 ราย นี้ มีผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำ กว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ราย และ ผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 ราย

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการ ก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบ สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย กลุ่มตัวอย่าง มี สถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และ แบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิดจำนวน 12 ราย และ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ก่อนกระทำความผิดจำนวน 4 ราย

“นางวัน”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางดำ”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางสาวส้ม”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ โสด
“นางสาวปึก”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ โสด
“นางแอน”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางน้อย”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางสาวแก้ว”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ โสด
“นางเอ”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบไม่จดทะเบียน)
“นางบี”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางก้อย”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางดี”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางฟ้า”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางฝน”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางสาวอ้อย”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส โสด
“นางบุญ”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบจดทะเบียน)
“นางทอง”	มีสถานภาพก่อนกระทำความผิด คือ สมรส (แบบไม่จดทะเบียน)

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมนั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 12 รายที่มีสถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และ แบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิด

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 3 ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบ สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย จำนวน 14 ราย อีก 2 ราย นั้น ไม่ได้ประกอบอาชีพ

- “นางวัน” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย
- “นางดำ” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย
- “นางสาวส้ม” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ไม่ได้ทำงาน (เรียนหนังสือ)
- “นางสาวปึก” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป
- “นางแอน” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย
- “นางน้อย” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ไม่ได้ทำงาน (แม่บ้าน)
- “นางสาวแก้ว” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ รับราชการ
- “นางเอ” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ นักร้อง
- “นางบี” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ รับจ้างทั่วไป
- “นางก้อย” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ รับราชการ
- “นางดี” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย, เลี้ยงหมู
- “นางฟ้า” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ รับจ้างทั่วไป
- “นางฝน” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ทำงานโรงงาน
- “นางสาวอ้อย” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ไม่ได้ทำงาน
- “นางบุญ” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ ค้าขาย
- “นางทอง” ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด คือ รับจ้างทั่วไป

สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมนั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 14 รายที่ประกอบอาชีพ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 4 การประกอบอาชีพของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้ โดยที่

ไม่ได้ประกอบอาชีพ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด

ประกอบอาชีพ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด

สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมจากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	10,000 บาท
“นางดำ”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	10,000 บาท
“นางสาวส้ม”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	3,000 บาท
“นางสาวปูก”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	8,000 บาท
“นางแอน”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	20,000 บาท
“นางน้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	2,000 บาท
“นางสาวแก้ว”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	18,000 บาท
“นางเอ”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	5,000 บาท
“นางบี”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	8,000 บาท
“นางก้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	20,000 บาท
“นางดี”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	5,000 บาท
“นางฟ้า”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	5,000 บาท
“นางฝน”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	20,000 บาท
“นางสาวอ้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	1,500 บาท
“นางบุญ”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	10,000 บาท
“นางทอง”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	8,000 บาท

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้น คือ รายได้ต่ำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดี

ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดน้อยกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้น้อยกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้ต่ำ) มีจำนวน 12 ราย

รายได้สูง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดมากกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้มากกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้สูง) มีจำนวน 4 ราย

ผลการพิสูจน์ สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด และครอบครัวของตนเองให้การอบรมเลี้ยงดูคล้ายๆกัน คือ ทุกคนในครอบครัวไม่มีการทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นตบตีกันให้สมาชิกในครอบครัวได้เห็น มีการอบรม สั่งสอน และว่ากล่าวต่างๆไป โดยครอบครัวที่ให้กำเนิด มารดาจะเน้นให้ลูกๆ ทุกคนรู้จักแบ่งปัน และไม่ลืมบุญคุณคน พี่น้องรักใคร่และช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี ส่วนครอบครัวของตนเอง จะเน้นให้บุตรทุกคนเรียนหนังสือให้สูงๆ และมีหน้าที่การงานที่มั่นคง ซึ่งบุตรของนางวันมี 4 คน และบุตรแต่ละคนมีอาชีพที่มั่นคง และมีครอบครัวที่สมบูรณ์ คือ บุตรคนที่ 1 ของนางวัน มีอาชีพเป็นครู บุตรคนที่ 2 3 และ 4 ของนางวัน มีครอบครัวที่ดี ไม่มีปัญหาอะไรให้นางวันต้องหนักใจ

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางคำ”

การจัดเกลาครอบครัวที่ให้กำเนิด และครอบครัวของตนเองและสามีให้การอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน คือ ทุกคนในครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีการทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นตบตีกันให้สมาชิกในครอบครัวได้เห็น มีการอบรม สั่งสอน และว่ากล่าวต่างๆไป โดยครอบครัวที่ให้กำเนิด พี่น้องรักใคร่และช่วยเหลือซึ่งกันทำมาหากินดี พี่น้องทุกคนไม่ขี้เกียจ มีงานทำทุกคน ส่วนครอบครัวของตนเองและสามี ตัวเองซึ่งเป็นเพศหญิงเปรียบเสมือนหัวหน้าครอบครัวที่ดูแลทุกอย่าง ค่าใช้จ่ายภายในบ้านทั้งหมดเป็นคนดูแล โดยนางคำจะเน้นให้บุตรเรียนหนังสือให้สูงๆ และไม่ยอมให้เหมือนสามี ดังนั้นนางคำจึงให้ความสำคัญกับบุตรชายมากจึงนำบุตรของตนไปอยู่กับมารดาของตนเพื่อที่จะไม่ให้บุตรนั้นได้เห็นสภาพที่เป็นอยู่ของสามี และป้องกันพฤติกรรมการเล่นแบบที่บุตรจะเลียนแบบจากสามี โดยนางคำจะส่งเงินไปให้มารดาและบุตรของตนในทุกๆเดือนอย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้น การจัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวส้ม”

ครอบครัวของนางสาวส้มมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด สุพรรณบุรี บิดามารดามีอาชีพทำนา และนางสาวส้มเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว จึงถูกตามใจมาตั้งแต่เด็ก ในครอบครัวอยู่กัน 3 คน สภาพของครอบครัวเป็นครอบครัวที่อบอุ่นช่วยกันทำมาหากิน เมื่อถึงเวลาทำนาก็ทำนาในที่นาของตนเอง และ รับจ้างทำนาในที่นาของคนอื่นด้วย ครอบครัวจัดอยู่ในชั้นพอกินพอใช้ โดยนางสาวส้มกล่าวว่า “พ่อแม่ไม่ค่อยด่า ไม่เคยตี แม่ใจดีกว่าพ่อ มีการดู ค่า บ้าง ไม่รุนแรงมากนัก แต่ไม่ค่อยจะเชื่อฟัง จะว่าก็ในเรื่องของการคบเพื่อน ชอบบอกว่าอย่าไปคบกับกลุ่มนี้มาก และเรื่องของการจับจี้รถมอเตอร์ไซด์ ว่า อย่าขี่ให้มันเร็วนักสิ”

ดังนั้น การจัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวปึก”

การจัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด บิดามารดาของนางสาวปึกจะสอนให้รักพี่น้อง ช่วยกันทำงาน มีอะไรก็ช่วยเหลือกัน เป็นครอบครัวที่อบอุ่นช่วยกันทำมาหากิน เมื่อถึงเวลาทำนาพี่น้องก็จะช่วยกันทำนา และ ขายของในตลาดควบคู่ไปด้วย พี่น้องช่วยกันทำงาน รายได้ของครอบครัว พอมีพอใช้ บิดามารดาของนางสาวปึกไม่ค่อยมีเวลา เพราะต้องขายของ แต่การอบรมสั่ง

สอนนั้น มารดาของนางสาวปู้ก็จะเอาลูกทุกคนไปขายของในตลาดด้วยในวันหยุด และใช้เวลาที่เหลือจากการขายของ อบรมและสั่งสอนบุตร

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางแอน”

ครอบครัวที่ให้กำเนิดเป็นครอบครัวคนไทยการอบรมสั่งสอนของครอบครัวเหมือนครอบครัวไทยทั่วไป คือ มารดาจะสอนให้ขยันทำงาน เป็นคนดี ทำแต่ความดี คบแต่คนดีฯ หลังจากที่นางแอนได้แต่งงาน และออกไปอยู่กับครอบครัวของสามีซึ่งเป็นครอบครัวคนจีน นางแอนไม่มีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสมาชิกในครอบครัวของสามี เพราะนางแอนเป็นคนขยัน ไม่เกียจคร้าน ประหยัด ทำให้สมาชิกในครอบครัวของสามีรักนางแอนเช่นกัน อาจเป็นเพราะการขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด คือ มารดาจะสอนอยู่เสมอว่าให้เป็นคนขยันทำงาน ไม่เกียจคร้าน

เมื่อนางแอนได้มาอยู่กับครอบครัวของสามีและมีบุตรด้วยกัน 3 คน นั้นนางแอนจึงอบรมสั่งสอนให้บุตรเป็นคนขยัน เพราะบุตรของนางแอนช่วยงานในครอบครัว คือ ช่วยขายของและเป็นเด็กที่น่ารักของญาติฝ่ายสามีทุกคน ปัจจุบันบุตรสาวคนโตได้ทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง และเรียนหนังสือควบคู่ไปด้วย ซึ่งบุตรสาวคนโตจะมีความรับผิดชอบสูง คือ ดูแลน้องอีกสองคนและช่วยที่บ้านขายของด้วย ซึ่งนางแอนบอกว่า “ภูมิใจลูกทุกคนมาก ถึงแม้จะเข้ามาอยู่ในนี้ (ทัณฑสถานหญิงกลาง) พอนึกถึงลูก มีกำลังใจขึ้นมากทุกที”

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางน้อย”

ครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางน้อย บิดามารดามีอาชีพทำนา ครอบครัวมีพี่น้องทั้งหมด 4 นางน้อยเป็นบุตรคนโต การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด คำสั่งสอนของบิดามารดานั้นสอนให้สมาชิกในครอบครัวขยันทำมาหากิน อย่าลืกลึกขโมยน้อย และเป็นคนดี เนื่องจากเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจน ประกอบกับมีบุตรมาก ทำให้นางน้อยต้องทำงานรับจ้างตั้งแต่เด็ก ทำให้ไม่ได้เรียนหนังสือและการอบรมจากบิดามารดาไม่ได้รับอย่างต่อเนื่อง การขัดเกลาส่วใหญ่จะมาจากครอบครัวของนายจ้าง เพราะนางน้อยต้องไปอาศัยอยู่กับนายจ้าง โดยนายจ้างเปรียบเสมือนกับครอบครัวที่สอง โดยครอบครัวของนายจ้างนั้น นับถือศาสนาคริสต์ จึงทำให้นางน้อยนับถือศาสนาคริสต์ตามไปด้วย

หลังจากนางน้อยได้เข้ามาอยู่ ณ ทัณฑสถานหญิงกลาง เกิดความเหงา และชอบพูดคุยกับทุกคน โดยนางน้อยจะชอบเล่าเรื่องถึงครอบครัวที่ให้กำเนิดมากกว่าที่จะพูดถึงครอบครัวของสามี และนางน้อยได้กล่าวว่า “ไม่เห็นมีลูกคนไหนมาหาเลย แม้แต่คนโต นานาถึงจะมาเยี่ยม สองปีแล้วไม่เห็นมาเลย” โดยนางน้อยได้บอกว่า ถ้าได้ออกจากทัณฑสถานหญิงกลาง นางน้อยจะกลับไปสอนลูกหลานให้เรียนหนังสือสูงๆ และสอนให้รักครอบครัวเพราะอยู่ที่ไหนก็เหมือนกัน ทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัวของคน

ดังนั้น การขัดเกลางของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวแก้ว”

การอบรมสั่งสอนของครอบครัวที่ให้กำเนิด บิดามารดาจะเน้นให้ลูกๆทุกคนดูแลตัวเองได้ มีความมั่นใจ และรักพี่น้อง นางสาวแก้วและพี่น้องได้รับการขัดเกลางที่ดีจากบิดามารดา บิดามารดาให้ลูกๆทุกคนได้รับการศึกษาที่สูงทุกคน โดยทุกคนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคงทำทุกคน ไม่ต้องรบกวนเงินจากบิดามารดา

การขัดเกลางโดยตรง ของครอบครัวที่ให้กำเนิด โดยบิดามารดาของนางสาวแก้วจะบอกเสมอ บอกว่าสิ่งใดควรทำ ไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก ซึ่งนับว่า มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก โดยพี่น้องของนางสาวแก้วทุกคนเป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี และมีการวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสม โดยนางสาวแก้วบอกว่า “บ้านอื่นจะชื่นชมลูกบ้านนี้ ว่า ทำไมน่ารัก ไม่กระด้าง พุดจาสุภาพเรียบร้อย รู้จักผู้หลักผู้ใหญ่”

ดังนั้น การขัดเกลางของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางเอ”

การขัดเกลางของครอบครัวที่ให้กำเนิด เหมือนกับครอบครัวทั่วไป บิดามารดามีการอบรมว่ากล่าวบุตรเป็นปกติ แต่จะเน้นให้บุตรขยันทำงาน จะได้มีรายได้มากๆ โดยนางเอกล่าวว่า “พ่อแม่ชอบพูดเสมอว่า บ้านเราไม่ได้ร่ำรวย ไม่มีสมบัติให้ ก็ได้แต่สอน จำไว้ก็แล้วกันให้เป็นคนดี”

การขัดเกลางของครอบครัวนางเอหลังจากแต่งงาน นางเอไม่ได้แยกออกมาอยู่ ได้อยู่ร่วมกับบิดามารดาเหมือนเดิม โดยได้มีบุตร 1 คน โดยที่นางเอไม่ได้ให้บุตรเรียกว่า แม่ และไม่บอกให้บุตรรู้ว่าแท้ที่จริงแล้วคนที่ เป็นแม่จริงคือ นางเอ เพราะ นางเอประกอบอาชีพเป็นนักร้อง กล่าวว่าเมื่อแขกที่มาเที่ยวที่ร้านรู้ว่า มีลูกแล้ว จะไม่ได้เงินพิเศษ ซึ่งนางเอกล่าวว่า “ถ้าย้อนกลับไปได้ จะบอก

ลูกตั้งแต่เกิด” แต่ในปัจจุบันบุตรของนางเอ ได้ทราบว่านางเอเป็นแม่ตอนที่นางเอกระทำความผิด และเข้ามาอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง โดยที่บุตรของนางเอไม่ได้รังเกียจและไม่เสียใจที่แม่ประพฤติตัวเช่นนี้ นางเอได้กล่าวว่า “ลูกจะมาทุกเดือน เอาเงินมาให้ ไม่เคยรังเกียจ อยากออกไปอยู่กับลูกและแม่” โดยนางเอกล่าวว่า “โชคดียิ่งให้แม่เลี้ยงลูกให้ เพราะแม่สอนดี ลูกเป็นเด็กดีน่ารัก”

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบี”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางบีดี ไม่มีปัญหาอะไร การขัดเกลาเหมือนครอบครัวปกติ บิดามารดาอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี ครอบครัวมีฐานะยากจน ทุกคนช่วยกันทำงาน เมื่อมีรายได้ ก็นำมาให้บิดามารดา รวมถึงพี่น้องทุกคน และพี่น้องทุกคนรักกันดี

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางก้อย”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดของนางก้อย ไม่มีปัญหาและไม่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรง เพราะการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาดี เพราะบุตรทุกคน มีการศึกษาที่ดี และมีหน้าที่การงานที่มั่นคง การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา คือ ให้เป็นคนดี รักพี่น้อง

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดี”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด มารดาจะเน้นให้บุตรทุกคนเป็นคนขยัน เป็นคนดี รักครอบครัว นางดีได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่เน้นให้ผู้หญิงสามารถหาเงินเลี้ยงตัวเองได้ นางดีบอกว่า “ถ้าเชื่อแม่ก็ไม่ต้องเป็นแบบนี้” เพราะก่อนหน้านี้ที่จะเกิดเหตุ นางดีได้กลับมาที่บ้านเพื่อที่จะเอาเงินและกลับไปหาสามีคนที่ 2 อีกครั้ง แต่มารดาของนางดีได้ห้ามเอาไว้ โดยบอกว่า “ไม่ต้องเอาเงินไปให้เขาอีกแล้ว” นางดีมีบุตรที่เกิดจากสามีคนที่ 1 ซึ่งผ่านการขัดเกลา อบรมสั่งสอน จากมารดาของนางดี ทำให้นางดีรู้สึกดีใจที่บุตรของตนได้รับการดูแลที่ดี มีการสั่งสอนในสิ่งที่

ดี ซึ่งปัจจุบันลูกสาวคนโตของนางดี ได้รับราชการเป็นตำรวจ เหมือนสามีคนที่ 1 ที่เสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ทำให้นางดีและมารดาของนางดีรู้สึกภูมิใจในบุตรคนนี้มาก และคนสุดท้ายกำลังจะจบมหาวิทยาลัยในคณะนิเทศศาสตร์ ในขณะที่ศึกษาอยู่ได้ทำงานพิเศษควบคู่ไปด้วย บางเดือนค่าใช้จ่ายไม่ต้องรบกวนเงินพี่สาวและเงินทางบ้านเลย

นางดีกล่าวว่า “โชคดีที่ให้แม่เลี้ยงลูกให้ รู้สึกภูมิใจที่มีลูกดี ถึงแม่ตนเองจะไม่ดีก็ตาม”

ดังนั้น การขัดเกลากของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฟ้า”

ครอบครัวของนางฟ้ามีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เพราะมีบุตรมาก การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา จะเน้นให้ช่วยเหลือตนเอง และขยันทำงาน และเป็นคนรักครอบครัว บิดามารดาของนางฟ้ามีลูกมาก ทำให้การอบรมสั่งสอนไม่ทั่วถึง พี่น้องของนางฟ้าทุกคนทำงานหมด และต่างคนต่างทำงาน ไม่มีเวลาให้กัน พี่สาวบางคนใน 1 เดือนนางฟ้ายังไม่เคยได้พบหน้าก็มี

ดังนั้น การขัดเกลากของครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฝน”

การขัดเกลากของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะบิดามารดาเน้นให้ขยันทำงาน และรักครอบครัว ซึ่งครอบครัวนางฝนไม่มีปัญหา สามีขยันทำงาน และลูกมีการศึกษาทุกคน โดยที่นางฝนเป็นผู้ที่ดูแลงานบ้านพร้อมกับทำงานไปด้วย และนางฝนจะสอนลูกเสมอว่า ให้ตั้งใจเรียน เรียนให้สูงๆ จะได้มีงานทำดี ๆ ไม่ต้องทำงานเหนื่อยเหมือนนางฝน

ดังนั้น การขัดเกลากของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวอ้อย”

การขัดเกลากของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ดี ครอบครัวนางสาวอ้อยไม่อบอุ่น บิดามารดาทะเลาะและตบตีกันให้เห็น บิดามีเมียน้อยไม่ค่อยกลับบ้าน พี่น้องต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยกลับบ้าน การอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น “ให้ช่วยเหลือตนเอง พ่อแม่ไม่มีสมบัติให้”

นางสาวอ้อยไม่ชอบการกระทำของบิดาที่ดื่มเหล้าเมา และอาละวาด เอะอะโวยวายเสียงดัง เมื่อกลับมาถึงบ้านก็จะมาซ้อมมารดา นางสาวอ้อยและพี่น้องไม่ค่อยจะอยู่บ้านเพราะไม่ชอบการกระทำของบิดา พี่น้องของนางสาวอ้อยนานๆจะกลับมาบ้าน ส่วนมากแม่จะอยู่บ้านคนเดียว การอบรมเลี้ยงดูบุตร มารดาของนางสาวอ้อยจึงไม่ค่อยได้อบรมสั่งสอนเท่าที่ควร มารดาได้แต่บอกเมื่อเวลาที่เจอหน้าบุตรเท่านั้น วันที่เกิดเหตุมารดาได้ห้ามไม่ให้ไป แต่ตนไม่เชื่อฟัง และเมื่อกระทำ ความผิด สิ่งแรกนึกถึง คือ มารดา

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบุญ”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด โดยการอบรมสั่งสอนของมารดาจะเน้น ให้รักพี่น้องเป็นน้องห้ามเถียงพี่ นางบุญบอกว่า “ถึงแม้พี่คนโตจะไม่ใช่พี่แท้ๆ แต่ก็ให้ความรักและเคารพเหมือนเป็นพี่แท้ๆ” บิดามารดามีอาชีพรับราชการทั้งคู่ บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะบิดามีภรรยา 2 คน แต่มารดาจะเป็นคนดูแลทุกคนในบ้าน พี่น้องทุกคนเชื่อฟังคำสั่งสอนของมารดา

ภายหลังจากแต่งงาน และแยกครอบครัวออกไป นางบุญทำงานหนัก ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูบุตร จึงต้องไปฝากให้มารดาเลี้ยง โดยนางบุญบอกว่า “ถ้าลูกอยู่กับพี่ ลูกแ่แน่ ไม่มีเวลาดูแล”

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางทอง”

การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดดี โดยบิดามารดาจะอบรมสั่งสอนไม่ให้ไปลักเล็กขโมยน้อย ถึงแม้ว่าเราจะยากจนให้ขยันทำมาหากิน และบอกให้เป็นคนดี โดยลูกของนางทองได้ฝากไว้ให้มารดาเลี้ยง

ดังนั้น การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

สมมติฐานข้อ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 14 ราย ที่การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการ ใช้พฤติกรรมความรุนแรง

และ อีก 2 ราย การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรม การ ความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรม ความรุนแรง ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง ในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี อยู่ในบริเวณหมู่บ้านในอำเภอเล็กๆ ของจังหวัดกาญจนบุรี รอบๆบ้านเป็นบริเวณสวน เพื่อนบ้านให้ความสนิทสนมคุ้นเคยดี มีอะไรก็ช่วยเหลือแบ่งปันกัน ไม่มีพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงให้เห็น แต่สภาพแวดล้อมครอบครัวของตนเองหลังจากที่สามีได้เสียชีวิต นางวันได้ออกมาอยู่คนเดียวโดยเช่าห้องอยู่ หลังตลาดสด เพราะใกล้แหล่งค้าขาย เป็นบริเวณที่มีคนพลุกพล่าน อยู่บริเวณที่มีการค้าขาย ทุกคนมีงานของตัวเอง เวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีใครสนใจใคร ผู้คนหลากหลาย จะรู้จักเฉพาะบุคคลที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเท่านั้น เมื่อถึงเวลาเสร็จจากภาระหน้าที่การทำงานที่ทำในแต่ละวันในแต่ละครอบครัวก็จะเข้าบ้านของตนเองเพื่อที่จะพักผ่อน มีพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงให้เห็นเป็นประจำจนกลายเป็นเรื่องปกติ เช่น บางวันที่แม่ค้าทะเลาะกับสามีที่ดื่มเหล้า มีอาการเมา และอาละวาด เสียงดัง ด้วยวาจาที่หยาบคาย หรือมีการขโมยของในตลาดให้เห็น เป็นต้น

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี

“นางดำ”

สภาพแวดล้อมของที่พักนั้นเป็นห้องเช่าอยู่หลังตลาดสดที่นางดำใช้เป็นที่พักค้าขายในทุกๆวัน และพักอยู่กับสามี ส่วนลูกนั้นนางดำให้ไปอยู่กับมารดา โดยนางดำบอกว่า “บริเวณบ้านไม่ค่อยมีอะไร ก็เหมือนตลาดทั่วไป คนเยอะดี ต่างคนต่างอยู่ แต่สภาพแวดล้อมในบ้านฉิวร้ายยิ่งกว่า ไม่

อยากให้ลูกเห็น พ่อเฒ่าทุกวัน มันไม่ดี” ซึ่งในกรณีศึกษานี้ สภาพแวดล้อมภายนอกไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม แต่สภาพแวดล้อมภายในบ้านมีอิทธิพลและส่งต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม เพราะการกระทำและการปฏิบัติตัวของสามีที่สร้างความเดือดร้อน และความกดดัน ทำให้นางดำเนินพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม คือ ใช้มีดปลายแหลมแทงเข้าไปที่น่องด้านหลังเพื่อที่จะให้สามีเสียหลักล้มลงและไม่สามารถที่จะเอาไม้มาตีตนได้

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางสาวส้ม”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของนางสาวส้ม เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ห่างไกลความเจริญ แต่ทุกคนก็รักกันดี มีน้ำใจ ถึงเวลาที่ม้งานที่จัดขึ้นในหมู่บ้านทุกคนก็จะช่วยกัน จากสภาพแวดล้อมของหมู่บ้าน พฤติกรรมความรุนแรงไม่มีปรากฏให้เห็น

สภาพแวดล้อมบริเวณที่ศึกษา คือ ก่อนกระทำความผิดนางสาวส้มกำลังศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) ในแผนกช่างศิลป์ โรงเรียนศิลปะในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นบริเวณที่มีผู้ชายมากกว่าผู้หญิง มีส่วนทำให้นางสาวส้มเกิดพฤติกรรมที่เลียนแบบมาจากผู้ชาย คือ โมโหร้าย ชอบยกพวกตีกัน และชอบจี้มอเตอร์ไซด์เร็ว เพื่อแข่งกัน

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางสาวปูก”

สภาพแวดล้อมรอบบ้านเป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกคนรอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นลักษณะของสภาพแวดล้อมที่ดี จากสภาพแวดล้อมดังกล่าว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ปรากฏ

สภาพแวดล้อมบริเวณตลาดซึ่งเป็นแหล่งขายของ และมีผู้คนพลุกพล่าน นางสาวปูกบอกว่า “ต้องแข่งกัน แย่งลูกค้า นำเบื้อ” นางสาวปูกจึงทำอาชีพเสริมโดยการขับรถรับจ้าง คือ ไครมาจ้างก็ไป ถ้าไม่มีก็จะจอดรอ

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี

“นางแอน”

สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม เพราะ สภาพแวดล้อมเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ในอำเภอที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง บริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกครอบครัวสนิทสนมกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่เมื่อย้ายมาอยู่กับครอบครัวของสามีในตลาดตัวเมืองสุพรรณบุรี สภาพแวดล้อมรอบๆ ที่มีคนพลุกพล่าน มีแต่ความวุ่นวาย มีการแข่งขันกันในด้านธุรกิจ ความกดดันที่เกิดจากการค้าขาย และความกดดันที่เกิดจากการแข่งขันมีสูง ต้องใช้ความอดทน ออกกลั้นในการดำเนินชีวิต สภาพแวดล้อมเช่นนี้มีส่วนต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม คือ ความกดดันของนางแอนในสภาพแวดล้อมที่มีเพื่อนบ้านที่ไม่ดีนั้น ส่งผลให้นางแอนขาดสติ ขาดความอดทนออกกลั้น และกระทำความผิดในที่สุด

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางน้อย”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นเพื่อนบ้านที่คุ้นเคยกัน ทุกครอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของนายจ้างที่นางน้อยไปรับจ้างทำงานนั้น เป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นและมีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยหลังจากที่นางน้อยได้แต่งงานและย้ายเข้าไปอยู่กับสามี

สภาพแวดล้อมภายในครอบครัวของสามี มีความกดดันจึงส่งผลให้นางน้อยอยากที่จะแยกครอบครัวออกมา และสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนเกิดเหตุเป็นหมู่บ้านเล็กๆ บ้านของนางน้อยกับสามีอยู่ติดบริเวณวัด และใกล้กับโรงเรียน สภาพแวดล้อมดังกล่าวดี แต่สภาพแวดล้อมภายในครอบครัวส่งผลให้นางน้อยเกิดความกดดันเพราะครอบครัวไม่อบอุ่น สามีชอบเอาเพื่อนมากินเหล้าภายในบริเวณบ้าน ทำให้นางน้อยไม่พอใจ เพราะหลังจากกินเหล้าสามีก็จะเอะอะโวยวายเสียงดัง รบกวนเพื่อนบ้านบริเวณใกล้เคียงและเป็นวัดซึ่งเป็นสถานที่สงบจิตสงบใจของคนในหมู่บ้าน

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางสาวแก้ว”

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านเล็กๆ และบริเวณบ้านที่ใกล้เคียงก็จะเป็นบ้านญาติพี่น้อง ทุกคนรอบครัวสนิทสนมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี บิดามารดาและพี่น้องทุกคนรักใคร่สามัคคี ช่วยเหลือกันดี สมาชิกในครอบครัวมีน้ำใจ และเป็นที่รักของเพื่อนบ้าน เป็นสภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยที่ดี ส่วนสภาพแวดล้อมและบริเวณที่ทำงานของนางสาวแก้วนั้นเป็นโรงเรียน โดยที่นางสาวแก้วเป็นที่รักและเคารพของอาจารย์และลูกศิษย์ เป็นสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นกัน พฤติกรรมความรุนแรงที่มิให้เห็นจากสภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยจึงไม่มี

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี

“นางเอ”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เพื่อนบ้านมีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน นางเอได้อยู่ที่บ้านมารดาจนกระทั่งได้แยกทางกับสามี หลังจากนั้นนางเอได้ย้ายไปอยู่ที่อำเภอแปดริ้ว โดยได้อาศัยอยู่ห้องเช่า ใกล้กับร้านอาหารที่นางเอรับจ้างร้องเพลงอยู่ ในซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นสภาพแวดล้อมที่อึดอัด ผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่น นางเอ กล่าวว่า “เวลาทะเลาะกันที ได้ยินหมด ทำไ้ไม่ได้ เอราราคาถูกไว้ก่อน” และหลังจากได้รู้จักกับสองพี่น้อง นางเอได้ย้ายที่อยู่โดยที่ไปเช่าบ้านอยู่กับคนน้อง และสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่น

จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น นางเอได้พบเห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ภายหลังจากได้ย้ายออกมาจากสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด และได้มาอาศัยอยู่กับแฟน ซึ่งเป็นผู้ที่กระทำความผิดในครั้งนี้ด้วย

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางบี”

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เงียบสงบ และเป็นกันเอง บ้านใกล้ๆ เป็นญาติพี่น้องกัน สภาพแวดล้อมดี

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยหลังจากที่นางบีแต่งงานไป ไม่อยู่เป็นหลักแหล่ง คือ เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว ก็กลับมาบ้าน แต่เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยว ก็ย้ายไปอยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งเป็น บริเวณก่อสร้าง

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางก้อย”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะสภาพแวดล้อมดี เพื่อนบ้านดี

สภาพแวดล้อมที่ศึกษาคดี มีเพื่อนดี เพื่อนร่วมงานดี และมีเจ้านายดี ไม่ส่งผลทำให้เกิดความกดดันและแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงออกมาให้เห็น

สภาพแวดล้อมหลังจากแต่งงาน นางก้อยและสามีได้แยกออกจากครอบครัวของบิดามารดา มาอยู่ที่กรุงเทพฯ และได้ซื้อที่ดินปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ดี และเพื่อนบ้านดี

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี

“นางดี”

สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัยดีของครอบครัวที่ให้กำเนิดดี เป็นหมู่บ้านเล็กๆ เงียบสงบ ทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี

หลังจากสามีคนที่ 1 เสียชีวิตลง นางดีได้ย้ายไปอยู่กับสามีคนที่ 2 ซึ่งเป็นบริเวณสวนยาง มีแต่คนงานในบริเวณนั้น ทุกเย็นหลังเลิกงานคนงานในสวนจะดื่มเหล้าเป็นประจำ ทำให้สามีคนที่ 2 ของนางดีติดเหล้า และเมื่อเมามาจะอาละวาด โวยวายเสียงดัง และจะเข้ามาทำร้ายตน

นางดีบอกว่า “สภาพแวดล้อมและบริเวณที่อยู่อาศัย มีส่วนทำให้คนเป็นคนดี คนเลวได้ เพราะถ้าอยู่ในสังคมที่ดี ก็จะทำแต่สิ่งที่ดี”

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางฟ้า”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะว่า รอบๆบ้านเป็นสวน บ้านใกล้กันก็จะสนิทสนมกันและรู้จักกันทุกบ้าน โดยทุกบ้านจะแบ่งปันกัน มีอะไรก็จะช่วยเหลือ พุดคุยกัน

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง คือ หลังจากที่นางฟ้าแต่งงานกับสามีคนที่ 3 นางฟ้าได้ย้ายเข้าไปอยู่ในสวนที่นางฟ้ารับจ้างทำงานเพื่อที่จะได้สะดวกในการทำงานและการเฝ้าเวรยามของสวน สภาพแวดล้อมบริเวณนี้ ทุกเย็นหลังเลิกงานจะดื่มเหล้าเป็นประจำ เมื่อเมาก็จะสร้างปัญหาบกรวนบริเวณนั้น บางครั้งมีการทะเลาะกัน สร้างความเดือดร้อน คือของบริเวณใกล้เคียงเสียหาย

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางฝน”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะเป็นสภาพแวดล้อมในหมู่บ้านเล็กๆ ละเียบสงบ แต่ สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวนางฝน ซึ่งหลังจากแต่งงานแล้วได้ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยจะเป็นชุมชนแออัด เห็นการทะเลาะวิวาทแทบจะทุกวัน ที่ต้องมาอยู่เพราะราคาถูกและใกล้กับที่ทำงาน นางฝนบอกว่า “เห็นคนทะเลาะกันทุกวัน ไม่คิดว่าจะตนเองจะเจอ”

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางสาวอ้อย”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านจัดสรร ส่วนใหญ่เพื่อนบ้านทำการค้าขาย จะมีทะเลาะให้เห็นเป็นประจำ นางสาวอ้อยบอกว่า “เห็นตั้งแต่เด็กจนโตเลยจินดา วันไหนไม่ทะเลาะก็แปลก” สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงให้เห็น การเลียนแบบพฤติกรรมที่รุนแรงที่เห็นจนจินดา จึงเป็นสิ่งที่ปกติ และคิดว่าพฤติกรรมที่รุนแรง เป็นพฤติกรรมปกติ

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางบุญ”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยหลังจากแต่งงาน เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผู้คนมากมาย ซึ่งเป็นบริเวณบ้านพักในกรมทหาร และนางบุญชายของหนีภานี เช่น บุหรี่ สุรา รับตลอดเตอรรีมาชาย และปล่อยเงินกู้ ให้กับคนที่ทราบ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีบ้านพักอยู่ในกรมทหาร หลังจากนั้นนางบุญได้ย้ายออกจากบ้านพักในกรมทหาร และเลิกขายของหนีภานี มาอยู่กับพี่สาวและหุ่นกันกับพี่สาว เปิดร้านอาหารขายอาหารตามสั่งอยู่ใต้คอนโดมิเนียมที่พักอยู่ โดยสภาพแวดล้อมเปิดเป็นร้านอาหาร และมีห้องร้องเพลงคาราโอเกะ และเล่นการพนัน ทำให้เป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ผู้คนมากมาย

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี

“นางทอง”

สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยดี มีเพื่อนบ้านที่ดี ช่วยเหลือกัน มีน้ำใจ แต่ระยะห่างระหว่างบ้านแต่ละหลังไกลพอสมควร ต้องตะโกนเรียกถึงจะได้ยิน ดังนั้น สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด ไม่มีผลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของนางทอง

สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือสภาพแวดล้อมดี

สมมติฐานข้อ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 11 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยไม่ดี และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และ อีก 5 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยดีและไม่มียอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”

การคบเพื่อนของนางวัน โดยในทุกๆวัน นางวันจะขายของในบริเวณตลาด โดยที่กลุ่มเพื่อนที่จะสนทนันั้นไม่มี จะเป็นแม่ค้าที่ขายของในบริเวณเดียวกัน ทักทายกันเป็นปกติทุกวัน ซึ่งหลังจากทักทาย นางวันไม่ได้สนทนามากเป็นพิเศษ เพราะโดยนิสัยแล้ว นางวันชอบอยู่คนเดียว จึงได้แยกออกมาจากลูกสาวเพื่อมาเช่าห้อง และสะดวกในการเดินทางไปค้าขาย ดังนั้นการคบเพื่อนของนางวันจึงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงแต่อย่างใด

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดำ”

ภาระหน้าที่หลักของนางดำในแต่ละวันหนักมากทำให้ได้รับการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ ในวันหนึ่งๆ นางดำจะได้นอนหลับพักผ่อนประมาณวันละ 3-4 ชั่วโมง และด้วยเหตุนี้ทำให้นางดำไม่ค่อยที่จะมีเพื่อนสนิทมากนัก เพื่อนของนางดำจะเป็นแม่ค้าและพ่อค้าในตลาดและตั้งแผงขายของในบริเวณใกล้เคียง แม่ค้าและพ่อค้าในบริเวณนั้นจะรับรู้เรื่องราว การประพฤติและปฏิบัติตนของสามีของนางดำเป็นอย่างดี และทุกคนรู้สึกเห็นใจนางดำที่จะต้องมีความเครียดรอบค้อมเช่นนี้ ดังนั้นการคบเพื่อนของนางดำไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนางดำในการก่ออาชญากรรม เพราะนางดำบอกว่า หลังจากออกจากเรือนจำ จะกลับไปขายของที่ตลาดเดิม และไม่รู้สึกอวยใคร เพราะทุกคนเข้าใจดี

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวส้ม”

การคบเพื่อนของนางสาวส้มนั้น เพื่อนส่วนมากจะเป็นเพื่อนผู้ชาย เพราะโดยส่วนตัวของนางสาวส้ม นั้นไม่ชอบคบเพื่อนผู้หญิง โดยนางสาวส้มบอกว่า เพื่อนผู้หญิงมีลักษณะนิสัยที่จู้จี้ จีบ้น และเพื่อนส่วนใหญ่ของนางสาวส้ม จะเป็นเพื่อนสมัยเด็กที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน จึงมีความสนิทสนมกันมากกว่าเพื่อนที่โรงเรียน ทักษะคิดของ นางสาวส้มที่มีต่อการคบเพื่อน ที่เป็นสาเหตุให้เกิดเหตุการณ์ในครั้งนี้ คือ “เมื่อเราเห็นเพื่อนถูกทำร้ายไม่ว่าเพื่อนของเราจะผิดหรือถูก เราซึ่งเป็นเพื่อนกันต้องเข้าไปช่วยเหลือไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม” และนางสาวส้มบอกว่า “มันเป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นจะต้องทะเลาะกัน” เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความสามารถส่วนตัวที่มีอยู่ และไม่เกรงกลัวคนที่มาทำร้าย สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ นางสาวส้มยอมรับว่าตัวเองทำผิด ไม่เสียใจที่ต้องมาอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง แต่กลับมีความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนในเหตุการณ์ครั้งนี้ แต่ในปัจจุบันคิดว่า การกระทำความผิดก็ตาม ต้องมีสติอยู่เสมอ และถ้าออกไปจากทัณฑสถานหญิงกลางแล้ว จะไม่ทำตัวเป็นอันธพาล เชื้อฟิงบิดามารดา และอยู่กับบ้านช่วยบิดามารดาทำงาน

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวปูก”

นางสาวปูกไม่ค่อยมีเพื่อนสนิทไม่มากนัก เพราะเป็นคนไม่ชอบคุย เพื่อนสมัยเรียนส่วนมากจะมีครอบครัวกันหมดแล้ว นางสาวปูกชอบที่จะคบเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เพราะผู้หญิงน่ารัก และพูดจาไพเราะกว่า นางสาวปูกบอกว่า “เพื่อนผู้ชายไม่ค่อยมี น่าเบื่อ ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน” นางสาวปูกยอมรับว่าตนเองเป็นประเภทหญิงรักหญิง เพราะตนเคยผิดหวังกับความรัก ตอนที่ไปทำงานที่กรุงเทพฯ แฟนเก่าของนางสาวปูก เป็นผู้ชายที่ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน

นางสาวปูก บอกว่า “การคบเพื่อนสำคัญ เพราะว่า ถ้ามีเพื่อนดีก็จะนำพาแต่สิ่งดีๆมาให้ นางสาวปูกเชื่อใจและไว้วางใจเพื่อนมากเกินไป ไม่ได้ระวัง ทำให้ต้องมาอยู่ที่ทัณฑสถานหญิง เพราะเพื่อนที่รักไว้วางใจแท้ๆ” โดยที่นางสาวปูกไม่ยอมรับในความผิดที่ได้รับ และบอกว่าตนเองไม่ได้ทำ

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางแอน”

การคบเพื่อนของนางแอนไม่ส่งผลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง เพราะ นางแอนไม่ค่อยที่จะมีเพื่อนสนิท เพราะคนที่รู้จักส่วนมากจะเป็นแม่ค้าในตลาดที่นางแอนไปซื้อของทุกวัน ทักทายกันตามปกติ ไม่ได้สนิทสนมกันมาก เพราะนางแอนต้องขายของที่ร้านทั้งวัน และต้องทำงานบ้าน ดูแลสามีและลูก รวมไปถึงครอบครัวของสามีด้วย

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางน้อย”

เพื่อนของนางน้อยส่วนมากจะเป็นแม่บ้านซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน โดยแม่บ้านเหล่านี้จะเป็นสมาชิกของชมรมแม่บ้านซึ่งเป็นโครงการที่หมู่บ้านได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้แม่บ้านของแต่ละครอบครัวมาทำกิจกรรมร่วมกัน ทำสินค้าไปขายได้กำไรก็มาแบ่งกัน ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้นางน้อยสบายใจ และมีเพื่อนคุยแลกเปลี่ยนความรู้ และการใช้ชีวิตครอบครัว ทำให้นางน้อยไม่รู้สึกเหงา

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวแก้ว”

การคบเพื่อนของนางสาวแก้วนั้น นางสาวแก้วจะให้ความไว้วางใจกับเพื่อนเสมอ จนในบางครั้งมากเกินไป ทำให้นางสาวแก้วได้รับความเดือนร้อน จากความไว้วางใจในตัวเพื่อน โดยนางสาวแก้วบอกว่า “ถ้าเพื่อนไม่โกงเงิน ก็ไม่ต้องเป็นแบบนี้ และไม่คิดว่าคนที่ทำหน้าที่การงานใหญ่โต มีหน้ามีตาในสังคม จะทำเช่นนี้ เป็นเพื่อนรักกันมาแท้ๆ”

ต่อมาภายหลังนางสาวแก้วได้ทราบว่า เงินที่ทำธุรกิจ โกงโดยผู้ตาย ทำให้ตนต้องขายที่ดินซึ่งเป็นที่ดินรดกที่มารดาให้มา ทำให้นางสาวแก้วรู้สึกเสียใจมากใจกับการกระทำของเพื่อน

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางเอ”

นางเอมีความสนิทสนมกับสองพี่น้องมาก นางเอบอกว่า คนพี่ที่มีนิสัยอันธพาล และโมโห ร้าย โดยที่นางเอให้ความสนิทสนมกับคนน้องที่เป็นอาชญากรมากกว่าคนพี่ พฤติกรรมที่เปลี่ยนไป ของนางเอ คือ กินเหล้าและสูบบุหรี่

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบี”

นางบียอมรับว่า การคบเพื่อนของนางบีเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา และปัญหา ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเพราะความเจ้าชู้ของนางบี นางบียอมรับว่า “ความไม่รู้จักพอของป้า ทำให้ต้องเป็น แบบนี้ การคบคนต้องเลือกคบ โดยเฉพาะเพื่อนผู้ชาย ความจริงใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะคนสมัยนี้มี แต่คนเอาเปรียบ” โดยการตัดสินใจคบเพื่อนแต่ละคนของนางบีใช้เวลาที่สั้นมาก

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางก้อย”

การคบเพื่อนของนางก้อยนั้นเริ่มตั้งแต่สมัยเรียนพยาบาล เพื่อนแต่ละคนของนางก้อยเป็น คนเรียบร้อย ถึงเวลาจะไปเรียน หลังเลิกเรียนก็พากันไปออกกำลังกาย และก่อนนอนช่วยกันดู หนังสือนั่ง แต่เมื่อนางก้อยได้สมรสและได้เจอกับเพื่อนของบิดาซึ่งมีอาชีพค้าขายอยู่ที่อำเภอทองผาภูมิ มีความสนิทสนมกันมากโดยได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการที่จะหาเงินมาใช้หนี้ ด้วยวิธีที่ผิด กฎหมาย นางก้อยไม่คิดว่าคำแนะนำในการแก้ปัญหาในครั้งนี้จะทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่าง มากมาย นางก้อยยอมรับว่าถ้าเชื่อบิดาตั้งแต่แรก ว่า “อย่าสนิทกับเพื่อนคนนี่ของพ่อมาก เพราะเขา ไม่ซัดเงินในการทำธุรกิจ ระวังไว้ก็แล้วกัน”

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดี”

การคบเพื่อนของนางดีมีส่วนในการมีพฤติกรรมที่รุนแรง เพราะว่า หลังจากสามีคนที่ 1 ของ นางดีได้เสียชีวิตลง นางดีได้รู้จักกับสามีคนที่ 2 จากเพื่อนสนิทของนางดี โดยเพื่อนของนางดี บอก

ว่า ผู้ชายคนนี้เป็นคนดี ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ขยันทำงาน นางดีเชื่อเพื่อนคนนี้นี้มากเพราะมีความสนิทสนมกับที่บ้านเป็นอย่างดี หลังจากที่นางบีเชื่อใจเพื่อนจึงได้ตกลงอยู่กับสามีคนที่ 2 โดยที่ในระยะแรกสามีคนที่ 2 เป็นผู้ชายที่ดีจริงเหมือนที่เพื่อนนางบีบอก หลังจากนั้นนางดีจึงได้เงินฉาบปกิจจากการตายของสามีคนที่ 1 200,000 บาท นางดีได้ให้มารดา 100,000 บาท และเก็บไว้ใช้เองในครอบครัว 100,000 บาท แต่เมื่อเงิน 100,000 บาท ที่ได้จากการเสียชีวิตของสามีคนที่ 1 นั้นหมดลง สามีคนที่ 2 จึงเปลี่ยนไปและจะไล่ นางดีให้มาเอาเงินส่วนที่เหลือจากมารดาของนางดี

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฟ้า”

นางฟ้ายอมรับว่าตนทำผิดจริงและเสียใจกับการกระทำในครั้งนี้ เพราะคนที่นางฟ้าซำนั้นเป็นเพื่อนของนางฟ้าเอง โดยนางฟ้าบอกว่า ในขณะที่รู้สึกผิดหวังที่เพื่อนมากที่ไม่รักษาคำพูด และต้องการได้รับคำชื่นชมจากเจ้าของสวน และเอาความจริงไปบอกเจ้าของสวนว่าตนเป็นคนขโมยมอเตอร์ไฟฟ้านั้นไป ความรู้สึกแรก คือ อับอายและเสียหน้ามาก จึงต้องแก้แค้น ถึงแม้ผู้ตายจะเป็นเพื่อนก็ตาม และคิดว่าถ้าเพื่อนรักกันจริงก็จะไม่ทำกันขนาดนี้ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้น นางฟ้าได้คิดไตร่ตรอง และวางแผนการล่วงหน้าแล้ว

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฝน”

การคบเพื่อนของนางฝนไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะ คนที่รู้จักส่วนมากจะเป็นลูกจ้างทำงานที่โรงงาน ทานข้าวกลางวันด้วยกัน เดินกลับบ้านด้วยกัน หรือบางวันสามีเลิกพร้อมกันก็ไม่ได้ไปกับเพื่อน การตกทายเป็นแบบปกติประจำวัน นางฝนเป็นที่รู้จักของคนในโรงงานเพราะขายของประเภทเงินผ่อน ลูกค้าจะเยอะมาก แต่ไม่ได้สนิทสนมกับใครเป็นพิเศษ เพราะนางฝนต้องทำงานบ้าน ดูแลสามี และลูก และต้องขายของทุกวัน

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวอ้อย”

การคบเพื่อนของนางสาวอ้อยส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะ เพื่อนของนางสาวอ้อยส่วนมากเป็นผู้ชาย มีอุปนิสัยพูดจาหยาบคายเป็นประจำ ชอบทะเลาะต่อตีกับวัยรุ่นต่างกลุ่ม และอ้างตัวว่าเป็นลูกผู้มีอิทธิพล เพื่อนกลุ่มนี้ของนางสาวอ้อย ไม่ชอบเรียนหนังสือและไม่ได้ทำงาน ทั้งยังติดสารเสพติด ประเภทกัญชา ซึ่งนางสาวอ้อยบอกว่า เคยลองเสพมาแล้วเช่นกัน

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบุญ”

หลังจากแต่งงานนางบุญไม่ได้ทำงาน เป็นแม่บ้าน ประกอบกับสามี เป็นคนชอบทานเหล้า กลับบ้านดึก ไม่มีเวลาให้ครอบครัว ทำให้นางบุญไม่พอใจกับสภาพของครอบครัวที่เป็นอยู่ จึงได้ปรึกษากับเพื่อนสนิทว่าอยากทำงาน เพื่อนของนางบุญแนะนำให้นางบุญไปทำงานดูแลบัญชีที่หน้างานก่อสร้าง และขายของควบคู่ไปด้วย หลังจากทำงานได้สักระยะนางบุญได้กำไรจากการขายของ และได้รับความไว้วางใจจากหัวหน้าคนงานให้ดูแลเรื่องบัญชีทั้งหมด ในขณะนั้นนางบุญหาเงินได้เดือนละ 50,000 บาท ซึ่งมากกว่าเงินเดือนของสามี นางบุญไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะทำงานหนัก เมื่อสามีกลับมาไม่เจอหน้า และได้ทะเลาะกันบ่อยขึ้น นางบุญจึงตัดสินใจเลิกกับสามี เพราะนางบุญคิดว่า ตนสามารถหาเงินได้เอง ไม่ต้องพึ่งสามี เพื่อนของนางบุญที่แนะนำงานให้ นั้น เป็นเพื่อนสนิทที่คบกันมาสมัยเรียนหนังสือ เป็นคนให้คำแนะนำ และปรึกษาเรื่องปัญหาครอบครัว โดยเป็นคนแนะนำให้นางบุญเลิกกับสามี โดยให้คำแนะนำว่า ถ้าเราสามารถหาเงินเองได้ ไม่ต้องจ้อเงินสามี เราจะสามารถไปไหนได้อย่างอิสระ ครอบครัวก็ฝากมารดาเลี้ยง ไม่มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ โดยเพื่อนนางบุญคนนี้เป็นคนแนะนำสามีคนที่ 2 ที่มีอาชีพรับราชการทหาร ให้นางบุญรู้จัก และเกิดปัญหาตามมา

การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางทอง”

การคบเพื่อนของนางทองไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะ นางทองเป็นผู้หญิงที่ทำงานหนัก ไม่ค่อยมีเวลาเช่าออกไปทำสวนกว่าจะกลับเข้าบ้าน ก็เย็นมาก ไม่ค่อยได้เจอ

หน้าใคร เพราะอยู่แต่ในสวน จะออกไปข้างนอกตอนที่จะต้องไปซื้อของใช้ ซึ่ง 1 เดือนจะออกไปครั้งหนึ่ง

การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรงจำนวน 10 ราย คือ “นางบุญ” “นางสาวอ้อย” “นางฟ้า” “นางดี” “นางก้อย” “นางบี” “นางเอ” “นางสาวแก้ว” “นางสาวปุก” และ “นางสาวส้ม” ส่วนอีก 6 ราย นั้น การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”

ชีวิตประจำวันหลังจากที่นางวันขายของเสร็จจะกลับมาที่พักซึ่งเป็นห้องเช่าหลังตลาด และเก็บของที่ขายในระหว่างวันล้างและทำความสะอาดก่อนที่จะพักผ่อน โดยที่นางวันจะเข้านอนในเวลาประมาณ 21.00 น. ซึ่งการพักผ่อนของนางวันคือ การดูโทรทัศน์ประเภทละครหลังข่าว ซึ่งนางวันชอบดูละครหลังข่าวประเภทที่นางเอกน่าสงสาร และไม่ชอบที่นางเองโดนรังแก โดยนางวันบอกว่า “หนังไทยก็แบบนี้ทุกเรื่อง นางเอกสู้ไม่ได้ โคนรังแกตลอดเรื่อง” ทำให้นางวันไม่ชอบที่จะเห็นนางเอกโดนรังแกในละครโทรทัศน์ และทำให้นางวันรู้สึกไม่พอใจที่ตนเองโดนลูกจ้างด่า จึงเกิดบันดาลโทสะ ควบคุมสติไม่อยู่ จึงกระทำเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิตในที่สุด อาจกล่าวได้ว่า อิทธิพลของสื่อเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางคำ”

สื่อที่นางคำบริโภคบ่อยที่สุด คือ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ นางคำบอกว่า “หนังสือพิมพ์เห็นตั้งแต่หน้าแรก ก็ฆ่ากันตายทุกวัน เห็นจนชิน ละครในทีวีก็มีแต่ตบกัน ไม่พอใจก็ฆ่ากัน”

หลังจากนั้นนางคำต้องขังและได้เข้ามาอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง และทบทวนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า เหตุใดสามีของนางคำที่อยู่กินกันมา 10 ปี นั้นจะสามารถทำร้ายตนได้ ความรักของนางคำที่มีต่อสามีนั้นไม่ได้ช่วยให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นดีขึ้นเลย และญาติทางฝ่ายสามีของนางคำทำไมถึงได้กระทำเช่นนี้ นางคำบอกว่า “ผู้หญิงก็เท่านี้ ทำดีเสมอตัว ทำไมไม่เห็นตอนที่มันทำกับเราบ้าง มันน่าน้อยใจ”

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวส้ม”

อิทธิพลของสื่อโดยผ่านการรับรู้ของเพศหญิงที่ได้รับจากสื่อในประเด็นของความรุนแรงที่สื่อที่แสดงให้เห็นเพศหญิงได้เห็น โดยที่นางสาวส้มมีความคิดเห็นว่า ละครไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน มักจะมีการแสดงความรุนแรงให้เห็น มีการตบตีกันให้เห็นอยู่เป็นประจำให้เห็นจนเป็นเรื่องปกติ และการแสดงความรุนแรงของวัยรุ่นผ่านสื่อ นั้น นางสาวส้ม บอกว่า ถ้าตนอยู่ในสถานการณ์แบบนั้นตนก็จะทำแบบนั้นเช่นกัน ลักษณะและอุปนิสัยโดยทั่วไปของนางสาวส้มเป็นผู้หญิงที่มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง การกระทำบางอย่างของนางสาวส้มจึงมีการเลียนแบบจากสื่อ เช่น การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ซึ่งนางสาวส้มบอกว่า “ไม่เห็นแปลกที่ผู้หญิงจะทำแบบนี้ เพราะทุกวันนี้ก็ทำ”

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวปูก”

สื่อที่นางสาวปูกเลือกที่จะบริโภคมาก และบ่อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ และหนังสืออ่านเล่น ประเภทให้ความบันเทิง มีเนื้อหาเกี่ยวกับดารา และภาพยนตร์ เพราะหาง่าย และไม่แพง โดยนางสาวปูกจะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกเช้าที่ร้านกาแฟ ในตลาด และอ่านหนังสืออ่านเล่นในร้านเสริมสวย นางสาวปูก บอกว่า “เนื้อหาที่มีความรุนแรง เช่น ข่าวฆ่ากัน ฆ่ากันตาย หนังสือพิมพ์จะเอาไว้หน้าแรกสุด แต่สิ่งที่เป็นความรู้ เป็นประโยชน์และเทคโนโลยีต่างๆ จะเอาไวหน้ากลางๆ ทำให้คน

ไม่สนใจ และส่วนที่ทุกคนต้องอ่าน คือ เรื่องของวงการบันเทิงจะเอาไว้หลังสุด” นางสาวปึกเห็นด้วยว่าสื่อมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่รุนแรงได้

สื่อไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางแอน”

อิทธิพลของสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรม กล่าวคือ การที่นางแอนได้ใช้อาวุธปืน ในการทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตนั้น นางแอนบอกว่า “พีไม่รู้หรอกว่ามันใช้อย่างไร แต่เห็นในทีวี ว่าก่อนที่จะยิงต้องเหนี่ยวไกปืนก่อน แล้วลูกมันถึงจะออก” ดังนั้น การที่นางแอนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนเลยนั้น แต่ได้รับรู้มาจากการรับสื่อทางโทรทัศน์ ประเภทละคร ที่ในปัจจุบันมีการนำเสนอให้เห็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอยู่บ่อยครั้ง และสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบันก็เปิดกว้างในการนำเสนอต่อสังคมด้วยเช่นกัน

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางน้อย”

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ โดยสื่อที่นางน้อยบริโภคส่วนใหญ่จะเป็นสื่อโทรทัศน์ นางน้อยชอบดูละครหลังข่าว ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันหลังจากทำงานบ้านเสร็จ และจะเข้านอน โดยนางน้อยกล่าวว่า “หนังมันก็เหมือนกัน แม่ตัวกับลูกสะใภ้เกลียดกัน คล้ายกับป่า ไม่อยากอยู่ ก็ออกมาชะดิกว่า” พฤติกรรมความรุนแรงที่สื่อนำเสนอ นั้น นางน้อยบอกว่า “มันก็เห็นอยู่ทุกเรื่อง ที่มีการตบตีกัน ทนไม่ไหว ก็เอาปืนมายิงกัน ง่ายดี”

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวแก้ว”

นางสาวแก้วชอบดูภาพยนตร์ ที่เป็นประเภทหนังบู๊แอคชั่น มีการต่อสู้กัน โดยที่นางสาวแก้วบอกว่า “สื่อก็มีส่วนอย่างมากในการกล่อมเกลาคใจเยาวชน จะเห็นได้จากการที่มารดาบิดาเปิดเพลงบรรเลงกล่อมเด็กก่อนนอน ส่งผลให้เด็กเป็นคนใจเย็น คิดอย่างเป็นระบบ

สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางเอ”

สื่อ กับ พฤติกรรมความรุนแรง นางเอ บอกว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน เพราะนางเอไม่ค่อยได้อ่านข่าว หรือว่าดูละครมากนัก เพราะเวลากลางคืนนางเอจะต้องร้องเพลงที่ร้านอาหาร จึงไม่มีเวลาดูโทรทัศน์ และในตอนกลางวันนางเอใช้เวลาหมดไปกับการพักผ่อน รายการทีวีที่ดูส่วนมากจะเป็นรายการเพลง เพราะจะได้ฝึกร้องเพลง และจำทำท่วง รวมถึงการแต่งตัวของนักร้อง เพื่อไปแสดงในเวลากลางคืน

สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบี”

สื่อ กับ พฤติกรรมความรุนแรง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนางบี เพราะนางบีไม่ค่อยได้อ่านข่าว หรือว่าดูละครมากนัก เพราะกลับจากทำงานก็อยากจะพักผ่อน จึงไม่มีเวลาดูโทรทัศน์

สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางก้อย”

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่นางก้อยบริโภคมากที่สุด เพราะสามารถอ่านได้ในขณะที่ว่างจากการเข้าเวรที่โรงพยาบาล ซึ่งนางก้อยบอกว่า สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่นับวันยิ่งมีความอิสระในการนำเสนอ แต่ควรจะนำข่าวที่น่ากลัวไปไว้หน้าอื่นแทนที่จะไว้หน้าแรก แต่ถ้าไม่ไว้หน้าแรก ก็ไม่น่าสนใจ สื่อที่นางก้อยไม่ชอบคือ อินเทอร์เน็ต เพราะเป็นสื่อที่ไม่มีการตรวจสอบความเหมาะสมก่อนปล่อยออกมา ซึ่งเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน นางก้อยเห็นเพื่อนที่เป็นพยาบาลชอบมาคุยกันว่า เจอเพื่อนใหม่ทาง อินเทอร์เน็ต คุยกันทุกวัน รู้สึกดีด้วย แต่ยังไม่เคยเห็นหน้า

นางก้อยเห็นด้วยกับสื่อในปัจจุบันที่มีส่วนในการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงของผู้หญิง เพราะเพศหญิงเป็นเพศที่ชอบเลียนแบบ และแสดงความรู้สึก มากกว่าผู้ชาย

สื่อ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดี”

สื่อที่นางดีบริโภคมากที่สุด คือ สื่อโทรทัศน์ นางดีชอบดูละครมาก และชอบละครที่นางเอกเก่งๆ ไม่ยอมแพ้วัวโง่

สื่อในปัจจุบันมีส่วนอย่างมากในการขัดเกลาสมาชิกในสังคม การเลือกบริโภคสื่อถือว่ามี ความสำคัญอย่างมาก ถ้าเลือกสื่อที่มีความรับผิดชอบในการนำเสนอ ก็จะเป็นผลดี ถ้าเลือกสื่อ ประเภทที่ชักจูงผู้รับสื่อไปในทางที่ไม่เหมาะสม ก็จะเกิดปัญหาตามมา

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฟ้า”

ความรุนแรงจากสื่อที่เห็นกันมากจะเป็นสื่อโทรทัศน์ เพราะ ในปัจจุบันทุกๆพื้นที่จะมี โทรทัศน์ โดยรายการที่นำเสนอจะเป็นรายการที่มีมุมมองต่อต้านสังคม เช่น การเสนอข่าว อาชญากรรม เมื่อที่ใดมีอาชญากรรมเกิดขึ้นก็จะโทษว่าเป็นเพราะสังคม โดยที่สื่อสามารถเปิดกว้าง ในการนำเสนอ บางครั้งผู้รับสาร ก็ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าข้อความที่ได้เห็นและได้ยินนั้นเป็น ความจริงหรือเปล่า โดยนางฟ้าบอกว่า โดยส่วนตัวไม่ค่อยสนใจข่าวอาชญากรรม

สื่อไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฝน”

นางฝนเป็นห่วงลูกสาวที่ชอบแต่งตัวเลียนแบบดาราในโทรทัศน์ และในหนังสือแมกกาซีน โดยลูกสาวบอกว่า “ถ้าใครไม่แต่งแบบนี้ เซยแย”

สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อนางฝนเท่าไรนัก เพราะทำงานทั้งวัน กลับบ้านมาก็อยากจะนอน ขำทุกวันนี่รู้ได้ก็เพื่อนที่ทำงานคุยกัน

สื่อ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวอ้อย”

สื่อมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร โดยที่การเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลไป ถึงพฤติกรรมแสดงออกมา นางสาวอ้อยชอบดูหนังประเภทרבกัน มีการต่อสู้ และหนังผจญภัย

นางสาวอ้อยไม่ชอบดูหนังประเภทหนังรักโรแมนติก ที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบดู โดยบอกว่า “ความรักที่สมหวังแบบในหนังไม่มีจริง ความเป็นจริงการมีครอบครัวไม่ใช่เรื่องง่าย”

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบุญ”

สื่อกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงไม่มีผลต่อการใช้ความรุนแรง เพราะว่า นางบุญไม่ค่อยได้สนใจสื่อเท่าไรหรอก ทำงานหนักทั้งวัน จะได้อ่านแต่หนังสือพิมพ์ แต่ก็อ่านได้หน้าแรก เห็นข่าวมาตกรรมทุกวัน โดยนางบุญบอกว่าลูกค้าส่วนใหญ่เมื่อมาอ่านหนังสือพิมพ์ จะอ่านส่วนที่สองมากกว่า และจะเปิดข่าวกีฬา กับข่าวบันเทิง เพราะผู้บริโภคสื่อเห็นความรุนแรงจนเกิดความรู้สึกชินชา ข่าวทุกวันก็จะคล้ายๆกัน

สื่อไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางทอง”

สื่อที่นางทองบริโภคส่วนใหญ่จะเป็นโทรทัศน์ และเป็นสิ่งที่เพื่อนนางทองได้เมื่อเวลาอยู่คนเดียว โดยนางทองชอบดูละครหลังข่าว และชอบละครประเภทนางเอกเก่งสามารถป้องกันตนเองได้ และชอบนางเอกที่เก่งมากกว่าเรียบริช

นางทองบอกว่า “มีละครให้ดูทั้งวัน วันหยุดถ้าไม่ได้ทำอะไรก็จะดูทีวี เพราะตอนนั้นไปอ่านหนังสือก็ไม่ออก”

สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมพบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย เลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อ ถึง 9 ราย อีก 7 รายนั้น สื่อไม่มีอิทธิพลเพราะว่า ไม่ได้บริโภคสื่อ เป็นประจำ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมจากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”

ทัศนคติของนางวันที่มีต่อสังคมไทยในด้านต่างๆ ก่อนข้างเป็นไปในทางบวก เพราะการที่นางวันทำงานทุกวันนี้อย่างขยันขันแข็งเพื่อที่จะไม่ยกรบกวเงินจากลูกๆ และต้องการที่จะแบ่งเบภาระของลูกเนื่องจากบุตรทุกคนก็มีครอบครัว มีลูกเป็นของตนเองที่จะต้องรับผิดชอบเช่นกัน และได้เสนอความคิดเห็นว่าในสังคมไทยในปัจจุบันเพศชายเป็นใหญ่มีความสามารถ เก่ง และมีอำนาจมากกว่าเพศหญิงดังเช่นในสมัยก่อนนั้นยังคงเป็นจริงอยู่ เพศหญิงที่มีความอ่อนแอก็ยอมที่จะโดนรังแกจากผู้ที่มีความเข้มแข็ง และแข็งแกร่งกว่า แต่ในบางครั้งการที่เพศหญิงยินยอมเป็นฝ่ายที่โดนรังแก และไม่แสดงการตอบโต้ใดๆ ก็เป็นการบ่งบอกถึงความเรียวร้อย และความเป็นเพศที่มีความสมบูรณ์แบบตามที่ครอบครัวขัดเกลามาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และตามบริบทของสังคมไทยที่มีความคาดหวังกับเพศหญิงให้เป็นเพศที่อ่อนแอกว่าเพศชาย และมองความรุนแรงว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรคู่กับเพศหญิง

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดำ”

ความกดดันที่เกิดขึ้นกับนางดำในครั้งนี้ เป็นความกดดันที่เพศหญิงได้รับจากเพศชายที่เป็นฝ่ายที่เริ่มกระทำก่อน โดยที่นางดำไม่เห็นด้วยกับโครงสร้างของสังคมไทยที่ให้อำนาจชายเป็นใหญ่มากกว่าเพศหญิง ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายที่ถูกสังคมและเพศที่ตรงกันข้ามทำร้าย สิ่งที่เกิดกับเพศหญิงนี้นางดำถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เพศหญิงในปัจจุบันมีความสามารถ และเก่ง ทำอะไรทุกอย่างที่เพศชายกระทำได้ ทัศนคติของนางดำเกี่ยวกับ การที่สังคมไทยได้ให้ความสำคัญกับโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่นั้น นางดำ มีความคิดเห็นว่า ถึงอย่างไรแล้วเพศหญิงก็สามารถหาเลี้ยง และดูแลตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งเพศชายในการดูแลครอบครัว เพราะรายได้ของนางดำจากการขายผักในแต่ละวัน

ประมาณ 2,000 บาท ซึ่งนางคำบอกว่าเป็นรายได้ที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับแม่ค้า และพ่อค้าในตลาดสดแห่งเดียวกัน โดยนางคำกล่าวว่า “ถ้าสามีมันไม่มาเอาเงินนะ รายไบนานแล้ว”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวส้ม”

ความกดดันของนางสาวส้มในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายในสังคมไทยที่ว่าโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย โดยนางสาวส้มบอกว่าสังคมไทยชอบให้เพศหญิงทำตามคำสั่งของเพศชาย และมีหน้าที่แค่ในบ้าน โดยการทำงานบ้าน ปรนนิบัติสามี นั้น นางสาวส้ม ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยที่นางสาวส้มกล่าวว่า “เพศหญิงในปัจจุบันมีความสามารถ และต้องต่อสู้เพื่อที่จะเอาชนะเพศชายให้ได้ และการกระทำใดๆที่เพศชายกระทำได้ เพศหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน” และไม่ได้คัดค้านที่เพศหญิงจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ เป็นประจำ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวปึก”

นางสาวปึกมีทัศนคติที่ไม่ดีกับผู้ชาย ที่เอาเปรียบผู้หญิง และผู้ชายที่ชอบกินเหล้า สูบบุหรี่ และ เล่นการพนัน นางปึกมีความคิดเห็นว่า ผู้หญิงสามารถทำงาน หาเลี้ยงตัวเองได้ ไม่ต้องง้อผู้ชาย ในสังคมปัจจุบัน และผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีแต่งงานและมีครอบครัว เพราะเมื่อผู้หญิงเปลี่ยนจากสถานภาพโสด เป็นสถานภาพสมรส การกระทำทุกอย่างต้องขึ้นอยู่กับครอบครัว เวลาต้องให้กับครอบครัว โดยที่ลืมที่จะดูแลตนเอง ไม่มีเวลาที่จะไปไหนมาไหนตามลำพัง

ทัศนคติของนางสาวปึกที่ไม่ชอบผู้ชาย กินเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เพราะ เมื่อผู้ชายมีพฤติกรรมเช่นนี้แล้ว การทะเลาะวิวาท ย่อมจะเกิดขึ้นแน่นอน และทำให้เป็นปัญหาสังคมตามมา

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางแอน”

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นของเพศหญิงในการก่ออาชญากรรมนั้นมีสาเหตุมาจาก ความกดดันของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว เป็นความกดดันของเพศหญิงที่ได้รับจากบุคคลที่อยู่ภายนอกครอบครัว ในระยะแรกที่นางแดงได้ย้ายมาอยู่กับครอบครัวของสามีนั้น นางแอนได้รับความกดดันจากเพื่อนบ้านซึ่งเป็นเพศชาย ที่มากลั่นแกล้ง คุกคาม และพูดจาหยาบคาย และดูถูกนางแอน ทักษะคติของนางแอนที่มีต่อความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทย คือ “ผู้หญิงมีความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ชายในทุกๆเรื่อง สามารถหาเงินและเลี้ยงครอบครัวได้ และเป็นหัวหน้าครอบครัวก็ได้เช่นกัน โดยที่ไม่ต้องพึ่งผู้ชาย”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางน้อย”

นางน้อยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของสังคมไทยที่ชายเป็นใหญ่ และผู้หญิงทำอะไรไม่ได้ นอกจากปรนนิบัติรับใช้สามี และด้อยไปกว่าผู้ชายในทุกๆเรื่องนั้น นางน้อยกล่าวว่า “ผู้หญิงยังงี้ก็ต้องยอม เก่งกว่าผู้ชายไปทำไม เหนื่อยเปล่า” เพราะนางน้อยยอมให้สามีกินเหล้า เมามา และคุกคามนางน้อย พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่นางน้อยกระทำเป็นการเป็นความกดดันของผู้หญิงเมื่อถึงขีดจำกัดความอดทนอดกลั้น ได้สิ้นสุดลง และกระทำการโดยไม่ได้ต้องการให้สามีถึงแก่ชีวิต แต่ต้องการต่อต้านบางและบอกถึงสภาวะของความอดทนที่ไม่สามารถรับได้อีกต่อไป

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวแก้ว”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยในทัศนคติของนางสาวแก้ว คือ ปัจจุบันเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากกว่าเพศชาย อาจจะมาจกภาวะกดดันภายในจิตใจ ที่ตกเป็นผู้ถูกกระทำมาโดยตลอด และมีความรู้สึกรอยต่อต่อต้าน เพื่อที่จะแสดงให้สังคมได้เห็นว่า สิทธิและเสรีภาพควรจะมีได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ความเท่าเทียมในทุกด้านที่เพศชายมี เพศหญิงก็ควรมีเช่นกัน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางเอ”

ความกดดันของนางเอที่มีต่อเพศชาย คือ นางเอได้บอกว่า ที่นางเอมาอยู่ในทัศนสถานหญิง กลางนั้น เป็นเพราะความรักและความไว้วางใจที่มีให้แฟน ไม่คิดว่าแฟนจะทำกับตนได้ โดยที่แฟนของนางเอได้บอกกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่านางเอเป็นคนหลอกให้ผู้ตายมาดื่มเหล้าที่ร้าน และแฟนของนางเอได้ฆ่าผู้ตายเอง โดยการฆ่าในครั้งนี้มีกรวางแผน และเตรียมการล่วงหน้า

โดยนางเอได้มีทัศนคติที่ไม่ดีกับโครงสร้างชายเป็นใหญ่ในสังคม คือ นางเอไม่เห็นด้วยที่ผู้ชายจะเก่งกว่าผู้หญิง เพราะในสมัยนี้ผู้หญิงที่เก่งๆมีจำนวนมาก และนางเอได้สอนลูกชายของนางเอเสมอว่า “ไม่ให้ดูถูกผู้หญิง และให้เกียรติผู้หญิง”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบี”

เมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น และส่งผลทำให้มีคนตาย นางบีมีความรู้สึกที่เสียเปรียบผู้ชายในทุกๆเรื่อง ความรักและความจริงใจใช้ไม่ได้ เงินเท่านั้นที่สามารถซื้อได้ทุกอย่าง โดยนางบีบอกว่า “ผู้หญิงทำทุกอย่างเพื่อให้ครอบครัวมีความสุข แต่ผู้ชายไม่เห็นทำบ้าง”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางก้อย”

ความกดดันที่นางก้อยมีต่อเพศชาย เป็นความกดดันที่ไม่ได้ต่อต้านมากนัก เพราะนางก้อยคิดว่าผู้หญิงสามารถทำอะไรที่ผู้ชายทำไม่ได้ และผู้ชายก็สามารถทำอะไรที่ผู้หญิงทำไม่ได้เช่นกัน นางก้อยคิดว่าโลกสร้างผู้หญิงและผู้ชายมาคู่กัน บางครั้งการมีครอบครัวก็เป็นสิ่งที่จะต้องช่วยกัน นางก้อยมองความแตกต่างของผู้หญิงและผู้ชายเป็นเรื่องที่ปกติ และไม่สร้างความกดดัน ถ้าไม่ไปใส่ใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดี”

ความกดดันที่นางดีมีต่อสามีคนที่ 2 คือ เมื่อใดที่มากลับบ้านมาและทะเลาะตบตีนางดี ทำให้นางดีทนไม่ได้กับการกระทำเช่นนี้ และต้องการให้ผู้ชายอย่าใช้กำลังกับผู้หญิง โดยนางดีได้บอกว่าผู้หญิงสมัยนี้เก่งในด้านการทำงานนอกบ้าน แต่ในเรื่องการทำงานในบ้านนั้น ผู้หญิงส่วนมากทำงานบ้านไม่เป็น เพศชายในสังคมปัจจุบัน นางดีบอกว่า ผู้ชายสมัยนี้ก็เก่ง แต่ทำแต่งงานเพื่อที่จะได้รวย โดยในบางครั้งได้ละเลยการดูแลเอาใจใส่ครอบครัว

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฟ้า”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศของนางฟ้าที่มีต่อเพศชาย คือ นางฟ้าไม่ชอบผู้ชายที่ทำร้ายผู้หญิง เอาเปรียบผู้หญิง โดยนางฟ้าบอกว่าผู้ชายที่ดื่มเหล้าและทำร้ายภรรยา ไม่มีความเป็นผู้ชาย ทำให้นางฟ้าทนสามีคนที่ 2 ไม่ได้จึงตัดสินใจเลิก ทั้งๆที่อยู่กันกันมา 5 ปี

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางฝน”

นางฝนบอกว่า “ตัวเองเป็นผู้หญิงทำงาน สามารถหาเงินส่งลูกเรียนหนังสือได้ ครอบครัวมีกิน 3 มื้อไม่อดอยาก ถือว่าพอใจแล้ว” นางฝนบอกว่าผู้หญิงในปัจจุบันเก่งหลายด้าน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ซึ่งอยู่ที่โรงงานที่นางฝนทำงานอยู่ ก็เป็นผู้หญิง นางฝนต้องการให้ลูกเรียนหนังสือสูงๆ จะได้มีงานทำดีๆ เงินเดือนมากๆ จะได้ไม่ต้องเหนื่อยเหมือนตน

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวอ้อย”

ความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายในสังคมนั้นมีอยู่จริง นางสาวอ้อยบอกว่า มารดาของตนไม่มีโอกาสที่จะต่อสู้ และเรียกร้องความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของบิดา มารดาจะร้องไห้ทุกครั้งที่ยังคิดถึงบิดามากกลับบ้าน และตบตี และในบางครั้งตนทนไม่ได้กับพฤติกรรมของบิดา

เคยเข้าไปห้าม แต่ก็โดนบิดาผลักออกมา นางสาวอ้อยบอกว่า ความเป็นผู้หญิงมีความเสียเปรียบ ตั้งแต่ด้านสรีระร่างกาย กำลังต่อสู้ รวมไปถึงการตัดสินใจ ซึ่งในสังคมไทยยังคงที่จะยึดถืออำนาจผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคม และนางสาวอ้อยบอกว่า “จะไม่ยอมแต่งงาน เพราะกลัวเจอผู้ชายแบบพ่อ อยู่เป็นโสดดีกว่า”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางบุญ”

ความกดดันในครอบครัวที่สามีของนางบุญ กระทำต่อนางบุญ เป็นความกดดันที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง เพราะว่าเป็นการทำร้ายร่างกาย ให้ได้รับบาดเจ็บ โดยเป็นการกระทำที่ซ้ำๆ และต่อเนื่อง นางสาวบุญไม่เห็นด้วยกับการที่สังคมไทยให้อำนาจชายเป็นใหญ่ โดยที่ผู้หญิงตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย ผู้หญิงในปัจจุบันมีความสามารถ และเก่งในทุกๆด้าน ผู้หญิงบางคนสามารถทำงานที่ผู้ชายทำได้ และทำได้ดีกว่า โดยนางบุญบอกว่า ความรับผิดชอบ และความละเอียดอ่อน ผู้หญิงมีมากกว่า และผู้หญิงสามารถหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวได้

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางทอง”

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทย นางทองบอกว่า ผู้ชายในปัจจุบันไม่ให้เกียรติผู้หญิง สามีของนางทองชอบด่านางทอง รวมไปถึงพาดพิงถึงบิดามารดาของนางทอง ตบตีทำร้ายร่างกาย และนอกใจโดยไปมีผู้หญิงอื่น

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง พบว่า ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันทางเพศเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย เขียนแบบพฤติกรรมจากสื่อถึง 9 ราย อีก 7 รายนั้น สื่อไม่มีอิทธิพลเพราะว่า ไม่ได้บริโภคสื่อ เป็นประจำ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 10 การรับรู้จากสื่อของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

ตารางที่ 15: แสดงผลสรุปการพิสูจน์สมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
สมมติฐานที่1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม		✓
สมมติฐานที่2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	
สมมติฐานที่3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	
สมมติฐานที่4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม		✓
สมมติฐานที่5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม		✓
สมมติฐานที่6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม		✓
สมมติฐานที่7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	
สมมติฐานที่8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	
สมมติฐานที่9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	
สมมติฐานที่10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม	✓	

การอภิปรายผล

ในการการศึกษาวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” อภิปรายผลการศึกษาจากสมมติฐานทั้งหมด 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จำนวน 16 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 7 รายที่มีอายุสูงกว่า 38.19 ปี แต่ อีก 9 รายนั้นมีอายุต่ำกว่าอายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือมีอายุต่ำกว่า 38.19 ปี

ดังจะเห็นได้ว่า อายุของเพศหญิงที่กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องมีอายุหรือประสบการณ์ชีวิตที่มากก็ได้ ซึ่งจากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุน้อยที่สุดคือ “นางสาวส้ม” มีอายุขณะกระทำความผิด 18 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยสุด (อายุน้อย หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีอายุน้อยกว่า 20 ปี ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และไม่สามารถทำนิติกรรม ธุรกรรมได้ตามกฎหมาย) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตามกันมา ตั้งแต่ 20 ปี 26 ปี 33 ปี 36 ปี (2 คน) และ 37 ปี (3 คน) แต่ไม่ถึง 38 ปี ทั้งหมดจำนวน 9 คน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 คน ซึ่งทำให้เห็นว่า ไม่จำเป็นที่บุคคลที่มีอายุมาก ผ่านประสบการณ์ในชีวิตมามาก หรือได้พบเจอกับเหตุการณ์ที่รุนแรงมามากมาย จะมีโอกาสกระทำผิดมากกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย และไม่เคยได้เห็นความรุนแรงมาก่อน

จึงสรุปได้ว่า อายุของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จำนวน 16 ราย พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 31.25

ดังนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิด “การขัดเกลาทางสังคม” มาวิเคราะห์ เพราะ การได้รับการศึกษาถือว่าการขัดเกลาทางสังคมอย่างหนึ่ง เพราะการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) หมายถึงกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่งกำหนดหรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง เพื่อการเป็นสมาชิกในสังคมนั้นได้ (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 48) การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องประสบตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ โดยเรียนรู้ถึงค่านิยม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่มนุษย์ในสังคมนั้นวางไว้ เพื่อให้ความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดีและเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับระเบียบและบรรทัดฐานที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของสังคม (ณรงค์ เส็งประชา, 2538: 163)

การขัดเกลาทางสังคมมี 2 รูปแบบ คือ การขัดเกลาโดยตรง และ การขัดเกลาทางอ้อม (สุพัตรา สุภาพ, 2546: 51) การได้รับการศึกษาถือได้ว่าเป็นการขัดเกลาโดยตรง

การขัดเกลาโดยตรง เป็นการขัดเกลาที่ต้องการให้บุคคลปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของกลุ่มสังคมนั้นกำหนดเอาไว้ เป็นการบอกว่สิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก ซึ่งนับว่า มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก เป็นการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลอย่างจริงจังและเจตนา เพื่อให้บุคคลสามารถวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งๆ

การขัดเกลาโดยตรง จะพบเห็นเสมอใน ครอบครัว โรงเรียน วัด เป็นต้น ถ้าเป็นครอบครัวการอบรมสั่งสอนจะอยู่ในรูปของการบอกเล่า สั่งสอน ชมเชย คุต่า เป็นต้น ถ้าเป็นโรงเรียนการอบรมสั่งสอนจะมีบทลงโทษอย่างเป็นทางการ เช่น มีตารางเวลาเรียนที่แน่นอน เพื่อให้เด็กรู้สิ่งต่างๆและปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดทักษะและคุณค่าแก่ชีวิต

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 สถานภาพสมรสของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย กลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และ แบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิดจำนวน 12 ราย และกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ก่อนกระทำความผิดจำนวน 4 ราย

สมมติฐานข้อ 3 สถานภาพสมรสของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 12 รายที่มีสถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และแบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิด

จากกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการศึกษารวมทั้งหมด 16 ราย สถานภาพสมรสของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง เพราะ ผู้หญิงที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ เมื่อมีครอบครัว ความกดดันต่างๆที่ผู้หญิงต้องแบกรับ มีส่วนทำให้เพศหญิงแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้าน ความเป็นเพศหญิงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่รุนแรง เพราะเพศหญิงต้องการบ่งบอกให้สังคมได้รับรู้ ว่าผู้หญิงสามารถทำอะไรได้เหมือนผู้ชาย และความกดดันที่เกิดจากครอบครัวของตนเองนั้น มาจากสามี ซึ่งภรรยาศึกษาบางรายทนอยู่กับสามี นานกว่า 10 ปี

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง จึงสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 10 เพราะว่า สมมติฐานที่ 6 ได้กล่าวถึงการขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง จากการศึกษาพิสูจน์สมมติฐานแล้วพบว่า การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายหลังจากได้ทำการสมรสแบบจดทะเบียนและไม่จดทะเบียน และสมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการศึกษาพิสูจน์สมมติฐานแล้วพบว่า ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากได้ทำ

การสมรสแบบจดทะเบียนและไม่จดทะเบียนแล้วนั้น ผู้หญิงมีมุมมองในเรื่องของสิทธิทางเพศที่เปลี่ยนไป จึงส่งผลให้เกิดความกดดัน และแสดงพฤติกรรมความรุนแรงออกมา

สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 การประกอบอาชีพของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย จำนวน 14 ราย อีก 2 ราย นั้น ไม่ได้ประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่งนั้น ไม่สามารถบ่งบอกได้ว่า การประกอบอาชีพลักษณะใด ที่มีผลต่อพฤติกรรมอาชญากรรม และ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 5 รายได้ของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	10,000 บาท
“นางดำ”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	10,000 บาท
“นางสาวส้ม”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	3,000 บาท
“นางสาวปูก”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	8,000 บาท
“นางแอน”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	20,000 บาท
“นางน้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	2,000 บาท
“นางสาวแก้ว”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	18,000 บาท
“นางเอ”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	5,000 บาท
“นางบี”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	8,000 บาท
“นางก้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำความผิดประมาณเดือนละ	20,000 บาท

“นางดี”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 5,000 บาท
“นางฟ้า”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 5,000 บาท
“นางฝน”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 20,000 บาท
“นางสาวอ้อย”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 1,500 บาท
“นางบุญ”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 10,000 บาท
“นางทอง”	มีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดประมาณเดือนละ 8,000 บาท

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 ราย พบว่า รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้น คือ รายได้ต่ำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดน้อยกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้น้อยกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้ต่ำ) มีจำนวน 12 ราย

รายได้สูง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำคามผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำคามผิดมากกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้มากกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้สูง) มีจำนวน 4 ราย

Robert K Merton กล่าวว่า วัฒนธรรมของสังคมจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายหรือความต้องการของคนในสังคมที่บุคคลควรที่จะไขว่คว้า หรือหาให้ได้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของแต่ละสังคมก็จะแตกต่างกันออกไปตามวัฒนธรรม แต่สำหรับประเทศไทยแล้วจุดมุ่งหมายสูงสุดของสังคมที่วัฒนธรรมกำหนดขึ้น คือ บุคคลมีความร่ำรวยหรือมั่งคั่ง ก็มักจะตามมาด้วยการได้รับการยกย่องทางสังคมหรือมีสถานะทางสังคมสูง นอกจากนี้วัฒนธรรมยังกำหนดหรือรับรองบรรทัดฐาน หรือวิธีการที่ได้รับการยอมรับในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม ซึ่งประชาชนทุกคนถูกคาดหวังว่า จะต้องปฏิบัติตาม วิธีการเหล่านี้มาจากค่านิยมของวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวกำหนดวิธีการ หรือเทคนิคในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม เนื่องจากบุคคลไม่สามารถที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมได้ ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่วัฒนธรรมจะต้องเน้นในเรื่องวิธีการในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายและความจำเป็นที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม หรืออีกนัยหนึ่งสังคมต้องสร้างค่านิยมและกระตุ้นให้คนพอใจกับการปฏิบัติตามวิธีการ แม้ว่าจะไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมได้ก็ตาม

สถานการณ์เช่นนี้ได้สร้างความกดดันให้แก่บุคคลที่ไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคม โดยวิธีการที่วัฒนธรรมหรือสังคมยอมรับ ความกดดันนี้มักจะเกิดกับบุคคลหลากหลายในสังคม แต่มักจะเกิดกับบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำ

ทฤษฎีความกดดันสังคม (Strain Theory) ได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่าเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการในการบรรลุวัตถุประสงค์ (Discrepancy between Cultural Goals and Institutionalized means) นั้น ซึ่งได้กล่าวว่า ความขัดแย้งมีต้นกำเนิดมาจากโครงสร้างทางสังคม ที่ว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม

ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ของ Robert K Merton ได้อธิบาย โครงสร้างทางสังคมเป็นตัวอธิบายถึงสาเหตุที่ชนชั้นล่างของสังคมมีอัตราการกระทำผิดสูงกว่าชนชั้นกลางหรือสูง ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีอยู่หรือการกระจายของโอกาสที่จะสร้างฐานะอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือตามโครงสร้างของสังคม หรืออีกนัยหนึ่งความสามารถที่สร้างฐานะโดยอาศัยวิธีการตามวัฒนธรรมนั่นเอง ซึ่งชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูงจะมีโอกาสเหล่านี้มากกว่าชนชั้นล่างแต่ในขณะเดียวกันสังคมก็เน้นถึงจุดมุ่งหมายทางสังคมมากกว่าวิธีการที่ได้รับมรดก ซึ่งในสภาวะการณ์เช่นนี้ ชนชั้นล่างก็จะได้รับความกดดันมากกว่าชนชั้นอื่นในสังคม เป็นเหตุให้ต้องมีการโต้ตอบต่อความกดดันจากวัฒนธรรมนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของบุคคลนั้นที่มีต่อจุดมุ่งหมายและวิธีการทางสังคม

สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์ สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด **ไม่มี**อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางดำ” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด **ไม่มี**อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวส้ม” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด **ไม่มี**อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางสาวปึก” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิด **ไม่มี**อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

“นางแอน”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางน้อย”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางสาวแก้ว” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางเอ”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางบี”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางก้อย”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางดี” การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางฟ้า”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางฝน”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางสาวอ้อย”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางบุญ”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
 “นางทอง”การขัดเกลาของครอบครัวที่ให้กำเนิดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ดังนั้นสมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 14 ราย ที่การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง และอีก 2 ราย การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจึง เป็นกระบวนการที่ปลูกฝังบรรทัดฐานของกลุ่มให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้และอาจกล่าวได้ว่า การขัดเกลาทางสังคมนั้น เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้สังคมมีความคงทนถาวร มีความสงบสุขในการอยู่ร่วมกัน และเป็นกระบวนการที่ทำให้คนเกิดใหม่ในสังคมเปลี่ยนจากลักษณะทางชีวภาพ(Biological being) ไปเป็นสิ่งมีชีวิตทางสังคม (Social being) และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ตลอดจนมีความยับยั้งชั่งใจ มีพฤติกรรมอยู่ในกรอบของคุณธรรม ในทางกลับกัน หากบุคคลได้รับการขัดเกลาทางสังคมจากกลุ่มมาในทางไม่ดี ก็อาจมีพฤติกรรมขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมโดยรวมได้ การขัดเกลาทางสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องประสบตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ โดยเรียนรู้ถึงค่านิยม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่มนุษย์ในสังคมนั้น ๆ วางไว้ เพื่อให้ความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยดี และเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับระเบียบและบรรทัดฐานที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของสังคม (ณรงค์ เส็งประชา, 2538: 163)

กลุ่มตัวอย่าง 14 ราย จาก 16 ราย ที่การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง เนื่องจาก การใช้พฤติกรรมความรุนแรง อาจจะมา จากสาเหตุของความกดดันอื่น ที่ส่งผลให้ผู้หญิงกระทำผิด

ทฤษฎีความกดดันสังคม (Strain Theory) ได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่าเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการในการบรรลุวัตถุประสงค์ (Discrepancy between Cultural Goals and Institutionalized means) นั้น ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความขัดแย้งมีต้นกำเนิดมาจากโครงสร้างทางสังคม ที่ว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรม โดยเริ่มต้นมาจากการศึกษาของ อีมีล เดอร์คเคิร์ม (Emile Durkheim) ซึ่งได้อธิบาย สาเหตุของอาชญากรรมจากโครงสร้างของสังคม และเป็นคนแรกที่ใช้นิยามที่เกี่ยวกับสถานะของสังคมที่ไม่มีกฎหมาย หรือกฎระเบียบในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมว่าคือ อนอมี (Anomie) (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88)

สถานะไร้บรรทัดฐาน (Anomie) คือ “สถานะที่บรรทัดฐานของสังคมอยู่ในสภาพที่ไร้ความหมายต่อประชาชน เป็นเหตุให้ไม่สามารถเป็นกลไกควบคุมสังคมได้ต่อไป” (Masters & Roberson, 1990) ซึ่งสถานะเช่นนี้ในสังคมจะมีอาชญากรรมเกิดขึ้นมาก และสถานะไร้บรรทัดฐาน (Anomie) นี้มีแนวโน้มที่จะเกิดในช่วงเวลาที่สภาพของสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และทำให้คนในสังคมไม่อาจจะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ได้ (อีมีล เดอร์คเคิร์ม (Emile Durkheim) อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88)

สถานะไร้บรรทัดฐาน (Anomie) คือ สภาพที่สถาบันทางสังคมไม่สามารถทำหน้าที่ควบคุมสมาชิกในสังคมได้ ก่อให้เกิดความบกพร่องในหน้าที่รวมทั้งไม่มีกลไกที่เพียงพอในการควบคุมสมาชิกให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม สถาบันต่างๆ ทำหน้าที่อย่างไม่ประสานสอดคล้องกัน ต่างคนต่างทำ สมาชิกในสังคมจึงเกิดความรู้สึกสับสน วุ่นวาย ทำตัวไม่ถูก เกิดสภาพที่เรียกว่า Anomie และเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ ตัวอย่างเช่น ปัญหาการกระทำผิดของเด็ก ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น (อฉนพ ชูบำรุง, 2527:69)

อีมีล เดอร์คเคิร์ม (Emile Durkheim) มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นปกติของสังคม เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีขอบเขตและไร้ขีดจำกัด ซึ่งในภาวะปกติของสังคมจะมีกฎหมายหรือระเบียบเป็นกลไกในการควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม トラบเท่าที่สังคมไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกินไป อาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นในลักษณะที่สังคมหรือบุคคลในสังคมสามารถยอมรับหรือทนได้ แต่ในทางตรงกันข้ามหากสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กฎระเบียบที่มีอยู่ก็จะไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคม เป็นเหตุให้สังคมอยู่ในสถานะที่ไร้บรรทัดฐาน (Anomie) และนำไปสู่ปรากฏการณ์

อาชญากรรมที่มากจนสังคมไม่อาจมีสภาพที่ปกติสุขได้ ดังแผนภูมิที่แสดงสภาวะที่ไร้บรรทัดฐาน (Anomie) ตามแนวความคิดของ อีไมล์ เดอร์คาร์ทม์(Emile Durkheim)

สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง ในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานนี้จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี
“นางดำ”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางสาวส้ม”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางสาวปึก”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี
“นางแอน”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางน้อย”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางสาวแก้ว”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี
“นางเอ”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางบี”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางก้อย”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี
“นางดี”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางฟ้า”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางฝน”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางสาวอ้อย”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางบุญ”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมไม่ดี
“นางทอง”	สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำผิด คือ สภาพแวดล้อมดี

สมมติฐานข้อ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 11 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยไม่ดี และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และ อีก 5 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยดีและไม่ใช่อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้ จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางดำ”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวส้ม”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวปู้ก”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางแอน”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางน้อย”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวแก้ว”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางเอ”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางบี”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางก้อย”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางดี”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางฟ้า”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางฝน”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวอ้อย”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางบุญ”	การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางทอง”	การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

จากการพิสูจน์สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรงจำนวน 10 ราย คือ “นางบุญ” “นางสาวอ้อย” “นางฟ้า” “นางดี” “นางก้อย” “นางบี” “นางเอ” “นางสาวแก้ว” “นางสาวปู้ก” และ “นางสาวส้ม” ส่วนอีก 6 ราย นั้น การคบเพื่อนมีไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมความรุนแรง

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) เป็นกระบวนการสำคัญและเฉพาะเจาะจงที่พัฒนาพฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง คือ การคบหาสมาคม

กับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความเป็นอาชญากรและความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นว่า บุคคลจะมาเป็นอาชญากรนั้น มีสาเหตุมาจากการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกัน โดยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับกระบวนการระหว่างบุคคลซึ่งทำให้บุคคลได้เรียนรู้ในการเข้าร่วมพฤติกรรมอาชญากรรมแยกประเด็นในการศึกษาไว้ 9 ประเด็น คือ (ซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland) (อ้างถึงใน อรรถพ ชูบำรุง, 2527:95) โดยที่

พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกัน หมายความว่า การติดต่อสื่อสารหรือมีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มที่สนิทสนม คู่กันคนนั้นสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมอาชญากรได้ง่ายขึ้น

พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยเรียนรู้ถึง 1) เทคนิคการประกอบอาชญากรรม มีทั้งเทคนิคที่สลับซับซ้อน และเทคนิคที่ง่ายๆ 2) ทิศทางของแรงจูงใจ ค้นหา วิธีการหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง รวมไปถึงทัศนคติต่างๆ

พฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากการเข้าสมาคมกับกลุ่มหรือบุคคลที่เป็นอาชญากร หมายความว่า การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรนั้นไม่จำกัดอยู่เฉพาะกระบวนการการเลียนแบบเท่านั้น ยังรวมถึง การถูกชักจูงจากอาชญากรให้เข้าร่วมกลุ่ม เพื่อให้เรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรจากการติดต่อสัมพันธ์กัน

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) กล่าวว่า คนที่มีพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรนั้น เกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลที่สนิทคุ้นเคยมาเป็นเวลานาน จนมีความหลงผิด มีค้นหา มองสิ่งที่ผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง พยายามหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง พยายามเรียนรู้เทคนิคต่างๆ พยายามหาแรงจูงใจ และทัศนคติต่างๆ ในการกระทำผิด เพราะการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันนั้น เป็นกระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์กับค่านิยมในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย โดยการที่บุคคลมีการติดต่อเข้าร่วมและมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเดียวกัน ทำให้มีการเลียนแบบและการสนับสนุนพฤติกรรมซึ่งกันและกัน และกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญ คือ ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน สื่อมวลชน ฯลฯ ซึ่งในด้านของการใช้พฤติกรรมความรุนแรงนั้น ตัวของอาชญากรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ประสบพบเห็นแต่การใช้พฤติกรรมความรุนแรง หรือ เกิดจากการมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกลุ่มที่มีการใช้พฤติกรรมความรุนแรงเป็นประจำ จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว และมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมความรุนแรงนั้นด้วยเช่นกัน

สมมติฐานที่ 9 สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 9 สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 9 สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีดังนี้

“นางวัน”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางดำ”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวส้ม”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวปุก”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางแอน”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางน้อย”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวแก้ว”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางเอ”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางบี”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางก้อย”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางดี”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางฟ้า”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางฝน”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางสาวอ้อย”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางบุญ”	สื่อนิไม่มีิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง
“นางทอง”	สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 9 สื่อนิทิตพิลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม พบว่า สื่อนิทิตพิลต่อการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย เลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อ ถึง 9 ราย อีก 7 รายนั้น สื่อนิไม่มีิตพิลเพราะว่า ไม่ได้บริโภคสื่อ เป็นประจำ

การรับรู้พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากสื่อ ในปัจจุบันสื่อเปิดกว้างและให้เสนอข้อมูล ข่าวสารโดยที่มีข้อจำกัดน้อย พฤติกรรมการเลียนแบบ เริ่มต้นจากการเรียนรู้ เพราะกระบวนการการเรียนรู้นั้นเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน อิทธิพลของสื่อ ถือได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนให้เกิดการเลียนแบบของพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่มีความรุนแรง เพราะสื่อมวลชนนั้นเป็นแหล่งที่มาของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สามารถกำหนดทิศทาง การให้เหตุผล หรือความหมายของสถานการณ์ว่า ถูกหรือผิด ดีหรือเลว หากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ทัศนคติจะเป็นตัวชักจูงให้บุคคลมีความเชื่อและเกิดการปฏิบัติตามในเวลาต่อมา

พฤติกรรมความรุนแรงที่เลียนแบบจากสื่อ

ปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ได้ก้าวเข้ามา มีบทบาทเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็นของผู้คน และเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดสาระ ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ อีกทั้งความบันเทิง ตลอดจนโน้มน้าวให้เกิดความรู้สึกร่วมในรูปแบบต่างๆ ให้กับผู้รับสื่อในแต่ละประเภท (สุกิจ ไวกัฒนากร, 2542,1) และสื่อมวลชนยังเป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีส่วนต่อการเกิดอาชญากรรมและการกระทำผิด คือ การแสดงและส่งเสริมให้เห็นภาพที่เกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมและให้ทัศนะว่าเป็นสิ่งที่ไม่ผิด และคิดว่าดีแล้วทั้งที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย ทำให้บุคคลที่เคยเห็นการกระทำ ความผิด เคล็ดม และหลงผิดไปกับสิ่งที่สื่อมวลชนได้เสนอไป ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิด (Elmer, 1995:123) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มอบสิ่งที่ผิดๆ ผ่านสื่อ โทรทัศน์ ที่ถ่ายทอดไปนั้นมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก Elmer ได้ให้ทัศนะทางอาชญาวิทยาโดยเชื่อว่าการถ่ายทอดอย่างซ้ำซากเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาชญากร โดยผ่านสื่อมวลชนนั้น จะมีอิทธิพลอย่างสำคัญยิ่งต่อการถ่ายทอดความคิดที่ผิดให้แก่ผู้รับรู้ ยิ่งในกรณีที่ถ่ายทอดให้เห็นว่าผู้ละเมิดกฎหมายเป็นผู้ที่ได้รับการเห็นอกเห็นใจ หรือการยกย่องสรรเสริญด้วยแล้วก็จะยิ่งเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น

อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อประชาชนนั้น ไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่กั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่

ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (Predisposition) บุคคลจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และความโน้มเอียงที่จะประพฤติดังใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่น และสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชนก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเหล่านั้นติดตัวมาด้วย

อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย เลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อ ถึง 9 ราย อีก 7 รายนั้น สื่อไม่มีอิทธิพลเพราะว่า ไม่ได้บริโภคสื่อ เป็นประจำ

ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ผลของการทดสอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 รายนั้น มองความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยที่มีโครงสร้างในการให้อำนาจชายเป็นใหญ่ ว่า สิ่งนี้คือความกดดันที่สังคมได้สร้างขึ้น ความสามารถของผู้หญิงมีมาก หรือในบางครั้งมีมากกว่าผู้ชายด้วยซ้ำ ดังนั้น จากกลุ่มตัวอย่างมองว่าผู้หญิงสมัยนี้ เก่ง และมีความสามารถทัดเทียมผู้ชาย และสิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ส่งผลให้ผู้หญิงออกมาต่อต้าน โครงสร้างของสังคมไทยที่ให้อำนาจชายเป็นใหญ่ การต่อต้านของผู้หญิง จะออกมาในรูปแบบของการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงที่ต้องการที่จะบ่งบอกให้ผู้ชายและสังคมได้รับทราบ

ผู้หญิงมองความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทย ในบริบทของโครงสร้าง ดังนี้

โครงสร้างของสังคมบางอย่าง ที่ก่อให้เกิดความกดดันและขัดแย้งต่อบุคคลในกลุ่ม จนทำให้พฤติกรรมไม่เป็นไปตามกฎของสังคม ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในสังคม โดยมีตัวแปรต้น 2 อย่าง คือ (Robert K. Merton อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543:88-96)

1. จุดหมายปลายทางทางวัฒนธรรม (Culture Goals) ที่สังคมในขณะนั้นยึดมั่น และนำไปปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจุดหมายปลายทางนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคม และสภาพแวดล้อม โดยหากลักษณะและสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไป จุดหมายปลายทางทางวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงได้เป็นค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติในขณะใดขณะหนึ่งว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

2. วิธีการต่างๆ ที่สังคมได้กำหนดให้บุคคลปฏิบัติตาม (Institutionalized Means) เป็นการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในขอบเขต หรือห้ามการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการปฏิบัติตามคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมต้องการหรือยอมรับ

บทที่ 5

การสรุปผลข้อมูลและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลข้อมูลของการศึกษา เรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ผู้วิจัยได้เสนอผลสรุปของข้อมูลการวิจัยเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนทั้งสิ้น 16 ราย พบว่าข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

1.1 อายุปัจจุบัน

ตารางที่ 1: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ / ปี	จำนวน / คน	ร้อยละ
27	1	6.25
30	1	6.25
32	1	6.25
41	1	6.25
42	2	12.5
44	1	6.25
45	1	6.25
46	1	6.25
47	1	6.25
48	3	18.75
52	1	6.25
55	1	6.25
64	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับอายุ โดยแบ่งออกเป็นอายุ 46 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 27 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 30 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 47 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 48 ปี มี 3 คน ร้อยละ 18.75 อายุ 52 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 41 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 42 ปี มี 2 คน ร้อยละ 12.5 อายุ 46 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 45 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 44 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 55 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 32 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 กลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุด 64 ปี อายุต่ำสุด 27 ปี และมีอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 44.44 ปี

1.2 อายุขณะกระทำความผิด

ตารางที่ 2: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะกระทำความผิด

อายุ / ปี	จำนวน / คน	ร้อยละ
18	1	6.25
20	1	6.25
26	1	6.25
33	1	12.5
36	2	12.5
37	3	18.75
42	2	12.5
43	1	6.25
45	1	6.25
48	1	6.25
49	1	6.25
62	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ขณะกระทำความผิด โดยแบ่งออกเป็นอายุ 18 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 20 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 26 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 33 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 36 ปี มี 2 คน ร้อยละ 12.5 อายุ 37 ปี มี 3 คน ร้อยละ 18.75 อายุ 42 ปี มี 2 คน ร้อยละ 12.5 อายุ 43 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 45 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 48 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 49 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25

อายุ 62 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 อายุ 32 ปี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 กลุ่มตัวอย่างมีอายุขณะกระทำ
ความผิด สูงสุด 62 ปี อายุขณะกระทำความผิดต่ำสุด 18 ปี และโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุ
38.19 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

ตารางที่ 3: แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน / คน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	1	6.25
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	12.5
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2	12.5
ประถมศึกษาปีที่ 6	3	18.75
ประถมศึกษาปีที่ 4	5	31.25
ไม่ได้ศึกษา	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของระดับการศึกษาสูงสุดก่อน
กระทำผิดโดยแบ่งออกเป็นระดับปริญญาตรี มี 1 คน ร้อยละ 6.25 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี 2
คน ร้อยละ 12.5 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 2 คน ร้อยละ 12.5 ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มี 3 คน ร้อย
ละ 18.75 ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มี 5 คน ร้อยละ 31.25 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาสูงสุดก่อน
กระทำผิดในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 1 คน และโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับ
การศึกษาสูงสุดก่อนกระทำผิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 5 คน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 สถานภาพสมรส

ตารางที่ 4: แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน / คน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส(แบบจดทะเบียนสมรส)	10	62.5
สถานภาพสมรส(แบบไม่จดทะเบียนสมรส)	2	12.5
สถานภาพไม่สมรส(โสด)	4	25
รวม	16	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของสถานภาพสมรส แบ่งออกเป็น ผู้หญิงที่มีสถานภาพสมรส(แบบจดทะเบียนสมรส) มี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ผู้หญิงที่มีสถานภาพสมรส (แบบไม่จดทะเบียนสมรส) มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และผู้หญิงที่มีสถานภาพไม่สมรส (โสด) มี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของสถานภาพสมรส พบว่า ผู้หญิงที่มีสถานภาพสมรส (แบบจดทะเบียนสมรส) มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง อาจจะเป็นเพราะความกดดันที่เกิดจากครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นจากสามี ลูก หรืออาจจะเป็นญาติ ที่สร้างความกดดันให้กับผู้หญิง จึงแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงออกมา

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเหตุการณ์ ที่เพศหญิงใช้พฤติกรรมกระทำความรุนแรงขึ้น ซึ่งได้แก่ สถานที่เกิดเหตุ อาวุธที่ใช้และวิธีการ แรงผลักดันที่ทำให้กระทำการเช่นนั้น เป็นการกระทำผิดครั้งที่เท่าไร จำนวนปีที่ถูกจำคุก มีความผิดในคดีประเภทใด ความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความผิด เห็นการใช้ความรุนแรงเป็นอย่างไร ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเมื่อได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้นทั้งหมด 16 ราย สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

2.1 สถานที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 5: แสดงจำนวนร้อยละของสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามที่พักอาศัย

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ในบ้านตนเอง	8	50
บ้านเช่า	2	12.5
นอกบ้าน	6	37.5
รวม	16	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามที่พักอาศัย โดยแบ่งออกเป็น สถานที่เกิดเหตุในบ้านตนเอง มี 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 สถานที่เกิดเหตุในบ้านเช่า มี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 สถานที่เกิดเหตุนอกบ้านมี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของสถานที่เกิดเหตุ จำแนกตามที่พักอาศัย การกระทำความผิดส่วนมากจะเกิดภายในบ้านของตนเอง

2.2 อาวุธที่ใช้และวิธีการ

ตารางที่ 6: แสดงจำนวนร้อยละของอาวุธที่ใช้และวิธีการ จำแนกตามอาวุธที่ใช้

อาวุธและวิธีการที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ปืนยิง	3	18.75
ใช้มีด ฟันแทง	3	18.75
ใช้ของแข็งตี	3	18.75
ใช้กำลังต่อสู้	2	12.5
ใช้สารเคมี	3	18.75
ใช้เชือกรัดคอ	1	6.25
ใช้ผู้อื่นทำร้ายแทน	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของอาวุธที่ใช้และวิธีการ จำแนกตามอาวุธที่ใช้ โดยแบ่งออกเป็น ใช้ปืนยิง มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้มีด ฟันแทงใช้ มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ของแข็งตี มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้กำลังต่อสู้มี 2 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 12.5 ใช้สารเคมี มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้เชือกรัดคอ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 ใช้ผู้อื่นทำร้ายแทน มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25

2.3 พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำต่อเหยื่อ

ตารางที่ 7: แสดงจำนวนร้อยละของพฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำต่อเหยื่อจำแนกตามการกระทำ

ผลของการกระทำ	จำนวน	ร้อยละ
บาดเจ็บ	1	6.25
พิการ	1	6.25
เสียชีวิต	14	87.5
รวม	16	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำต่อเหยื่อจำแนกตามการกระทำ โดยแบ่งออกเป็น บาดเจ็บ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 พิการ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 และเสียชีวิตมี 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.5 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของพฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำต่อเหยื่อจำแนกตามการกระทำเหยื่อส่วนใหญ่เสียชีวิต

2.4 แรงผลักดันที่ทำให้เพศหญิงกระทำผิด

ตารางที่ 8: แสดงจำนวนร้อยละของแรงผลักดันที่ทำให้เพศหญิงกระทำผิด

ประเภทของแรงผลักดัน	จำนวน	ร้อยละ
ความคับแค้นใจ	5	31.25
บันดาลโทสะ	2	12.5
หึงหวง	2	12.5
ต้องการป้องกันตัว	4	25
อับดีเหตุ	1	6.25
ความโลภ	2	12.5
รวม	16	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของแรงผลักดันที่ทำให้เพศหญิงกระทำผิด โดยแบ่งออกเป็น ความคับแค้นใจ มี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 บันดาลโทสะมี 2 ราย

คิดเป็นร้อยละ 12.5 หึ่งหวง มี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ต้องการป้องกันตัว มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 อุบัติเหตุ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 ความโลภมี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของแรงผลักดันที่ทำให้เพศหญิงกระทำผิดส่วนใหญ่มาจากความคับแค้นใจ

2.5 เป็นการกระทำผิดครั้งที่เท่าไร

ตารางที่ 9: แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนครั้งที่เพศหญิงกระทำผิด

จำนวนของการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
กระทำผิดครั้งแรก	10	62.5
เคยกระทำผิดมาแล้ว	6	37.5
รวม	16	100

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของจำนวนครั้งที่เพศหญิงกระทำผิด โดยแบ่งออกเป็น การกระทำผิดครั้งแรก มี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 เคยกระทำผิดมาแล้ว มี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของจำนวนครั้งที่เพศหญิงกระทำผิดส่วนใหญ่เป็น การกระทำผิดครั้งแรก

2.6 จำนวนปีที่ถูกจำคุก

ตารางที่ 10: แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนปีที่ถูกจำคุก

จำนวนปีที่ถูกจำคุก	จำนวน	ร้อยละ
40 ปี	4	25
39-35 ปี	0	0
34-30 ปี	2	12.5
29-25 ปี	2	12.5
24-20 ปี	2	12.5
19-15 ปี	2	12.5
14-10 ปี	4	25
9-5 ปี	0	0
รวม	16	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของจำนวนปีที่ถูกจำคุกโดยแบ่งออกเป็นจำนวนปีที่ถูกจำคุกสูงสุด 40 ปี มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25

2.7 มีความผิดในคดีประเภทใด

ตารางที่ 11: แสดงจำนวนร้อยละของประเภทความผิด

ประเภทของคดี	จำนวน	ร้อยละ
ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรอง	3	18.75
ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	3	18.75
ความผิดต่อชีวิต+อาวุธ, ปล้นทรัพย์, ลักทรัพย์, ชิงทรัพย์	8	50
พยายามฆ่า	1	6.25
จ้างวานให้ฆ่า	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของประเภทความผิดโดยแบ่งออกเป็นฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองมี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ความผิดต่อชีวิต+ อาวุธ, ปล้นทรัพย์, ลักทรัพย์, ชิงทรัพย์ มี 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 พยายามฆ่า มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 และจ้างวานให้ฆ่า มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 เมื่อพิจารณา กลุ่มตัวอย่างในเรื่องของประเภทความผิดส่วนใหญ่ มีความผิดต่อชีวิต+อาวุธ, ปล้นทรัพย์, ลักทรัพย์, ชิงทรัพย์

2.8 ความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความผิดเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด

ตารางที่ 12: แสดงจำนวนร้อยละของความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความผิดเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด

ความรู้สึกแรกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด	จำนวน	ร้อยละ
ตกใจและหวาดกลัว	7	43.75
เสียใจและรู้สึกผิด	2	12.5
เฉยๆ	4	25
อื่นๆ เช่น งงกับเหตุการณ์	3	18.75
รวม	16	100

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความผิดเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดโดยแบ่งออกเป็น ตกใจและหวาดกลัว มี 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 เสียใจและรู้สึกผิด มี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.5 เฉยๆ มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 และอื่นๆ เช่นงกับเหตุการณ์ มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของความรู้สึกแรกของเพศหญิงที่กระทำความผิดเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดส่วนใหญ่ ตกใจและหวาดกลัว

2.9 เห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงเป็นอย่างไร

ตารางที่ 13: แสดงจำนวนร้อยละของการเห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงเป็นอย่างไร

เห็นการใช้ความรุนแรงของ เพศหญิง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ควรกระทำ	12	75
ควรกระทำ	3	18.75
เฉยๆ	1	6.25
รวม	16	100

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของการเห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงเป็นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็นเห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงว่า ไม่ควรกระทำมี 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 75 ควรกระทำ มี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และเฉยๆ มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของการเห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงเป็นอย่างไร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการใช้ความรุนแรงของเพศหญิงว่า ไม่ควรกระทำ

2.10 การทบทวนเหตุการณ์

ตารางที่ 14: แสดงจำนวนร้อยละของการทบทวนเหตุการณ์หากกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก
จำแนกตามพฤติกรรมการกระทำ

หากสามารถกลับไปอยู่ใน เหตุการณ์ได้อีก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กระทำการใดๆ	12	75
กระทำได้ที่กระทำไปแล้ว	4	25
รวม	16	100

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของการทบทวนเหตุการณ์หากกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก จำแนกตามพฤติกรรมกระทำโดยแบ่งออกเป็นหากสามารถกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีกจะไม่กระทำการใดๆ มี 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 75 หรือกระทำดังที่กระทำไปแล้ว มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างในเรื่องของการทบทวนเหตุการณ์หากกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่กระทำการใดๆ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศักยภาพผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย, เพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขและป้องกันการก่อพฤติกรรมความรุนแรงของผู้หญิง โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง โดยได้อธิบาย ความหมายของความรุนแรง, พฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงกับการก่ออาชญากรรม , และแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อสตรี ต่อจากนั้นได้ใช้ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเพศหญิง โดยมี การขัดกลาทางสังคม, ความสำคัญของการขัดกลาทางสังคม, ความมุ่งหมายของการขัดกลาทางสังคม, ครอบครัวยุคใหม่กับการขัดกลาทางสังคม, ความสัมพันธ์ของครอบครัวยุคใหม่กับการกระทำความผิด, ปัจจัยทางครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด และรวมไปถึงใช้ ทฤษฎีทางสังคมวิทยา และอาชญาวิทยา ได้แก่ ทฤษฎีความกดดันทางสังคม, ทฤษฎีการเลียนแบบ, และ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน และได้เพิ่มทัศนคติความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทย

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยาโดย การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง(Documentary research) เป็นการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลระดับทฤษฎีอันจะนำมาเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

2. การศึกษาข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีทางมานุษยวิทยา (anthropological field work) ในการวิจัย 2 รูปแบบ เพื่อในการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของเพศหญิงในการก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ได้แก่

- 2.1 การสังเกตการณ์ (observation) เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่สำคัญซึ่งจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติรวมถึงถึงลักษณะท่าทางของผู้ต้องขังเพศหญิง รวมถึงการสังเกตถึง

พฤติกรรมที่ก้าวร้าวและสีหน้าแววดาระหว่างการให้สัมภาษณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยเป็นการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แต่เป็นแบบมีโครงสร้าง โดยผู้สัมภาษณ์ได้มีบันทึกข้อมูลจากการสังเกตในแบบฟอร์มที่ได้กำหนดประเด็นการสังเกตไว้แล้ว

2.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีรายละเอียดลึกซึ้ง กล่าวคือ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด (open-ended question) โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นหลักในการกำหนดประเด็นต่างๆ เพื่อให้มีเนื้อหาครอบคลุม รวมไปถึงการให้ผู้ให้ข้อมูลหลัก(key informants) เล่าถึงประวัติชีวิต (life History) รวมไปถึงข้อมูลเบื้องต้นอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงภูมิหลังของครอบครัวและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมก่อนที่จะกระทำความคิดและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยใช้การจดบันทึกการสนทนาระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลัก หลังจากทำการสัมภาษณ์แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาเขียนวิเคราะห์ทันที โดยผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และเปรียบเทียบกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ในคดีที่ศาลตัดสินเด็ดขาดและเป็นคดีที่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย โดยผู้ต้องขังหญิงเหล่านั้น แสดงพฤติกรรมรุนแรง ซึ่งศาลได้พิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว และต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานครจำนวน 16 คนผู้วิจัยได้เริ่มทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม 2550 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2550 ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ผู้คุมนักโทษเด็ดขาดหญิง ซึ่งเป็นผู้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยสอบถามความสมัครใจจากนักโทษเด็ดขาดหญิงที่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดของตนที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา และเผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่ผู้อ่านปรากฏว่ามีผู้เต็มใจให้ชื่อในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 16 ราย

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จำนวน 16 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 7 รายที่มีอายุสูงกว่า 38.19 ปี แต่ อีก 9 รายนั้นมีอายุน้อยกว่าอายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือมีอายุน้อยกว่า 38.19 ปี

อายุของเพศหญิงที่กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องมีอายุหรือประสบการณ์ชีวิตที่มากก็ได้ ซึ่งจากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุน้อยที่สุดคือ “นางสาวส้ม” มีอายุขณะกระทำความผิด 18 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยสุด (อายุน้อย หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีอายุน้อยกว่า 20 ปี: ยังไม่บรรลุนิติภาวะ)

นิติภาวะ และไม่สามารถทำนิติกรรม ชุระกรรมได้ตามกฎหมาย) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตามกันมา ตั้งแต่ 20 ปี 26 ปี 33 ปี 36 ปี (2 คน) และ 37 ปี (3 คน) แต่ไม่ถึง 38 ปี ทั้งหมดจำนวน 9 คน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 คน ซึ่งทำให้เห็นว่า ไม่จำเป็นที่บุคคลที่มีอายุมาก ผ่าน ประสบการณ์ในชีวิตมามาก หรือได้พบเจอกับเหตุการณ์ที่รุนแรงมากมาย จะมีโอกาสกระทำผิด มากกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย และไม่เคยได้เห็นความรุนแรงมาก่อน

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 1 อายุมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

จึงสรุปได้ว่า อายุของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และไม่เข้าไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จำนวน 16 ราย พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับการศึกษาสูงสุดก่อนกระทำความผิดในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 31.25

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 2 การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

จากกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการศึกษาทั้งหมด 16 ราย สถานภาพสมรสของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง เพราะ ผู้หญิงที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ เมื่อมีครอบครัว ความกดดันต่างๆที่ผู้หญิงต้องแบกรับ มีส่วนทำให้เพศหญิงแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้าน ความเป็นเพศหญิง ออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่รุนแรง เพราะเพศหญิงต้องการบ่งบอกให้สังคมได้รู้ว่า ผู้หญิงสามารถทำอะไรได้เหมือนผู้ชาย และความกดดันที่เกิดจากครอบครัวของตนเองนั้น มาจากสามี ซึ่งกรณีศึกษาบางรายทนอยู่กับสามี นานกว่า 10 ปี

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมจึงสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 10 เพราะว่า สมมติฐานที่ 6 ได้กล่าวถึง การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง จากการพิสูจน์สมมติฐานแล้วพบว่า การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเกิดขึ้น ภายหลังจากได้ทำการสมรสแบบจดทะเบียนและไม่จดทะเบียน และสมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จากการพิสูจน์สมมติฐานแล้วพบว่า ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศใน

สังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากได้ทำการสมรสแบบจดทะเบียนและไม่จดทะเบียนแล้วนั้น ผู้หญิงมีมุมมองในเรื่องของสิทธิทางเพศที่เปลี่ยนไป จึงส่งผลให้เกิดความกดดัน และแสดงพฤติกรรมความรุนแรงออกมา

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย กลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และ แบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิดจำนวน 12 ราย และกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพ โสด ก่อนกระทำความผิดจำนวน 4 ราย

สมมติฐานข้อ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมนั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 12 รายที่มีสถานภาพสมรสแบบจดทะเบียน และ แบบไม่จดทะเบียน ก่อนกระทำความผิด

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 16 ราย มีการประกอบอาชีพที่หลากหลายจำนวน 14 ราย อีก 2 ราย นั้น ไม่ได้ประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่งนั้น ไม่สามารถบ่งบอกได้ว่า การประกอบอาชีพลักษณะใด ที่มีผลต่อพฤติกรรมอาชญากร และ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 4 อาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 ราย พบว่า รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง นั้นคือ รายได้ต่ำ หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดน้อยกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้น้อยกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้ต่ำ) มีจำนวน 12 ราย

รายได้สูง หมายถึง เพศหญิงที่กระทำความผิดประเภทที่ใช้ความรุนแรงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายซึ่งมีรายได้ก่อนการกระทำความผิดมากกว่า 10,750 บาท ต่อเดือน (คำนวณจากรายได้สูงสุดของผู้ต้องขังหญิงในกรณีศึกษา 20,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของผู้ต้องขังหญิงใน

กรณีศึกษา 1,500 บาท โดยเฉลี่ยแล้วผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้มากกว่า 10,750 บาท ถือว่ามีรายได้สูง) มีจำนวน 4 ราย

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 5 รายได้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานข้อ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 14 ราย ที่การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง และ อีก 2 ราย การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 6 การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง ดังนั้น ไม่ยอมรับสมมติฐานนี้

กลุ่มตัวอย่าง 14 ราย จาก 16 ราย ที่การขัดเกลาจากครอบครัวที่ให้กำเนิดของเพศหญิงไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง เนื่องจาก การใช้พฤติกรรมการความรุนแรง อาจจะมา จากสาเหตุของความกดดันอื่น ที่ส่งผลให้ผู้หญิงกระทำผิด

สมมติฐานข้อ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 11 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยไม่ดีและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และ อีก 5 ราย มีสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยดีและไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 7 สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานข้อ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม นั้น ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 ราย การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรงจำนวน 10 ราย คือ “นางบุญ” “นางสาวอ้อย” “นางฟ้า” “นางดี” “นางก้อย” “นางบี” “นางเอ” “นางสาวแก้ว” “นางสาวปึก” และ “นางสาวส้ม” ส่วนอีก 6 ราย นั้น การคบเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อการใช้พฤติกรรมการความรุนแรง

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 8 การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ดังนั้น ยอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 9 สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรมพบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเพศหญิง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย เลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อ ถึง 9 ราย อีก 7 รายนั้น สื่อไม่มีอิทธิพลเพราะว่า ไม่ได้บริโภคสื่อเป็นประจำ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 9 การรับรู้จากสื่อของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

จากการพิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 10 กลุ่มตัวอย่าง 16 ราย ส่วนใหญ่จะให้ความเห็นที่ตรงกันว่า ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม ผลของการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 รายนั้น มองความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยที่มีโครงสร้างในการให้อำนาจชายเป็นใหญ่ ว่า สิ่งนี้คือความกดดันที่สังคมได้สร้างขึ้น ความสามารถของผู้หญิงมีมาก หรือในบางครั้งมีมากกว่าผู้ชายด้วยซ้ำ ดังนั้น จากกลุ่มตัวอย่างมองว่าผู้หญิงสมัยนี้ เก่ง และมีความสามารถทัดเทียมผู้ชาย และสิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ส่งผลให้ผู้หญิงออกมาต่อต้าน โครงสร้างของสังคมไทยที่ให้อำนาจชายเป็นใหญ่ การต่อต้านของผู้หญิง จะออกมาในรูปแบบของการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงที่ต้องการที่จะบ่งบอกให้ผู้ชายและสังคมได้รับทราบ

ผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ 10 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยของเพศหญิงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น ขอมรับสมมติฐานนี้

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” สามารถสรุปผลการศึกษา จากการตั้งสมมติฐาน ปรากฏว่า ขอมรับสมมติฐาน 6 ข้อ จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ 10 ข้อ ดังนี้

1. การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
2. สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
3. สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
4. การคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

5. สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม
6. ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิงในการก่ออาชญากรรม

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล และทำการวิจัยมาเป็นเวลาพอสมควร ทำให้ผู้วิจัยได้พบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ดังนี้ คือ

1. หลักเกณฑ์ในเรื่องของเวลา และระเบียบวิธีต่างๆ ในการขอเข้าไปเก็บข้อมูล เนื่องจากที่เก็บข้อมูลเป็นสถานที่ราชการ และมีมาตรการในการเข้า-ออกที่เข้มงวดมาก ดังนั้น เวลาเข้าไปเก็บข้อมูล คือ 09.00 น. -12.00 น. เท่านั้น

2. ในระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ ข้อมูลรายละเอียดจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างบางรายจะให้ข้อเท็จจริงที่เป็นลักษณะเด่นของตนเองในทางบวก พุดแต่เรื่องดีๆ หรือสิ่งที่ดีๆเกี่ยวกับตนเอง หลีกเลี่ยงการพูดความจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งผู้วิจัยต้องพยายามใช้เทคนิคในการสัมภาษณ์เป็นเวลานานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย” โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลทางมานุษยวิทยา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 ราย ทำให้พบปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการใช้ความรุนแรงในเพศหญิง ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะทางวิชาการและข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

- 1.1 ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยแบบเจาะลึก ซึ่งข้อมูลที่ได้มานั้น ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในระดับลึกถึงความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะมีเหตุจำเป็น เป็นเหตุให้กฎหมายมีข้อยกเว้น สำหรับผู้หญิงที่กระทำความผิดในกรณีที่มีเหตุจำเป็น หรือ โคนฝ้ายตรงข้ามกระทำก่อน

1.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของสาธารณชนต่อเรื่อง “พฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของผู้หญิง: ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย”

1.3 ควรมีการศึกษากรณี “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง” โดยการใช้ระเบียบวิธีที่แตกต่างกันออกไป

1.4 ควรมีการศึกษาในกรณีของบุตรของผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ว่า มีการถ่ายทอดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงโดยการขัดเกลากิจการมาสู่บุตร (Socialization) หรือไม่

2. ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

2.1 ควรมีนักสังคมสงเคราะห์ประจำอยู่ในทัณฑสถาน เพื่อให้ความช่วยเหลือและให้การติดต่อกับญาติ ครอบครัว ของผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ และ ผู้ต้องขังท่านอื่น ที่รวมอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก

2.2 ผลของการกระทำที่ผู้หญิงกระทำขึ้นมา นั้น สังคม ควรให้การดูแลและเอาใจใส่ เราผู้หญิงที่กระทำความคิดให้มากขึ้น

2.3 รัฐควรมีนโยบายที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่กระทำความคิด เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ว่า เป็นเพราะเหตุใดผู้หญิงจึงกระทำเช่นนั้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ.2541. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

งามพิศ สัตย์สงวน. 2547. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุวรรณ ศรีเมืองวัฒนา.2541.สาเหตุการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของผู้ต้องขังหญิง
ในทัณฑสถานหญิง กรุงเทพฯ .วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและงาน
ยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญรวย เมทนีกรชัย. 2542. การกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขา
สังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปสาธนีย์ สิทธิสรเดช. 2542. ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรมะ สตะเวทิน.2541. การสื่อสารมวลชน:กระบวนการและทฤษฎี.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล.2529. การกระทำผิดของผู้หญิง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ.

ณรงค์ เส็งประชา. 2538. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

พัทธา สายหู. 2544. กลไกของสังคม.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรชัย ชันดี และ คณะ.2543.ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุ๊คเน็ต.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.ปีที่ 8.วารสารอาชญวิทยาและงานยุติธรรม ตุลาคม 2525:4.

มนทิพ คาราศรีศักดิ์. 2527. มูลเหตุจูงใจในการฆ่าสามี: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วารุณี ภูริสินสิทธิ. 2545. สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

วันทนีย์ วาสีกะสิน และ สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์. 2541. สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุกิจ ไหว้ฒนากร. 2542. ความคิดเห็นที่มีต่อภาพความรุนแรงในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาการศึกษาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา สุภาพ. 2546. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา สุภาพ. 2546. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา สุภาพ. 2547. สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 9: คำนสุทธาการพิมพ์.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. 2547. วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตไกล: กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง.

โสภา ชปิลมันน์ . 2537. อาชญากรรม: ปัญหาที่ควรแก้ไขในสังคมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ. 2525. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

เหมวรรณ เหมะนัด.2533. ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษากรณีผู้มีรายได้น้อย ในเขตเทศบาลเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์และ
มนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรัญ สุวรรณบุปผา. 2528. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรรถพร ชูบำรุง.2527.ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์O.S.Printing House.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

Burgess, W. Ernest, and Locke, J. 1953. The Family. American Book Company.

Becker, Cary S. 1963. Crimes and Punishment. Indianapolis. Bobbs-Merrill Educational Publishing.

Chesney-Line, Meda. 2004. The female offender: girls, woman, and crime/ meda Chesney- Line, Lisa Pasko. 2nd. Thousand oaks, Calif. Sage Publications.

Clinard, Marshall. 1968. Sociology of Deviant Behavior. New York. Holt, Reinehart and Winston, Inc.

Dollard, J. and Miller, Neal. 1941. Social Learning and Imitation. New Haven, Conn. Yale University Press.

Elmer, Jonathan. 1995. Reading at the social limit: Affect, mass culture and Edger Allan Poe/ Jonathan Elmer. Stanford, California. Stanford University Press.

Freud, Sigmund. 1936. The Ego and The Id. London: Leonard Press.

Linner, Birgitta. 1967. Sex and Society in Sweden / Birgita Linner. New York. Pantheon Book.

Mannheim, Hermann. 1965. Comparative Criminology. vol1: London : Rout ledge & Keg an Paul.

Merton, Robert K. 1957. Social Structure and Anomie: Social Theory and Social Structure. New York. Free Press.

Pamela Abbott, Claire Wallance and Melissa Tyler. 2006. An Introduction to Sociology: Feminist Perspectives. 3rd Edition. New York. Routledge.

Schramm, Wilbur. 1960. Mass Communication. Urbana. University of Illinois Press.

Simon, R.J. 1975. Woman and Crime. Massachusetts. D.C. Health and Co.

Smart, Carol. 1977. Woman, Crime and Criminology: a feminist Critique/Carol Smart.
London .Routledge & Kegan Paul.

Sutherland, Edwin H. and Cressey, Donald . 1978. Criminology. New York. J.B. Lippincott
Company.

Taft, Donald Reed. 1956. Crime and Criminal Criminology. New York. Macmillan.

[http:// www.stou.ac.th](http://www.stou.ac.th)

[http:// www.google.com](http://www.google.com)

[http:// news.sanook.com/crime/crime.php](http://news.sanook.com/crime/crime.php)

[http:// news.sanook.com/crime/crime/_47971.php](http://news.sanook.com/crime/crime/_47971.php)

[http:// news.sanook.com/crime/crime/_47903.php](http://news.sanook.com/crime/crime/_47903.php)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิตินักท่องเที่ยวเด็ขาดคดียาเสพติดที่นำส่งของกรมราชทัณฑ์					
ประจำเดือนตุลาคม 2548					
ประเภทความผิด	สถิตินักท่องเที่ยวเด็ขาดคดียาเสพติด				
	เดือนตุลาคม 2548				
	ชาย	หญิง	* รวม	* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ					
1.1 นำผู้อื่นโดยเจตนา	2,381	135	2,516	-2381	-94.63
1.2 นำผู้อื่นโดยไม่เจตนา	633	18	651	-633	-97.24
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	379	20	399	-379	-94.99
1.4 พยายามฆ่า	1,989	53	2,042	-1989	-97.40
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,289	81	1,370	-1289	-94.09
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,241	20	3,261	-3241	-99.39
รวม	9,912	327	10,239	-9,912	-577.74
ประจำเดือนพฤศจิกายน 2548					
ประเภทความผิด	สถิตินักท่องเที่ยวเด็ขาดคดียาเสพติด				
	เดือนพฤศจิกายน 2548				
	ชาย	หญิง	* รวม	* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ					
1.1 นำผู้อื่นโดยเจตนา	2,401	137	2,538	-2401	-94.60
1.2 นำผู้อื่นโดยไม่เจตนา	630	15	645	-630	-97.67
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	368	18	386	-368	-95.34
1.4 พยายามฆ่า	1,992	55	2,047	-1992	-97.31
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,312	84	1,396	-1312	-93.98
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,285	16	3,301	-3285	-99.52
รวม	9,988	325	10,313	-9,988	-578.42

ประจำเดือนธันวาคม 2548					
ประเภทความผิด	สถิตินักโทษเด็ดขาด คดีอาญา			* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
	เดือนธันวาคม 2548				
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	ชาย	หญิง	* รวม		
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	2,401	137	2,554	-2417	-94.64
1.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	630	15	639	-624	-97.65
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	368	18	385	-367	-95.32
1.4 พยายามฆ่า	1,992	55	2,060	-2005	-97.33
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,312	84	1,430	-1346	-94.13
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,285	16	3,328	-3312	-99.52
รวม	9,988	325	10,396	-10,071	-578.59
ประจำเดือนมกราคม 2549					
ประเภทความผิด	สถิตินักโทษเด็ดขาด คดีอาญา			* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
	เดือนมกราคม 2549				
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	ชาย	หญิง	* รวม		
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	2,478	121	2,599	-2478	-95.34
1.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	641	18	659	-641	-97.27
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	340	22	362	-340	-93.92
1.4 พยายามฆ่า	2,123	53	2,176	-2123	-97.56
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,368	89	1,457	-1368	-93.89
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,309	11	3,320	-3309	-99.67
รวม	10,259	314	10,573	-10,259	-577.66

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2549					
ประเภทความผิด	สถิตินักโทษเด็ดขาด คดีอาญา			* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
	เดือนกุมภาพันธ์ 2549				
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	ชาย	หญิง	* รวม		
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	2,617	134	2,751	-2617	-95.13
1.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	639	15	654	-639	-97.71
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	352	32	384	-352	-91.67
1.4 พยายามฆ่า	2,217	55	2,272	-2217	-97.58
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,401	103	1,504	-1401	-93.15
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,458	10	3,468	-3458	-99.71
รวม	10,684	349	11,033	-10,684	-574.94
ประจำเดือนมีนาคม 2549					
ประเภทความผิด	สถิตินักโทษเด็ดขาด คดีอาญา			* + เพิ่ม / - ลด	* คิดเป็น %
	เดือนมีนาคม 2549				
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	ชาย	หญิง	* รวม		
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	2,784	145	2,929	-2784	-95.05
1.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	714	19	733	-714	-97.41
1.3 ทำให้ตายโดยประมาท	345	30	375	-345	-92.00
1.4 พยายามฆ่า	2,235	58	2,293	-2235	-97.47
1.5 ทำร้ายร่างกาย	1,418	112	1,530	-1418	-92.68
1.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	3,536	10	3,546	-3536	-99.72
รวม	11,032	374	11,406	-11,032	-574.33

แบบสัมภาษณ์ประกอบการศึกษาวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของผู้หญิง : ศึกษากรณีผู้ต้องขังหญิงในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

1. ปัจจัยภูมิหลังของเพศหญิงที่กระทำความผิด

- 1.1 อายุปัจจุบัน / อายุขณะกระทำผิด
- 1.2 ระดับการศึกษาสูงสุดก่อนการกระทำความผิด
- 1.3 สถานภาพสมรสแบบจดทะเบียนสมรส / ไม่จดทะเบียน
- 1.4 อาชีพก่อนการกระทำความผิด
- 1.5 รายได้ก่อนการกระทำความผิด

2. ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

- 2.1 การขัดเกลาของครอบครัว ว่ามีการเลี้ยงดู และอบรมสั่งสอนอย่างไร
- 2.2 สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของเพศหญิงกับครอบครัวที่ให้กำเนิดและสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยก่อนที่จะกระทำความผิด
- 2.3 การคบเพื่อนของเพศหญิงก่อนที่จะกระทำความผิด
- 2.4 ความกดดันในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศในสังคมไทยว่าเพศหญิงที่กระทำความผิดมีความคิดเห็นอย่างไรกับสังคมที่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย

3. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

การรับรู้ของเพศหญิงที่ได้รับจากสื่อในประเด็นของความรุนแรงที่สื่อที่แสดงให้เห็นเพศหญิงได้รับว่ามีความคิดเห็นอย่างไร และสื่อมีอิทธิพลหรือไม่ที่ทำให้เพศหญิงกระทำความผิด

ประวัติความเป็นมาของทัศนสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร

ทัศนสถานหญิงกลาง เดิมเป็นส่วนหนึ่งของเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลสำราญราษฎร์ อำเภอพระนคร กรุงเทพฯ การบังคับบัญชาขณะนั้น ขึ้นอยู่กับเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น เรือนจำกลางพิเศษกรุงเทพมหานคร ต่อมา พ.ศ. 2505 กระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งที่ 1349/1505 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2505 กำหนดประเภทและอาณาเขตเรือนจำหญิง ในพื้นที่ 2 ไร่ 3 งาน 24 ตารางวา ภายในเรือนจำกลางคลองเปรมสมัยนั้น และให้ชื่อว่า “ทัศนสถานหญิง” สำหรับการบังคับบัญชาขึ้นอยู่กับผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองเปรม จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2506 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้มีทัศนสถานหญิงขึ้นเป็นเอกเทศ มีฐานะเป็นกองเรียกว่า “ทัศนสถานหญิงพระนคร” และเมื่อจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้น กรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นว่าไม่สะดวกในการควบคุม การฝึกวิชาชีพและฟื้นฟูสภาพจิตใจผู้ต้องขัง เนื่องจากอยู่กันอย่างแออัดไม่สามารถจะขยายพื้นที่ได้ และมีวัตถุประสงค์ที่จะรวมผู้ต้องขังหญิงที่คดีเด็ดขาดแล้ว จากเรือนจำและทัศนสถานอื่นๆไว้ด้วยกัน ในปี พ.ศ. 2515 จึงได้ย้ายผู้ต้องขังหญิงมาอยู่ที่ทัศนสถานหญิงในปัจจุบัน ซึ่งเดิมเป็นที่ควบคุมนักโทษการเมืองสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขณะนั้นมีจำนวนไม่ถึง 10 คน และได้เปิดทำการเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2515 ต่อมาได้มีคำสั่งที่ 13/2538 ลงวันที่ 16 มกราคม 2538 กำหนดให้ใช้ชื่อ “ทัศนสถานหญิงกลาง”

เนื่องจากปัจจุบันมีจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ทัศนสถานหญิงกลางมีพื้นที่คับแคบ ไม่เพียงพอแก่การควบคุม อบรมและฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง จึงต้องขยายอาณาเขตออกไปจากเนื้อที่เดิม 12-2-98 ไร่ เป็นเนื้อที่ 17-0-98 ไร่ ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 114 ตอนพิเศษ 57 ง. วันที่ 4 กรกฎาคม 2540 จัดตั้งเป็นแดนแรกรับ สำหรับควบคุมผู้ต้องขังแรกรับ ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาไต่สวน และผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. ควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีและให้อยู่ในระเบียบวินัย
2. แก้ไขพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมได้เมื่อพ้นโทษ ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยให้การอบรมศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ ตลอดจนการพัฒนาจิตใจของผู้ต้องขัง ทั้งนี้เพื่อให้มีอาชีพติดตัว และสามารถกลับความประพฤติเป็นพลเมืองดีของสังคม

ประเภทของผู้ต้องขัง

1. ควบคุมผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ระหว่างพิจารณาของศาลต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร และระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ทุกประเภทคดี
2. ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่คดีเด็ดขาดแล้ว กำหนดโทษ ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ถึงประหารชีวิต และระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ที่กำหนดโทษสูง จากเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ
3. รับผู้ต้องขังหญิง ซึ่งป่วยทั้งทางร่างกาย และจิตใจจากเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ตลอดจนผู้ต้องขังที่ตั้งครรภ์
4. เป็นสถานที่รวบรวมผู้ต้องขังหญิงทุกประเภทคดี และมีหน้าที่คัดผู้ต้องขังหญิงประเภทต่างๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กรมราชทัณฑ์กำหนดให้แก่ทัณฑสถานหญิงต่างๆ อีก 5 แห่ง คือ
 - ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงจังหวัดประทุมธานี
 - ทัณฑสถานหญิงชลบุรี จังหวัดชลบุรี
 - ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
 - ทัณฑสถานหญิงสงขลา
 - ทัณฑสถานหญิงธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อาคารสถานที่

1. ที่ทำการทัณฑสถานหญิง จำนวน 2 หลัง
2. เรือนนอนผู้ต้องขัง 5 หลัง ความจุผู้ต้องขัง 1,500 คน แบ่งเป็น
 - 2.1 เรือนนอนบัวกรุณา
 - ชั้นล่าง ใช้เป็นสถานที่บริหารทารกและที่ทำการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง
 - ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังแม่ลูกอ่อน, เด็กติดผู้ต้องขัง
 - 2.2 เรือนนอนเพทาย
 - ชั้นล่าง ใช้เป็นที่ออกกำลังกายของผู้ต้องขัง
 - ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม
 - 2.3 เรือนนอนไพฑูรย์
 - ชั้นล่าง ใช้เป็นห้องสมุด และสถานที่ฝึกวิชาชีพศิลปะประดิษฐ์
 - ชั้นบน ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดีตามโครงการที่ นอน พิเศษ, ผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา และผู้ต้องขังกองนอน
 - 2.4 เรือนนอนนุชรากัม
 - ชั้นล่าง ใช้คุมขังผู้ต้องขังสูงอายุที่กำหนดโทษสูง

- ชั้นบน ใช้เป็นที่ชุมนุมผู้ต้องขังที่กำหนดโทษสูงคดีอาชญากรรมและคดีอื่นๆ

2.5 เรือนนอนไพลิน

- ชั้นล่าง ใช้เป็นที่ชุมนุมผู้ต้องขังสูงอายุ และผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมที่กำหนดโทษต่ำกว่า 10 ปี

- ชั้นบน ใช้เป็นที่ชุมนุมผู้ต้องขังวัยสาว

2.6 โรงเรียนฝึกวิชาชีพ 4 โรงงานใช้ฝึกวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า

2.5 โรงเลี้ยง – โรงอบรม จำนวน 1 หลัง บรรจุผู้ต้องขังประมาณ 700 คน ส่วนหนึ่งใช้ในการฝึกวิชาชีพสิ่งประดิษฐ์

2.6 สุทกรรม เป็นสถานที่สำหรับเตรียมอาหารให้ผู้ต้องขัง

2.7 ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังและฝึกวิชาชีพโภชนาการ

- ชั้นล่าง แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง จัดบริการอาหารและจำหน่ายเครื่องใช้ที่จำเป็นแก่ผู้ต้องขัง อีกส่วนหนึ่งเป็นวิชาชีพโภชนาการปรุงอาหารไปจำหน่ายที่ร้านอาหารชวนชมอาเขต และร้านค้าหน้าทัณฑสถาน

- ชั้นบน ใช้เป็นที่เก็บพัสดุของร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังและพัสดุของฝ่าย

ปกครอง

3. โรงเรียน แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สถานที่จัดการเรียนการสอนทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และธรรมศึกษา และสถานที่ฝึกวิชาชีพเสริมสวย

4. สถานพยาบาล บรรจุผู้ต้องขัง 30 เตียง

5. โรงงานซักรีด

6. ที่ทำการงานปกครองและพักรักษาการณ์เจ้าพนักงาน

- ชั้นล่าง เป็นห้องทำงานของผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง และใช้เป็นที่รับรองแขกที่เข้าเยี่ยมชมกิจการของทัณฑสถานหญิงกลาง

- ชั้นบน เป็นที่พักของเจ้าพนักงานซึ่งเข้าเวรรักษาการณ์ ภายในทัณฑสถานในเวลากลางวัน

7. ที่ทำการฝ่ายปกครองและรักษาการณ์ โดยเป็นศูนย์รวมและสั่งการของฝ่ายปกครองและรักษาการณ์

8. ที่พักญาติผู้ต้องขัง แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งใช้เป็นที่พักญาติและจำหน่ายสินค้าของร้านผู้ต้องขัง อีกส่วนหนึ่งใช้เป็นที่จำหน่ายอาหารแก่เจ้าพนักงานและบุคคลทั่วไป

9. บ้านพักเจ้าพนักงาน จำนวน 124 หลัง

10. แคนแรกรับ ประกอบด้วย

10.1 ที่ทำการฝ่ายปกครอง 1 หลัง

10.2 โรงอบรม 1 หลัง

การฝึกวิชาชีพ

1. การฝึกวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า
2. การฝึกวิชาชีพเสริมสวย
3. การฝึกวิชาชีพโภชนาการ
4. การฝึกวิชาชีพพิมพ์ดีดไทย
5. การฝึกวิชาชีพศิลปะประดิษฐ์
6. การฝึกวิชาชีพเกษตรกรรม
7. การฝึกวิชาชีพดีไซน์
8. การฝึกวิชาชีพคอมพิวเตอร์เบื้องต้น
9. การฝึกวิชาชีพจัดดอกไม้สด
10. การฝึกวิชาชีพดนตรีสากล
11. การฝึกวิชาชีพดนตรีไทย

ซึ่งรายได้จากการฝึกวิชาชีพดังกล่าว ว่าเป็นรางวัลปันผลให้ผู้ต้องขัง 50 % ของกำไรสุทธิ

การให้การศึกษา

ทัณฑสถานหญิงกลาง ได้จัดการศึกษาในรูปแบบของการศึกษาผู้ใหญ่ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ชื่อว่า “โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่สตรีบางเขน” เปิดศึกษาทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และธรรมศึกษา

สายสามัญ ตั้งแต่ ป. 1 – ม. 6 และ เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้เรียนชั้นอุดมศึกษาระดับมหาวิทยาลัย- สายวิชาชีพ มีการสอนวิชาต่างๆ เช่น วิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาชีพเสริมสวย วิชาชีพโภชนาการ วิชาชีพพิมพ์ดีดไทย ฯลฯ ด้านธรรมศึกษา แบ่งเป็นการศึกษาธรรมศึกษาตรี ธรรมศึกษาโท และธรรมศึกษาเอก

กิจวัตรประจำวันของผู้ต้องขัง (เว้นวันอาทิตย์ และ วันหยุดนักขัตฤกษ์)

- 06.00 น. ปลดออกจากห้องนอนให้ผู้ต้องขังทำธุระส่วนตัว
- 07.00 น. รับประทานอาหาร

- 08.30 น. ฝึกวิชาชีพ ศึกษาวิชาต่างๆ ทำงานทั่วไป
 12.00 น. รับประทานอาหาร
 13.00 น. ฝึกวิชาชีพ ศึกษาวิชาต่างๆ ทำงานทั่วไป
 15.30 น. ออกกำลังกาย
 16.00 น. ทำธุระส่วนตัว
 16.30 น. รับประทานอาหาร
 18.00 น. ผู้ต้องขังขึ้นเรือนนอน
 19.00 น. สวดมนต์ นั่งสมาธิ
 21.00 น. นอน

การปลดปล่อยผู้ต้องขัง

ทัณฑสถานหญิงกลาง จะดำเนินการปลดปล่อยผู้ต้องขังที่ได้รับโทษมาจนครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล นอกจากการปลดปล่อยดังกล่าวแล้ว อาจจะมีการปลดปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษ ตามคำพิพากษาของศาล หากผู้ต้องขังได้รับพระราชทานอภัยโทษ การลดวันต้องโทษจำคุก หรือการพักการลงโทษด้วย การขอพระราชทานอภัยโทษเป็นรายบุคคลอาจดำเนินการได้ตามที่ระบุไว้ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่วนการขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่นักโทษส่วนรวม รัฐบาลจะเป็นผู้ดำเนินการเนื่องในโอกาสสำคัญต่างๆ โดยจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกา สำหรับการลดวันต้องโทษจำคุกนั้น นักโทษเด็ดขาดชั้นดี ชั้นดีมาก ชั้นเยี่ยม จะได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก คนละ 3, 4, 5 วันต่อเดือน ตามลำดับ นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม ชั้นดีมาก และชั้นดี จะได้รับพักการลงโทษ 1 ใน 3, 1 ใน 4, และ 1 ใน 5 ตามลำดับ

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและบุตร

ทัณฑสถานหญิงกลาง ได้จัดสถานที่สำหรับผู้ต้องขังที่กำลังตั้งครรภ์ให้อยู่โดยเฉพาะ และจะให้แพทย์ซึ่งเข้ามาดูแลรักษาผู้ต้องขังในทัณฑสถานทำการตรวจเพื่อนำไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช โดยจะไปตรวจรักษาตามที่แพทย์นัดทุกครั้งเหมือนบุคคลทั่วไปภายนอก และเมื่อครบกำหนดคลอดต้องนำตัวไปคลอดที่โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช และจะรับตัวกลับให้มาพักฟื้นที่ทัณฑสถานหญิงกลางเมื่อแพทย์อนุญาต โดยทัณฑสถานจะจัดที่สำหรับแม่และเด็กเป็นสัดส่วน จนกว่าแม่และเด็กจะมีสุขภาพแข็งแรงก็จะนำมาดูแลที่ห้องบริหารการทากร ทั้งนี้เด็กที่คลอดในทัณฑสถานหญิงกลางหรือเด็กคิดมารดาจากภายนอก ทัณฑสถานจะอนุญาตให้อยู่กับมารดาได้จนอายุ 1 ปี หลังจากนั้นญาติของเด็กจะต้องมารับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูภายนอกทัณฑ

สถาน เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมที่จะให้เด็กอยู่ ประกอบกับได้มีมูลนิธิหทัยสังคมศึกษา-สงเคราะห์ และกลุ่มนิเวศได้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก “บ้านอาหาร” ขึ้น ดำรงเป็นสถานที่รองรับเลี้ยงเด็กติดผู้ต้องขัง อายุระหว่าง 1-5 ปี ดังนั้น หากมารดาต้องโทษเกินกว่า 1 ปี และไม่มีญาติมารับไปอุปการะ ทางทัณฑสถานจะส่งเด็กเหล่านี้ไปเลี้ยงดูภายนอกทัณฑสถาน โดยมอบให้มูลนิธิเอกชนหรือกรมประชาสงเคราะห์ดูแลต่อไป กรมราชทัณฑ์ไม่มีงบประมาณสำหรับการเลี้ยงดูบุตรของผู้ต้องโทษ ในการจัดเครื่องอุปโภคบริโภค อาหารหารสามมื้อและอาหารเสริม เช่น นมถั่วเหลือง นมสด และผลไม้ ซึ่งจะแจกให้ทุกวัน วันละ 1 ครั้ง นอกจากทัณฑสถานจะให้การเลี้ยงดู และจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ดังกล่าวแล้ว ทัณฑสถานยังได้รับความร่วมมือจากองค์กรพันธมิตรเรือนจำในการจัดการบุคลากรมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลเด็กอ่อนให้กับมารดาและพี่เลี้ยงเด็ก พร้อมทั้งให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ของเล่นในการพัฒนาเด็กอีกด้วย

บริการด้านรักษาพยาบาล

ทัณฑสถานหญิงกลาง มีสถานพยาบาลซึ่งสามารถรับผู้ป่วยได้ 30 เตียง มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำ 6 คน โดยแพทย์จากโรงพยาบาลกลางกรมราชทัณฑ์ เป็นผู้มาตรวจรักษาซึ่งมาทำการตรวจสัปดาห์ละ 2 ครั้ง สถานพยาบาลแห่งนี้นอกจากรับผู้ต้องขังป่วยในทัณฑสถานหญิงแล้ว ยังรับผู้ต้องขังหญิงซึ่งป่วยจากเรือนจำและทัณฑสถานต่างๆทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อมารักษาตัวไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลกลางกรมราชทัณฑ์ หรือโรงพยาบาลอื่นๆ ภายนอกตามความเห็นของแพทย์

การจัดสวัสดิการนันทนาการ และให้การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

2. จัดให้มีร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง ทั้งภายในและภายนอกทัณฑสถาน
3. แจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น เช่น ผ้าห่ม เสื้อผ้า และการซักกรีด
4. จัดหาน้ำดื่มที่สะอาดเพียงพอไว้บริโภค
5. จัดหาอุปกรณ์เพื่อความบันเทิง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องเล่นวิดีโอ เครื่องดนตรี
6. การออกกำลังกาย เช่น แอโรบิคแดนซ์
7. การจัดตั้งห้องสมุด
8. จัดอุปกรณ์การเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกาย
9. การบริจาคช่วยเหลือขององค์กร การกุศลในโอกาสต่างๆ
10. เปิดโอกาสให้เยี่ยมผู้ต้องขังได้ทุกวันในเวลาราชการ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นางสาวปรียาภรณ์ สุโพธิ์
ภูมิลำเนา	47 ถ.โกสีย์ใต้ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ปัจจุบัน	เข้ารับการศึกษาคณะอักษรศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2548

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย